

SPOROČILO ISLAMA

رسالة الإسلام باللغة السلوفينية

Abd Er-Rahman ibn Abd El-Kerim Eš-Šiha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Prevod:

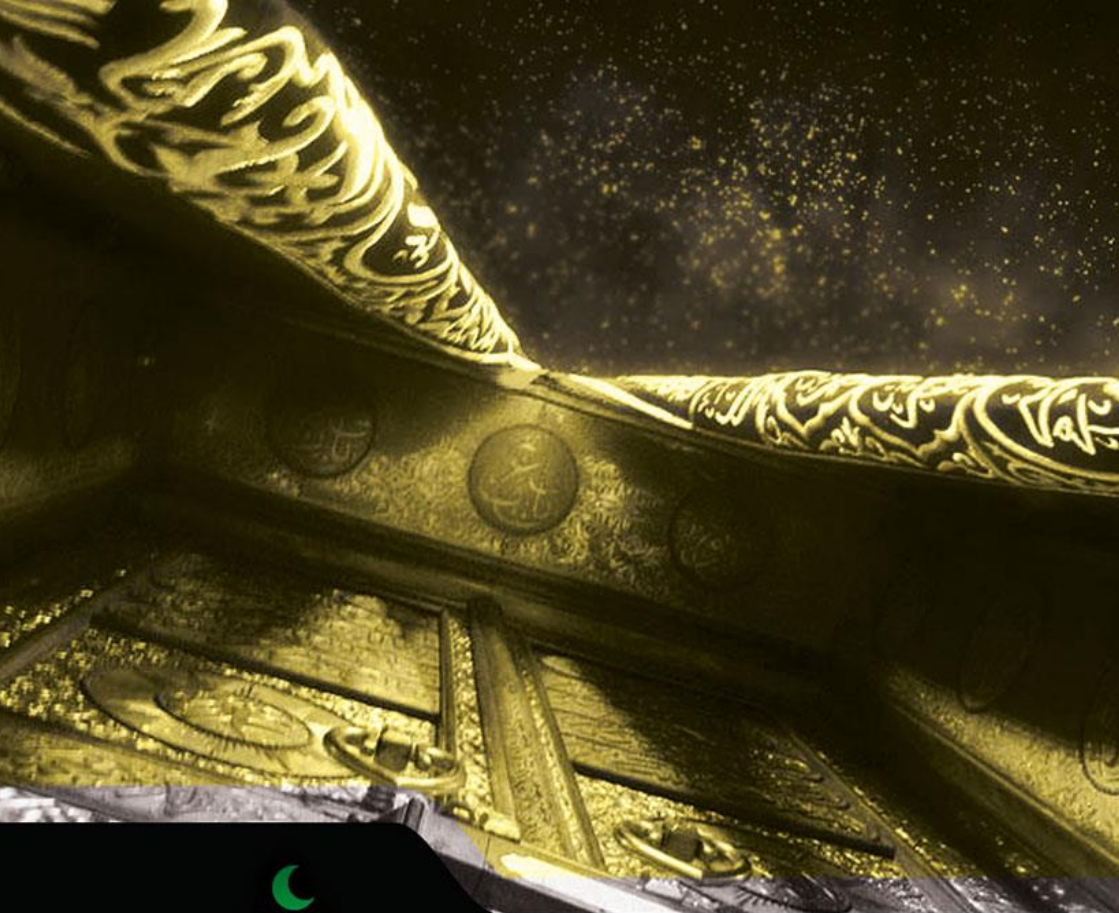
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Abd Allah es-Slovini

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

V imenu Allaha Milostnega, Usmiljenega

Hvaljen naj bo Allah, mir in blagoslov naj bosta z našim glasnikom vere Muhammedom (ﷺ), njegovo družino in z vsemi njegovimi ashabi (prijatelji).

PREDGOVOR

Vzvišeni Allah pravi: Reci: **"O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha."** Toda če se obrnejo proč, potem reci: **"Bodite priče, da smo muslimani."** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 64. verz)

Islamska vera je prava vera, zato ker je to vera, ki je v skladu s pravo naravo (pri ljudeh) in je jasna vera v kateri ni nejasnosti in zbeganosti, saj spodbuja svoje privrženke, naj vprašajo o vseh stvareh, ki so jim nejasne in jim pridejo na misel, vendar ne poziva vsakega posameznika, da odgovori na ta vprašanja, ki so povezana z verskimi zadevami, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Moj Gospodar je prepovedal le razvrat, tako javni kot tajni, greh, nepravično napadanje, enačenje drugih z Allahom v tem, za kar On ni dal nobenega dokaza, in govoriti o Allahu tisto, česar ne veste."** (Al-A'râf (Višave) 33. verz)

Toda pravica do odgovora, v zvezi z verskimi zadevami, pripada pravnim (šeriatskim) strokovnjakom in ljudem, ki se spoznajo na te zadeve, Vzvišeni Allah pravi: **"In vprašajte slednike (učenjake) Knjige, če ne veste."** (An-Nahl (Čebele) 43. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil, kakšne so posledice iskanja znanja glede verskih zadev od nestrokovnjakov, ki niso strokovno usposobljeni za to in je dejal: **“Allah ne bo odvzel znanje z odstranjevanjem le-tega od ljudi, ampak ga bo odstranil s smrtjo učenjakov. In tako, ko ne bo ostal niti eden od učenjakov, bodo ljudje vzeli nevedneže za vodje, jih spraševali, oni pa bodo odgovarjali (dajali odgovore o verskih zadevah) brez znanja in bodo tako oni zablodeli in druge vodili v zablodo.”**¹

V islamu ni nejasnih stvari v katere se veruje in se tudi ne sprašuje o njih, razen tistega, kar človeški um ne more spoznati od stvari, ki so neznane in nevidne, katere nam ni pojasnil naš Blagoslovljen in Vzvišen Gospodar. To pa zato, ker ljudje nimajo nobene koristi, da bi jih poznali. Tisto pa, kar koristi ljudem, da bi to spoznali, od nevidnih in neznanih stvari, je to pojasnil naš Blagoslovljen in Vzvišen Gospodar, na jeziku Njegovega glasnika (ﷺ). Nam, kot ljudem, pa se v glavi vsakega izmed nas vrtijo vprašanja na katera želimo odgovore, islam pa je predstavil odgovore na ta vprašanja na enostaven in prepričljiv način njihovega sprejetja, na primer:

Če oseba vpraša o njegovem izvoru obstoja, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **Zares smo ustvarili človeka iz bistva zemlje, potem smo ga kot kapljo semena postavili na varno mesto. Potem smo iz kaplje semena naredili kepico krvi, iz kepice krvi smo naredili kepo mesa, iz kepe mesa pa kosti. Kosti smo nato oblekli z mesom, nato pa oživili novo bitje. Naj bo vzvišen Allah najlepši Stvarnik!** (Al-Mu'minûn (Verniki) 12-14 verz)

Če oseba vpraša o njegovem mestu v tem vesolju in njegovem položaju med številnimi Allahovimi stvaritvami (bitji), bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **In že smo počastili**

¹ Sahih El-Buhari 1. poglavje, stran 50, št. hadisa 100.

Adamove sinove. Nosimo jih na kopnem in na morju, oskrbujemo jih z dobrimi stvarmi in zagotovo smo jim dali veliko prednost pred mnogimi stvaritvami. (El-Isrâ' (Nočno potovanje) 70. verz)

Če vpraša o njegovem položaju z Njegovimi bitji, ki jih je Allah ustvaril v tem vesolju, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Allah vam je podredil morje, da bi ladje, po Njegovi volji po njem plule, da bi lahko iskali Njegove blaginje in da bi bili hvaležni. In podredil vam je vse, kar je na nebesih in na zemlji, vse prihaja od Njega. To so, zares, znamenja za razmišljujoče!”** (Al-Džasija (Klečeči) 12. in 13. verz)

Če vpraša o vzroku za njegovo ustvarjanje in njegov obstoj, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Nisem ustvaril džinov in ljudi, razen da me častijo. Od njih ne želim oskrbo, niti želim da me hranijo, oskrbuje le Allah, Mogočni in Močni.”** (Az-Zariat (Tisti, ki pihajo) 56-58)

In če vpraša o tem Stvarniku, ki je dal obstoj temu svetu in kateremu je potrebno posvetiti bogoslužje, samo Njemu in nobenemu drugemu, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **Reci: “On je Allah-Edini! Allah je zavetje (pribežališče) vsakemu! Ni rodil in rojen ni; nihče mu ni enak!”** (Al-Ihlas (Iskrenost) 1-4)

In v besedah Vzvišenega Allaha: **“On je Prvi in Zadnji, Viden in Neviden; in On je vseveden!”** (Al-Ĥadîd (Železo) 3. verz)

In v besedah Vzvišenega Allaha: **On je Allah – ni drugega boga razen Njega, Vladar, Sveti, Tisti, ki je brez pomanjkljivosti, Tisti, ki vsakega obskrbuje, Tisti, ki nad vsem bedi, Mogočen, Vzvišeni, Ponosni. Hvaljen naj je Allah, On je zelo visoko nad tistimi, ki jih imajo za Njemu enake! On je Allah, Stvarnik, Tisti, ki ustvarja iz nič, Tisti,**

ki podeli vsemu obliko, On ima najlepša imena. Njega hvalijo tisti na nebesih in na zemlji, On je Mogočen in Modri! (Al-Hašr (Izgnanstvo) 23. in 24. verz)

Če vpraša o poti, ki vodi k pomiritvi srca, psihološkem udobju in stabilnosti vesti, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Tisti, ki verujejo in katerih srca se umirijo ob omembi Allaha. Samo z omenjanjem Allaha se resnično umirijo srca.”** (Ar-Râ’d (Grom) 28. verz)

Če vpraša o poti, ki vodi k uspehu, srečnemu koncu in prijetnemu življenju, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Tistemu, ki dela dobro, naj bo moški ali ženska, če le veruje, bomo naklonili lepo življenje in resnično jih bomo nagradili z boljšo nagrado, kot so si jo zaslužili.”** (An-Nahl (Čebele) 97. verz)

Če vpraša o stanju tistega, ki ne veruje v Allaha in tisto, kar se razodeva, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **In kdor se obrne proč od mojega opominjanja (mojih napotkov), bo zagotovo imel tegobno življenje, polno najhujših stisk in na Dan vstajenja ga bomo oživel slepega. Rekel bo: "Gospodar moj, zakaj sem oživljen kot slepec, ko pa sem nekoč lahko videl?" Dejal bo: "Tako kot so ti prihajali naši ajeti (dokazi), pa si namenoma pozabil nanje (t.j. zapustil si jih), boš ti danes pozabljen.”** (Ta-ha 124-126)

Če vpraša o popolni veri, ki vključuje vse verozakone, ki so prikladni za družbo in stanje posameznika glede njegove vere in življenja na tem svetu, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera.”** (Al-Mâ’ida (Miza) 3. verz)

Če vpraša o pravi veri, ki jo on mora sprejeti in poti, ki vodi k Allahu in Njegovemu Raju, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“In kdor prevzame drugo vero kot**

islam, mu nikoli ne bo sprejeta in na onstranstvu bo eden od pogubljenih.” (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 85. verz)

Če vpraša o njegovih odnosih z drugimi ljudmi, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“O ljudje! Ustvarimo vas iz enega moža in ene žene. Delimo vas na ljudstva in plemena, da bi se spoznali. Najuglednejši pri Allahu je tisti, ki se Ga najbolj boji.”** (Al-Hudžurat (Sobe) 13. verz)

Če vpraša o njegovem položaju glede znanja, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **In Allah bo na visoke stopnje povzdignil tiste med vami, ki verujejo in imajo znanje.** (Al-Mudžadele (Razprava) 11. verz)

Če vpraša o njegovem končanju življenja na tem svetu, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Vsaka oseba bo okusila smrt in v popolnosti vam bo poplačano tisto, kar ste si prislužili, šele na Dan vstajenja. Kdor bo odmaknjen od Ognja in deležen vstopa v Raj, tak je že uspel. In tuzemsko življenje je zgolj varljivo uživanje.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 185. verz)

Če vpraša o njegovi možnosti ponovnega oživljanja po smrti in njegovega novega obstoja, bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **Navaja nam primer, a pozablja, kako je ustvarjen. Tako govori: “Kdo bo oživel strohnele kosti?” Reci:” Oživel jih bo Tisti, ki jih je ustvaril že prvič. On dobro pozna vse svoje stvaritve. On je ta, ki vam iz zelenečega drevja naredi ogenj za kurjavo.” Mar On, Stvarnik nebes in zemlje ni sposoben ustvariti njim podobne? Vsekakor, On je Stvarnik vsega, On je Vsevedni. On resnično, ko nekaj hoče, samo reče: “Bodi!” – in zgodi se.** (Ja-sin 78-82)

Če vpraša o sprejemljivih dejanjih pri Allahu, po njegovem oživljanju (po smrti), bo našel odgovor v besedah Vzvišenega Allaha: **“Tisti, ki so verovali in delali dobra dela, pa bodo**

deležni gostoljubne nastanitve v rajskih vrtovih El Firdevsa (ime predela Raja).” (Al-Kahf (Votlina) 107. verz)

Če vpraša o njegovi končni vrnitvi po vstajanju (iz groba) in oživiljanju, bo našel odgovor, ki mu pojasnjuje, da gre za zadevo, ki mu določa večno končno vrnitev, kjer bo ostal za vedno in to sta le dve poti, ki nimata tretje poti; bodisi v Raj bodisi v Pekel, Vzvišeni Allah pravi: **»Neverniki med sledniki Knjige in mnogobožci bodo zagotovo v ognju Pekla, v njem bodo večno ostali; oni so najhujša bitja. Tisti pa, ki verujejo in opravljajo dobra dela, so resnično najboljša bitja. Čaka jih nagrada pri njihovem Gospodarju: rajski vrtovi, skozi katere bodo tekle reke, v katerih bodo večno in za vedno prebivali; Allah bo z njimi zadovoljen, in tudi oni bodo z Njim zadovoljni. To bo za tistega, ki se bo bal svojega Gospodarja.«** (Al-Bajina (Jasni dokazi) 6-8)

Dragi bralec in bralka:

Jaz sem prepričan, da so v islamu rešitve za vse težave, s katerimi se danes srečuje naš svet in če bi ga sprejeli in prakticirali, bi on premagal te probleme. Resnično je svet preizkusil veliko teorij in ideologij, ki so se s časom izkazale za neprimerne za odpravo človeških problemov – čeprav lahko najdemo v teh teorijah in ideologijah, da so rešile malo teh človeških problemov – zakaj svet ne sprejme islam in ga prakticira! F. Filweas, britanski pomorski častnik, pravi: Časopisi so pred kratkim objavili podatke, ki kažejo, da zahodni filozofi in pisatelji trdijo, da so sodobne religije postale zelo stare (arhaične) in ponošene...in jih je potrebno odstraniti, vse to kaže stopnjo pesimizma, ki ga trpi večina filozofov in pisateljev na Zahodu, zaradi tistega, kar srečajo od zapletenosti in skrivnosti v krščanski veri. Vendar pa oni delajo veliko napako, ker islam, ki ponuja edini popolni odgovor, je še vedno

prisoten in je vedno pripravljen, da bo alternativa – konec citata.²

Ne bom rekel nič narobe, ko pravim, da je večina muslimanov v današnjem času oddaljena z vso oddaljenostjo od prakticiranja islamskih principov in njegovih pravilnih nauk, ker tisto, kar zdaj prakticira večina muslimanov, v njihovem resničnem življenju, je daleč od islamskih nauk in njegovih vzvišenih ciljev. Islam ni, kot mislijo nekateri, zgolj opravljanje verskih obredov v določenem času, ampak je on verovanje, verska zakonodaja, metoda bogoslužja in delovanje, on je vera in država z vsem, kar nosi s seboj ta beseda od pomenov. Rečeno je o islamu: “Kakšna veličastna vera, ko bi le imela ljudi,” ki bi prakticirali njegova načela in nauke, ki bi delovali po njegovih ukazih in se oddaljevali od njegovih prepovedi ter jo dostavljali (prenašali) drugim narodom v skladu z nauki Vzvišenega Allaha, kateri pravijo: **“Kličite ljudi na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom! Razpravljajte z njimi karseda vljudno!”** (An-Nahl (Čebele) 125. verz)

J. S. Restler³ v predgovoru svoje knjige ‘Arabski civilizacija’ pravi, da ima lahko "islam" tri različna pomena: prvič kot religija oziroma vera, drugič kot država in tretjič kot kultura. Skratka, to je edinstvena, (vseobsegajoča) civilizacija.

Islam se ni spremenil in zamenjal v njegovem verskem prepričanju, bogoslužju, lastninsko-pravnih odnosih (med ljudmi), naukih, verski zakonodaji, od časa razodetja Allahovemu poslancu (ﷺ) pa vse do danes, toda tisto, kar se

² Filweas je britanski pomorski častnik, ki je sodeloval v prvi in drugi svetovni vojni. Odrasel je v krščanskem okolju, in so krščanski običaji bili globoko urezani vanj. Kljub temu je leta 1924 po branju Kur'ana in nekaterih islamskih verskih knjig sprejel islam. Navaja Halil Imaduddin: ‘Rekli so o islamu’ (v arabščini: Kalu anil-islam).

³ Sodobni francoski raziskovalec in profesor na islamskem inštitutu v Parizu – iz knjige 'Rekli so o islamu' - Imaduddin Halil.

je spremenilo in zamenjalo so muslimani. Če tisti, ki pripada islamu naredi napako in stori tisto, kar je prepovedano oziroma na kar islam opozarja, to še ne pomeni, da je to od islamskih nauk, ki to ukazujejo in potrjujejo. Iz tega navajamo preprost primer, ki razlaga zadevo: če damo nekemu človeku stroj (ali napravo) sestavljen iz sklopov oz. delov in z njim navodila od proizvajalca, s podrobnim in celovitim opisom, v kateri mu se razlaga pravilen način sestave in delovanja stroja (ali naprave) in če on naredi napako pri sestavljanju ali namestitvi sklopov ali delov na način, ki ne ustreza razloženemu načinu v navodilih (ali knjižici) ali se lahko potem reče, da so prisotni podatki v navodilih (ali knjižici) napačni ali kaj se bo reklo? Obstajao tri predpostavke (možnosti):

1. Oseba se ni držala razloženih korakov v navodilih (knjižici) na pravilen način.
2. Oseba ni prakticirala razložene korake v navodilih na popoln način.
3. Oseba ni razumela obstoječe podatke v navodilih (knjižici) in v tem primeru mora on poklicati tovarno, ki proizvaja izdelek, da mu razloži podatke o sestavi in delovanju in tako se prakticira tudi v islamu. Tisti, ki ga želi spoznati mora vzeti podatke iz njegovih upoštevajočih, verodostojnih virov, ker se versko znanje mora vzeti od njegovih strokovnjakov, tako na primer tisti, ki zbolijo gre k zdravniku, tisti, ki želi graditi hišo gre k ustreznemu inženirju in je tako vsak na področju svoje strokovnosti.

Resnično prosim s prošnjo upanja in ne ukazovanja vsakega, ki bo bral to knjižico, da bo nepristran v svojih verskih občutkih in idejnih usmeritvah in da bere z branjem tistega, ki želi priti do resnice in spoznanja in ne z branjem tistega, ki želi ujeti napake in se dotakniti pomanjkljivosti ter slediti spodrseljaje. Z branjem tistih, ki želijo, da jim upravlja njihov razum, ne tistih,

ki želijo, da jih upravljajo njihova čustva in da bodo podobni tistim, katere je Vsemogoči in Vzvišeni Allah pograjal v Svojem govoru: **In ko jim je rečeno: "Sledite tistemu, kar je Allah objavil! Odgovorijo: "Sledili bomo tistemu, pri čemer smo našli naše prednike." Mar tudi, če njihovi predniki niso ničesar dojemali niti sprejemali vodenja na Pravo pot?!**

(Al-Bâqara (Krava) 170. verz)

Človek pa je kulturn, civiliziran, racionalnega in logičnega razmišljanja in ne posoja svoj um (razum) drugemu in tisti, ki se ne da prepričati v neko stvar, razen po njegovem preučevanju, spoznavanju in preverjanju. In ko je spoznal in se prepričal, potem pohiti, da bi sprejel tisto, v kar se je prepričal, in potem on ne prikrajša to spoznanje in ta dejstva, v katera se je prepričal, samo za sebe, ampak bo razširil to, kar je spoznal med ljudi in bo podučil tistega, ki je nevednež in posvetoval tistega, ki je storil napako. Jaz resnično priznam, da tej temi nisem dal celotno pravico obravnave in nisem dal zadovoljiv delež v raziskavi v tej knjižici, ker je islam, kot smo že omenili, celovit sistem, ki ureja vse verske in tuzemske zadeve in to zahteva, da se predstavi v knjigah in ne v majhni knjižici. Zato sem se zadovoljil želeč nakazati in prikazati namige nekaterih osnovnih islamskih načel in etik, ki so ključnega pomena za tiste, ki želijo raziskovati in doseči vrhunec v raziskavi v povečanem spoznavanju o resničnosti islamske vere.

Mogoče bi nekdo lahko rekel, da je v sistemih in zakonih današnjih družb podobna ureditev, kot jo je prinesel islam! Odgovor: Kdo je bil prej, islam ali sodobni sistemi? Islamska zakonodaja je prednjačila pred temi sistemi in zakoni in po njej se deluje, že več kot štirinajst stoletij. Tisto, kar je podobno nekaterim islamskim sistemom in zakonodajam tako ni izključeno, da je prilagojeno posebej njemu, še posebej, če

vemo, da so bile študije islama - že od prvih trenutkov njegovega pojava – s strani nemuslimanov, orientalistov, ki so imeli različne cilje in namene glede študije islama; nekateri so želeli priti do resnice, nekateri pa do kritike in izkrivljanja islama.

Abd Er-Rahman ibn Abd El-Kerim Eš-Šiha

info@islamland.com

www.islamland.com

OSNOVNA NAČELA V ISLAMSKI VERI

Allahov poslanec (ﷺ) je na Mini v poslovilnem romanju dejal: “Ali veste, kateri dan je to? Oni so odgovorili, da Allah in Njegov poslanec najbolj vesta. On je rekel: “To je sveti⁴ dan, ali veste katero mesto je to?” Oni so odgovorili, da Allah in Njegov poslanec najbolj vesta. On je rekel: “Sveto mesto.” Ali veste kateri mesec je to? Oni so odgovorili, da Allah in Njegov poslanec najbolj vesta. On je dejal: “Sveti mesec.” In potem dejal: “Resnično vam je Allah prepovedal vašo kri, premoženje, vaše časti, tako kot je svet⁵ ta vaš dan, v vašem mesecu in v tem vašem mestu (Meka in okolica).

Med osnovna islamska načela spada:

- varovanje življenja,
- varovanje časti,
- varovanje premoženja,
- varovanje razuma,
- varovanje zaroda (potomstva) in
- varovanje slabega oziroma nemočnega.

- Glede prepovedi napada na življenje, Vzvišeni Allah pravi:
“In ne ubijte osebe, ki jo je Allah prepovedal ubiti, razen ko to zahteva pravica.” (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 33. verz.)
- Glede prepovedi napadanja časti, Vzvišeni Allah pravi:

⁴ Sveti dan, v katerem je prepovedano kršiti Allahove zapovedi, zlasti napadanje drugih in prelivanje krvi.

⁵ Zloraba prepovedi v tem dnevu.

“Ne približujte se nečistovanju, zakaj to je razvrat in zlo početje.”

(Al-Isrâ' (Nočno potovanje) 32. verz.)

- Glede prepovedi napada na premoženje, Vzvišeni Allah pravi:

“Ne jejte imetja drug drugega po krivici /.../.”

(Al-Bâqara (Krava) 188. verz)

- Glede prepovedi napada na razum, Vzvišeni Allah pravi:

O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni. (Al-Mâ'ida (Miza) 90. verz)

- Glede napada na zarod, Vzvišeni Allah pravi:

“In ko se obrne stran, si prizadeva širiti pokvarjenost po Zemlji, uničevati posevke ter zarod. Toda Allah ne mara pokvarjenosti.”

(Al-Bâqara (Krava) 205. verz)

- Glede pravic slabih med ljudmi, Vzvišeni Allah pravi:

a.) Glede pravic staršev: **“In tvoj Gospodar je določil, da ne častite nikogar drugega kot le Njega, in da nadvse lepo ravnate s starši. Če eden od njiju ali oba pri tebi dosežeta starost, jima ne reči niti "Uf." in ju ne grajaj, temveč spoštljivo govori z njima.”** (Al-Isrâ' (Nočno potovanje) 23. verz)

b.) Glede pravic sirot: **“Zato ne ponižaj sirote.”** (Ad-Duĥa (Jutro) 9. verz)

In pravi glede zagotovila varovanja njegovega premoženja: **“In ne približujte se imetju sirote, razen z najboljšim namenom.”** (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 34. verz)

c.) Glede pravic otrok: **Reci: “In da ne ubijate svojih otrok zaradi revščine; Mi oskrbujemo vas in njih.”** (Al-An‘âm (Živina) 151. verz)

d.) Glede pravic bolnih, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Osvobodite sužnja, nahranite lačne in obiščite bolnika.”**⁶

e.) Glede pravice slabega, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ni od mojega naroda tisti, ki ne spoštuje in ceni naših starejših in ni milosten do naših mlajših.”**⁷

f.) Glede pravic potrebnih ljudi, Vzvišeni Allah pravi: **“in ne odženi siromaka!”** (Ad-Duĥa (Jutro) 10. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdo gre opraviti neko potrebo svojega brata, mu bo Allah pomagal olajšal njegovo potrebo.”**⁸

⁶ Sahihul-Buhari 3/2881 str. 1109 (Osvobodite sužnja, tukaj se misli na vsakega, ki je padel v ponižanje ali podložništvo oz. tlačanstvo. Da se nahrani lačen, tukaj se misli na ljudi in živali.)

⁷ Sahih (Hadis je verodostojen)

⁸ Sahih Muslim 4/2580 str. 1996.

DUHOVNI (MONOTEISTIČNI) VIDIK V ISLAMU

Islamska vera, tako kot druge nebeške religije, ki so bile pred njo, je prinesla načela in verska prepričanja, v katere so njihovi sledniki morali verovati, biti prepričani v njih ter jih širiti drugim ljudem in pozivati v njih brez prisile ali obveznosti, delujoč po besedah Vzvišenega Allaha: **“Ni prisile v vero, saj je razlika med Pravo potjo in zablodo jasna. Kdor zavrača Tagut (lažna božanstva) in veruje v Allaha, se je oprijel najčvrstejše vezi, ki se ne bo prekinila. In Allah sliši vse, je Vseveden.”** (Al-Bâqara (Krava) 256. verz)

Islam ukazuje svojemu sledniku, da mora klicati v to vero na najlepši način, delujoč po besedah Vzvišenega Allaha: **“Klič ljudi na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom! Razpravlaj z njimi karseda vljudno!”** (An-Nahl (Čebele) 125. verz)

Prepričanje je osnovna stvar v islamu, ker če je nekaj zgrajeno na prisili, potem obvezuje osebo, da govori s svojim jezikom tisto, kar je v nasprotju z njegovim srcem in to je hinavščina, na katero opozarja in svari islam ter ga uvršča v hujša dejanja od same nevere, Vzvišeni Allah pravi: **“Resnično bodo svetohlinci na najglobljih stopnicah Ognja in nikoli jim ne boš našel pomočnika.”** (An-Nisâ' (Ženske) 145. verz)

PODROČJA BOGOSLUŽJA (ČAŠČENJA) V ISLAMU

Islam je prišel z vrsto bogoslužij; v prepričanju, govoru in dejanjih.

Prvič: Bogoslužje v prepričanju, ki se v islamu imenujejo stebri verovanja, in to so:

1. Verovanje v Vzvišenega Allaha

To zahteva verovanje v Allahovo enotnost (monoteizem) v treh stvareh:

a.) Verovanje v Njegovo enotnost v Njegovem gospodarjenju. To je priznanje, da je On prisoten in da je samo On, Edini Stvarnik tega vesolja z vsem, kar je v njem, njegov vladar in lastnik, ki počne kar hoče v njem. On absolutno dela v njem, kar hoče in ne more biti ali se ne more zgoditi tisto, kar On ne želi, Vzvišeni Allah pravi: **Ustvarjanje, urejanje in razpolaganje pripadajo le Njemu. Slavljen naj je Allah, Gospodar vseh svetov.** (Al-A‘râf (Višave) 54. verz)

Slavljeni in Vzvišeni Allah je že pojasnil tisto, kar vodi k Njegovi edinosti v stvaritvi in je nemogoče, da bo poleg Njega še kako drugo božanstvo, Vzvišeni Allah je dejal:

Allah ni spočel sina in razen Njega ni drugega boga! Drugače, bi vsak bog počenjal, kar bi hotel, s tem, kar je ustvaril; eden z drugim bi tekmovali! Hvaljen naj bo Allah, ki je vzvišen nad njihovim govorjenjem. (Al-Mu‘minûn (Verniki) 91. verz)

b.) Verovanje v Njegovo enotnost v čaščenju. To je trdno prepričanje, da je Allah resnični Bog, ni nobenega drugega boga poleg Njega niti čaščenja Njemu podobnega. On je tisti, ki

zasluži, da mu se posveti čaščenje in se ne zanaša razen na Njega, ne prosi se razen Njega, ne kliče se, da se odstrani škoda razen Njega ali da se uresniči zahteva (prošnja) razen Njega, in se zaobljuba ne zaveže razen na Njega, ne posveti se ničesar od vrst bogoslužja (čaščenja) razen Njemu, Edinemu in ne drugim (bogovom), Vzvišeni Allah pravi: **“In pred teboj nismo poslali nobenega poslanca, ne da bi mu razodeli, da zares ni boga razen Mene, zato Me častite.”** (Al-Anbijâ’ (Glasniki vere) 25. verz)

c.) Verovanje v Njegovo enotnost v Njegovih lepih imenih in lastnostih. To je prepričanje, da ima Slavni in Vzvišeni Allah lepa imena in vzvišene lastnosti in da je On brez vsake napake in pomanjkljivosti. Vzvišeni Allah pravi: **“Allahu pripadajo najlepša imena, zato Ga molite z njimi. In zapustite tiste, ki zanikajo Njegova imena. Poplačano jim bo za to, kar so počeli.”** (Al-A‘râf (Višave) 180. verz)

Potrjujemo od teh imen tista, katere je On sam potrdil za sebe v Njegovi knjigi in katere je Njemu potrdil Allahov poslanec (ﷺ), v katerih nima podobnosti nobeden od bitij, brez da se skuša razumeti bit Allahovih imen in lastnosti, ali da se ne zanika nekatero od teh imen in lastnosti ali antropomorfizma (primerjanja Allahovih imen in lastnosti s človekovimi lastnostmi ali podobnosti z bitji). Vzvišeni Allah pravi: **“Njemu ni nič podobno in On vse vidi in sliši.”** (Aš-Šura (Posvetovanje) 11. verz)

2. Verovanje v angele

To je verovanje, da je Allahovih angelov veliko, njihovo število ve samo Allah, oni uresničujejo Allahovo voljo pri upravljanju, nadzoru in varovanju tega vesolja, vključno z vsemi bitji v

njem v skladu z Njegovo določitvijo⁹. Oni so zastopniki oz. zadolženi za nebesa in Zemljo, vsako gibanje na svetu posega v njihovo jurisdikcijo, tako kot želi njihov Blagoslovljeni in Vzvišeni Stvarnik, tako kot pravi Slavni in Vzvišeni: **“In urejajo, kar ni urejeno!”** (An-Nazi‘ât (Tisti, ki iztrgajo) 5. verz)

In kot pravi Vzvišeni: **“In tistih, ki izvršujejo dodeljene naloge.”** (Az-Zarijat (Tisti, ki pihajo) 4. verz)

Angeli so ustvarjeni iz svetlobe, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Angeli so ustvarjeni iz svetlobe, džinni¹⁰ pa iz plamena ognja, Adam pa je ustvarjen, tako kot vam je opisano.”**¹¹

Oni so iz neznanega in nevidnega sveta, čeprav jih ljudje ne morejo videti s prostim očesom, je Vsemogoči in Vzvišeni Allah dal sposobnost, da se oni lahko spreminjajo v različne oblike, da bi jih lahko videli, takrat ko to želi Allah. Tako kot nas je obvestil naš Vsemogoči in Vzvišeni Gospodar o Gabrijelu (mir z njim), da je on prišel k Mariji v človeški obliki, Vzvišeni Allah pravi: **“/.../ in se zastrla od njih, smo k njej poslali našega angela (Gabrijela). Pokazal se ji je v podobi popolnega človeka. Rekla je: "Pred teboj se zatekam k Najbolj milostnemu, če si bogaboječ!" Dejal je: "Jaz sem samo Poslanec tvojega Gospodarja, da ti podarim dečka, čistega od greha." (Merjem (Marija) 17-19)**

⁹ Igasetullehfân 2. poglavje, str. 120.

¹⁰ Duhovna nevidna bitja, ki so muslimani in nemuslimani (opomba prevajalca)

¹¹ Sahih Muslim 4. poglavje, številka hadisa 2996, stran 2294.

Allahov poslanec (ﷺ) je videl angela Gabrijela (mir z njim) v njegovi pravi obliki, v kateri ga je Vzvišeni Allah ustvaril, on ima namreč 600 kril.¹²

Angeli imajo krila, nekateri med njimi imajo dva, nekateri tri, nekateri pa še več kril, Vzvišeni Allah pravi: **“Hvaljen naj bo Allah, stvarnik nebes in zemlje, ki je za poslanece določil angele s po dvema, tremi ali štirimi krili. Svoje stvaritve preoblikuje po lastni volji. Resnično je Vsemogočen.”** (Fâtir (Stvarnik) 1. verz)

Glede ostalih njihovih stanj pa je znanje o tem Vzvišeni Allah zadržal zase.

Oni svoj čas preživijo v omenjanju Allaha, ga slavijo in hvalijo, Vzvišeni Allah pravi: **»Slavijo (Ga) noč in dan, brez popuščanja.«** (Al-Anbijâ' (Glasniki vere) 20. verz)

Vsemogoči in Vzvišeni Allah jih je ustvaril, da ga častijo, tako kot je obvestil v svojem govoru: **»Mesiji ni težko biti Allahov suženj, prav tako ne angelom, ki so (Allahu) blizu. In tisti, ki odklonijo častiti ga in postanejo naduti - On jih bo vse skupaj zbral pri sebi.«** (An-Nisâ' (Ženske) 172. verz)

Oni so odposlanci (posredniki) med Njim in človeškimi poslanci vere, Vzvišeni Allah pravi: **»V tvoje srce ga spušča zaupanja vredni Gabrijel, da bi opominjal ljudi v razumljivem arabskem jeziku.«** (Aš-Šuara (Pesniki) 193-195)

In zaradi opravljanja dejanj, kateri jim Allah ukazuje, da jih opravijo in tako jih oni izvajajo, Vzvišeni Allah pravi: **»Oni se bojijo svojega Gospodarja, ki jim vlada, in storijo, kar jim je ukazano.«** (An-Nahl (Čebele) 50. verz)

Ti angeli niso Allahovi (Božji) otroci, oni se morajo spoštovati in imeti radi, Vzvišeni Allah pravi: **In govorijo: "Najbolj**

¹² Sahihul-Buhari 4. poglavje, stran 1840, številka hadisa 4575.

milostni si je vzel otroka." Visoko naj bo On nad tem! Nasprotno, oni (t.j. angeli) so le Njegovi častni, vdani sužnji. Ne govorijo brez Njegovega privoljenja in ravnajo po njegovih zapovedih. (Al-Anbijâ' (Glasniki vere) 26. in 27. verz)

In oni niso enaki Allahu ali Njegovi partnerji, Vzvišeni Allah pravi: **»In ne zapoveduje vam, da si vzamete angele in glasnike vere za gospodarje. Bi vam mar zapovedal, da bi bili neverniki zatem, ko ste že postali muslimani? «** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 80. verz)

Allah nas je obvestil o nekaterih imenih in dejanjih teh angelov, kot so:

- Angel Gabrijel (mir z njim), ki je zadolžen za dostavo razodetja, Vzvišeni Allah pravi: **»V tvoje srce ga spušča zaupanja vredni Gabrijel, da bi opominjal ljudi.«** (Aš-Šuara (Pesniki) 193-194)

- Angel Mihael (mir z njim), ki je zadolžen za padavine in rastline, Vzvišeni Allah pravi: **»Kdor je sovražnik Allahu, Njegovim angelom, Njegovim poslancem, Gabrielu in Mihaelu. Torej, Allah je sovražnik nevernikom.«** (Al-Bâqara (Krava) 98. verz)

- Angel smrti, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Angel smrti, ki vam je za to določen, vam bo duše vzel in potem se boste Gospodarju svojemu vrnili."** (Es-Sedžde (Čaščenje) 11. verz)

- Angel Rafael (ar. Israfil, mir z njim), ki je zadolžen za pihanje v Rog, zaradi oživljanja ljudi in njihovega obračuna, Vzvišeni Allah pravi: **»In ko se bo pihnilo v Rog, takrat med njimi ne bo rodbinskih vezi in drug drugega ne bodo ničesar spraševali.«** (Al-Mu'minun (Verniki) 101. verz)

- Angel Malik (mir z njim), čuvaj Pekla, Vzvišeni Allah pravi: **Oni bodo klicali: "O Malik!" Naj nas tvoj Gospodar**

usmrti!" On pa bo rekel:"Vi boste tu večno ostali!" (Az-Zuhruf (Ukras) 77. verz)

- Angeli Ez-Zebanije, to so angeli stražarji, ki so zadolženi za kaznovanje prebivalcev Pekla, Vzvišeni Allah pravi: **»le naj pokličejo svojo družbo! Mi pa bomo poklicali zebanije (stražarje Pekla).«** (Al-Alak (Zarodek) 17-18)

- Poleg vsakega človeka sta dva angela, eden med njimi je zadolžen za pisanje dobrih (človekovih) dejanj, drugi pa je zadolžen za pisanj slabih (človekovih) dejanj, Vzvišeni Allah pravi: **»Ko se dva srečata, sede eden z desne, drugi pa z leve strani. Niti besede ne izusti, če ni zdraven njega Tisti, ki bedi.«** (Kaf 17-18)

- Angel Ridvan čuvaj Raja in angeli, ki so zadolžene za varovanje Adamovih sinov itd. , kjer se navaja njihovo omenjanje v Knjigi in Suni, med njimi so tudi tisti, ki jih nismo omenili, dolžnost pa je verjeti v njih, vse skupaj.

Koristi verovanja v angele

1. Spoznavanje veličine Vsemogočega in Vzvišenega Allaha, Njegove sposobnosti in Njegove vseobsežnosti v vsaki stvari, ker resnično veličasnost bitij označuje ali kaže na veličastnost Stvarnika.

2. Ko muslimani spoznajo obstoj angelov, ki nadzirajo njihove besede, dejanja in vedo, da je vsako dejanje obračunano njim v prid ali proti njim, si oni prizadevajo opravljati dobra dejanja in se izogibajo slabih dejanj v tajnosti in javnosti.

3. Se izogibajo padanja v mite (izmišljene stvari) in iluzije, v katere pade tisti, ki ne veruje v neviden in neznani svet. (ar. gajb).

4. Allahova milost do svojih sužnjev in Njegova skrb za njih, ker jim je zadolžil angele, ki jih varujejo in vodijo (upravljajo) njihove zadeve.

3. Verovanje v knjige

To je verovanje, da je Vsemogočni in Vzvišeni Allah razodel nebeške knjige od Sebe svojim poslancem, da bi jih oni dostavili ljudem, one (knjige) so vključevale resnico in enotnost Vsemogočega in Vzvišenega Allaha (monoteizem) v Njegovi Gospodovnosti, čaščenju samo Njega ter Njegovih lepih imenih in lastnostih, Vzvišeni Allah pravi: **»Mi smo poslane naše z očitnimi dokazi pošiljali in po njih smo razodevali Knjige in merila, da bi ljudje pravično postopali.«** (Al-Hadîd (Železo) 25. verz)

Od muslimana se zahteva, da mora verjeti v vse nebeške knjige, ki so bile razodete pred Kur'anom in da so od Vzvišenega Boga, vendar se ne zahteva od njega, da mora delati po njih ali jih slediti, ker so one bile razodete le za določeno časovno obdobje in za določen narod. Nekatere od teh knjig nam je Vzvišeni Allah omenil z imenom v Svoji knjigi:

1-Abrahamovi in Mojzesovi (mir z njima) spisi oz. listi: Kur'an je prišel pojasnujoč nekatera verska načela, ki so navedena v teh spisih, Vzvišeni Allah pravi: **Mar on ni obveščen o tistem, kar se nahaja v Mojzesovih listih in Abrahamovih. ki je obveznosti dosledno izpolnjeval - da prav noben grešnik ne bo nosil tujih grehov, in da človeku pripada le njegova lastna dejanja, in da se bo njegovo prizadevanje zagotovo pokazalo, in da bo po njem v popolnosti nagrajen ali kaznovan.** (An-Nedžm (Zvezda) 36-42)

2. Postava (Tora): To je sveta knjiga, ki je bila razodeta Mojzesu (mir z njim), Vzvišeni Allah pravi: **Mi smo resnično**

razodeli Toro (Postavo), v kateri sta vodilo in svetloba. Po njej so judom sodili glasniki vere, ki so se predali (Allahu), pobožnjaki in rabini s tistim, kar jim je bilo zaupano glede čovanja Allahove knjige, in bili so ji priča. Zato se ne bojte ljudi, temveč se bojte Mene in ne prodajajte Mojih ajetov (verzov, dokazov, čudežev) za majhno vrednost. Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so pravi neverniki. (Al-Mâ'ida (Miza) 44. verz)

Plemeniti Kur'an je pojasnil nekaj, kar se navaja v Postavi (Tori) in od tega je opis nekaterih lastnosti Allahovega poslanca Muhammeda (ﷺ), Vzvišeni Allah pravi: **Muhammed je Allahov poslanec, njegovi sledniki pa so strogi do nevernikov, medsebojno pa so usmiljeni; vidiš jih kako se klanjajo in z obrazom spuščajo do tal, v želji po Allahovi nagradi in zadovoljstvu – na obrazih imajo znake, sledi od padanja z obrazom na tla. Tako so opisani v Postavi (Tori)/.../. (Al-Feth (Zmaga) 29. verz)**

Tako kot je pojasnil plemeniti Kur'an nekatere zakonske (šeriatske) predpise, ki so omenjeni v Postavi (Tori), Vzvišeni Allah pravi: **V njej smo predpisali: "Življenje za življenje, oko za oko, nos za nos, uho za uho, zob za zob in za poškodbo povračilo v enaki meri." Kdor pa za miloščino da odpuščanje, mu bo to odkup za grehe. Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so pravi krivičneži. (Al-Mâ'ida (Miza) 45. verz)**

3. Psalmi (ar. Zebur): To je knjiga, ki je bila razodeta Davidu (ar. Davud, mir z njim), Vzvišeni Allah pravi: **/.../Davidu pa smo dali Psalme (Zebur). (An-Nisâ' (Ženske) 163. verz)**

4. Evangelij: To je sveta knjiga, ki je bila razodeta Jezusu (mir z njim), Vzvišeni Allah pravi: **In po njihovih sledeh smo poslali Jezusa, Marijinega sina, ki je potrdil resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori). In dali smo mu**

Evangelij, v katerem sta vodilo in svetloba, potrjujoč resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori), ter vodilo in poduk bogaboječim. (Al-Mâ'ida (Miza) 46. verz)

Plemeniti Kur'an je pojasnil nekaj, kar se navaja v Postavi (Tori) in Evangeliju od tega je vesela vest o Muhammedu (ﷺ) in tako Vzvišeni Allah pravi: **In, ko je Jezus, Marijin sin, dejal: »O, sinovi Izraelovi! Jaz sem vam Allahov poslanec, da vam potrdim že prej razodeto Postavo (Toro) in da vam prinesem veselo vest o poslancu z imenom Ahmed, ki bo prišel za menoj.«** (As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)

5. Plemeniti Kur'an: Potrebno je verjeti, da je on zares Allahov govor, katerega je razodel angel Gabrijel (mir z njim) Muhammedu (ﷺ) na jasnem arabskem jeziku, Vzvišeni Allah pravi: **»V tvoje srce ga spušča zaupanja vredni Gabrijel, da bi opominjal ljudi v razumljivem arabskem jeziku.«** (Aš-Šuara (Pesniki) 193-195)

On se razlikuje od prejšnjih nebeških knjig v naslednjem:

- Da je to resnično zadnja med nebeškimi knjigami, ki potrjuje resničnost tistega, kar je prišlo v prejšnjih nebeških knjigah in se ni izkrivila ali spremenila glede Allahove Enotnosti (monoteizma), dolžnosti Njegovemu podrejanju in čaščenju, Vzvišeni Allah pravi: **»Razodeli smo ti Knjigo (o, Muhammed) z resnico, potrjujoč resničnost tistega, kar je bilo pred njo od knjig, in da bedi nad njimi.«** (Al-Mâ'ida (Miza) 48. verz)

- Z njim je Allah razveljavil prejšnje knjige, ker on vključuje vse končne, pravilne, večne Božje nauke za vsak čas in mesto, Vzvišeni Allah pravi: **»Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera.«** (Al-Mâ'ida (Miza) 3. verz)

- Razodet je vsem ljudem in ne samo določenemu narodu, podobno kot je bilo razodeto v prejšnjih nebeških knjigah, Vzvišeni Allah pravi: **“Elif, lam, ra. To je Knjiga, ki smo ti jo razodeli, da bi popeljal ljudi po volji njihovega Gospodarja iz tema na svetlobo, na pot Vsemogočnega, nadvse Hvaljenega.”** (Ibrahim (Abraham) 1. verz)

Kar se tiče drugih knjig, če se one strinjajo z njim v osnovi vere, je usmerjen govor v njih samo določenemu (specifičnemu) narodu, zato so zakoni in predpisi v njih določeni za njih v njihovem času in ne segajo na druge narode, kot so bili oni, tako Jezus (ﷺ) pravi: **»Poslan sem le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.«** (Evangelij po Mateju 15:24)

- Resnično njegovo citiranje in učenje spada v bogoslužje, Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **»Kdo prebere črko iz Allahove knjige ima za njo dobro dejanje, to dobro dejanje pa se vrednoti do desetkrat, ne pravim da je elif-lam-mim črka, ampak elif je črka, lam je črka in mim je črka.«**¹³

- On je zajel (vključil) vse zakonodaje, na katerih temelji dobra družba, J.S. Restler pravi v svoji knjigi 'Arabska civilizacija': Resnično Kur'an najde rešitve za vse zadeve, povezuje med verskim zakonom in moralnim zakonom in si prizadeva ustvariti sistem in družbeno enotnost ter ublažitvi bede, krutosti in vraževerja. Prizadeva si pomagati slabe, priporoča dobrodelnost ter ukazuje milost...na področju zakonodaje postavlja pravila z natančnimi podrobnostmi za vsakodnevno pomaganje, ureja pogodbe in dediščine, na področju družine

¹³ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje stran 175, št. hadisa 2910, Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

določa vedenje vsakega posameznika glede ravnanja z otroki, sužnji, živalmi, z zdravjem, z oblačili itd. – konec citata.¹⁴

- Resnično je on dokumentiral zgodovinske dogodke, ki kažejo zaporedje razodevanja vere na glasnike in poslance vere in kaj se jim je zgodilo s njihovim ljudstvom od Adama do Mojzesa (mir z njima) končavši pri Muhammedu (ﷺ).

- Vzvišeni Allah ga je resnično obvaroval od dodajanja ali zmanjševanja (česa v njem), od izkrivljanja in zamenjave, tako da on (Kur'an) ostane človeštvu, vse dokler Allah ne podeduje zemljo in tisto, kar je na njej, Vzvišeni Allah pravi: **»Mi smo resnično spustili Opomin (Kur'an) in Mi ga bomo zares varovali (pred izkrivljanjem).«** (Al-Hidž (Kameno mesto) 9. verz)

Kar se tiče drugih knjig, za njih Allah ni obljubil, da jih bo obvaroval, zato ker so razodete določenemu narodu in v določenem časovnem obdobju, zato so v njih vstopila izkrivljanja in spremembe. Vzvišeni Allah pravi o izkrivljanju, ki so ga vnesli Judje v Postavo (Toro): **»Mar hrepenite (o, verniki), da bi vam oni verovali, čeprav je bila med njimi neka skupina, ki je pozorno poslušala Allahove besede, jih nato popačila, po tem, ko so jih že dojeli in oni to dobro vedo.«** (Al-Bâqara (Krava) 75. verz)

O izkrivljenje kristjanov v Evangeliju Vzvišeni Allah pravi: **Od tistih, ki govorijo: "Mi smo kristjani", smo vzeli zaobljubo, potem pa so pozabili na del tistega, na kar so bili opomnjeni, zato smo izzvali med njimi sovraštvo in mržnjo vse do Sodnega dne. Allah jih bo obvestil o tem, kar so počeli. O, pripadniki Knjige! K vam je že prišel naš**

¹⁴ Sodobni francoski raziskovalec in profesor na islamskem inštitutu v Parizu, iz knjige "Rekli so o islamu" dr. Imaduddin Halil str. 66.

poslanec, da bi vam pojasnil veliko tega, kar ste prikrivali od Knjige, in mnogo od tega bo namenoma spregledal. Od Allaha je k vam že prišla svetloba in jasna Knjiga. (Al-Mâ'ida (Miza) 14-15)

Od izkrivljanja Judov in kristjanov, ki so jih uvedli v svojo religijo, je bilo to, da so Judje trdili, da je Ezra (ar. Uzeir) Allahov sin, kristjani pa so trdili, da je Mesija (Jezus) Allahov sin, Vzvišeni Allah pravi: **Judje so rekli: "Ezra je Allahov sin," in kristjani so rekli: "Mesija je Allahov sin." To je samo govor njihovih ust, posnemajo govor tistih, ki že pred njimi niso verovali. Naj jih zadene Allahovo prekletstvo, kako se le motijo!** (At-Tevba (Kesanje) 30. verz)

Kur'an jim je odgovoril popravljajoč njihovo izkrivljeno prepričanje v govoru Vzvišenega Allaha: **Reci: "On je Allah-Edini! Allah je zavetje (pribežališče) vsakemu! Ni rodil in rojen ni; nihče mu ni enak!"** (Al-Ihlas (Iskrenost) 1-4)

Iz tega je jasno, da Evangeliji, ki zdaj prevladujejo v rokah ljudi, niso od govora Vzvišenega Allaha niti od govora Jezusa (, temveč je to govor njegovih slednikov in njegovih učencev, v njih je vključeno veliko njegove biografije, njegovih pridig in nasvetov oz. priporočil, v njih je vneseno veliko izkrivljanj, sprememb in zamenjav, zaradi podpore določeni zadevi ali problematiki. Duhovnik T. G. Tacker je dejal: In tako so se pojavili Evangeliji, da jasno odražajo praktične potrebe posamezne skupine, zaradi katere so bili napisani. V njih se uporablja predmet resničnega velikega števila prenašalcev, toda brez kakršnegakoli obotavljanja pri odstranjevanju njihovih sprememb ali izkrivljanj z dodajanjem ali izpuščanjem vsega tistega, kar ne ustreza avtorjevim ciljem oz. namenom. – konec citata.¹⁵

¹⁵ Aziz As-Samed: Islam in krščanstvo

Koristi verovanja v knjige

1. Spoznavanje Allahove milosti do Njegovih sužnjev in Njegova ljubezen do njih, ker jim je razodel knjige, ki jih vodijo na pot, ki jih privede k Njegovemu zadovoljstvu in jih ni prepustil zmedene in zanemarjene, da jih ugrabijo hudiči in muhe.
2. Poznavanje o Allahovi modrosti, ker je predpisal vsakemu narodu tisto, kar odgovarja njihovim stanjem od zakonodaj.
3. Prečiščevanje iskrenih vernikov od drugih (ljudi), ker tisti, ki veruje v svojo knjigo, je obvezen, da veruje tudi v druge nebeške knjige, v katerih se navaja vesela vest o njej (t.j. tej knjigi) in o njenem poslancu vere v njihovi knjigi.
4. Pomnožitev dobrih dejanj s strani Vsemogočega in Vzvišenega Allaha Njegovim sužnjem, ker tisti, ki veruje v svojo knjigo in v tisto, ki je prišla po njej, od (nebeških) knjig, bo imel dvojno nagrado.

4. Verovanje v poslanca vere

To je verovanje, da je Vsemogoči in Vzvišeni Allah izbral med ljudmi poslanca in glasnike vere, katere je poslal svojim bitjem z zakonodajami, da bi se uresničilo in prakticiralo bogoslužje oz. čaščenje Allaha, vzpostavila Njegova vera in Njegova enotnost (monoteizem) v Njegovem Gospodstvu, Njegovem čaščenju in Njegovih lepih imenih in lastnostih, Vzvišeni Allah pravi: **“In pred teboj nismo poslali nobenega poslanca, ne da bi mu razodeli, da zares ni boga razen Mene, zato Me častite.”** (Al-Anbijâ’ (Glasniki vere) 25. verz)

On jim je ukazal naj dostavijo Njegov zakon ljudem, tako da ljudje ne bodo imeli izgovor oz. dokaz pri Allahu, po pošiljanju

poslancev vere. Oni so prinašali veselo vest o Allahovem zadovoljstvu in Njegovem Raju, za tiste, ki so verjeli v njih in v tisto, s čimer so prišli ter svarili pred Allahovo jezo in Njegovo kaznijo za tisti, ki niso verjeli v njih in v tisto, s čimer so prišli, Vzvišeni Allah pravi: **“Poslancev ne pošiljamo, razen kot prinašalce radostnih novic in kot svarilce. Tisti, ki bodo verovali in se bodo poboljšali, zanje ne bo strahu in ne bodo se žalostili. In tistih, ki bodo trdili za naše ajete (dokaze, čudeže), da so laž, se bodo dotaknile muke, zaradi njihove nevere.”** (Al-An‘âm (Živina) 48-49)

Allahovih glasnikov in poslancev vere je veliko, njihovo število ve samo Allah, Vzvišeni Allah pravi: **“In pred tabo smo pošiljali poslance vere, o nekaterih od njih smo ti pripovedovali, o nekaterih pa ti nismo pripovedovali.”** (Al-Mu‘min (Vernik) 78. verz)

Dolžnost je verjeti v vse njih in da so oni bili ljudje in niso bili posebneži tako, da so bili izven človeške narave, Vzvišeni Allah pravi: **“Pred teboj nismo pošiljali nikogar razen moških (poslancev), ki smo jim razodevali, zato vprašajte tiste, ki imajo znanje, če ne veste. In nismo jih ustvarili kot telesa, ki ne jedo hrane, in tudi nesmrtni niso bili.”** (Al-Anbijâ’ (Glasniki vere) 7-8 verz)

Vzvišeni Allah pravi o Muhammedu (ﷺ): **“Zares sem samo človek kot vi, razodeva se mi, da je vaš Bog resnično eden in edini Bog. Kdor hrepeni po srečanju s svojim Gospodarjem, naj dela dobra dela in naj v čaščenju svojega Gospodarja poleg Njega ne jemlje nikogar za njemu enakega.”** (Al-Kahf (Votlina) 110. verz)

Vzvišeni Allah pravi o Jezusu (ﷺ): **“Mesija, Marijin sin, ni drugega kot poslanec, pred katerim so že bili poslanci. In njegova mati je potrjevala resnico. Bila sta jedla hrano!**

Poglej, kako jim pojasnujemo ajete, nato poglej, kako se obračajo (od resnice)." (Al-Mâ'ida (Miza) 75. verz)

On niso posedovali ničesar od božanskih posebnosti, tako da niso prinašali koristi niti škode, oni niso upravljali in nadzirali v vesolju in temu podobno, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Ni v moji moči, da bi sebi prinašal korist ali škodo, razen tistega, kar hoče Allah. Če bi imel znanje o stvareh, ki so čutom nedostopne, bi si naredil veli ko dobrega in zlo me ne bi doletelo."** (Al-A'râf (Višave) 188. verz)

In da so oni, resnično, izpolnili tisto, kar jim je bilo poverjeno, dostavili sporočilo vere in da so oni bili najpopolnejši ljudje v znanju in dejanjih ter, da jih je, resnično, Allah obvaroval od laži, prevare in nepopolne dostave (sporočila vere), Vzvišeni Allah pravi: **"In noben poslanec ne bi mogel priti s kakšnim čudežem, razen po Allahovi volji."** (Ar-Râ'd (Grom) 38. verz)

Dolžnost je verovati v vse med njimi; tisti, ki veruje samo v nekatere od njih in ne veruje v druge med njimi, dela nevero in izstopa iz islamske vere, Vzvišeni Allah pravi: **Resnično tisti, ki zanikajo Allaha in njegove poslane, želijo ločevati med Allahom in njegovimi poslanci in pravijo: "Verujemo v nekatere in zanikamo nekatere." In želijo ubrati vmesno pot med tem. Takšni so zares pravi neverniki. In za nevernike smo pripravili ponižujoče muke.** (An-Nisâ' (Ženske) 150-151)

Kur'an nam omenja 25 glasnikov in poslancev vere, Vzvišeni Allah pravi: **In to je naš dokaz, ki smo ga dali Abrahamu proti njegovemu narodu. Za stopnje vzdignemo, kogar hočemo. Tvoj Gospodar je zares Moder in Vsevéden. Abrahamu smo naklonili Izaka in Jakoba. Oba smo usmerili na pravo pot, tako kot še pred njima Noeta in od njegovih potomcev Davida in Salomona, Joba in Jožefa,**

Mojzesa in Arona - tako nagrajujemo dobrodelnike - In Zaharijo, Janeza, Jezusa in Elija, vsi so bili med krepostnimi. In Izmaela, Elizeja, Jona ter Lota, vse njih smo povzdignili nad druge ljudi. (Al-An‘âm (Živina) 83-86)

Vzvišeni Allah pravi o Adamu (ﷺ): **“Resnično je Allah posebej izbral Adama in Noeta ter Abrahamovo družino in Amramovo (Imranovo) družino iznad svetov.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 33. verz)

Vzvišeni Allah pravi o Eberju, mir z njim: **In Adu smo poslali njihovega brata Eberja (ar. Huda). Rekel je: "O ljudstvo moje, častite Allaha, vi nimate nobenega boga razen Njega!"** (Hud (Eber) 50. verz)

Vzvišeni Allah pravi o Salihu, mir z njim: **In Semudu smo poslali njihovega brata Saliha. In rekel je: "O, ljudstvo moje, častite Allaha, vi nimate nobenega boga razen Njega!"** (Hud (Eber) 61. verz)

Vzvišeni Allah pravi o Šuajbu, mir z njim: **In (ljudstvu) Medjen (smo poslali) njihovega brata Šuajba. "O, ljudstvo moje," je dejal," častite Allaha, vi nimate nobenega boga razen Njega.** (Hud (Eber) 84. verz)

Vzvišeni Allah pravi o Henohu (ar. Idrisu), mir z njim: **In (omeni) Izmaela, Henoha (ar. Idrisa) in Ezekiela (ar. Zulkifla); vsi so bili na moč potrpežljivi. (Al-Anbijâ’ (Glasniki vere) 85. verz)**

Vzvišeni Allah pravi o Muhammedu (ﷺ) obveščujoč, da je on zadnji med njimi in njihov pečat, tako da ni ne glasnika in ne poslanca vere po njem, vse do Sodnega dneva: **“Muhammed ni oče nobenega od vaših ljudi, marveč je Allahov poslanec in pečat (zadnji) glasnikov vere.”** (Al-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

Njegova (ﷺ) vera dopolnjuje prejšnje religije in je njihov pečat, tako je ta vera popolna, resnična, ki jo je potrebno slediti in bo ostala vse do konca tega sveta.

Med temi poslanci vere so odločni in stanoviti poslanci, oni so najmočnejši poslanci v prenašanju in potrpežljivosti poziva ter njenega dostavljanja ljudem. Oni so Noah, Abraham, Mojzes, Jezus in Muhammed, naj bo na njega in njih najboljša molitev in pozdrav, Vzvišeni Allah pravi: **Z glasniki vere smo sklenili zavezo. S teboj, Noetom, Abrahamom, Mojzesom in Jezusom, Marijinim sinom, smo sklenili trdno zavezo.** (Al-Ahzab (Zavezniki) 7. verz)

Koristi verovanja v poslanca vere

1. Spoznavanje Allahove milosti do Njegovih sužnjev in Njegova ljubezen do njih, ker jim je poslal poslanca vere iz njihovih ljudstev, da jim dostavijo Njegov verski zakon in da se ravna po njih.
2. Preizkušanje in preverjanje iskrenih vernikov od drugih (ljudi), ker tisti, ki verjame v svojega poslanca vere, je obvezen, da verjame tudi v druge od poslancev vere, o katerih je navedena vesela novice v njihovi knjigi.
3. Pomnožitev dobrih dejanj od Vsemogočega in Vzvišenega Allaha Njegovim sužnjem, ker tisti, ki verjame v svojega poslanca in v tistega, ki je prišel po njem od poslancev vere, bo imel dvojno nagrado.

5. Verovanje v Zadnji dan

To je verovanje, da se bo to tuzemsko življenje v enem dnevu končalo in minilo (oz. ne bo več obstajalo), Vzvišeni Allah

pravi: **“Vse zemeljsko je minljivo, ostaja samo Gospodar tvoj, Veličastni in Plemeniti.”** (Ar-Rahman (Milostni) 26-27)

Ko bo Allah želel, da preneha življenje na tem svetu, bo ukazal angelu Rafaelu (ar. Israfilu), da pihne v Rog in bodo umrla istočasno vsa bitja, nato Mu bo ukazal, naj pihne v Rog drugič in bodo vsi ljudje živi vstali iz svojih grobov, njihova telesa bodo zbrana iz celotne zemlje, od Adama, mir z njim, naprej, Vzvišeni Allah pravi: **In v Rog se bo pihnilo, in umrli bodo tisti na nebesih in tisti na zemlji, ostali bodo le tisti, ki jih bo Allah izbral; potem se bo v Rog drugič pihnilo in oni bodo, naenkrat, vstali in čakali.** (Az-Zumar (Skupine) 68. verz)

Verovanje v Zadnji dan vključuje verovanje v vse tisto, o čem nas je Vsemogoči in Vzvišeni Allah obvestil v Njegovi knjigi in o čem nas je obvestil Allahov poslanec (ﷺ) o tem, kaj bo po smrti od:

1. Verovanja v posmrtno življenje¹⁶ in to je obdobje, ki se začne od smrti človeka do njegovega vstajanja (iz mrtvih); v posmrtnem življenju vernik uživa, neverniki, zanikovalci (verovanja) pa bodo mučeni v njem, Vzvišeni Allah pravi: **“Faranove ljudi pa je zadela huda kazen. Zjutraj in zvečer se bodo pražili v ognju, ko pa bo nastopil Čas bomo dejali: "Pahnite faraonove ljudi v najhujše trpljenje!"** (Al-Mu'min (Vernik) 45-46)

2. Verovanje v vstajanje in oživljanja in to je dan v katerem bo Allah oživel vse ljudi (bitja); gole, boste in neobrezane (moške), Vzvišeni Allah pravi: **Neverniki trdijo, da ne bodo oživljeni. Reci: »Vsekakor boste, pri mojem Gospodarju, da boste zagotovo oživljeni in potem o tistem, kar ste počeli, zares,**

¹⁶ Arabska beseda Al-Berzeh pomeni pregrado, misli se na posmrtno življenje, ki je ločeno od tega življenja z neko pregrado, ki je nam nevidna in neznana. (opomba prevajalca)

bili obveščeni!« Allah to zlahka stori. (At-Taghâbun (Slepilo) 7. verz)

Glede na dejstvo oživljanja in vstajanja, katerega zanika večina ljudi, je prišel Kur'an z nekaterimi primeri, v katerih Allah pojasnjuje možnost ponovnega oživljanja in vstajanja (iz mrtvih) in odgovarja na dvome tistih, ki ga zanikajo in zavračajo. Od teh primerov so naslednji:

a.) Premišljevanje o oživljanju mrtve zemlje s tistim, kar Allah poraja, od rastlin, Vzvišeni Allah pravi: **In vidiš zemljo, kako miruje. Ko pa nanjo spustimo vodo, vztrepeta in nabrekne in iz nje vzklije od vsakega para nekaj radostno lepega. To je zato, ker je Allah zagotovo Resnica, ker On resnično oživlja mrtve, ker je zares zmožen storiti karkoli, ker Čas prihaja brez dvoma in ker bo Allah oživel tiste v grobovih.** (Al-Hadždž (Romanje) 5-7)

b.) Premišljevanje o ustvarjanju nebes in Zemlje, ki je veličastnejše od ustvarjanja človeka, Vzvišeni Allah pravi: **Kaj ne vedo, da more Allah – ki je ustvaril nebesa in zemljo, ne da bi se utrudil – oživiti mrtve? Vsekakor, On vse lahko stori!«.** (Al-Ahkaf (Peščene sipine) 33. verz)

c.) Premišljevanje o spanju človeka in njegovem prebujanju in to je podobno oživetju po smrti, zato se to (spanje) imenuje mala smrt, Vzvišeni Allah pravi: **“Allah vzame duše v trenutku smrti in tudi dušo spečih. Tiste, ki jim je namenil smrt, zadrži, ostale pa vrne do določenega dne. Resnično, to so dokazi za razmišljujoče ljudi.”** (Az-Zumar (Skupine) 42. verz)

d.) Premišljevanje o prvem ustvarjanju človeka, Vzvišeni Allah pravi: **Navaja nam primer, a pozablja, kako je ustvarjen. Tako govori:”Kdo bo oživel strohnele kosti?” Reci:” Oživel jih bo Tisti, ki jih je ustvaril že prvič. On dobro pozna vse svoje stvaritve.** (Ja sin 78-79)

3. Verovanje v zbiranje in predstavljanje (dejanj), kjer bo Allah zbral vsa bitja zaradi obračuna in predstavljanja njihovih dejanj, Vzvišeni Allah pravi: **Na dan, ko bomo premaknili gorovja in boš videl zemljo pregledno kot čistino, jih bomo zbrali in nikogar ne bomo izpustili. In razporejeni bodo pred tvojim Gospodarjem v vrstah: "Že ste prišli k Nam tako, kakor smo vas prvič ustvarili. " (Al-Kahf (Votlina) 47-48)**

4. Verovanje v pričanje delov telesa, Vzvišeni Allah pravi: **"Zakaj pričate proti nam," bodo oni vprašali svoje kože. "Allah, ki je naklonil dar govora vsem bitjem, ga je naklonil tudi nam," bodo odgovorile kože. "On vas je ustvaril že prvič, zdaj pa ste se vrnili k Njemu. Toda niste se skrivali zato, da vaša ušesa, vaše oči in koža ne bi pričale proti vam, temveč ker ste mislili, da Allah ne bo razkril mnogih vaših dejanj. (Fussilet (Pojasnilo) 21-22)**

5. Verovanje v izpraševanje, Vzvišeni Allah pravi: **In zaustavite jih, oni bodo vprašani: "Kaj vam je, zakaj ne pomagata drug drugemu?" A tisti dan se bodo oni povsem predali. (As-Saffat (Vrste) 24-26)**

6. Verovanje v prehod mostu¹⁷ (ar. As-Sirat), ki je nad Peklom, Vzvišeni Allah pravi: **Vsi boste do njega prispeli! To je neizbežna odločitev tvojega Gospodarja. Potem bomo rešili tiste, ki so se bali Allaha, zločince pa bomo pustili v njem klečati. (Merjem (Marija) 71-72)**

7. Verovanje v tehtanje dejanj, in tako bodo nagrajeni dobrodelniki z nagrado za njihovo dobrodelnost, verovanje in

¹⁷ Sirat oz. most je ostrejši od sablje, tanjši od dlake i zelo spolzek, tako da na tem mostu ne bo stabilna nobena noga, razen tiste, kateri bo Vzvišeni Allah dal stabilnost. Verniki bodo prehajali preko njega glede na svoja dejanja, neverniki pa bodo povlečeni v Pekel. (opomba prevajalca)

sledenje njihovih poslancev vere, kaznovani pa bodo tisti, ki so delali slaba dejanja, glede na svoja slaba dejanja, nevero ali nepokorščino do svojih poslancev vere, Vzvišeni Allah pravi: **»In na Dan vstajenja bomo postavili pravične tehtnice, nikomur se ne bo storila krivica. Četudi bo nekaj težko kot gorčično zrno (dobro ali slabo) bomo to prinesli (t.j. kaznovali ali nagradili). In Mi povsem zadostujemo za ta obračun.«** (Al-Anbijâ' (Glasniki vere) 47. verz)

8. Verovanje v razdeljevanje listov in knjig, Vzvišeni Allah pravi: **Kdor bo dobil svojo knjigo v desno roko, bo imel lahek obračun; radostno se bo vrnil k svojim. Tisti pa, ki mu bodo dali njegovo knjigo izza hrbta si bo želel umreti. Gorel bo v ognju.** (Al-Inšikak (Razkol neba) 7-12)

9. Verovanje v nagrajevanje z Rajem ali s Peklom v večnem življenju zavekomaj, Vzvišeni Allah pravi: **»Neverniki med sledniki Knjige in mnogobožci bodo zagotovo v ognju Pekla, v njem bodo večno ostali; oni so najhujša bitja. Tisti pa, ki verujejo in opravljajo dobra dela, so resnično najboljša bitja. Čaka jih nagrada pri njihovem Gospodarju: rajski vrtovi, skozi katere bodo tekle reke, v katerih bodo večno in za vedno prebivali; Allah bo z njimi zadovoljen, in tudi oni bodo z Njim zadovoljni. To bo za tistega, ki se bo bal svojega Gospodarja.«** (Al-Bajjina (Jasni dokazi) 6-8)

10. Verovanje v poslančev izvor oziroma vrelec ¹⁸ (ar. Al-Havd) in njegov zagovor in ostalim, o čem nas je obvestil oziroma seznanil Allahov poslanec (ﷺ).

¹⁸ Vzvišeni Allah bo svojega poslanca Muhammeda (ﷺ) na Sodnem dnevu počastil s tem, da mu bo dal ogromen vrelec podoben jezeru, katera voda je bolj bela od mleka in slajša od medu, njegov vonj je prijetnejši od mošusa, njegove posode pa so kot zvezde. Voda v njem prihaja iz rajske reke Kevser, katero je tudi Vzvišeni Allah poklonil Svojemu poslancu v

Koristi verovanja v Zadnji dan

1. Pripravljanje za ta dan s trdnim vztrajanjem delanja dobrih dejanj in tekmovanju za njih, upajoč na nagrado in plačilo ter opuščanju in izogibanju grehov iz strahu pred Allahovim kaznovanjem v tem dnevu.
2. Da se lahko verniki zabavajo glede na tisto, kar se jim je izmaknilo od tuzemskih uživanj v tistem, kar oni upajo na nagrado in blaženost pri Allahu na onstranstvu (večnem svetu).
3. Prečiščevanje iskrenih vernikov od drugih (ljudi).

6. Verovanje v predestinacijo in usodo

To je verovanje, da je Vsemogoči in Vzvišeni Allah vedel že v preteklosti, ki nima začetka, vse stvari, še preden so se zgodile in kaj bo z njimi, potem je te stvari dal v obstoj skladno z Njegovim znanjem in odločitvijo, Vzvišeni Allah pravi: **Mi vse ustvarjamo po meri.** (Al-Kamer (Mesec) 49. verz)

Vse kar se je zgodilo, kaj se dogaja in kar se bo zgodilo v tem vesolju je Allahu že znano, še preden se zgodi, potem Allah naredi, da se to zgodi v skladu z Njegovo voljo in določitvijo, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **»Suženj ne bo verjel, vse dokler ne verjame v usodo tako v dobrem kot tudi v slabem, tako da ve, da tisto, kar ga je zadelo (se mu zgodilo), ga ni moglo zgrešiti in tisto, kar ga je zgrešilo, ga ni moglo zadeti (se mu zgoditi).«**¹⁹

Raju. Do tega vrelca bodo prišli sledniki Muhammeda (ﷺ) in kdor se iz njega napije samo enkrat, nikoli več ne bo žejen. (opomba prevajalca).

¹⁹ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, stran 451, številka hadisa 2144, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

To ni v nasprotju s storitvijo potrebnih ukrepov oz. mer in delanjem po njih in tako npr.: Tisti, ki želi potomstvo, mora delati na tem in storiti potreben ukrep, ki mu bo uresničil to željo in to je poroka. Toda ta potreben ukrep lahko da včasih pričakovane rezultate – in to so potomci – včasih pa ne da (pričakovane rezultate) v skladu z voljo Vsemogočega in Vzvišenega Allaha, ker potrebni ukrepi niso tisti, ki delujejo, temveč volja Vsemogočega in Vzvišenega Allaha. Ti potrebni ukrepi, katere storimo in delamo po njih, so od določitve (usode) Vsemogočega in Vzvišenega Allaha, **zato Allahov poslanec (ﷺ) pojasnuje svojim prijateljem, ko so ga vprašali: 'O Allahov poslanec, kaj meniš o rukji²⁰, ki jo iščemo za zdravljenje, zdravila, ki jih uporabljamo za zdravljenje in zaščitna sredstva, ki jih uporabljamo za zaščito (v boju) ali kaj vplivajo na Allahovo usodo? pravi: »Te (naštete) stvari so od Allahove usode.«²¹**

Lakota, žeja in mraz so od usode, ljudje si pa prizadevajo potešiti lakoto z jedačo, žejo s pitjem in mraz z iskanjem toplega ter tako odstranjujejo tisto, kar jim je usojeno od lakote, žeje in mraza s tistim, kar jim je usojeno od jedače, pijače in iskanja toplote ter tako odstranjujejo usodo z usodo.

Koristi verovanja v predestinacijo in usodo

1. Zadovoljstvo glede tega, kar se je zgodilo in bilo usojeno ima za rezultat duševni spokoj in umirjeno vest, tam ni prostora za skrb in žalosti za tisto, kar se je zgodilo ali bilo zgrešeno in se ni zgodilo. Vsekakor nobenemu ni neznano in skrito, da

²⁰ Rukja se uporablja za duhovno zdravljenje; kot so bolezni uroka, magije in satanskega prevzemanja. (opomba prevajalca)

²¹ Navaja Ahmed, Et-Tirmizi, Ibn Madže in Al-Hakim v svojem Mustereku, Al-Albani meni, da je navajanje dobro v 'Tahridžu Ehadis Muškiletul-fakr'.

pomanjkanje umirjene vesti in duševnega spokoja povzroča številne duševne bolezni, od skrbi in žalosti, ki imajo popolnoma nasprotna delovanja na telo. Verovanje v predestinacijo in usodo, tako kot je o tem obvestil Vsemogoči in Vzvišeni Allah, odstranjujejo vse to, Vzvišeni Allah pravi: **Prav vsaka nesreča, ki zadene zemljo in vas, je že vnaprej zapisana v Knjigi. Allahu je to res lahko – da ne bi žalovali za tistim, kar se vam je izmaknilo, in da se ne bi preveč veselili tega, kar vam On daje. Allah ne mara razsipnikov in hvalisavcev.** (Al-Ḥadīd (Železo) 22-23)

2. Poziv k znanju in raziskovanju tistega, kar je Allah ustvaril v tem vesolju, tako da tisto, kar je usojeno človeku od nesreč, kot je bolezen in to je usoda, ki spodbuja iskanje zdravljenja, ki odriva prvo usodo na način iskanja virov zdravil, katere je ustvaril Vsemogoči in Vzvišeni v tem vesolju.

3. Olajša človeku, tisto kar se mu zgodi od nesreč. Če se neki osebi zgodi izguba v trgovini, se to šteje kot nesreča, če pa to nesrečo še spremlja skrb in žalost, potem nastaneta dve nesreči; nesreča izgube (v trgovini) in nesreča skrbi in žalosti. Tisti pa, ki veruje v predestinacijo in usodo je zadovoljen s prvo izgubo, ker on resnično ve, da mu je ona usojena in neizogibna resničnost, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Močan vernik je boljši in ljubši Allahu od slabega vernika, toda v vsakem (od njiju) je dobro, teži k temu, kar ti koristi, išči pomoč od Allaha in ne hiti, če te kaj zadene ne reci: 'Če bi naredil bi bilo tako in tako', ampak reci: 'Allahova usoda in tisto, kar je hotel je naredil, ker tisto "če" odpira vrata satanu za delovanje.'«**²²

Verovanje v usodo ni kot nekateri mislijo, da je to poziv na zanašanje (na Allaha) brez dela in opuščanja storitve potrebnih ukrepov, Allahov poslanec (ﷺ) je odvrnil nekemu človeku,

²² Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2052, št. hadisa 2664

ki ga je vprašal: 'O Allahov poslanec, ali naj jo (kamelu) zavežem in se zanesem na Allaha ali naj jo pustim in se zanesem na Allaha?' On je dejal: 'Zaveži jo in se zanesi na Allaha.'²³

²³ Sahih Ibn Hibban 2. poglavje str. 510, št. hadisa 731, Al-Albani meni, da je navajanje dobro v 'Tahridžu Ehadis Muškiletul-fakr'.

Drugič: Bogoslužja v govoru in dejanjih, ki se imenujejo stebri islama

To je osnova na kateri stoji in skozi katero se presoja osebi ali je v islamu ali pa ne. Od teg stebrov so tisti, ki se izgovarjao z besedami "dve pričanji" (ar. eš-šehadetan) in tisti, ki se izvajajo s telesom in to sta "molutev in post" od njih je tudi tisti, ki se nanaša na premoženje in to je "obvezna miloščina", med njimi so tisti, ki so telesni in premoženjski in to je "romanje". Islam nima namena z zadolžitvijo njegovih slednikov s temi stebri zgolj in samo formalno obliko, ampak ima za cilj čiščenje njihovih duš, njihovo popravljanje in vzgajanje na način opravljanja teh bogoslužij (čšačenj). Islam želi, da bo prakticiranje teh stebrov način oz. sredstvo za poboljšanje in popravlanje posameznika, Vzvišeni Allah pravi o molitvi: **"Resnično molitev odvrča od razvrata in ogabnosti (vsega neprimernega)."** (Al-Ankebut (Pajek) 45. verz)

Vzvišeni Allah pravi o obvezni miloščini: **"Od njihovih imetij vzemi miloščino, da jih očistiš ter blagosloviš z njo."** (At-Tevba (Kesanje) 103. verz)

Vzvišeni Allah pravi o postu: **"O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi."** (Al-Bâqara (Krava) 183. verz)

To je vzgajanje in vaja, da bi zaustavili želje duše in njenih strasti, in to je pojasnjeno v njegovem (ﷺ) govoru o postu: **"Kdor ne zapusti lažnega²⁴ govora, dela po njem²⁵ in**

²⁴ Misli se na laž, zavijanje s poti resnice, delovanje po neresnici in obtožbah.

²⁵ Delati in se ravnanje po tem, kar je Allah prepovedal.

nevednosti²⁶, Allah nima potrebe²⁷, da on opusti svojo hrano in pijačo.”²⁸

Vzvišeni Allah pravi o romanju: **“Romanje je v znanih mesecih. Tisti, ki se v njih obveže (opraviti) hadž, zanj med hadžem ni spolnih odnosov, razvrata in prepiranja.”** (Al-Bâqara (Krava) 197. verz)

Bogoslužja (čашčenja) imajo veliko vlogo v islamu glede ustanavljanja pohvalne etike in njenega razvoja, stebri islama so:

1. Prvi steber: Dve pričanji (ar. aš-Šehadetan)

To je **“Pričanje, da ni drugega boga razen Allaha in pričanje, da je Muhammed Allahov suženj in Njegov poslanec.”**

To je steber od stebrov bogoslužja z besedami in je ključ vstopa v islam na katerem se gradijo ostali stebri.

Pomen pričanja “ni boga razen Allaha” (ar. La ilahe illellah):

To je beseda Allahove edinosti (monoteizma), zaradi katere je Vzvišeni Allah ustvaril bitja in sta ustvarjena Raj in Pekel, Vzvišeni Allah pravi: **“Džine in ljudi sem ustvaril samo zato, da Me častijo.”** (Az-Zarijat (Tisti, ki pihajo) 56. verz)

In ta beseda je bila poziv vseh poslancev in glasnikov vere, mir z njimi, od Noeta do njihovega zadnjega in pečata Muhammeda

²⁶ Delati neumnosti z ljudmi.

²⁷ Vzvišeni Allah se ne bo niti ozrl za njegovim postom in ga tudi ne bo sprejel.

²⁸ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2251, št. hadisa 5710.

() Vzvišeni Allah pravi: **“In pred teboj nismo poslali nobenega poslanca, ne da bi mu razodeli, da zares ni boga razen Mene, zato Me častite.”** (Al-Anbijâ’ (Glasniki vere) 25. verz)

Ona pomeni, da ni tistega, ki se časti in ki si zasluži čaščenje, razen Vsemogočega Allaha.

Kaj se zahteva z besedami “ni boga razen Allaha”:

1. Vedenje, da so vsi drugi, ki se častijo, razen Allaha, neveljavni in neresnični, in ni v resnici tistega, ki se časti, razen Allah, On je Edini, ki si zasluži, da se mu posvetijo vse vrste bogoslužja (čaščenja) od molitve, prošnje, upanja, žrtvovanja, zaobljube itd. Tisti, ki posveti vrsto od vrst čaščenja nekomu drugemu poleg Allaha na način čaščenja in povelečevanja je storil nevero, čeprav je izgovoril obe pričanji (za vstop v islam)...

2. Trdno prepričanje, ki negira dvom o tem in je neomajen, Vzvišeni Allah pravi: **“Pravi verniki so le tisti, ki verujejo v Allaha in Njegovega poslanca in potem ne dvomijo več in se bojujejo na Allahovi poti, neoziraje se na svoja imetja in življenja. Oni so iskreni!”** (Al-Hudžurat (Sobe) 15. verz)

3. Njeno sprejetje, in prepoved brezodzivnosti njej, Vzvišeni Allah pravi: **“Ko so jim govorili: "Allah je edini Bog," so bili ošabni.** (As-Saffat (Vrste) 35. verz)

4. Delanje po njenih zahtevah in pokornost njej, tako bo postopal po Allahovih ukazih in opuščal Njegove prepovedi, Vzvišeni Allah pravi: **Kdor se povsem preda Allahu in še opravlja dobra dela, se je oprijel za najtrdnjšo vez. Nazadnje se vse vrne k Allahu.** (Lukman 22. verz)

5. Da bo pri tem iskren, Vzvišeni Allah pravi: **“Oni govorijo s svojimi jeziki tisto, kar ni v njihovih srcih.”** (Al-Feth (Zmaga) 11. verz)

6. Da bo iskren v čaščenju Allaha, Edinega, Vzvišeni Allah pravi: **“Ukazano pa jim je, naj se klanjajo samo Allahu, naj Mu iskreno izpovedujejo pravo vero/.../.”** (Al-Bajina (Jasen dokaz) 5. verz)

7. Ljubezen do Allaha in ljubezen do Njegovega poslanca, Njegovih varovancev in Njegovih dobrih sužnjev in prezir ter sovraštvo do tistih, ki napadajo Allaha in Njegovega poslanca ter da prednost ljubezni do Allaha in Njegovega poslanca, četudi nasprotuje njegovi želji, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: “Če so vam vaši očetje, sinovi, bratje, žene, rod, premoženje, ki ste si ga težko prislužili, trgovina, za katero se bojite upada, in zadovoljiva bivališča ljubša od Allaha, Njegovega Poslanca in borbe na Njegovi poti, potem počakajte, dokler Allah ne izpolni Svoje odločitve. Allah pa ne vodi iztirjencev na Pravo pot.** (At-Tevba (Kesanje) 24. verz)

8. Od zahtev je, da pravica zakonodaje v bogoslužju (čaščenju) in organizacija v poslovnih odnosih na ravni posameznika in skupin ter prepovedovanje in dovoljevanje pripadata samo Allahu, Edinemu. On je to pojasnil preko Svojega poslanca (ﷺ), Vzvišeni Allah pravi: **“Vzemite, kar vam Poslanec odredi, in pustite, kar vam odreče (prepove).”** (Al-Hašr (Izgnanstvo) 7. verz)

Pomen pričanja “da je Muhammed Allahov poslanec”:

Pokornost njemu v tistem, kar on (ﷺ) ukaže in potrjevanje resničnosti tistega o čem je on obvestil ter izogibanje tistega, kar je on prepovedal, Vzvišeni Allah pravi:

“Vzemite, kar vam Poslanec odredi, in pustite, kar vam odreče (prepove).” (Al-Hašr (Izgnanstvo) 7. verz)

To zahteva:

1. Verovanje v njegovo sporočilo (poslanico) in da je on zadnji poslanec vere, njihov pečat in najboljši med njimi, tako da ne bo več poslanca in ne glasnika vere po njem, zato ker Vzvišeni Allah pravi: **“Muhammed ni oče nobenega od vaših ljudi, marveč je Allahov poslanec in pečat (zadnji) glasnikov vere.”**

(Al-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

2. Verovanje, da je on (ﷺ) brezgrešen v tistem, kar je dostavil od Vsemogočega in Vzvišenega Allaha, zato ker Vzvišeni Allah pravi: **»In on ne govori po svoji muhi, to ni nič drugega razen razodetje, ki mu se razodeva.«** (An-Nedžm (Zvezda) 3-4)

Glede zadev tega sveta pa se je on (ﷺ) trudil pri sodbi in presoji, on (ﷺ) pravi: **»Jaz sem samo človek²⁹, vi se pravdate pri meni in morda je nekdo med vami bolj zgovoren in boljši v dokazovanju od drugega in presodim v njegovo korist, glede na to, kar slišim od njega, tistemu, ki mu je presojeno nekaj od pravice njegovega brata, naj to ne vzame, ker sem mu dodelil, delež od ognja.«** (Mutefekun alejhi)³⁰

3. Verovanje v celotno njegovo sporočilo obem bitjem; ljudem in džinom vse do Sodnega dne, Vzvišeni Allah pravi: **»Poslali**

²⁹ Ne vem od nevidnega in neznanega sveta razen tisto, kar mi pokaže Vzvišeni Allah, kot je stvar človeka.

³⁰ Sahihul-Buhari 6. poglavje, str. 2555, št. hadisa 6566.

smo te vsem ljudem, da prineseš radostne vesti in da opominjaš.» (Saba 28. verz)

4. Sledenje njegove Sune oz. poti, držanje tega in ne dodajanje ničesar k njej, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **Reci: "Če zares ljubite Allaha, mi sledite in Allah vas bo vzljubil in vam odpustil vaše grehe. Allah pa je Tisti, ki odpušča, Usmiljeni."** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 31. verz)

2. Drugi steber: Opravljanje molitve

To je steber vere, katera ne stoji, razen na njemu, kdor ga zapusti je naredil nevero, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **"Glava vere so dve pričanji (šehadetan), njegov steber pa molitev."**³¹

To so besede in dejanja, ki se začnejo s tekbirjem (izgovorom 'Allah je največji') in se končajo s predajo selama (pozdrava). Musliman jo opravlja zaradi pokornosti Allahu in poveličevanjem, čaščenjem in spoštovanjem Njega, v njej se on osami s svojim Gospodarjem, ga kliče in se Mu ponižno moli. Molitev je vez med sužnjem in njegovim Gospodarjem, kadarkoli musliman potone v užitke tega sveta in v njegovem srcu baklja verovanja oslabi, muezin kliče k molitvi in baklja (verovanja) se prižge oz. zaneti drugič, tako on ostane celoten svoj čas na vezi s svojim Stvarnikom. Pet molitev se opravi, v enem dnevu in noči. Musliman jo opravi v skupini (džema'atu) v molilnici, razen če ima opravičilo za to. Oni se pri tem medsebojno spoznajo, med njimi se pojača ljubezenska vez in družabnost, preverja se stanje muslimanov in tisti med njimi, ki je bolan, ga obiščejo, tisti med njimi, ki ima kako potrebo, mu pomagajo, tisti med njimi, ki je žalosten, ga potolažijo, tisti

³¹ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str.11, št. hadisa 2616, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

med njimi, ki je prikrajšan s prihodom v molilnico zaradi molitve, ga posvetujejo. Z njo (molitvijo) se zrušijo vse družbene razlike, v njej stojijo vsi izbrani muslimani, drug ob drugem, njihovi starejši, mlajši, bogati in revni, ugledneži in neugledni, vsi so enaki v pokorščini Allahu in stanjem pred Njim, usmerjeni proti eni smeri (Meka), opravljajo enake gibe, enotno citiranje in v enotnih časih.

3. Tretji steber: Dajanje obvezne miloščine (ar. Zekah)

To je določen delež premoženja, ki ga bogati musliman mora dati prostovoljno iz pokornosti do Allaha in spoštovanja Njegovega ukaza. On ga da svojim revnim, lačnim in zelo potrebnim bratom, ki ga potrebujejo, da bi zadovoljili svoje potrebe in bili neodvisni od ponižnega beračenja. To je dolžnost za vsakega muslimana, ki poseduje določen delež, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“Ukazano pa jim je, naj se klanjajo samo Allahu, naj Mu iskreno izpovedujejo pravo vero. Molijo naj in delijo miloščino. To je prava vera!”** (Al-Bajjina (Jasen dokaz) 5. verz)

Kdor to obveznost ne prizna in jo zanika je nevernik, ker preprečuje tistim, ki imajo pravico od slabih, revnih in lačnih njihove pravice. Obvezna miloščina ni - kot mislijo nekateri, ki ne poznajo islam – davek, ki ga vzame islamska država od svojih podložnikov, ker če bi bil to davek, potem bi bil dolžan vsak, ki živi pod senco islamske države od muslimanov in nemuslimanov to dati, znano pa je, da je od njenih pogojev ta, da oseba mora biti v islamu in tako to ni dolžnost za nemuslimana.

Ona ima pogoje, ki jih je določil islam, in to so:

1. Posedovanje deleža: Tako, da je prisoten pri njemu določen delež premoženja, za katerega je islam predpisal dajanje

obvezne miloščine in ta delež odgovarja vrednosti 85 gramov zlata.

2. Da mine celo lunarno (hidžrsko) leto: In to velja za živino, denar, trgovinsko robo. Če ni minilo celo lunarno leto, potem se ne daje obvezna miloščina. Na žitarice se daje obvezna miloščina, ko dozori (zrastejo) na sadeže se daje obvezna miloščina, ko dozori.

Islamska verska zakonodaja je določila tiste, ki so upravičeni do sprejetja te miloščine, Vzvišeni Allah pravi: **“Miloščina pripada le revežem, siromakom, tistim, ki jo zbirajo, tistim, katerih srca je potrebno pridobiti, za osvoboditev sužnjev, za prezadolžene, za tiste, ki se borijo na Allahovi poti, ter za popotnike. To je dolžnost predpisana od Allaha, Allah pa je Vseveden in Moder.”** (At-Tevba (Kesanje) 60. verz)

Delež, ki se mora dati znaša 2,5 odstotkov, namen islama v strogi obveznosti dajanja miloščina je v tem, da se izkoreni revščina iz družbe in zdravljenje tveganj, ki so posledica revščine, kot so kraja, umor, napad na čast ter oživljanje duha družbene solidarnosti med muslimani in to na način premostitve potreb potrebnih in prikrajšanih med reveži in potrebnimi. Razlika med njo in davkom je v tem, da jo musliman prostovoljno da, brez prisile in nasilja, nadzor nad dajanjem ima njegov verski ego (jaz oz. osebnost) z ukazom njenega dajanja, tako kot samo njeno ime navaja, kaj sodi v to; odboljšanja duše bogatega in njenega čiščenje od škrtosti, pohlepa, odvratnega hrepenenja, čiščenje srca od ljubezni do tega sveta in potapljanja v njene užitke, kar ime za posledico, da on pozabi na potrebe svojih bratov od revežev in potrebnih, Vzvišeni Allah pravi: **“Kdor se bo obvaroval pohlepa, bo uspel!”** (At-Taghâbun) (Slepilo) 16. verz)

Prav tako čiščenje src revnih in potrebnih od sovraštva, skrite pripravljenosti na sovraštvo in prezira do bogatih, ko pa jih

vidijo, da dajajo tisto, kar jim je Allah ukazal naj dajo v njihovih premoženjih, se jim oni tako zaobljubljajo na trošenje, dobrotelost in pokroviteljstvo oz. skrb za njih.

Islamski zakonodajni predpisi so prišli z upozorilom za tiste, ki to preprečujejo oz. prepovedujejo dajanje miloščine, Vzvišeni Allah pravi: **“In naj ne pomislijo tisti, ki skoparijo v tem, kar jim je Allah dal od svojega obilja, da je to zanje dobro. Nasprotno! To je zanje zlo. Okrog njihovih vratov bo na Dan vstajenja ovito to, s čimer so skoparili.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 180. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Vsak lastnik zlata i srebra, ki ni izvršil njihovo pravico (dajanja) obvezne miloščine, mu bodo na Sodnjem dnevu postavljene ognjene palice, na katerih se bo cvrl v ognju Pekla in z njimi bodo žgana njihova čela, boki in hrbti, vsakič, ko se bodo ohladile, se bodo ponovno segrele v dnevu, ki bo trajal 50 000 let, vse dokler Allah ne presodi med svojimi sužnji in vidi svojo končno pot k Raju ali Peklu.”**³²

4. Četrty steber: Post meseca ramadana

Enkrat na leto se v enem mesecu muslimani postijo, tako da se vzdržijo od jedače, pijače in spolnega odnosa, zaradi pokornosti Vzvišenem Allahu, od pojava svita do sončnega zahoda. Post ni nekaj novega v islamu, ker Vzvišeni Allah pravi: **”O vi, ki verujete! Predpisan vam je post, kot je bil predpisan tistim pred vami, da bi lahko bili bogaboječi.”** (Al-Bâqara (Krava) 183. verz)

Namen posta ni samo v vzdrževanju od materialnih stvari, ki kvarijo post, ampak se mora tudi vzdrževati od pomenskih

³² Sahih Muslim 2. poglavje, str. 680, št. hadisa 987.

(moralnih) stvari, ki kvarijo post, kot je opuščanje laži, ogovarjanja, klevetanja, goljufanja, varanja, nepotrebne govora in podobno od prezirnih dejanj, vedoč, da je opuščanje teh prezirnih dejanj dolžnost za muslimana tudi izven meseca ramadana, še bolj pa je to dolžnost v ramadanu, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **“Tisti, ki ne opusti lažen govor in postopanje po njem, Allah nima potrebe³³ po njegovem zapuščanju hrane in pijače.”³⁴**

Post je boj med dušo in njenimi strastmi in željami, povzdiguje dušo muslimana od razvratnega govora in slabega dejanja, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **Vzvišeni Allah pravi: “Vsako dejanje Adamovega sina je njegovo, razen posta, on je Moj in jaz bom za njega nagradil. Post je zaščita in ko nekdo med vami ima postni dan, naj ne bo razvraten (ali ima spolni odnos) in naj ne kriči in se ne prepira, če pa ga nekdo zmerja ali se bori proti njemu, naj reče ‘jaz sem človek, ki se posti’. Prisezem pri Tistem, ki ima Muhammedovo dušo v Svoji roki, sprememba zadaha iz ust tistega, ki se posti, je pri Allahu prijetnejši od vonja mošusa, tisti, ki se posti ima dve radosti. s katerima se veseli; ko prekine post se veseli in ko sreča svojega Gospodarja se veseli svojega posta.”³⁵**

S postom musliman občuti potrebe svoji revnih in potrebnih bratov, ki so prikrajšani in pristopi k izpolnjevanju njihovih pravic, vpraševanju o njihovih stanjih ter opazuje in nadzira njihove potrebe.

5. Peti steber: Romanje

³³ Gre za metaforo, misli se na to, da mu Allah ne bo sporejel njegov post.

³⁴ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 673, št. hadisa 1804.

³⁵ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 673, št. hadisa 1805.

To je odhod k Allahovi sveti hiši, da bi se opravili določeni obredi, v določenih mestih in določenih časovnih obdobjih. Opravljanje tega stebra je dolžan vsak pameten, (spolno) polnoleten musliman, tako moški kot ženska. Opravijo ga enkrat v življenju pod pogojem, da so za to telesno in premoženjsko sposobni. Tisti, ki je bolan z neozdravljivo boleznijo, ki mu preprečuje opravljanje romanja, on pa je bogat, lahko opolnomoči (pooblasti) drugega, da opravi romanje zanj. Prav tako, kdor je reven in ne poseduje od premoženja toliko, da presega nad njegovimi nujnimi življenjskimi potrebami in potrebami tistih, ki jih preživlja, ni obvezen opraviti romanja, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»/.../Dolžnost ljudi do Allaha je, da opravlja romanje, vsak, ki to zmore. In kdor zanika vero, Allah je zares neodvisen od vseh svetov.«** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 97. verz)

Romanje se šteje kot največje islamsko zbiranje, v katerem se zberejo muslimani iz vseh mest na enem mestu in v določenem času, pozivajo Enega Gospodarja, nosijo enaka oblačila, opravljajo enak obred in ponavljajo enako molitev: »Odzivam Ti se moj Allah, odzivam, odzivam Ti se, Ti nimaš partnerja, odzivam Ti se, resnično vsa zahvala in blaginja pripadajo Tebi in oblast, Ti nimaš partnerja.«

To pomeni: O, Allah, prišli smo na to mesto, odzivajoč se na Tvoj poziv, želeč Tvoje zadovoljstvo, potrjujoč od nas Tvojo Enotnost, samo Ti si resnično zaslužiš čaščenje, ni razlike med uglednim in manjvrednim, črncem in belcem, Arabcem in Nearabcem, vsi so enaki pred Allahom, med njimi ni razlike, razen po bogaboječnosti, in to je samo potrditev muslimanskega bratstva in enotnost njihovih čustev in upov.

POSEBNOSTI IN PREDNOSTI ISLAMSKE VERE

Ker je islamska vera zadnja razodeta nebeška vera, ona mora imeti prepoznavne posebnosti in prednosti, s katerimi se razlikuje od prejšnjih religij in te posebnosti morajo biti primerne oz. veljavne za vsa mesta in čase, vse do Sodnega dne in se s temi posebnostmi in prednostmi uresniči človeštvu sreča v tuzemskem in onstranskem prebivanju (življenju).

Te posebnosti in prednosti so naslednje:

1. Njena besedila so prišla eksplicitno dokazujoč, da je pri Allahu le ena vera in da je resnično Allah poslal glasnike vere, mir z njimi, da eni druge dopolnjujejo, začeni od Noeta, mir z njim, in končavši z Muhammedom (ﷺ). Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Moj primer in primer glasnikov vere pred menoj je podoben primeru človeka, ki gradi hišo ter jo ukrašuje in olepšuje, razen postavljanja opeke v vogalu in tako ljudje hodijo okrog nje in jo občudujejo ter pravijo: ‘Zakaj pa ni postavljena še ta opeka?’ On (ﷺ) je dejal: ‘Jaz sem ta opeka in jaz sem pečat (zadnji od) glasnikov vere.’”**³⁶

Razen, da se bo Jezus (ﷺ) spustil v zadnjem časa (življenja na tem svetu), da napolni zemljo s pravico, kot je bila napolnjena z nepravilnostjo in krivico, ampak ne z novo vero, temveč bo sodil med ljudmi po islamski veri, ki je bila razodeta Muhammadu (ﷺ), ker je on (ﷺ) rekel: **"Sodnji dan ne bo prišel, dokler se ne spusti med vas sin Marijin, kot pravični sodnik, on bo zlomil križ, ubil prašiča in ukinil**

³⁶ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1300, št. hadisa 3342.

džizjo ³⁷, in bogatstvo se bo povečalo, tako da ga nihče ne bo sprejel (ker ga bo imel dovolj v svojih rokah). " ³⁸

Pri vseh Allahovih poslancih se ujemajo njihovi pozivi v edinstvenost (monoteizem) Vsemogočega in Vzvišenega Allaha in zanikanju Njegovega partnerja, Njemu podobnega in Njemu primernega. Čaščenje Njega je neposredno in se odreka vsem posrednikom med Njim in Njegovimi sužnji in vzgajanje človeške duše in njeno usmerjanje k vsemu, kar ji koristi in osrečuje na tem in onem, drugem svetu, Vzvišeni Allah pravi: **»On vam predpisuje v veri isto, kar je predpisal Noetu in tisto, kar razodevamo tebi in tisto, kar smo ukazali Abrahamu, Mojzesu in Jezusu: " Izpovedujte pravo vero in ne razhajajte se ! /.../.«** (Aš-Šura (Dogovarjanje) 13. verz)

2. Allah je ukinil z islamom prejšnje religije in islam je zadnja vera in njihov pečat, Allah ne bo sprejel bogoslužje oz. čaščenje z drugo vero, Vzvišeni Allah pravi: **»Razodeli smo ti Knjigo (o, Muhammed) z resnico, potrjujoč resničnost tistega, kar je bilo pred njo od knjig, in da bedi nad njimi.«** (Al-Mâ'ida (Miza) 48. verz)

Ker je to zadnja nebeška vera, je Vzvišeni Allah obljubil, da jo bo obvaroval, vse dokler Allah ne podeduje zemljo in tisto, kar je na njej. V nasprotju s prejšnjimi religijami, za kateri Allah ni obljubil, da jih bo obvaroval, zato ker so razodete določenemu narodu in v določenem časovnem obdobju, Vzvišeni Allah pravi: **»Mi smo resnično spustili Opomin (Kur'an) in Mi ga**

³⁷ On (mir z njim) bo ukinil džizjo in od ljudi se ne bo sprejelo ničesar drugega razen islama, če pa ga ne bodo sprejeli, se bo on boril proti njim. Džizja je bil davek (glavarina), ki so ga morali po islamskem šeriatskem pravu enkrat letno plačati zdravi nemuslimanski moški državljani (kristjani in Judje), sposobni za opravljanje vojaške službe. Starejši državljani, ženske, otroci, invalidi in moški, za katere so veljale določene izjeme, davka niso plačevali. (opomba prevajalca)

³⁸ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 875, št. hadisa 2344.

bomo zares varovali (pred izkrivljanjem).« (Al-Hidž (Kameno mesto) 9. verz)

In to zahteva, da bo poslanec islama Muhammed (ﷺ) zadnji poslanec vere in ni nobenega poslanca niti glasnika vere, ki bo poslan po njemu, Vzvišeni Allah pravi: **»Muhammed ni oče nobenega od vaših ljudi, marveč je Allahov poslanec in pečat (zadnji) glasnikov vere.«** (Al-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

To ne pomeni, da se ne veruje in potrjuje resničnost poslancev vere in knjig, ki so bili pred njim, Jezus (ﷺ) je izpopolnil vero Mojzesa (ﷺ) in Muhammed (ﷺ) je izpopolnil vero Jezusa (ﷺ) in z Muhammedom (ﷺ) so se zapečatili glasniki in poslanci vere, mir z njimi. Muslimanom je ukazano, da verujejo v vse nebeške knjige in poslance vere pred njim, tisti, ki ne veruje v njih ali v enega med njimi, je storil nevero in izstopil iz islama, Vzvišeni Allah pravi: **Resnično tisti, ki zanikajo Allaha in njegove poslanca, želijo ločevati med Allahom in njegovimi poslanci in pravijo: "Verujemo v nekatere in zanikamo nekatere." In želijo ubrati vmesno pot med tem. Takšni so zares pravi neverniki. In za nevernike smo pripravili ponižujoče muke.** (An-Nisâ' (Ženske) 150-151)

3. Resnično je islamska vera popolna in je dopolnila prejšnje zakonodaje. Prejšnje zakonodaje so že imele duhovno osnovo, ki obravnava dušo in poziva k njenem očiščenju, vendar se niso sistematično in usmerjevalno posvetile tuzemskim zadevam in preživljanju, v nasprotju z islamom, ki je prišel popoln in urejen v vseh življenjskih področjih in je vključil verske in tuzemske zadeve, Vzvišeni Allah pravi: **“Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera.”** (Al-Mâ'ida (Miza) 3. verz)

In je zato islam zadnja vera in najboljša vera, Vzvišeni Allah pravi: **Vi ste najboljši narod, ki se je pojavil med ljudmi; zapovedujete dobro, odvrčate od zla in verujete v Allaha. Če bi pripadniki Knjige verovali, bi bilo to zagotovo boljše zanje. Nekateri med njimi so verniki, vendar je večina takih, ki so se odcepili od vere.** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 110. verz)

4. Islamska vera je svetovna vera, ki je usmerjena k vsem ljudem brez izjeme v vseh časih in krajih, in ni razodeta samo enemu spolu ali družbenemu sloju ali ljudstvu ali samo enemu časovnemu obdobju. To je vera, v kateri se vsi ljudje združujejo ne glede na barvo, jezik, ozemlje, raso ali čas in kraj, temveč na osnovi določenega (verskega) prepričanja, ki jih je združilo. Vsak, ki veruje v Allaha, kot Gospodarja, v islam kot vero in da je Muhammed (ﷺ) poslanec vere je vstopil in se pridružil pod zastavo islama, Vzvišeni Allah pravi: **»Poslali smo te vsem ljudem, da prineseš radostne vesti in da opominjaš.«** (Saba 28. verz)

Glede prejšnjih poslancev vere, mir z njimi, pa so oni bili poslani k svojim (določenim) narodom, Vzvišeni Allah pravi o Noetu: **»Noeta smo že poslali njegovemu narodu /.../.«** (Al-A‘râf (Višave) 59. verz)

In Vzvišeni Allah pravi: **»In Adu smo poslali njihovega brata Eberja (ar.Huda). Rekel je: "O ljudstvo moje, častite Allaha, vi nimate nobenega boga razen Njega! Vi le izmišljate laži." (Hud (Eber) 50. verz)**

In Vzvišeni Allah pravi: **»In Semud (smo poslali) njihovega brata Saliha, ki je rekel: "O, moj narod! Častite le Allaha, vi nimate drugega boga razen Njega." (Al-A‘râf (Višave) 73. verz)**

In Vzvišeni Allah pravi: **In Lota, ko je rekel svojemu narodu /.../. (Al-A‘râf (Višave) 80. verz)**

In Vzvišeni Allah pravi: **In Midjancem (smo poslali) njihovega brata Šu'ajba /.../. (Al-A‘râf (Višave) 85. verz)**

In Vzvišeni Allah pravi: **Zatem smo za njimi z Našimi ajeti (dokazi, čudeži) poslali Mojzesa faraonu in njegovemu ljudstvu /.../. (Al-A‘râf (Višave) 103. verz)**

In Vzvišeni Allah pravi: In, ko je Jezus, sin Marijin, dejal: **"O sinovi Izraelovi! Jaz sam vam Allahov poslanec, da vam potrdim pred mano razodeto Postavo /.../. (As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)**

Zato, ker je islam svetovna vera in poziv usmerjen vsem ljudem v vsakem času in kraju, je ukazal muslimanom, da dostavijo oz. prenesejo to sporočilo in ga predstavijo ljudem, Vzvišeni Allah pravi: **In tako smo naredili, da ste narod sredine, da bi bili priče ljudem in da bi bil Poslanec priča vam. (Al-Bâqara (Krava) 143. verz)**

5. Islamska zakonodaja in njegovi nauki so božanski, trdni in ne sprejemajo spremembo in zamenjavo. Ni jih postavil (uzakonil) človek, katerega prizadenejo in mu nenadoma pridejo pomanjkljivosti, napake in vplivi iz okolja, ki ga okroža od kulture, dediščine in okolja, to pa opažamo na področju realnosti in vidimo nestabilnost človeških zakonodaj in sistemov; tako tisto od njih, kar ustreza za neko družbo, ne ustreza za drugo družbo in kar ustreza v nekem časovnem obdobju, ne ustreza v drugem časovnem obdobju, tako npr.: zakonodaje in sistemi v kapitalističnem sistemu ne ustrezajo stanju v socialistični družbi in obratno, vsak, ki postavlja zakonodaje in sisteme jih mora postaviti tako, da odgovarjajo njegovim željam in usmeritvam, poleg njihovih nestabilnosti, ker pride nekdo, ki je bolj izobražen in z večjim znanjem od

prvega zakonodajalca in se bo zoperstavil ali bo zmanjšal ali povečal na tisto, kar je prvi uzakonil. Kar se pa islamske zakonodaje tiče, kot smo omenili, je ona božanska, postavil jo je Stvarnik vseh bitij, Tisti, ki ve, kaj ustreza njihovim stanjem in zadevam, nobeden človek ne more, kakršenkoli položaj naj je dosegel ali se je povzdignilo njegovo mesto, biti upravičen, da se tej zakonodaji zoperstavi ali da zamenja nekaj z zmanjševanjem ali dodajanjem, kar je uzakonil Allah, ker ona varuje pravice vseh, Vzvišeni Allah pravi: **Mar hrepenijo, da se jim sodi, kot v dobi neznanja (nevere)? In kdo je boljši razsodnik od Allaha narodu, ki dojema?** (Al-Mâ'ida (Miza) 50. verz)

6. Islam je vera, ki sprejema razvoj in to je tisto, kar jo naredi, da je primerna za vse čase in kraje. Islamska vera je prišla s trdnimi (nespremenjenimi) načeli in splošnimi osnovami ter popolnimi in vseobsežnimi pravili, ki se ne zamenjujejo in ne spreminjajo s spremembo časa ali mesta v verskem prepričanju in bogoslužju kot je verovanje, molitev, število rekotov (sestavni del molitve) v molitvi in njeni časi opravljanja, obvezna miloščina in določitev njenega deleža in dolžnosti glede tega, post in njegov čas, romanje, njegov opis in čas in omejitev itd.. Tisto, kar se zgodi od dogodkov in novih zahtev, se one predstavijo plemenitemu Kur'anu, in tisto, kar je v skladu z njim, se sprejme, ostalo pa se zavrne, če pa se ne najde odgovora v Kur'anu, se išče v verodostojnih pripovedovanjih od Allahovega poslanca (ﷺ). In če najde (odgovor) ga vzame in zavrne ostalo, če se ne najde odgovor v tem, se išče in pogleda v tistem, kar so odločili, glede te zadeve, s svojim trdom islamski učenjaki (v islamskem pravu) v vsakem času in kraju, da bi uresničili javno korist in bi ustrezalo zahtevam njihovega časa in stanja njihove družbe, vse to pa na način vpogleda na Kur'an in sunnet in predstavijo, tisto, kar je novo, s splošnimi pravili zakonodaje, ki je vzeta iz Kur'ana in

sunneta, kot je pravilo "osnova v stvareh je, da so dovoljene" in pravilo "varovanje interesov" in pravilo "olajševanje in odstranjevanje obremenjevanja (zadolženih)" in pravilo "odstranjevanje škode" in pravilo "blokiranje poti, ki vodi v pokvarjenost" in pravilo "potrebe (nujnosti) dovoljujejo prepovedi" in pravilo "potrebe (nujnosti) se zadovoljujejo v mejah" in pravilo "odstranjevanje škode ima prednost pred prinašanjem koristi" in pravilo "povzročiti manjšo med dvema škodama" in pravilo "škoda se ne odstranjuje z isto (ali večjo) škodo" in pravilo "prenašati osebno škodo, da bi se odstranila splošna škoda" in ostala pravila. S trdom v prinašanju odgovora s strani islamskih učenjakov se ne misli na prinašanje odgovora po svoji muhi, sledenju želja in strasti, ampak je namen doseganje tistega, kar koristi ljudem v dobem in koristnem, brez zoperstavljanja in konfrontacije šeriatskemu tekstu, to pa vse zato, da obdrži korak z islamom vsako časovno obdobje in hodi z zahtevami vsake družbe.

7. V islamski veri ni razlikovanja med ljudmi, in razlikovanja pri prakticiranju njegove zakonodaje in predpisov, vsi so enaki, ne obstajajo razlike med bogatimi in revnimi ali uglednimi in neuglednimi ali predsednikom in podrejenim ali belcem ali črncem, vsi so enaki glede prakticiranja te zakonodaje. Kurejši so bili v skrbah zaradi stanja in zadeve neke ženske iz plemena Mahzum (Fatime bint Al-Esved, ki je bila med ugledneži Kurejšev), ki je ukradla (nakit v dnevu osvajanja Meke) in so rekli: Kdo se bo zavzel za njo pri Allahovem poslancu? Rekli so: 'In kdo bi si to drznil, razen Usame bin Zejd, miljenca Allahovega poslanca?' Usame mu je to rekel, Allahov poslanec (ﷺ) pa mu je glede tega dejal: **»'Mar ti posreduješ, da se ne izvrši ena od kazni Vzvišenega Allaha!?' Potem je Poslanec (ﷺ) vstal na noge in začel pridigati in je med drugim rekel:" Resnično so stradali, tisti ki so bili pred vami, zaradi tega, ker so oni, ko bi ukradel med njimi neki**

uglednik, ga pustili nekaznovanega, ko pa bi ukradel neki slabič (neuglednik), bi nad njim izvršili kaznovanje. Prisegam pri Allahu, če bi Fatima, hčerka Muhammeda, ukradla, bi ji jaz zagotovo odsekal roko.»³⁹

8. Viri islama so verodostojni in njegova besedila obvarovana od prikrajšanja, povečanja, izkrivljanja in zamenjave, osnovni viri islamske zakonodaje so:

a.) Plemeniti Kur'an.

b.) Spoštovana Suna (ar. sunnet) glasnika vere (ﷺ).

Kur'an je isti, tako kot je bil razodet Muhammedu (ﷺ) vse do današnjega časa v njegovih črkah, verzih in poglavjih, v njem se ni zgodila nobena sprememba niti izkrivljenje niti povečanje niti zmanjševanje. Allahov poslanec (ﷺ) je vzel pisarje za pisanje razodetja od častnih in spoštovanih prijateljev kot je Ali, Muavija, Ubej bnu Kab in Zejd bnu Sabit. Vsakič ko je bil razodet verz, jim je on (ﷺ) ukazal, naj ga zapišejo ter jih usmerjal na mesto v poglavju (kjer naj ga zapišejo) in tako se je obvaroval v knjigah in v prsih ljudi. Muslimani so hrepeneli z največjim hrepenjenjem po Allahovi knjigi, medsebojno so hiteli k njenemu učenju in poučevanju, iskajoč dobro, o katerem jih je obvestil Muhammed (ﷺ) v svojem govoru: **»Najboljši med vami je tisti, ki se nauči Kur'an in ga poučuje.«**⁴⁰

Dali so skrajni telesni in premoženjski napor na poti njegovega služenja, skrbi in varovanju in tako so ga muslimani prenašali iz roda v rod, to pa zaradi tega, ker je njegovo učenje na pamet in recitiranje od bogoslužja Allahu, Muhammed (ﷺ) pravi: **»Tisti, ki izrecitira črko iz Allahove knjige, ima za njo dobro dejanje, dobro dejanje pa se vrednoti desetkratno, ne**

³⁹ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1315, št. hadisa 1688.

⁴⁰ Sahihul-Buhari 4, poglavje, str. 1919, št. hadisa 4739.

rečem, da je elif-lam-mim črka, ampak elif je črka, lam je črka in mim je črka.»⁴¹

- Spoštovana Suna, drugi vir Kur'ana in razlaga Častnega Kur'ana, ki pojasnjuje številne njegove predpise, je bila obvarovana pred brezkoristnostjo, ponarejenostjo in prikrivanjem v njej tistega, kar ni od nje, po Allahovem obvarovanju nje prek zanesljivih in pravičnih ljudi, ki so svoje življenje posvetili in se zaobljubili proučevanju hadisov (pripovedovanj) Allahovega poslanca (ﷺ), proučevanju verig prenašalcev hadisa, tekstov hadisa, njegovih stopenj od verostojnih in slabih hadisov, stanju njegovih pripovedovalcev oz. prenašalcev hadisa in njihove stopnje od pravilnosti in ranljivosti, tako so očistili vse hadise, ki se navajajo od Allahovega poslanca (ﷺ) in se ni utrdilo razen tisto, kar je verodostojno od njega (ﷺ). K nam so tako prišli čisti hadisi, brez lažnih hadisov. Tisti pa, ki želi spoznati način, na kateri se je ohranila Suna, se lahko obrne na knjige o znanosti terminologije hadisa, ki je postavljena v službi hadisov Allahovega poslanca (ﷺ), da mu se pojasni nemogočnost dvoma v tem, do kje smo prišli od njegovih (ﷺ) hadisov oz. pripovedovanj, prav tako, da mu se pojasni, koliko truda je bilo namenjeno služenju njegove (ﷺ) Sune.

9. Islamska vera izenačuje med vsemi ljudmi glede izvora ustvarjanja in razvoja; njihove moške in ženske, belce in črnce, Arabce in Nearabce. Prvi, ki ga je Vsemogoči in Vzvišeni Allah ustvaril med ljudmi, je bil Adam (ﷺ) in on je oče celotnega človeštva, potem je od njega ustvaril njegovo ženo Evo, matero človeštva in naredil, da se od njiju razmnožujejo (ljudje), tako so vsi ljudje enaki glede na izvor človeštva, Vzvišeni Allah pravi: **O, ljudje! Bodite vdani svojemu**

⁴¹ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 175, št. hadisa 2910, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je verodostojen.

Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe in od nje je ustvaril njegovo ženo ter od njiju razkropil številne moške in ženske. In bodite vdani Allahu - v čigar imenu drug drugega prosite - in pazite na sorodstvo, zakaj Allah resnično stalno bdi nad vami. (An-Nisâ' (Ženske) 1. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Vsemogoči Allah je zares od vas odstranil predislamsko (obdobje nevednosti) ošabnost in bahavost ter bahavost s predniki. Obstajata dve vrsti ljudi: bogaboječi vernik in pokvarjeni nesrečnik, ljudje pa so sinovi Adama in Adam je ustvarjen iz zemlje.”**⁴²

Vsi, ki so obstajali med ljudmi in bodo obstajali na površini Zemlje so od potomcev Adama in njegovega rodu. Njihov začetek je bil pod eno vero in enim jezikom, vendar so se z njihovo številčnostjo in povečanjem razpršili po Zemlji in razširili na različnih območjih, tako da je bil naravni končni rezultat tega, da sledi temu razlika in razširitev različnih jezikov, različnih barv in različnih nravi (karakterjev), to pa zaradi vpliva okolja na njih. To razlikovanje je privedlo k razlikovanju v načinu premišljevanja, načinu življenja in tudi različnosti v prepričanjih, Vzvišeni Allah pravi: **“In ljudje niso bili nič drugega kot le ena skupnost in so se razšli. In če ne bi bilo besede tvojega Gospodarja, ki je bila že izrečena pred tem, bi bilo med njimi že presojeno glede tega, v čemer se razhajajo.”** (Junus (Jona) 19. verz)

Islamski nauki postavljajo vse ljudi, ne glede na njihov spol, bravo, jezik in domovino v enak položaj, vsi so pred Allahom enaki, med njimi je le razlika v oddaljenosti in bližini glede prakticiranja Allahovega zakona. Vzvišeni Allah pravi: **“O ljudje! Ustvarimo vas iz enega moža in ene žene. Delimo vas**

⁴² Imam Ahmed v Musnedu 2. poglavje, str. 361, št. hadisa 8721, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis dober v Sahihu At-Tirmizi.

na ljudstva in plemena, da bi se spoznali. Najuglednejši pri Allahu je tisti, ki se Ga najbolj boji.“ (Al-Hudžurat (Sobe) 13. verz)

Na podlagi te enakosti, ki jo priznava islam, vsa človeška bitja, v skladu z islamskim pravom, uživajo enako svobodo - svobodo, ki jo na prvem mestu opredeljujejo in razumejo verske norme, ki jo izloča od svobode živali. V skladu s to svobodo ima vsakdo pravico do:

a.) Svobode misli in svobode mišljenja (povedanja svojega mnenja): Islam spodbuja privržence, da govorijo resnico in izrazijo svoja mnenja in zamisli – konstruktivne in ciljno naravnane poglede – in da se ne bojijo nobene graje pri govorjenju resnice, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najboljši džihad (boj) je beseda pravičnosti pri nepravичnem vladarju ali nepravičnemu knezu.”**⁴³

Prijatelji (Allahovega poslanca), naj bo Allah z njimi zadovoljen, so medsebojno tekmovali v prakticiranju tega načela. Navaja se, da je neki človek dejal Omeru bnu Al-Hattabu, vodji pravovernih: “Boj se Allaha, o vodaja pravovernih!” Nekdo drug se mu je zoperstavil in mu rekel: “Mar praviš vodji pravovernih, boj se Allaha?!” Omer pa mu je dejal: “Pusti ga, naj to govori, resnično ni dobra med vami, če nam ne boste to govorili in ne bo dobra med nami, če jo ne bomo sprejeli od vas.”⁴⁴

Na drugem mestu se navaja, da je Omer, vodja pravovernih, naj bo Allah z njim zadovoljen, srečal nekega človeka in ga vprašal: »Kaj si storil?« Človek pa je dejal: » Ali (bnu Abu Talib, naj Allah oplemeniti njegov obraz) in Zejd sta presodila proti meni (meni v škodo).« Omer pa je dejal:

⁴³ Sunen Ebu Davud 4. poglavje, str.124, št. hadisa 4333, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

⁴⁴ Ibn Al-Dževzi: "Menakibu Umer bnu Al-Hattab", stran 155.

»Če bi bilo po moje, bi jaz presodil tako in tako (tj. tebi v korist).« Človek ga je vprašal: »In kaj ti to preprečuje, saj je stvar v tvojih rokah (tj. ti imaš oblast)?« On je dejal: »Če bi te z odgovorom lahko pripeljal k Allahovi knjigi ali sunnetu Njegovega glasnika (ﷺ), bi to storil, ampak te jaz lahko z odgovorom pripeljem le k svojemu mnenju, toda mnjenje je skupno (tudi oni imajo mnenje).« In on ni razveljavil tisto, kar sta presodila Ali in Zejd.⁴⁵

b.) Vsakemu je omogočena svoboda lastništva in dovoljen zaslužek, Vzvišeni Allah pravi: **"In ne zaželite si tega, s čimer je Allah odlikoval nekatere od vas nad drugimi. Moškim pripada del tega, kar so zaslužili, in ženskam pripada del tega, kar so zaslužile."** (An-Nisâ' (Ženske) 32. verz)

c.) Vsakemu je omogočena priložnost do znanja in učenja, islam ga celo uvršča med dolžnosti, Muhammed (ﷺ) pravi: **"Iskanje znanja je dolžnost vsakega muslimana."**⁴⁶

d.) Vsakemu se omogoča priložnost, da izkoristi tisto, kar je Allah dal v tem vesolju od dobrot v skladu s šeriatskimi normami oz. predpisi, Vzvišeni Allah pravi: **"On vam je zemljo podredil. Hodite po njej in hranite se s tem, kar vam On daje. Po oživljenju boste odgovarjali pred Njim."** (Al-Mulk (Oblast) 15. verz)

e.) Vsakemu je omogočena priložnost, da zasede vodilne položaje v družbi; pod pogojem, da si to zasluži, da je sposoben

⁴⁵ Ibn Kajjim Al-Dževzi: 'I'lamul-Mevkiine an Rabbil-alemin.'

Ker je imel Omer, (r.a.) veliko sodnih postopkov, je on te primere pošiljal k sodnikoma Aliju bnu Abu Talibu in Zejdu bnu Sabitu (r.a.), da onadva presodita in tako je Omer (r.a.) srečal človeka, ki ga je poslal sodniku Zejdu (r.a.) in ga vprašal, kako je presodil glede njegovega primera itd. – opomba prevajalca.

⁴⁶ Sunen Ibn Madže 1. poglavje, str. 81, št. hadisa 224, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je verodostojen.

in usposobljen za to. Islam uvršča dodelitev nekega položaja ali odgovornosti nekompetentni osebi med zapravljanje zaupanja, ki nakazuje bližino uničenja in konec tega sveta, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ko izgine zaupanje pričakuj konec sveta.« Rečeno mu je: »Kako bo zaupanje izginilo?« On je rekel: »Ko se zaupajo stvari nekompetentnim, pričakuj konec sveta.«**⁴⁷

10. Islamska vera nima neodvisnih avtoritetnih duhovnikov (in hierarhij), kot so tiste, ki so jih dali duhovnikom v drugih religijah, ker je islam prišel, da uniči tisto, kar je obstajalo od posrednikov, ki so bili med Bogom in njegovimi sužnji in je bila velika napaka in pomanjkljivost mnogobožcev, da so vzeli posrednike v bogoslužju, Vzvišeni Allah pripoveduje o njih v svojem govoru: **»Iskreno izpovedanje vere Allahu je dolg! On bo razsodil tistim, ki si izbirajo še druge zaščitnike, govoreč: »Klanjamo se jim le zato, da bi nas še bolj približali Allahu.«** (Az-Zumar (Skupine) 3. verz)

Vsemogoči in Vzvišeni je pojasnil resničnost tega posredništva in da ono ne koristi niti ne škoduje, ampak so ti posredniki ustvarjeni podobno kot oni, Vzvišeni Allah pravi: **»Resnično so tisti, h katerim molite namesto k Allahu, sužnji kakor vi. Zato jih priključite in naj se vam odzovejo, če zares govorite resnico.«** (Al-A'râf (višave) 195. verz)

Islam je postavil in utrdil osnove in pravila ideje neposrednega stika med Allahom in Njegovimi sužnji, ki se temelji na absolutnem verovanju v Njega in zatekanje le k Njemu v izpolnjevanju potreb, iskanju odpuščanja in pomoči od Njega neposredno brez posrednika. Tako tisti, ki naredi greh dvigne svoje roke in se ponižno moli Allahu, Edinemu in prosi od Njega za odpuščanje, kjerkoli naj bo in v vsakem stanju, Vzvišeni Allah pravi: **»In kdor stori kaj slabega ali samemu**

⁴⁷ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2382, št. hadisa 6131.

sebi stori krivico in nato poišče odpuščanje od Allaha, bo našel Allaha, da Največ odpušča in da je Najbolj Usmiljen.« (An-Nisâ' (Ženske) 110. verz)

V Islamu ni nobenih duhovnikov, ki dovoljujejo in prepovedujejo, odpuščajo in menijo, da so Božji zastopniki nad Njegovimi sužnji in jim tako predpisujejo zakone, usmerjajo njihova verska prepričanja, jim odpuščajo (grehe), vodijo v Raj kogar hočejo in prepovedujejo Raj komur hočejo, ker pravica predpisovanja zakonodaje pripada samo Allahu. Muhammed (ﷺ) v razlagi govora Vzvišenega Allaha: **»Vzeli so svoje rabine in menihe za gospodarje namesto Allaha./.../«** (At-Tevbe (Kesanje) 31. verz) je dejal: **»Oni jih niso častili, ampak so, ko so jim oni nekaj dovolili, to uvrščali kot dovoljeno in ko so jim oni nekaj prepovedali, to prepovedovali.«**⁴⁸

11. Islamska vera je vera posvetovanja v vseh zadevah; verskih, tuzemskih, notranjih in zunanjih, Vzvišeni Allah pravi: **»Tistim, ki se odzivajo svojemu Gospodarju, ki redno molitev opravljajo, ki se posvetujejo med seboj o pomembnih stvareh in ki razdelijo del tega, s čimer jih oskrbujemo.«** (Aš-Šura (Posvetovanje) 38. verz)

Posvetovanje je osnovna zahteva v islamskem pravu, zato je ukazano poslancu islama naj jo prakticira v dejanjih, Vzvišeni Allah pravi: **»Samo zaradi neomejene Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter trdega srca, bi zagotovo odšli od tebe. Zato jim oprosti, prosi odpuščanje zanje in se posvetuj z njimi o zadevah /.../.«** (Ali 'Imrân (Amramova družina) 159. verz)

⁴⁸ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 278, št. hadisa 3095, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis dober.

Z nepretrganim posvetovanjem se pride do rešitve (problemov) in pridobijo najprimernejša stanja. Ko so muslimani, v začetku islama, prakticirali to načelo v njihovih verskih in svetovnih zadevah, so bile njihove zadeve pravilne, njihovo stanje pa visoko in povzdignjeno, ko pa so začeli odstopati od te osnove, so prišli do nazadovanja v njihovih verskih in svetovnih zadevah.

12. Islam je predpisal med ljudmi pravice glede na njihove različne družbene ravni, da bi se izpopolnila družabnost in sožitje, uresničile njihove verske koristi in utrdile njihove tuzemske zadeve, tako imajo starši svoje pravice, otroci imajo svoje pravice, sorodniki imajo svoje pravice, sosedje imajo svoje pravice, prijatelji imajo svoje pravice itd.. Vzvišeni Allah pravi: **»Častite Allaha in ne jemljite za boga ničesar poleg Njega. S starši ravnajte lepo ter s sorodniki, sirotami, revnimi, s sosedom - sorodnikom, z bližnjim sosedom, prijateljem ob strani, popotnikom in s tistimi, ki so v vaši lasti. Resnično Allah ne mara tistega, ki je domišljjav, bahaški.»** (An-Nisâ' (Ženske) 36. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ne zavidajte drug drugemu, ne kosajte se v prodaji⁴⁹, ne sovražite se, ne obračajte hrbta drug drugemu, ne se vmešavati drug drugemu v prodajo, bodite Allahovi sužnji bratje! Musliman je brat muslimanu: ne dela mu nasilja, ne pušča ga brez pomoči in podpore (ko je tlačén), ne ponižuje in zmanjšuje njegove vrednosti. Bogaboječnost je tukaj – in je na svoje prsi pokazal trikrat – dovolj ima človek zla, da ponižuje brata muslimana. Vsakemu muslimanu je prepovedano (sveto) življenje (kri), premoženje in čast drugega muslimana!”**⁵⁰

⁴⁹ Misli se, da se ne hvali v prodaji roba, zaradi promocije ali povečanje njene cene, on jo pa ne želi prodati, da bi zavajal z njo.

⁵⁰ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1986, št. hadisa 2564

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobeden med vami ne bo veroval, vse dokler ne bo želel svojemu bratu, kar želi sebi.”**

51

Celo sovražniki islama imajo svoje pravice, Abu Aziz ibn Umejr, brat Mus'aba ibn Umejra, pravi: **Bil sem med ujetniki v dnevu boja na Bedru, Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: »Lepo se obnašajte z ujetniki!« Jaz sem bil pri eni skupini od Ensarjev in ko bi pristopili k svojemu kosilu in svoji večerji bi jedli datlje, mene pa bi nahranili s kruhom, zato ker jim je Allahov poslanec (ﷺ), to priporočil.»**⁵²

Islam je šel še dlje od tega in zagotavlja pravice živali, Allahov Poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdorkoli ubije ptico zaman (iz igre in brez potrebe), se bo ona pritožila Allahu na Sodnem dnevu in rekla: »O Gospodar, ta in ta me je ubil zaman (iz igre in brez potrebe) in ne iz koristi (nujnosti).«**⁵³

Allahov glasnik (ﷺ) je dejal: **“Med največje grehe pri Allahu sodi: da moški poroči žensko in ko zadovolji pri njej svojo potrebo, se loči od nje in odide z njenim poročnim darilom (ar. mehrom), človek, ki najame moškega in odide z njegovim zaslužkom in tisti, ki ubije žival zaman (iz zabave, brez kakršnekoli koristi).«** (As-Silsiletus-Sahihah)

Navaja se od Ibn Omerja, naj bo Allah z njima zadovoljen, da je on šel mimo dečkov iz plemen Kurajš, ki so postavili ptico za tarčo in streljali v njo s puščicami, lastniku ptice pa so puščali vsako njihovo zgrešeno puščico (in tako je strelec ostal brez te puščice), ko pa so zagledali Ibn Omerja so se razšli, Ibn

⁵¹ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 14, št. hadisa 13.

⁵² Al-Mu'džemus-Sagir 1. poglavje, str. 250, št. hadisa 409, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis slab.

⁵³ Sahih Ibn Hibban 13. poglavje, str. 214, št. hadisa 5894, Eš-Ševkani, naj mu se Allah usmili, pravi: “Ta hadis se navaja na način, da ga nekateri učenjaki uvrščajo med verodostojne.”

Omer pa je dejal: **»Kdo je to storil?«** 'Allah je preklel tistega, ki je to storil! Resnično je Allahov poslanec (ﷺ) preklel tistega, ki vzame nekaj, kar ima dušo za tarčo!'«⁵⁴

Ko je Allahov poslanec videl (ﷺ) zelo suho kamelo, zaradi lakote je dejal: **»Bojte se Allaha glede teh živali, ki ne govorijo, uporabljajte jih, ko so v dobrem stanju in jejte jih, ko so v dobrem stanju.«**⁵⁵

Islam je določil pravice skupine do posameznika in pravice posameznika do skupine, posameznik dela v korist skupine in skupina dela v korist posameznika, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Verniki so eni drugim kot trdna zgradba, kateri deli se medsebojno utrjujejo»**, in je potem preplel svoje prste.⁵⁶

In ko pride do nasprotovanja med osebnim interesom in interesom skupine, se da prednost interesu skupine, podobno kot rušenje hiše (ki bo kmalu padla) zaradi strahu za mimoidoče ali da se odstrani njen del, zaradi ulice in splošne koristi – po njenem nadomestilu.

13. Islamska vera je vera milosti, sočutja in usmiljenja, ki poziva v svojih naukih k odrekanju krutosti in surovosti, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Milostnim se bo usmilil Milosten, bodite milostni do tistih, ki so na zemlji in se vam bo usmilil tisti, ki je na nebu.«**⁵⁷

Islam ni omejil poziv na milost in sočutje samo na ljudi, ampak je vključil in zajel tudi živali, zaradi ne sprejemanja tega pravila, je ženska prišla v Pekel, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ženska je mučena zaradi mačke, zaprla jo je, vse**

⁵⁴ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1550, št. hadisa 1958.

⁵⁵ Sahih Ibn Huzejme 4. poglavje, str. 143, št. hadisa 2545, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

⁵⁶ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 182, št. hadisa 467.

⁵⁷ At-Tirmizi 4. poglavje str. 323, šejh Al-Albani, naj se mu Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

dokler ni umrla in je zaradi nje vstopila v Pekel. Ko jo je zaprla, jo ni nahranila niti napojila in jo ni pustila, da je insekte in mrčes na zemlji.»⁵⁸

Islam je dal, da bo milost do teh živali, razlog za odpuščanje grehov in vstop v Raj, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ko je neki človek hodil po poti, je postal žejen, najdel je vodnjak, spustil se je vanj in se napil, potem je prišel ven iz njega, nato je zagledal psa, ki zaradi žeje sopi in je prah. Človek je dejal: 'Tega psa je doletela žeja, tako kot je mene doletela žeja.' Potem se je spustil v vodnjak, napolnil svojo obuvalec z vodo, in nato napojil psa. Allah se mu je za to dejanje zahvalil in mu odpustil (njegove grehe). Prijatelji (ashabi) so rekli: »O Allahov poslanec, ali imamo nagrado tudi za ravnanje z živalmi? « On pa je dejal: »Za vsako živo bitje imate nagrado.«⁵⁹**

In če je takšna milost islama do živali, kaj meniš, kakšna je šele do človeka, ki ga je Allah počastil in mu dal veliko prednost pred vsemi bitji, Vzvišeni Allah pravi: **»In že smo počastili Adamove sinove. Nosimo jih na kopnem in na morju, oskrbujemo jih z dobrimi stvarmi in zagotovo smo jim dali veliko prednost pred mnogimi stvaritvami.«** (Al-Isrâ' (Nočno potovanje) 70. verz)

14. V islamu ni menišтва, celibata in ločenost od tega sveta ter opuščanje uživanja prijetnih stvari, ki jih je Allah ustvaril in dovolil Njegovim sužnjem, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»...Ne bodite prestrogi do sebe, da se ne bo tudi do vas prestrogo, ker so narodi bili prestrogi do sebe in je bil Allah strog do njih - to so njihovi ostanki v samostanih in hišah**

⁵⁸ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1284, št. hadisa 3295.

⁵⁹ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 870, št. hadisa 2334.

/meništvo pa so sami uvedli kot novost. Nismo jim ga predpisali /.../«⁶⁰

Allahov poslanec (ﷺ) tudi pravi: **»Pazite se pretiravanja v veri, ker so bili resnično uničeni tisti pred vami, zaradi pretiravanja v veri!«**⁶¹

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vzvišeni Allah resnično rad vidi sled Njegove blaginje na Njegovem sužnju.«**⁶²

Islam prav tako ni vera usmerjanja k temu svetu in resne želje po njenih strasteh in užitkih brez pravil, ampak je to vera zmernosti in kompromisa, ki združuje med vero in tuzemskim življenjem in dela, da vsak med njima izpopolnjuje drugega, tako nobena stran ne prevlada na račun druge strani, ukazuje ravnotežje med dušo in telesom in ukazuje muslimani v stanju obsedenosti v posvetnih zadevah, da se spomni duhovnih potreb z opravljanjem tistega, kar mu je Allah ukazal od bogoslužja, Vzvišeni Allah pravi: **»O verniki! Ko v petek zaslišine klic k molitvi, pustite trgovino in pohitite k molitvi! Vedite, tako je najbolje za vas!«** (Al-Džumua (Petek) 9. verz)

In zahteva od njega v stanju zasedenosti z bogoslužjem, da se spomni njegovih materialnih potreb od zaslužka in iskanja oskrbe, Vzvišeni Allah pravi: **»Po končani molitvi se razidite po svojih poteh, iščite Allahove blagodati in pogosto Allaha omenjajte, da bi dosegli tisto, kar želite.«** (Al-Džumua (Petek) 10. verz)

Islam pohvaljuje tiste, ki kombinirajo te dve lastnosti, Vzvišeni Allah pravi: **»Ljudje, ki jih trgovina in dobiček ne odvrneta od omenjanja Allaha, od molitve in deljenja miloščine. Ti se**

⁶⁰ Sunen Ebu Davud 4. poglavje, str. 276, št. hadisa 4904.

⁶¹ Sahih, navaja ga Ahmed in Ibn Madže.

⁶² Sahihu Al-Džamius-Sagir št. hadisa 1887.

bojijo Dne, ko bodo vznemirjena vsa srca in vsi pogledi.«
(An-Nur (Svetloba) 37. verz)

Islam je že vzpostavil metodo (pot), ki ohranja pripadajoče pravice duše, telesa in razuma (v popolni ravnoteži), v skladu z božanskim zakonom, v katerem ni ne pretiravanja in ne prikrajševanja, tako kot se zahteva od muslimana, da nadzoruje svojo vest in preučuje svoja dejanja, postopke in vse ostalo, iz katerega pride dejanje, Vzvišeni Allah pravi: **Kdor je storil najmanjše dobro, ga bo videl! Kdor je storil najmanjše zlo, ga bo videl!«** (Az-Zelzele (Potres) 7-8)

Zahteva se od njega tudi, da ne sme zanemarjati svojega telesa od uživanja v tem, kar mu je Allah dovolil od hrane, pijače, oblačil ali poroke, postopajoč po govoru Vzvišenega Alaha: **Reci: "Kdo je prepovedal Allahove okrase, ki jih je dal Svojim sužnjem, in dobrote iz oskrbe."** (Al-A'râf (Višave) 32. verz)

Islam je prepovedal samo to, kar je pokvarjeno, zelo škodljivo za človeka, glede njegovega razuma, ali njegovega telesa ali njegovega premoženja ali njegove družbe, zato ker je človeško dušo, iz islamskega vidika, ustvaril Vsemogočni in Vzvišeni Alah, ki ji je dodelil funkcijo namestništva na Zemlji, zato da ga častijo in prakticirajo Njegov zakon; nihče nima pravice, da jo usmrti ali uniči. On je ustvaril tej duši telo, ki ga dopolnjuje in je v harmoniji z njo, zato da bi lahko ta duša s posredništvom tega telesa opravila tisto, kar ji je Allah ukazal od čaščenja (bogoslужja) od pravic in dolžnosti ter naseljevanja in izgrajevanja Zemlje, Vzvišeni Allah pravi: **»Dejansko smo ustvarili človeka v najlepši podobi.«** (At-Tin (Smokva) 4. verz)

Zaradi tega je Vsemogoči in Vzvišeni Allah ukazal varovanje tega telesa in skrb zanj v skladu s predpisi Njegove zakonodaje, to pa skozi:

a.) Pogosto čiščenje. Vzvišeni Allah pravi: **“/.../Allah resnično ljubi tiste, ki se pogosto kesajo in se pogosto čistijo.”** (Al-Bâqara (Krava) 222. verz)

In je tako postavil med pogoje pravilnosti molitve, ki jo musliman opravlja petkrat v dnevu in noči, obredno pranje (ar. vudu'u). Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Ne sprejme se molitev brez čistosti (telesa) in ne miloščina iz prepovedanega (premoženja).”**⁶³

Tako kot je ukazal obredno kopanje z vodo po stanju dženabeta⁶⁴, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“/.../Če ste džunubi, se očistite.”** (Al-Mâ'ida (Miza) 6. verz)

Tako je uvrstil kopanje od potrjene prakse Allahovega poslanca (ﷺ) za nekatere verske predpisane obrede, kot so: petkova molitev, molitev ob praznikih, romanju in umri (delno romanje).

b.) Neizogibna higiena, v katero spada:

- Pranje rok pred jedjo. Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, navaja: **Resnično je Allahov poslanec (ﷺ), ko bi želel spati, bil pa je džunub, opravil versko pranje (vudu'u) in tudi, ko bi želel jesti ali piti. Ona pravi, da je on (ﷺ) opral svoje roke in potem je jedel ali pil.**⁶⁵

- Skrb za higieno zob in ust in to s spodbujanjem uporabe ščetke za zobe (ar. misvak), zaradi njegovega (ﷺ) govora: **“Če ne bi otežil svojemu narodu (slednikom), bi jim ukazal uporabo misvaka pri vsaki molitvi.”**⁶⁶

⁶³ Muslim 1. poglavje, str. 204, št. hadisa 224.

⁶⁴ Stanje človeka po spolnem odnosu ali doživetju orgazma, po katerem mora opraviti kopanje in šele nato lahko opravi molitev, se dotakne Kur'ana ali pa vstopi v molilnico. (opomba prevajalca)

⁶⁵ Sahih An-Nisâ'i

⁶⁶ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 220, št. hadisa 252.

- Odstranjevanje in čiščenje vsega, kar bi bilo plodno mesto za razmnoževanje mikrobov in zbiranje umazanije, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Prirojenih postopkov čiščenja je pet: obrezovanje, britje dlak s sramnih mest (splovil), odstranjevanje dlak pod pazduhami, skrajševanje brkov in striženje nohtov.«**⁶⁷

c.) Jesti in piti vse tisto, kar je okusno in prijetno. Vzvišeni Allah pravi: **»O vi, ki verujete, jejte okusne stvari, s katerimi smo vas oskrbeli, in bodite hvaležni Allahu, če resnično častite Njega.«** (Al-Bâqara (Krava) 172. verz)

In prilagoditi uživanje teh okusnih in prijetnih stvari brez pretiravanja, katera škoda ni skrita oz. neznana za telo, Vzvišeni Allah pravi: **» /.../ in jejte in pijte, vendar ne razsipajte. On zares ne mara razsipnežev.«** (Al-A‘râf (Višave) 31. verz)

Vzorno pot pri prehranjevanju in pitju je pojasnil Allahov poslanec (ﷺ) v svojem govoru: **»Človek ne napolni hujšo skledo od želodca, Adamovemu sinu je dovolj nekaj zalogajev, kateri ga bodo držali pokonci, če pa je neizogibno, naj bo tretjina (želodca) za njegovo hrano, tretjina za njegovo pijačo in tretjina za dihanje.«**⁶⁸

d.) Prepovedal je uporabljati vse, kar je pokvarjeno in odvratno od prehrane in pijače, kot je mrhovina, kri, svinjsko meso, droge in tobak, vse to pa zato, da bi se obvarovalo zdravje tega telesa, Vzvišeni Allah pravi: **»On vam je prepovedal le mrhovino, kri, svinjino in to, kar je posvečeno nekomu drugemu kot Allahu. Toda, kdor je prisiljen (pojesti) ne da bi se namenoma prekršil in samo toliko, kot je nujno, potem**

⁶⁷ Sahih Al-Buhari 5. poglavje, str. 2320, št. hadisa 5939.

⁶⁸ At-Tirmizi 4. poglavje, str. 590, šejh Al-Albani, naj se mu Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

ga ne bremeni greh. Kajti Allah je Tisti, ki odpušča, in je Usmiljen. « (Al-Bâqara (Krava) 173. verz)

In Vzvišeni Allah pravi: **»O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni. Satan želi s hamrom (opojnimi pijačami ali sredstvi) in igrami na srečo med vami povzročiti sovraštvo in prezir ter vas odvrniti od omenjanja Allaha in od molitve. Mar ne boste že odnehali?«** (Al-Mâ'ida (Miza) 90-91)

e.) Vadba koristnih iger in športa kot je rokoborba, Allahov poslanec (ﷺ) se je boril v rokoborbi z Rukano (ime človeka) in ga premagal.⁶⁹

In tek, **od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, se navaja, da je ona bila z glasnikom vere (ﷺ) na potovanju, in dejala: 'Tekmovala sem z njim v teku in sem ga premagala, ko pa sem se zredila, sem ponovno tekmovala z njim v teku in me je premagal ter dejal: »To je za tisto tekmovalje.«** »⁷⁰

Plavanje, streljanje in jahanje konj. Navaja se v pripovedovanju, da je Omer bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, dejal: **»Poučite svoje otroke streljanju, plavanju in jahanju konj.«**

f.) Zdravljenje telesa, če zboli in trpi zaradi bolezni, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Za vsako bolezen je zdravilo in če je zdravilo ustrezno (pravilno) za bolezen, se ozdravi.«**⁷¹

g.) In mu je ukazal opravljanje bogoslužja, ki je hrana za dušo, tako da se duša reši pred tesnobo, ki nasprotna slabo vpliva na

⁶⁹ Al-Mustedrek ala As-sahihajn 3. poglavje, str. 511, št. hadisa 5903.

⁷⁰ Abu Davud 3. poglavje, str. 29, šejh Al-Albani, naj se mu Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

⁷¹ Sahih Muslim

telo in telo zboli, Vzvišeni Allah pravi: **»Tisti, ki verujejo in katerih srca se umirijo ob omembi Allaha. Samo z omenjanjem Allaha se resnično umirijo srca.«** (Ar-Ra'd (Grom) 28. verz)

Islam uvršča zanemarjanje telesa in zapostavljanje njegovih pravic do prehrane in počitka ter prepovedovanje sproščanja njegove spolne energije, na versko zakonit način, od nezakonitih stvari, ki jo on prepoveduje.

Enes bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja: **Tri osebe so prišle k sobam žena Allahovega glasnika (ﷺ) spraševati o bogoslužju Allahovega glasnika (ﷺ). Potem, ko so zvedeli, kakšno je njegovo bogoslužje, so oni menili, da je to zelo malo in dejali: "Obstaja velika razlika med nami in Allahovim glasnikom (ﷺ)"⁷², njemu je že Allah odpustil prejšnje in prihodnje grehe.«** Eden med njimi je dejal: **»Jaz bom od zdaj vsako noč v celoti molil.«** Drugi je dejal: **»Jaz se bom neprekinjeno vsak dan postil in ne bom prekinjal post.«** Tretji je dejal: **»Jaz se bom popolnoma odrekel žensk in se nikoli ne bom poročil.«** Allahov poslanec (ﷺ) je prišel in dejal: **»Ali ste vi tisti, ki se rekli to in to? Kar se mene tiče, se jaz najbolj bojim Allaha in imam največje strahospoštovanje do Njega med vami, toda jaz se postim in prekinjam post, molim del noči in spim del noči, in se poročam z ženskami, tisti pa, ki se oddalji od moje poti oz. prakse (sunne) ni od mene.«**⁷³

15. Islamska vera je vera znanja in spoznavanja, ki spodbuja k znanju, Vzvišeni Allah pravi: Reci: **»Mar so tisti, ki vedo, enaki tistim, ki ne vedo ?«**

⁷² Mislili so, da on ne potrebuje veliko bogoslužja, oni pa ga potrebujejo, ker je njemu (ﷺ) Allah odpustil prejšnje in prihodnje grehe.

⁷³ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 1949, št. hadisa 4776.

(Az-Zumar (Skupine) 9. verz)

In pograjal je nevednost in nevedneže, Vzvišeni Allah pravi: **Dejal je: "Zatekam se k Allahu, da ne bi bil nevednež."** (Al-Bâqara (Krava) 67. verz)

Postavil je znanosti, katerih učenje so stroga dolžnost za vsakega muslimana in to so verske znanosti in znanosti, ki so pomembne za preživljanje, katerih učenje je nepogrešljivo za vsakega muslimana. Obstajajo tudi znanosti, ki so kolektivna obveznost: to pomeni, če jih nekateri muslimani pridobijo, drugi potem nimajo greha glede tega. Naš Blagoslovljen in Vzvišen Gospodar ni ukazal svojemu glasniku (ﷺ), da išče povečanje od tuzemskih stvari, razen v znanju, Vzvišeni Allah pravi: **In reci: "Gospodar moj! Daj mi več znanja."** (Ta-Ha 114. verz)

Islam spoštuje znanost in znanstvenike, Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **"Od mojih slednikov ni tisti, ki ne spoštuje naše starejše ni milosten do naših mlajših in ne prizna našim učenjakom njihovo pravico."**⁷⁴

Znanstveniku je dal velik položaj in mesto. Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **"Prednost, ki jo ima učenjak nad pobožnim je kot prednost mene nad najnižjim med vami."**⁷⁵

Spodbujanje k iskanju znanja in njegovo širjenje. Islamska vera uvršča iskanje znanja, njegovega učenja in poučevanja med boj (džihad), za katerega je človek nagrajen in to je tudi pot, ki privede do Raja, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **»Tisti, ki**

⁷⁴ Musned imam Ahmed 5. poglavje, str. 323, št. hadisa 22807, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis dober v Sahihu et-Tergibu va et-Terhibu.

⁷⁵ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 50, št. hadisa 2685, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodotojen.

odide iskati znanje je na Allahovi poti, vse dokler se ne vrne.«⁷⁶

On (ﷺ) je tudi dejal: **»Kdor hodi po poti, na kateri išče znanje, mu bo Allah olajšal pot v Raj.«**⁷⁷

Islam ne spodbuja samo učenje verskih znanosti, ampak zahteva učenje tudi drugih svetovnih znanosti in njihovo spoznavanje ter to učenje uvršča med bogoslužja, za katera bo človek nagrajen – in to so znanosti, za katere smo dejali, da je njihovo učenje kolektivna obveznost – to pa zato, ker je človeštvo potrebno teh znanosti, Vzvišeni Allah pravi: **»Mar ne veš, da Allah spušča vodo z neba in da z njo ustvarjamo raznovrstne plodove? Po hribovju vodijo bele in rdeče poti, poti različnih barv, tudi povsem črne. Tudi ljudje, živali in živina so različnih vrst. Med Allahovimi služabniki se ga bojijo le učeni. On je zares Mogočen in On odpušča.«** (Fâtir (Stvarnik) 27-28)

V teh verzih je poziv k premišljevanju in pravilnem razmišljanja, ki v zameno vodi do priznanja obstoja Stvarnika teh stvari in poziv k iskanju koristi od tistega, kar je Allah dal v tem vesolju. In ni dvoma, da učenjaki v tem verzu niso samo verski učenjaki, ampak učenjaki, ki se ukvarjajo z drugimi znanostmi, ki imajo sposobnost spoznati, kaj je Allah dal (shranil) v tem vesolju od skrivnosti. Tako na primer se ne bi vedelo, kako so sestavljeni oblaki in padanje dežja, razen s poznavanjem znanja kemije in fizike in se ne bi spoznala pot kalitve in vznika dreves, plodov in rastlin, razen s poznavanjem znanosti o kmetijstvu (agrikulturi). Razlika v barvi med gorami

⁷⁶ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 29, št. hadisa 2647, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis dober.

⁷⁷ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 28, šejh Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodotojen.

in zemljo je znana le z geologijo. In ne bi se spoznala narava ljudi in razlike v njihovih rasah in živalih ter njihovi naravi, razen s poznavanjem etnologije in etologije itd.

16. Islamska vera je vera samonadzora (samokontrole) in to je tisto, zaradi česar muslimani iščejo v vseh svojih besedah in dejanjih pridobivanje zadovoljstva Vsemogočnega in Vzvišenega Allaha in ne delajo tisto, kar Ga jezi, ker on resnično ve in se zaveda, kdo ga nadzira in spremlja. Zato on dela tisto, kar mu ukazuje Allah in se oddaljuje od vsega, kar mu je On prepovedal. Tako na primer, ko se musliman izogiba in opušča krajo, on to počne iz strahu pred Allahom in ne iz strahu pred varnostnikom in tako tudi v drugih kriminalnih dejanjih. Islamski nauki vzgajajo muslimana, da bodo njegova skrita in javna dejanja enaka, Vzvišeni Allah pravi: **»In če govoriš naglas, On zares pozna vse skrivnosti in tisto, kar v sebi skrivate.«** (Ta-Ha 7. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi o ihsanu⁷⁸: **»Da častiš Allaha, kot da Ga vidiš, ker če ti Njega resnično ne vidiš, te On zagotovo vidi.«**⁷⁹

Za trdno vzpostavitev načela samonadzora oz. samokontrol islam ponuja naslednje korake:

Prvič: Verovanje v prisotnost Vsemogočnega, Enega Boga, ki je popoln v svoji biti in lastnostih, ki natanko vse ve, kar se dogaja v tem vesolju in se dogaja le tisto, kar On želi, Vzvišeni

⁷⁸ Ihsan je najpopolnejši vid čaščenja Vzvišenega Allaha, ker je sestavljen iz popolnega verovanja in bogoboječnosti, močnega prepričanja in iskrenosti, uživanja v Allahovi bližini in prisotnosti srca pri tem, potem od uporabljanja lepih besed in lepega vedenja, ter od popolne ljubezni, veličanja Allaha in ponižanostjo pred Njegovo veličino. (opomba prevajalca)

⁷⁹ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 27, št. hadisa 50.

Allah pravi: **»/.../ On ve, kaj gre v zemljo in kaj prihaja iz nje, kaj se spušča z neba in kaj se dviga k njemu. On je z vami, kjerkoli ste; Allah vidi vsa vaša dejanja.«** (Al-Hadîd (Železo) 4. verz)

Islamsko znanje presega vidne materialne oprijemljive stvari in spoznava notranjost, misli in skrivnosti duše ter njenega šepetanja, Vzvišeni Allah pravi: **»Ustvarili smo človeka in vemo, kaj vse mu prišepetava njegova duša, saj smo mu bližji od utripalnice na vratu.«** (Kaf 16. verz)

Drugič: Verovanje v oživljanje in vstajanje, Vzvišeni Allah pravi: **Neverniki trdijo, da ne bodo oživljeni. Reci: »Vsekakor boste, pri mojem Gospodarju, da boste zagotovo oživljeni in potem o tistem, kar ste počeli, zares, bili obveščeni!« Allah to zlahka stori.** (At-Taghâbun (Slepilo) 7. verz)

Tretjič: Verovanje v to, da bo vsak posameznik odgovarjal samo za svoja dejanja, Vzvišeni Allah pravi: **»In vsaka oseba si prisluži le tisto, kar je storila in obremenjeni se ne bo bremenil z bremenom drugega.«** (Al-An'âm (Živina) 164. verz)

Vsak človek bo odgovorjal pred Allahom za vsa svoja dejanja in besede; majhna in velika, dobra in slaba in bo nagrajen za dobra z dobrimi (nagradami) in za slaba s slabimi (nagradami), Vzvišeni Allah pravi: **Kdor je storil najmanjše dobro, ga bo videl! Kdor je storil najmanjše zlo, ga bo videl!«** (Az-Zelzele (Potres) 7-8)

Četrtič: Poudarek dajanja prednosti Allahovi pokorščini in pokorščini do Njegovega poslanca ter ljubezen do njiju pred vsem ostalim, karkoli naj bo.

17. V islamski veri se dobra dejanja velikokrat pomnožijo, za slaba dejanja, bo poplačan le z njim podobnim, Vzvišeni Allah

pravi: **»Kdor pride z dobrim delom, mu zanj pripada deset podobnih. Kdor pa pride s slabim delom, bo poplačan le z njim podobnim. In ne bo se jim zgodila krivica.«** (Al-An'am (Živina) 160. verz)

In oseba bo nagrajena za svoj namen, čeprav temu ni sledilo dejanje in tako če je nameraval narediti dobro dejanje in ga ni naredil, mu bo vpisano dobro dejanje, stvar celo to presega in tako, če musliman namerava narediti slabo dejanje in ga ne naredi iz strahu pred Allahovo kaznijo, ga bo Allah nagradil za to z dobrim, ker je on opustil tisto, kar je nameraval iz strahu pred Allahom, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **Vzvišeni Allah pravi: »Ko želi Moj suženj narediti slabo dejanje, mu ga ne vpišite, vse dokler ga ne stori, ko pa ga stori, vpišite le z njim podobno, če pa ga opusti zaradi Mene, mu vpišite dobro dejanje, če pa želi narediti dobro dejanje in ga ne stori, mu vpišite dobro dejanje, če pa ga stori, mu vpišite deset podobnih do sedemstokrat.«**⁸⁰

Dovoljene osebne strasti se v islamu pretvorijo v bogoslužje, če jih spremlja pravilna namera in dobri nameni. Če ima človek namen s prehranjevanjem in pitjem obvarovati in okrepiti svoje telo, da si pridobi zaslužek ter gre opravljati, tisto kar mu je Allah ukazal od bogoslužja ali oskrbe za svojo družino, otroke in tiste, ki jih preživlja, potem je to njegovo delo bogoslužje, za katerega bo nagrajen, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Če človek troši (iz premoženja, zaslužka itd.) na svojo družino zaradi Allahovega obraza (nagrade), je to zanj miloščina.«**

81

Prav tako pristopanje muslimana k svoji strasti na dovoljen način s svojo soprogo, če ga spremlja namen svoje in soprogine kreposti in oddaljenosti od gnusne strasti, tako da ne bi padli v

⁸⁰ Sahihul-Buhari 6. poglavje, str.2724, št. hadisa 7062.

⁸¹ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 30, št. hadisa 55.

prepovedano, potem je to njegovo dejanje bogoslužje, za katerega bo nagrajen, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»/.../ v spolnem odnosu nekoga od vas je miloščina.«** Rekli so: **»O Allahov poslanec, nekdo od nas zadovolji strast in bo za to (dejanje) nagrajen?«** On je pa je dejal: **»Kaj menite, če bi jo zadovoljil na prepovedan način, mar ne bi imel za to greh, prav tako, če jo zadovolji na dovoljen način, bo za to nagrajen.«**⁸²

Celo za vsako dejanje muslimana, če ima dober namen v njem in namero, ima miloščino, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vsak musliman naj da miloščino.«** Rečeno mu je: **»Kaj pa, če ne najde oz. nima kaj dati?«** On (ﷺ) je dejal: **»Naj dela z rokami in bo koristil sebi ter dal miloščino.«** Rekli so: **»Kaj pa, če ni zmožen (delati)?«** On (ﷺ) je odgovoril: **»Naj pomaga zatiranemu in nesposobnemu, ki je prisiljen iskati pomoč od njega.«** Oni so rekli: **»In če to ni naredil?«** On (ﷺ) je odvrnil: **»Naj ukazuje na dobro ali je dejal na splošno znano.«** Oni so dejali: **»In če to ni naredil?«** On (ﷺ) je odgovoril: **»Naj se obvladuje, da ne dela zlo, to mu je zares miloščina.«**⁸³

18. V islamski veri se lahko slaba dejanja spremenijo v dobra dejanja, če iskreni, skesani grešniki obžalujejo za narejene grehe v svojem kesanju in se trdno odločijo, da se ne bodo vrnili ponovno h grehu ter se pokesajo zanj, Vzvišeni Allah pravi: **» in tisti, ki se razen Allahu ne klanjajo drugim bogovom, in ki ne pobijajo tistih, za katere je Allah to prepovedal, razen kadar pravica tako zahteva, in ki ne živijo v razvratu. Kdor pa živi tako, bo izkusil kazni, na onem svetu bo doživel podvojeno trpljenje, večno bo ostal ponižan v njem. Tistim pa, ki se pokesajo in začnejo**

⁸² Sahih Muslim 2. poglavje, str. 697, št. hadisa 1006.

⁸³ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2241, št. hadisa 5676.

verovati in opravljati dobra dela, bo Allah njihova slaba dejanja spremenil v dobra, zakaj Allah odpušča in je milosten.» (Al-Furkan 68-70)

To je v zvezi s pravicami Allaha, glede pravic ljudi, pa se morajo njim vrniti njihove pravice, iskati od njih oprostitev in odpuščanje za tisto, kar je prišlo od njega glede njihovih pravic.

Islamska zakonodaja se obrača na miselnost grešnika in zdravi njegovo zmedeno psiho tako, da mu odpira pot kesanja, da bi se pokesal za svoj greh, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: »O služabniki moji, ki ste se pregrešili nad seboj! Ne izgubite upanja v Allahovo milost! Allah vam bo gotovo odpustil vse grehe, saj mnogo odpusti in je usmiljen.»** (Az-Zumar (Skupine) 53. verz)

Olajšal mu je zadevo kesanja in ga naredil kot olajšano stvar, v kateri ni težavnosti in napora, Vzvišeni Allah pravi: **»In kdor stori kaj slabega ali samemu sebi stori krivico in nato poišče odpuščanje od Allaha, bo našel Allaha, da On največ odpušča in da je najbolj Usmiljen.»** (An-Nisâ' (Ženske) 110. verz)

To je glede muslimanov, kar se pa tiče nemuslimanov, ki sprejmejo islam, se njim da dvojna nagrada, ker so verjeli v njihovega poslanca vere in v poslanstvo Muhammeda (ﷺ), Vzvišeni Allah pravi: **»Tistim, ki smo jim dali Knjigo pred Kur'anom verujejo vanj. In ko se jim pripoveduje, oni govorijo: "Mi verujemo vanj, to je resnica od našega Gospodarja, mi smo že prej bili muslimani." Oni bodo dobili dvojno nagrado, ker trpijo in z dobrim poplačajo zlo in ker delijo od tega, kar jim dajamo.** (Al-Kasas (Pripoved) 52-54)

Poleg tega bo Vzvišeni Allah izbrisal vse njihove grehe in napake pred islamom, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ) Amru bni Al-Asu, ko mu je ta dajal prisego na islam in

pogojeval, da mu se odpustijo vsi grehi: **»/.../ Mar ne veš, da islam odpušča vse (grehe), kar je bilo prej (pred vstopom v islam).«**⁸⁴

19. Islamska vera zagotavlja tistim, ki jo sprejmejo neprekinjenost njihovih dejanj po njihovi smrti, to pa na način tistega, kar je on zapustil od dobrih dejanj, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **»Ko umre človek, se mu prekinejo njegova dejanja, razen treh: trajne miloščine ali koristnega znanja ali dobrega otroka, ki moli zanj.«**⁸⁵

In on (ﷺ) pravi: **»Tisti, ki poziva na pravo pot, ima nagrado podobno nagradi tistega, ki ga sledi in se mu pri tem ne odvzame ničesar od njihove nagrade, tisti pa, ki poziva v zablodo, ima greh podobno grehu tistega, ki ga sledi in se mu pri tem ne odvzame ničesar od njegovih grehov.«**⁸⁶

To je tisto, kar spodbuja muslimana z vsem spodbujanjem na reformiranje oz. popravljanje njegove družbe na način delanja dobrih dejanj in njegovo podpiranje in pozivanje k temu ter boj proti pokvarjenosti in opozarjanje nanj.

20. Islamska vera spoštuje um in misel in poziva k njihovi uresničitvi in uporabljanju, Vzvišeni Allah pravi: **»Resnično, na nebesih in na zemlji so dokazi za tiste, ki verujejo. Stvarjenje ljudi in živali je dokaz za tiste, ki so trdno prepričani. Menjavanje dni in noči ter dež, ki ga Allah spušča z neba in z njim oživi zemljo iz mrtvila, pa tudi sprememba vetrov – vse to so dokazi za razumne.«** (Al-Džasija (Klečeči) 3-5)

⁸⁴ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 112, št. hadisa 121.

⁸⁵ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1255, št. hadisa 1631.

⁸⁶ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2060, št. hadisa 2674.

In tako večina kur'anskih verzov govori in spodbuja k razumu; "zakaj ne razmišljajo", "zakaj ne preučujejo", "zakaj ne premišlujejo", "zakaj ne vedo" itd.. Islam je opredelil področja delovanja uma in mora delovati v vsem, kar je vidno in čutno oz. oprijemljivo, glede stvari, ki so gajb⁸⁷, ki jih čutila ne zaznajo oz. spoznajo, v njih ni prostora za delovanje uma, ker je delovanje uma v tem zapravljanje energije in napori v tem nimajo nobene koristi.

Od spoštovanja islama do uma, je to, da ga je on osvobodil od okovov (omejitev) sledenja drugega v volji. Tako je pogrjal tistega, ki posnema in sledi nekaj brez znanja, se ravna po tistih, ki so bili pred njim, brez znanja, vpogleda in prave poti oz. napotitve, ter je tako pogrjal njegovo dejanje, Vzvišeni Allah pravi: **In ko jim je rečeno: "Sledite tistemu, kar je Allah objavil!", odgovorijo: "Sledili bomo tistemu, pri čemer smo našli naše prednike." Mar tudi, če njihovi predniki niso ničesar dojemali niti sprejemali vodenja na Pravo pot?!** (Al-Bekare (Krava) 170. verz)

21. Islamska vera je prva čista naravna vera, ki se ne spopada s človeško naravo, ki jo je ustvaril Vzvišeni Allah. Na tej čisti naravni veri je Allah ustvaril vse ljudi skupaj, Vzvišeni Allah pravi: **“/.../ Oprimi se prave vere, kot vernik sledi temu Allahovemu delu, po katerem je ustvaril ljudi. Allahove vere ni potrebno spreminjati, zakaj to je prava vera /.../.”** (Ar-Rum (Bizatinci) 30. verz)

Toda na to naravo lahko včasih vplivajo dejavniki, ki jo okrožajo in odstopi od običajnega in pravilnega poteka, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vsak otrok se rodi v pravi**

⁸⁷ Te stvari pozna samo Vzvišeni Allah, toda obstajajo stvari iz gajba, katerih vpogled je omogočil Allah, tistim poslancem vere, katerim je to želel in so oni potem o teh stvareh obvestili ljudi.

veri, starši pa ga naredijo (po njihovi želji in pripadnosti) judom ali kristjanom ali malikovalcem.»⁸⁸

To je vera prave poti, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Resnično me je moj Gospodar usmeril na Pravo pot, k veri pokončnosti, veri Abrahama, pravovernega, ki ni bil od malikovalcev."** (Al-An'âm (Živina) 161. verz)

V islamu ni ničesar, kar razum ne bi sprejel, zdrav razum celo priča o iskrenosti, ustreznosti in koristnosti, tistega s čim je prišel islam, vsi njegovi ukazi in prepovedi so pravični, v njih ni krivičnosti, ni ničesar ukazal in da v tem ni čista korist ali prevlada in ni ničesar prepovedal in da v tem ni čisto zlo ali je njegova škoda večja od koristi in vse to ni skrito tistemu, ki preučuje kur'anske verze ali verodostojne hadise⁸⁹ Allahovega poslanca (ﷺ).

22. Islamska vera je osvobodila človeško dušo od kateregakoli čaščenja nekoga poleg Allaha, vseeno ali gre za poslanega glasnika ali angela, ki je blizu njega in to na način sajenja verovanja v dušo muslimana, da resnično ni koristi niti škode razen z Allahom in ne more nobeno bitje, kakršnokoli da je, koristiti ali škoditi ali dajati, razen tistega, kar hoče Allah in ga On določi, Vzvišeni Allah pravi: **»Nekateri ljudje zraven Njega častijo druga božanstva, ki ničesar ne ustavarjajo, temveč so sama ustvarjena, ne zmorejo odvrniti nesreče od sebe, niti si pridobiti kakšne koristi, vzeti življenje ni v njihovi moči, pa tudi življenje dati ali oživeti ne.«** (Al-Furkan 3. verz)

Vse stvari, ukazi itd. so v Allahovih rokah, Vzvišeni Allah pravi: **«In ko Allah stori, da se te dotakne stiska, je nihče**

⁸⁸ Muteffekun alejhi

⁸⁹ Med učenjaki hadisov termih hadis pomeni vse, kar je preneseno od Poslanca (ﷺ), od njegovih dejanj, govora, molčečega odobravanja ali njegovih lastnosti. (opomba prevajalca)

razen Njega ne more odvrniti. Če pa ti želi dobro, ni nikogar, ki bi preprečil Njegovo dobroto.” (Junus (Jona) 107. verz)

Čeprav Allahov poslanec (ﷺ) ima pri Allahu visok status in veličanstven položaj, velja zanj, kar velja za druge ljudi, in kaj meniš potem o drugih, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Ni v moji moči, da bi sebi prinašal korist ali škodo, razen tistega, kar hoče Allah. Če bi imel znanje o stvareh, ki so čutom nedostopne, bi si naredil veliko dobrega in zlo me ne bi doletelo. Toda jaz nisem nič drugega kot le svarilec in prinašalec radostnih novic ljudem, ki verujejo.** (Al-A‘râf (Višave) 188. verz)

Islam je prav tako osvobodil človeško dušo pred tesnobo, strahom in zmedenostjo na način zdravljenja teh vzrokov, na primer:

- Če je strah pred smrtjo, Vsemogoči in Vzvišeni Allah pravi: **“In nobena oseba ne umre, razen z Allahovim dovoljenjem na podlagi že določenega roka.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 145. verz)

In karkoli naj človek skuša in se trudi, da bi pobegnil od nje (smrti), ga ona nepretrgoma nadzira, Vzvišeni Allah pravi: **Reci: “Bežite pred smrtjo, a zagotovo vas bo dohitela!”** (Al-Džumua (Petek) 8. verz)

- Če je strah pred revščino in pomanjkanjem, resnično Vsemogočni in Vzvišeni Allah pravi: **“In na Zemlji ni niti enega živega bitja, ki od Allaha ne bi bilo deležno oskrbe. Za vsakega ve, kje bo prebival in kje bo preminul. Vse je (zapisano) v jasni Knjigi.”** (Hud (Eber) 6. verz)

- Če je strah pred boleznimi in nesrečami, resnično Vsemogočni in Vzvišeni Allah pravi: **Prav vsaka nesreča, ki zadene zemljo in vas, je že vnaprej zapisana v Knjigi.**

Allahu je to res lahko – da ne bi žalovali za tistim, kar se vam je izmaknilo, in da se ne bi preveč veselili tega, kar vam On daje. Allah ne mara razsipnikov in hvalisavcev.
(Al-Ĥadīd (Železo) 22-23)

- Če gre za strah pred bitji, Allahov poslanec (ﷺ) resnično pravi: **O deček, resnično te bom poučil nekaterim stvarim! Varuj Allahove meje, pa bo tudi On tebe varoval; pazi na Allahove meje in Ga boš našel zdraven sebe; ko prosiš, prosi od Allaha; ko iščeš pomoč, jo išči od Allaha! Vedi, če bi se vsi ljudje združili, zaradi neke tvoje koristi, ne bi mogli ničesar narediti, razen toliko kolikor je Allah že določil! In če bi se združili, da ti škodujejo, ne bi ti mogli nič naškoditi, razen toliko kolikor je Allah že določil! Peresa so vzignjena in listi so se osušili (tj. tisto, kar je določeno, je določeno).**⁹⁰

23. Islamska vera je vera zmernosti v verskih in tuzemskih zadevah, Vzvišeni Allah pravi: **“In tako smo naredili, da ste zmeren narod, da bi bili priče ljudem in da bi bil Poslanec priča vam.”** (Al-Bâqara (Krava) 143. verz)

In to je vera olajšanja in enostavnosti, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Resnično me ni Allah poslal, kot tistega, ki otežuje in preveč zahteva, ampak me je poslal, kot učitelja in tistega, ki olajšuje.”**⁹¹

In njegovo poučevanje spodbuja olajšanje in k temu tudi ukazuje, on (ﷺ) pravi: **“Razveseljajte in ne odganjajte, olajšujte in ne otežujte.”**⁹²

⁹⁰ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 667, šejh Al-Albani, naj se mu Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

⁹¹ Sahih Muslim 2. poglavje, str. 1104, št. hadisa 1478.

⁹² Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1358, št. hadisa 1732.

To je vera strpnosti, odpuščanja in dobrotnosti. Aiša, žena Allahovega glasnika (ﷺ), naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: **Skupina Judov je vstopila k Allahovemu poslancu (ﷺ), rekli so: “Naj je na vas smrt!” (As-sam alejkum) Jaz pa sem razumela te besede in sem rekla: “Tudi na vas naj je smrt in prekletstvo!” Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: “Počasi, o Aiša! Resnično ima Allah rad blagost v vseh stvareh!” Jaz sem vprašala: “O, Allahov poslanec, ali nisi slišal, kaj so rekli?” Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: “Si že rekla, in (enako) na vas.”**⁹³

Islam je vera ljubezni dobrega za ljudi. Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **“Najljubši ljudje pri Alahu so tisti, ki jim najbolj koristijo, najljubša dejanja pri Vzvišenem Allahu so, razveseliti muslimana ali odstraniti od njega težavo ali poravnati njegov dolg ali odstraniti od njega lakoto. Da grem z bratom muslimanom, zaradi njegove potrebe, mi je ljubše, kot pa, da se osamim zaradi bogoslužja v tej mošnji celi mesec, kdor obvlada svojo jezo, bo Allah pokril njegovo sramoto, kdor brzda jezo, če pa bi hotel, jo bi lahko pokazal, mu bo Allah napolnil njegovo srce z zadovoljstvom na Sodnem dnevu, kdor gre z bratom muslimanom, da mu izpolni njegovo potrebo, vse dokler mu je ne izpolni, bo Vzvišni Allah utrdil njegove noge v Dnevu, ko bodo noge drsele, slaba etika (morala) pa kvari dobra dejanja, tako kot kis pokvarja med.”**⁹⁴

In to je vera zmernosti in ni vera prevelike zahtevnosti in oteževanja, Vzvišeni Allah pravi: **“Allah nobene osebe ne zadolžuje preko njenih zmožnosti. Njej pripada, kar si je**

⁹³ Sahihul-Buhari, št. hadisa 6024.

⁹⁴ Navaja At-Taberani in Abu Davud, Al-Albani ga ocenjuje kot verodostojnega v Sahihul-Džamii.

dobrega zaslužila, in v pogubo ji je, kar si je slabega prislužila.” (Al-Bâqara (Krava) 286. verz)

Islamski ukazi so zgrajeni na tej metodi, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kar vam prepovem, se tega izogibajte, kar pa vam ukažem, to naredite v okvirju svojih sposobnosti, resnično so bili uničeni tisti pred vami, zaradi velikega spraševanja in razhajanja z njihovimi glasniki vere.”**⁹⁵

Najboljši dokaz temu je pripovedovanje prijatelja Allahovega poslanca (ﷺ), ki je prišel k njemu in dejal: **“Allahov poslanec, jaz sem uničen!”** Kaj ti je? – je vprašal Muhammed (ﷺ). - Imel sem spolni odnos s svojo ženo v času posta - je on odgovoril. Allahov poslanec (ﷺ) ga je vprašal: **“Ali lahko sužnja osvobodiš?”** On je dejal: **“Ne.”** Ali si se zmožen postiti dva zaporedna meseca? – je vprašal Allahov poslanec (ﷺ). On je dejal: **“Ne.”** – Ali lahko nahraniš 60 siromakov? – je vprašal Muhammed (ﷺ). On je dejal: **“Ne.”** Allahov glasnik (ﷺ) se je malo zadržal, ko smo mi bili tu, in potem prišel z veliko torbo v kateri so bili datlji ter vprašal: **“Kje je tisti, ki je spraševal?”** On je odvrnil: **“Jaz.”** Muhammed (ﷺ) mu je dejal: **“Vzemi to in razdeli kot miloščino.”** Človek je vprašal: **“O Allahov poslanec, ali naj razdelim revnejšim od mene? Prišežem pri Allahu, da med tema dvema skalovjima (v Medini) ni nobene revnejše družine od moje družine.”** Allahov glasnik (ﷺ) se je tako nasmejal, da so mu se videli njegovi podočniki in potem dejal: **“Nahrani svojo družino.”**⁹⁶

Vsi ukazi in bogoslužja v islamu so prišli v skladu s človeškimi zmožnostmi, katera jih ne zadolžujejo nad njihovimi

⁹⁵ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1830, št. hadisa 1337.

⁹⁶ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 684, št. hadisa 1834.

zmožnostmi, moramo vedeti, da se ti ukazi, bogoslužja in stebri v nekaterih stanjih razveljavijo, kot na primer:

- Od obveznosti molitve je, da se opravi stoje, toda če je oseba ni zmožna opraviti stoje, jo bo opravila sede in če ni zmožna sede, jo bo opravila leže in če še to ni zmožna, potem jo bo opravila le z namigovanjem in gestikulacijo.

- Zekat se razveljavi oz. ni dolžnost, ko oseba nima zadostnega deleža, njej se celo da iz obvezne miloščine (zekata), če je potrebna in revna.

- Post se razveljavi oz. ni dolžnost za bolnika, ki nima upanja na ozdravitev, nosečnico, žensko, ki je v menstruaciji in po njenem porodu in tukaj ni mesto, da bi to podrobno pojasnili.

- Romanje se razveljavi oz. ni dolžnost za tistega, ki je finančno ali telesno nezmožen (s podrobnostimi o tem, toda tukaj ni mesto, da bi to podrobno pojasnili), ker Vzvišeni Allah pravi: **»Dolžnost ljudi do Allaha je, da opravlja romanje, vsak, ki to zmore.«** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 97. verz)

- Če se človek boji za svoje življenje lahko - samo v mejah, da prepreči svoje uničenje je ali pije tisto, kar je Allah prepovedal od mrhovine, krvi, svinjskega mesa ali pitja alkohola, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»Toda, kdor je prisiljen (pojesti) ne da bi se namenoma prekršil in samo toliko, kot je nujno, potem ga ne bremeni greh.«** (Al-Bekare (Krava) 173. verz)

Eden izmed mislecev je rekel v razlagi tega verza: To je doktrina (prepričanje), ki priznava človeka kot človeka, ne kot žival in ne kot angela in ne kot hudiča. Priznava ga, takšnega kot je, z vsemi njegovimi slabostmi in z vsemi njegovimi močmi in ga objema v enoto, sestavljeno iz telesa s svojimi nagnjenji in odločnim umom in dušo, ki ima svoje želje. Zato mu nalaga obveznosti, ki jih lahko prevzame in upošteva

usklajenost med obveznostmi in zmožnostmi brez težavnosti ali oteževanja. – konec citata.

24. Islamska vera zadolžuje muslimana, da veruje v vse poslane vere, ki jih je poslal Vzvišeni Allah, kot so; Jezus, Mojzes, Abraham in drugi, naj bo najboljša Allahova molitev in pozdrav na njih, ukazuje mu naj jih spoštuje, ceni in ima rad, Vzvišeni Allah pravi: **Resnično tisti, ki zanikajo Allaha in njegove poslane, želijo ločevati med Allahom in njegovimi poslanci in pravijo: "Verujemo v nekatere in zanikamo nekatere." In želijo ubrati vmesno pot med tem.** (An-Nisâ' (Ženske) 150. verz)

Islam prepoveduje zmerjanje prepričanja in verovanja drugih, Vzvišeni Allah pravi: **"In ne psujte tistih, h katerim molijo namesto k Allahu, da ne bi oni nato iz sovraštva in nevednosti psovali Allaha /.../."** (Al-An'âm (Živina) 108. verz)

Ukazuje razpravljanje in debatiranje s tistimi, ki se rahajajo v mnenju na moder in blag način, Vzvišeni Allah pravi: **"Kliči ljudi na pot svojega Gospodarja z modrostjo in dobrim nasvetom! Razpravlaj z njimi karseda vljudno!"** (An-Nahl (Čebele) 125. verz)

Poziva k ciljnemu oz. smiselnemu dialogu, ki združuje besedo na božanskemu pristopu (poti), Vzvišeni Allah pravi: **"Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani."** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 64. verz)

25. Islamska vera je vera vsesplošnega miru z vsem, kar nosi ta beseda od pomenov, vseeno ali gre za notranjo raven

muslimanske družbe, v skladu s tem, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Naj vas obvestim o verniku? To je tisti pred katerim so varni ljudje glede svojih premoženj in življenj, musliman pa je tisti, pred katerim so obvarovani ljudje glede njegovega jezika in njegovih rok (dejanj), mudžahid (borec) pa je tisti, ki se trudi pri pokorščini Allahu, muhadžir (emigrant) pa je tisti, ki zapusti grehe in napake.”**⁹⁷

Ali pa naj gre za zunanjo (svetovno) raven: mir, ki temelji na vzpostavljanju prijateljskih odnosov, ki temeljijo na varnosti, stabilnosti in neagresivnosti med muslimansko skupnostjo in drugimi skupnostmi, zlasti tistimi družbami, ki ne ovirajo širjenja vere, Vzvišeni Allah pravi: **“Allah vam ne prepoveduje delati dobrega in biti pravični do tistih, ki se ne bojujejo z vami zaradi vere in ki vas ne preganjajo z vaših domov. Allah resnično ljubi pravične.”** (Al-Mumtehineh (Preverjena) 8. verz)

Zaradi obvarovanja in neprekinjenega obstoja islama, je islam ukazal svojim slednikom, da odgovorijo na napade in se uprejo nasilju, Vzvišeni Allah pravi: **“ /.../ in če vas kdo napade, ga napadite kot je on napadel vas.”** (Al-Bakere (Krava) 194. verz)

Ker islam spodbuja mir, ukazuje svojim slednikom v primeru vojne, naj sprejmejo premirje in se zaustavijo od boja, če to sovražnik zahteva, Vzvišeni Allah pravi: **“Če pa bi se nagibali k pomiritvi, se k temu nagibaj tudi ti in se zanesi na Allaha. Resnično je On Vseslišni in Vsevedni.”** (Al-Anfal (Plen) 61. verz)

Medtem, ko islam spodbuja k miru, ne želi, da bi bili njegovi privrženci ponižani, na poti pridobivanja miru in se onečasti

⁹⁷ Sahih Ibn Hibban 11. poglavje, str. 203, št. hadisa 4862, šejh Al-Albani je ocenil hadis kot verodostojen v As-Silsiletus-Sahihah.

njihova čast, temveč jim ukazuje, da ohranjajo mir in hkrati ohranjajo dostojanstvo pred ponižanjem in da se njihova čast ne onečasti, Vzvišeni Allah pravi: **“In ne bodite strahopetni in ne ponujajte premirja, kadar ste močni, kajti Allah je z vami; ne bo vas prikrajšal za nagrado za vaša dela!”** (Muhammed 35. verz)

26. V islamski veri se nemuslimani ne prisiljujejo, da jo sprejmejo, temveč njihovo spretje mora izvirati iz prepričanja, daleč od siljenja in prisile. Prisila ni pot za širjenje islama in njegovega učenja, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Ni prisile v vero, saj je razlika med Pravo potjo in zablodo jasna.”** (Al-Bekare (Krava) 256. verz)

In, ko ljudje sprejmejo poziv (v islam) in se jim on pojasni, imajo oni potem svobodo izbora verskega prepričanja, Vzvišeni Allah pravi: **“/.../ kdor hoče, naj veruje, in kdor noče, naj ne veruje.”** (Al-Kahf (Votlina) 29. verz)

Zato, ker je verovanje in napotitev v Allahovih rokah, Vzvišeni Allah pravi: **“Če bi tvoj Gospodar hotel, bi vsi skupaj, ki so na Zemlji, verjeli. Mar boš silil ljudi, da bi bili verniki?”** (Junus (Jona) 99. verz)

Od odlik islama je, da je (strpen) pustil tistim, ki se razhajajo z njim od slednikov Knjige (judov in kristjanov), svobodo opravljanja njihovih verskih obredov, ker je Abu Bekr (naj bo Allah z njim zadovoljen) dejal: **“...šli boste mimo ljudi, ki so se posvetili sebi v samostanih ter jih pustite in tisto, čemer so se oni posvetili.”**⁹⁸

Prav tako jim je pustil svobodo, da jedo in pijejo tisto, kar jim njihova vera dovoljuje od hrane in pijače, tako se ne ubijajo njihove svinje niti zlije njihov alkohol. Kar se tiče civilnih zadev, kot so zakonska zveza, razveza, finančne transakcije,

⁹⁸ At-Taberi 3. poglavje, str. 226.

imajo oni pravico ravnati, tako kot so oni prepričani in verjamejo v to, v skladu s pogoji in določili, ki jih je pojasnil islam, in tukaj ni mesto, da bi to omenjali.

27. Islam se bori za svobodo sužnjev, predpisuje osvoboditev sužnjev in obljublja veličastno nagrado za tistega, ki osvobodi sužnja ter ga uvršča kot vzrok za vstop v Raj, Muhammed (ﷺ) pravi: **“Kdor osvobodi sužnja, bo Allah osvobodil vsak njegov organ od Pekla, celo njegov spolni organ za spolni organ (sužnja).”** ⁹⁹

Islam je prepovedal kakršnokoli obliko suženjstva, razen ene oblike in to je suženjstvo ujetnikov v vojni, pod pogojem, da muslimanski vodja to določi.

Ker je islam omejil vire suženjstva, tako da mu je dal le eno obliko, je nasprotno temu razširil postopke osvobajanja sužnjev ter tako naredil osvobajanje sužnjev kot odkup za nekatere grehe, ki jih je zagrešil musliman, na primer:

- Nenamerni umor, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“Kdor je nehote ubil vernika, mora osvoboditi sužnja vernika in dati krvnino njegovi družini, razen če mu to odpustijo (kot miloščino zanj). In če bi bil (ubiti) pripadnik vam sovražnega naroda ter vernik, se mora osvoboditi (zanj) suženj vernik.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 91. verz)

- Prelomitev prisega, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Allah vas ne krivi za nenamerne prisega, vendar vas krivi, če prisežete s trdnim namenom. Odkup za prelomljeno prisego pa je, da nahranite deset siromakov z običajno hrano, s katero hranite svojo družino, ali da jim daste oblačila ali da osvobodite sužnja.”** (Al-Mâ'idah (Miza) 89. verz)

⁹⁹ Sahih Muslim, 2. poglavje, str. 1147, št. hadisa 1509.

- Ez-Zihar¹⁰⁰, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki rečejo svojim ženam, da jim niso dovoljene, tako kot jim niso dovoljene njihove matere, potem pa se odločijo, da bodo z njimi nadaljevali živeti, morajo osvoboditi enega sužnja, preden se smejo znova dotakniti žene. Tako vam je zaukazano – Allah pa dobro pozna vašo dela!”** (Al-Mudaždele (Razprava) 3. verz)

- Spolni odnos v času ramadana, navaja se od Abu Hurejre (naj bo Allah z njim zadovoljen), da je neki človek imel spolni odnos s svojo ženo v času posta ramadana in je o tem vprašal Allahovega poslanca (ﷺ), ki mu je dejal: **“Ali lahko osvobodiš sužnja? On je odgovoril: “Ne.” On (ﷺ) ga je vprašal: “Ali se lahko postiš dva zaporedna meseca?” On je odgovoril: “Ne.” On (ﷺ) mu je rekel: “Nahrani 60 siromakov.”**¹⁰¹

- Kot muslimanov odkup za napad na sužnja, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Kdor da klofuto svojemu sužnju ali ga udari, njegov odkup (za to dejanje) je, da ga osvobodi.”**¹⁰²

Od tistega, kar nakazuje na močen dokaz spodbujanja islama za osvoboditev sužnjev je:

1. Oblikovanje pisne pogodbe, to pa je pogodba med gospodarjem in njegovim sužnjem, s katero se izpolni njegova osvoboditev s protivrednostjo v premoženju, s katero se oba

¹⁰⁰ Gre za prelomitev prisega, da jim njihove žene niso dovoljene, tako kot jim niso dovoljene njihove matere. Kdo prelomi to prisego (in živi naprej s svojo ženo) mora narediti odkup za prelomljeno prisego; osvoboditi sužnja vernika. Če tega ni zmožen se bo postil dva zaporedna meseca, če pa to ni zmožen, bo nahranil 60 siromakov, tako kot navaja Kur'an. (opomba prevajalca)

¹⁰¹ Sahih Muslim 2. poglavje, str. 782, št. hadisa 1111.

¹⁰² Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1278, št. hadisa 1657.

strinjata. Nekateri islamski pravniki menijo, da je dolžnost pisanje pogodbe, če jo zahteva suženj, opirajoč se pri tem na govor Vzvišenega Allaha: **“In s tistimi, ki so vaša last in se želijo odkupiti, se dogovorite o odkupu, če zmorejo to storiti. In dajte jim nekaj od imetja, ki ga je Allah podaril vam.”** (An-Nur (Svetloba) 33. verz)

Islam je postavil sužnje med kategorijami (postavkami) zekatskih stroškov in ta kategorija je osvobajanje sužnjev iz suženjstva in ujetnikov iz ujetništva, zaradi govora vzvišenega Allaha: **“Miloščina pripada le revežem, siromakom, tistim, ki jo zbirajo, tistim, katerih srca je potrebno pridobiti, za osvoboditev sužnjev, za prezadolžene, za tiste, ki se borijo na Allahovi poti, ter za popotnike. To je dolžnost predpisana od Allaha, Allah pa je Vseveden in Moder.”** (At-Tevba (Kesanje) 60. verz)

28. Islamska vera je zajela v svoji celovitosti vsa življenjska področja, prišla je s sistemi in zakonodajami na področjih civilnega prava, vojskovanja, zakonske zveze, ekonomije, politike, bogoslužja itd., na katerih stoji idealna odlikovana družba, celotno človeštvo je nezmožno priti z njej podobno. Glede na oddaljenost od teh sistemov (predpisov) in zakonodaj je stopnja degradacije oz. nazadovanja ali upadanja, Vzvišeni Allah pravi: **“Mi tebi razodevamo Knjigo kot pojasnilo za vse, kot vodilo, milost in blagovest za muslimane.”** (An-Nahl (Čebele) 89. verz)

Islam je organiziral odnos muslimana z njegovim Gospodom, z njegovo družbo in s svetom okoli njega vseeno ali gre za ljudi ali okolje. V islamskih naukih ni ničesar, kar bi zavrnila zdrava narava (človeka) ali bi ga zavrnili zdravi umi. Od tistega, kar nakazuje na to celovitost, je njegova skrb za vedenja in delne stvari, ki so povezani z življenjem ljudi, kot je kultura opravljanja potrebe in kaj mora storiti musliman pred, v času

opravljanja in po njej. Abdur- Rahman bin Zajd, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: **Rečeno je Selmanu: Vaš glasnik vere vas je poučil vsemu, tudi glede ravnanja v stranišču in opravljanju potrebe.” Selmane je odgovoril:” Res je. On nam je prepovedal usmerjanje proti Kibli (Kabi v Meki), ko opravljamo malo ali veliko potrebo, naj ne opravljamo čiščenja z desno roko ali da se očistimo z manj kot tremi kamni ali da se očistimo z živalskimi iztrebki ali kostmi.”**¹⁰³

29. Islamska vera je povzdignila status ženske in jo počastila ter dala, da bo njeno spoštovanje znak zdrave, popolne in izbrane osebnosti, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najpopolnejši verniki v verovanju so najboljši v etiki (vedenju), najboljši med vami pa so najboljši do njihovih žena.”**¹⁰⁴

On je ohranil njeno človečnost in ona ni vir greha in vzrok izгона Adama, mir z njim, iz Raja, kot to pravijo verniki prejšnjih religij, Vzvišeni Allah pravi: **“O, ljudje! Bodite vdani svojemu Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe in od nje je ustvaril njegovo ženo ter od njiju razkropil številne moške in ženske. In bodite vdani Allahu - v čigar imenu drug drugega prosite - in pazite na sorodstvo, zakaj Allah resnično stalno bdi nad vami.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 1. verz)

Islam je ukinil, kar je prevladovalo od nepravilnih sistemov in zakonov glede pravice ženske, zlasti tistih, ki menijo, da je to nižje (degradirano) bitje od moškega, kar je privedlo do odvzema številnih njenih človekovih pravic, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ženske so resnično sestre¹⁰⁵ moškim.”**¹⁰⁶

¹⁰³ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 223, št. hadisa 262.

¹⁰⁴ Sahih Ibn Hibban 9. poglavje, str. 483, št. hadisa 4176, šejh Al-Albani meni, da je hadis verodostojen v As-Silsiletus-Sahihah.

¹⁰⁵ Misli se na to, da so jim podobne in njihove partnerice.

In obvaroval je njeno čast in ohranil njeno dostojanstvo, po islamu je njena krivična obtožba in izpostavljenost vznemirjenju njene časti, vzrok za discipliniranje oz. kaznovanje njenega storilca s kaznovanjem za potvoro oziroma krivično obtožbo, Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki okrivijo poštene žene, pa tega ne dokažejo s štirimi pričami, naj sprejmejo osemdeset udarcev z bičem! Nikadar več jim ne dovolite pričati, kajti to so hudodelci.”** (An-Nur (Svetloba) 4. verz)

In je zagotovil njene pravice v dediščini, tako kot jo imajo moški, potem ko so ji bile te pravice odvzete, Vzvišeni Allah pravi: **“Moškim pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki, in ženskam pripada delež tega, kar zapustijo starši in sorodniki, bodisi da je malo ali veliko, obvezen delež.”** (An-Nisâ' (Ženske) 7. verz)

Islam je dal ženskam pravico v popolni veljavnosti in svobodi upravljanja premoženja od lastništva, prodaje, nakupa in podobnega, brez kakršnekoli oblike zastopstva (skrbništva) ali omejevanja v njenem upravljanju, razen če je v nasprotju z islamskim pravom, Vzvišeni Allah pravi: **“O vi, ki verujete! Dajajte od dobrih stvari, ki ste si jih prislužili /.../.”** (Al-Bekare (Krava) 267. verz)

Islam je ukazal njeno poučevanje, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Iskanje znanja je dolžnost vsakega muslimana.”**¹⁰⁷

In da se ona vzgoji na dobri vzgoji in to je dal, da bo vzrok vstopa v Raj, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Kdor bo imel tri hčerke in bo potrpežljiv glede njih in jih bo hranil,**

¹⁰⁶ Sunen Abu Davud 1. poglavje, str. 61., št. hadisa 236., šejh Al-Albani meni, da je ta veriga prenašalcev v hadisu dobra.

¹⁰⁷ Sunen Ibn Madže 1. poglavje, str. 81., št. hadisa 224, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

napajal in oblačil iz svojega premoženja oz. bogastva, mu bodo one zaščita (zastor) od Pekla na Sodnem dnevu.”¹⁰⁸

30. Islamska vera je vera moralnega (notranjega) čiščenja:

a.) Moralno (čustveno) čiščenje od tistega, kar se časti poleg Allaha, Vzvišeni Allah pravi: **“Mnogoboštvo je, zares, velika krivica.”** (Lukman 13. verz)

- Ali hinavščina s pretvarjanjem, Vzvišeni Allah pravi: **Pa gorje molivcem, tistim, ki so glede svojih molitev brezбриžni, tistim, ki se pretvarjajo ter drugim odrekajo kakršnokoli pomoč.** (Al-Ma’un (Miloščina) 4-7)

- Ali samovšečnost, Vzvišeni Allah pravi: **“In ne obračaj se prevzetno stran od ljudi in ne hodi po zemlji naduto, zakaj Allah ne mara ne ošabnega ne hvalisavega človeka. Tvoja hoja naj bo umirjena, govor pa tih. Najneprijetnejši glas je oslovsko riganje!”** (Lukman 18-19)

- Ali ošabnost in nečimrnost, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Tistemu, ki pusti, da mu se vleče obleka iz ošabnosti in nečimrnosti, Allah ne bo niti pogledal na Sodnem dnevu.”**¹⁰⁹

- Ali ošabnost, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ne bo vstopil v Raj tisti, v katerem srcu bo tudi najmanjši delec ošabnosti.”** Neki človek je dejal:” O Allahov poslanec, resnično ima človek rad, da mu je obleka lepa in njegovo obuvalo lepo.” On (ﷺ) pa je dejal: **“Resnično je Allah lep in ima rad lepoto, ošabnost je nepriznavanje resnice in podcenjevanje ljudi.”**¹¹⁰

¹⁰⁸ Šejh Al-Albani pravi, da je hadis verodostojen, poglej hadis št. 6488 v Sahihul-Džamii.

¹⁰⁹ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1340, št. hadisa 3465.

¹¹⁰ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 93, št. hadisa 91.

- Ali zavist, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Proti vam se plazi bolezen prejšnjih narodov: zavist in očitno sovraštvo, ta bolezen pa brije (uničuje) in ne bom rekel brije dlake, ampak uničuje (brije) vero. Prisezem pri Tistem, ki ima mojo dušo v svoji roki, ne boste vstopili v Raj, dokler ne boste verovali in ne boste verovali, vse dokler se ne boste imeli medsebojno radi. Ali želite, da vas obvestim o tem, kaj vam bo to utrdilo: širite medsebojno selam (pozdrav z mirom).”**¹¹¹

b.) Pomensko čiščenje, Vzvišeni Allah pravi: **“O, vi, ki verujete! Ko vstanete k molitvi, si umijte obraze in roke do komolcev ter si otrite glavo, nato pa si umijte noge do gležnjev. Če ste džunubi, se očistite. Če ste bolni, potujete, ste opravili potrebo ali ste imeli spolni odnos z ženami, a ne najdete vode, poiščite čisto zemljo in si z njo otrite svoj obraz in roke. Allah vam ne želi povzročati nelagodja, temveč vas želi očistiti in dopolniti Svoj blagoslov do vas, da bi bili hvaležni.”** (Al-Mâ'idah (Miza) 6. verz)

Abu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja, da je Allahov glasnik (ﷺ) dejal: **Ta ajet je razodet v zvezi z ljudmi iz Kuba'a** “V njem so možje, ki ljubijo to, da se mnogo čistijo, Allah pa ljubi tiste, ki se čistijo.”¹¹², **oni so se čistili z vodo in je v zvezi z njimi razodet ta verz.**¹¹³ **Vzvišeni Allah pravi: “V njem so možje, ki ljubijo to, da se mnogo čistijo, Allah pa ljubi tiste, ki se čistijo.”**¹¹⁴

¹¹¹ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 664, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober.

¹¹² At-Tevbe (Kesanje) 108. verz.

¹¹³ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 280, št. hadisa 3100.

¹¹⁴ Navaja ga Abu Davud, Al-Albani meni, da je hadis verodostojen v Al-Irvau.

31. Islam ima lastno notranjo silo, ki ji omogoča, da osvoji srce in obvlada um. To dokazuje njegovo hitro širjenje in veliko število tistih, ki ga sprejmejo, kljub skromnemu materialnemu in moralnemu podpiranju, ki ga na tej poti žrtvujejo muslimani. Naprotno temu, kar žrtvujejo njegovi sovražniki od sredstev, vseeno materialnih, ali ljudskih, da bi se borili proti njemu, izkrivili njegovo podobo in poskušali odvrčati ljudi od njega, in to na način, da se nanj prilepljajo obtožbe, on pa je nedolžen glede teh obtožb. Kljub vsemu temu, vstopajo ljudje v islam v skupinah, zelo redko pa je, da nekdo izstopi iz islama, potem ko ga je sprejel. Ta sila je imela velik vpliv na sprejetje islama mnogih orientalistov, ki so študirali islam, da bi spoznali njegove šibke točke in se borili proti njemu. Lepota islama, resničnost njegovih načel, s katerimi je prišel, in njegova skladnost z zdravo človeško naravo in zdravim razumom so vplivali na spremembo usmeritve oz. poti in jih spremenilo, tako da so sprejeli islam. Njegovi sovražniki pričajo o tem, da je to resnično vera resnice, med temi je "Margoliouth", ki je bil znan po nepravičnosti in sovraštvu do islama, toda veličastnost Kur'ana ga ni preprečila, da pove resnico in je tako dejal: Raziskovalci so enotni, da Kur'an zaseda odličen položaj med veličastnimi verskimi spisi, čeprav je on zadnji razodet, ki ga je ustvarila zgodovina, toda on prednjači v tem, da povzroča največ vpliva na zmedenost pri človeka (glede prejšnjih spisov). Resnično je on nova človeška ideja oz. zamisel in je ukoreninil pravila značilne moralne šole. – konec citata.¹¹⁵

32. Islam je religija socialne solidarnosti, ki od muslimanov zahteva, skrb za stanje njegovih bratov muslimanov kjerkoli so, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"Primer vernikov v njihovi medsebojni usmiljenosti, njihovi medsebojni ljubezni in**

¹¹⁵ Rew. G. Margoliouth: In Introduction to the Koran . By Rev. J.M. Rodwell. London 1918

njihovi medsebojni podpori, je kot primer enega telesa: če zboli eden od njegovih delov v tem sodelujejo tudi ostali deli telesa z nespečnostjo in vročino.” ¹¹⁶

Islam ukazuje izboljšanje njihovega stanja vseeno na način dajanja obvezne miloščine (zekah) ali pohvaljene (miloščine), Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobeden od vas ne bo popolnoma veroval, vse dokler ne bo želel svojemu bratu, kar želi sebi.”** ¹¹⁷

In stati z njimi v krizah in katastrofah, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Vernik je do vernika kot zgradba, kateri deli eni druge pojačajo – in je takrat sprepletel svoje prste.”** ¹¹⁸

Ukazal jim je, da jim pomagajo in pohitijo pri reševanju, ko so temu potrebni, Vzvišeni Allah pravi: **“Če vas zaprosijo za pomoč zaradi vere, potem jim morate pomagati, vendar pa ne proti ljudem, s katerimi imate sklenjen sporazum. In Allah ima vpogled v vse, kar počnete.”** (Al-Anfal (Plen) 72. verz)

Islam je prepovedal, da se oni pustijo na cedilu, brez pomoči, tako kot je dejal Allahov poslanec (ﷺ): **“Musliman je brat muslimanu, ne dela mu krivice in ga ne pušča samega v nevarnosti, kdor izpolni potrebo svojega brata, bo Allah izpolnil njegovo potrebo.”** ¹¹⁹

33. Islamska vera je prišla s sistemom dedovanja, ki razdeljuje dediščino (zapuščino po plačilu dolgov pokojnika in njegove oporoke) dedičem pokojnika, ki imajo pravico do dedovanja: mlajši in starejši, moški ali ženske. Njim pripada dober, pravičen in zadovoljen delež, kateremu so priče zdrave pametne

¹¹⁶ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2238, št. hadisa 5665.

¹¹⁷ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 14, št. hadisa 13.

¹¹⁸ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 863, št. hadisa 2314.

¹¹⁹ Al-Buhari

osebe glede na bližino in oddaljenost ter koristi lastniku premoženja pokojnega. Nihče nima pravice razdeliti dediščino po njegovih željah in muhah. Od prednosti tega sistema je, razprševanje bogastva, ne glede na to, kako veliko je, na manjše posedovanje premoženja (v rokah številnih ljudi), zaradi česar je monopol bogastva majhne skupine skoraj nemogoč, in častni Kur'an je že pojasnil delež otrok, staršev, zakoncev, bratov in sester v poglavju 'Ženske' (An-Nisâ') v treh verzih 11. ,12., in 176. , zadnjem verz v poglavju An-Nisâ'.

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Vzvišeni Allah je resnično dal vsakemu, ki mu pripada pravica, njegovo pravico, tako da se v oporoki ne pušča ničesar za dediča”**¹²⁰ ¹²¹

34. Islamska vera je predpisala sistem zapuščine premoženja oz. oporoke muslimana, da po svoji smrti napiše oporoko glede svojega premoženja, ki ga bo razdelil v dobre namene in splošno dobrodelnost, tako da bo to za njega trajna miloščina po njegovi smrti, toda islam je omejil to oporoko tako, da se ne presega več kot tretjina premoženja.

Od Amira bnu Sa'da, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da ga je Allahov glasnik (ﷺ) obiskal v Meki, ko je on bil bolan in on mu je dejal: “Imam premoženje ali naj z oporoko zapustim celotno premoženje? On (ﷺ) je dejal: “Ne.” Dejal sem: “Ali naj polovico?” On (ﷺ) je dejal: “Ne.” Dejal sem: “Ali naj tretjino?” On (ﷺ) je dejal: “Tretjino in tretjina je preveliko, da pustiš svoje naslednike (dediče) bogate je bolje za njih, kot pa, da jih pustiš revne, tako da bodo beračili od ljudi in karkoli boš

¹²⁰ Dedič bo podedoval delež, ki mu ga je verska zakonodaja določila, zato pokojnik, pred smrtjo, ne zapiše v oporoki dodatni delež osebi, ki je že dedič ali njegov naslednik.

¹²¹ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 114, št. hadisa 2870.

trošil (razdelil) bo to tebi miloščina, celo za zalogaj, ki ga daš svoji ženi v njena usta. ¹²²

In da ne bo v tem oškodovanja dedičev, Vzvišeni Allah pravi: **“/.../ po poravnavi oporoke, ki jo je zapustil ali dolga, brez kakršnegakoli oškodovanja. To je zapoved od Allaha,”** (An-Nisâ’ (Ženske) 12. verz)

35. Islamska vera je prišla s kazenskim pravom (fizične ali vzgojne kazenske sankcije), ki zagotavljajo varnost in rešitev družbe pred kriminalom ter njegovim širjenjem in tako se preprečuje prelivanje krvi, zaščitijo se časti, varuje premoženje, oddaljijo od namere kriminalci, ki bežijo pred pravico in se zaščitijo ljudje, da ne bi napadali eni druge. Tako se oddalji namera kriminala in vstop v kriminal ali pa zmanjša število kriminalcev (tistih, ki kršijo zakon). Zato vidimo, da islam določa za vsak kriminal, kazen sorazmerno z velikostjo storjenega kaznivega dejanja in tako je predpisal za nameren umor kazensko povračilo, Vzvišeni Allah pravi: **“O vi, ki verujete! Za umorjene vam je predpisano kazensko povračilo /.../.”** (Al-Bekare (Krava) 178. verz)

Razen, če odpustijo zastopniki ubitega, ker Vzvišeni Allah pravi: **“/.../Toda, če mu njegov brat nekaj odpusti /.../.”** (Al-Bekare (Krava) 178. verz)

Za kriminalno dejanje kraje je predpisal sekanje roke in Vzvišeni Allah pravi: **“Tatu in tatici odsekajte roke. To naj jima bo kazen za storjeno delo in opomin od Allaha. Allah je Vsemogočen in Moder.”** (Al-Mâ’ida (Miza) 38. verz)

In če tat ve, da mu bo odsekana roka, če bo kradel, bo odstopil od kraje in obaroval svojo roko pred sekanjem in bodo tudi obvarovana premoženja ljudi pred krajo.

¹²² Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 435, št. hadisa 1233.

Islam je predpisal za napad na čast osebe s prešuštvom kazni bičanja, če oseba ni poročena, Vzvišeni Allah pravi: **“Prebičajte prešuštnico in prešuštnika! Vsak od njiju naj prejme sto udarcev z bičem./.../.** (An-Nur (Svetloba) 2. verz)

Predpisal je za napad na čast osebe z lažno obtožbo za prešuštvo, tudi kazni bičanja, Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki okrivijo poštene žene, pa tega ne dokažejo s štirimi pričami, naj sprejmejo osemdeset udarcev z bičem!** (An-Nur (Svetloba) 4. verz)

Potem je določila islamska zakonodaja splošno šeriatsko pravilo na osnovi katere se ocenijo oz. vrednotijo kazenske sankcije in tako Vzvišeni Allah pravi: **“Krivico smete povrniti v enaki meri /.../.”** (Aš-Šura (Posvetovanje) 40. verz)

In Vzvišeni Allah pravi: **“Če se hočete maščevati za krivico, storite to le v enaki meri. Če pa se vzdržite, bo najboljše za vas.”** (An-Nahl (Čebele) 126. verz)

Toda tudi te kazenske sankcije imajo pogoje in omejitve pri njihovem prakticiranju, pri tem pa je potrebno vedeti, da islam ni dal njihovo prakticiranje, kot nekaj neizogibnega, ampak je dal v pravicah ljudi prosto pot za odpuščanje in ne oziranja na to (povračilo), Vzvišeni Allah pravi: **“Toda Allah bo nagradil tistega, ki bo odpustil in se pobotal.”** (Aš-Šura (Posvetovanje) 40. verz)

Ko islam predpisuje prakticiranje teh kazenskih sankcij, se ne namerava z uporabo teh sankcij, maščevati za grešno dejanje, se veseliti ob tem in da ljubi nasilje, ampak namerava s tem, varovanje pravic ljudi, sejanje varnosti, spokojnosti in miru v družbi in odvrčanje tistih, ki jim je priljubljeno poigravanje in zoperstavljanje z njegovo (družbeno) varnostjo in stabilnostjo. Če morilec ve, da bo ubit in tat ve, da mu bo odsekana roka, in prešuštnik ve, da bo izbičan in ve tisti, ki neresnično obtožuje za prešuštvo, da bo izbičan, bo odstopil od namena svojega

dejanja, tako bo on rešen in rešeni bodo drugi, resnico je povedal Vzvišeni Allah, ko je dejal: **“In v povračilu (za umor) boste imeli življenja, o vi, z razumom obdarjeni, da bi lahko bili bogaboječi.”** (Al-Bâqara (Krava) 179. verz)

Lahko bi nekdo rekel, da so te kazni, ki jih je uzakonil islam za nekatere zločine, krute kazni! Odgovorilo se mu bo, da se vsi strinjajo, da gre za zločine (kriminal), vsakemu je znana in ni skrita njihova škoda in da se jim je treba upreti, se boriti proti njim, jih preprečiti in jim ukazati kazenske sankcije. Razlika je v vrsti kazenskih sankcij. Naj se vsaka oseba vpraša in pogleda ali so kazni, ki jih je uvedel islam, učinkovitejše in uspešnejše pri prekinitvi korenin kaznivega dejanja ali njihovega zmanjševanja ali pa kazenske sankcije, ki so jih določili in uzakonili ljudje, s katerimi se samo povečuje kriminal; pokvarjeni (oz. zastrupljeni) del je potrebno odrezati, da bi bili rešeni ostali deli telesa?

36. Islamska vera omogoča vse finančne transakcije, kot so: prodaja, različne vrste poslovnega združevanje (strukture delničarjev), najem in povratno tveganje v trgovini, saj to razširi in olajša vsakdanje življenje ljudi in to v skladu z islamskimi pravili, ki zagotavljajo, da ne sme biti oškodovanja in se obvarujejo pravice in to na način zadovoljstva obeh strank, z znanjem, spoznavanjem pogodb ter njenih predmetov in pogojev. Islam prepoveduje v transakcijah samo tisto, v čem je škoda in krivica, kot je dovoljevanje obresti, igre na srečo, kockanje in nejasne oz. zmedene transakcije. Posedovanje premoženja in svoboda razpolaganja s svojim premoženjem v skladu s islamsko zakonodajo, je pravica vseh. Z izjemo, da je islam uzakonil sistem prepovedi osebnega razpolaganja s premoženjem, če njegovo ravnanje s premoženjem povzroča škodo njemu ali drugim, kot je prepoved noremu ali mladoletni osebi ali slaboumnemu ali prepoved dolžniku, vse dokler njegovi upniki ne vzamejo od njega svoj dolg. V tem dejanju je

modrost in ohranjanje pravic, kar ni neznano oz. skrito nobenemu pametnemu, ker je s tem zagotovljena pravica drugih pred poigravanjem in manipulacijo.

37. Islamska vera je jasna vera, v njej ni nikakršnih nejasnih stvari, v katere je potrebno verovati ali da nima nihče pravice vprašati o njih, Vzvišeni Allah pravi: **“Vprašajte slednike (učenjake) Knjige, če ne veste.”** (An-Nahl (Čebele) 43. verz)

Islam je opozoril z nastrožjim opozorilom na tistega, ki skriva tisto, kar je Allah razodel od jasnih dokazov za ljudi, Vzvišeni Allah pravi: **“Tiste, ki prikrivajo, kar smo objavili od jasnih dokazov in usmeritve na Pravo pot, za tem, ko smo jih v Knjigi oznanili ljudem, preklinja Allah in preklinjajo jih tudi tisti, ki preklinjajo.”** (Al-Bâqara (Krava) 159. verz)

38. Islamska vera, je vera enotnosti, solidarnosti in združevanja, ki poziva vse muslimane, da so (združeni) v eni vrsti in da so kot ena roka, da bi imeli dostojanstvo in položaj in to na način:

a.) Zapuščanja želja in osebnih strasti, ki vplivajo na njihove sektaške, plemenske in spolne nestrpnosti, kar se smatra kot dejavnik razhajanja in razedinjenja.

b.) Očiščenje prepričanj in bogoslužja od vsega, kar je bilo pomešano od stvari malikovanja in novitet.

c.) Vzklajenost med muslimani v vseh zadevah; političnih, ekonomskih itd., kar jim bo uresničilo varnost in stabilnost, Vzvišeni Allah pravi: **“In čvrsto se držite Allahove vrvi in ne razhajajte se!”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 103. verz)

Prepoved razedinjenja in razhajanja (v mnenju), Vzvišeni Allah pravi: **“In ne bodite kot tisti, ki so se razedinili in razšli v mnenju, zatem ko so k njim že prišli jasni dokazi. Takšnim so namenjene ogromne muke.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 105. verz)

In ni razhajanje (v mnenju) od poti (metod) islamskega verskega zakona, Vzvišeni Allah pravi: **“Zares s tistimi, ki so se v svoji veri razdelili in so postali ločine nimaš prav nič skupnega. Odločitev o njih je pri Allahu, ko jih bo obvestil o tem, kar so bili počeli.”** (Al-An‘âm (Živina) 159. verz)

Islamska zakonodaja je pojasnila, kaj bo posledica razedinjenja in razhajanja v mnenju od odhoda strahospoštovanja, prevlade in upravljanja sovražnikov in znižanje njihovega položaja, Vzvišeni Allah pravi: **“In se ne prepirajte, saj boste tako postali malodušni in bo izpuhtela vaša moč.”** (Al-Anfal (Plen) 46. verz)

39. Islamska vera je odkrila nevidne in neznane stvari ljudem ter jim pojasnila vesti prejšnjih narodov. V velikem številu kur‘anskih verzov nam Allah pripoveduje v njih vesti o prejšnjih poslancih vere z njihovimi narodi in tisto, kar se je zgodilo med njimi, Vzvišeni Allah pravi: **“Mojzesa smo že poslali z Našimi znamenji in jasnim dokazom k faraonu in njegovim glavarjem /.../.”** (Hud (Eber) 96-97)

In Vzvišeni Allah pravi: **“In ko je Jezus, Marijin sin, dejal: “O, sinovi Izraelovi! Jaz sam vam Allahov poslanec, da vam potrdim že prej razodeto Postavo /.../.”** (As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)

In Vzvišeni Allah pravi: **“In (narodu) Ad smo poslali njihovega brata Eberja /.../.”** (Al-A‘râf (Višave) 65. verz)

In Vzvišeni Allah pravi: **“In Semud (smo poslali) njihovega brata Saliha /.../.”** (Al-A‘râf (Višave) 73. verz)

In tako nam je Kur‘an pojasnil tudi ostale glasnike in poslane vere, kaj se je dogajalo med njimi in njihovimi ljudstvi.

40. Islamska vera daje izziv vsem ljudem, naj pridejo z nečim podobnim kot je častni Kur‘an in to je zadnja razodeta nebeška knjiga in ta izziv je neprekinjen in bo ostal do Sodnega dne,

Vzvišeni Allah pravi: **“Zato naj oni sestavijo govor podoben Kur’anu, če govorijo resnico!”** (At-Tur (Gora) 34. verz)

Ta kur’anski izziv je postopen, tako jih izziva naj pridejo z nekaj poglavji podobnih Kur’anu, Vzvišeni Allah pravi: **“Ali zato ker govorijo: "Izmislil si ga je!" Reci: "Pa vi prinesite deset podobnih, izmišljenih poglavij in pokličite, kogar zmorete, razen Allaha, če ste iskreni!"** (Hud (Eber) 13. verz)

Potem je povečal v izzivu, naj pridejo samo z enim podobnim poglavjem kot je kur’ansko, Vzvišeni Allah pravi: **“Če dvomite v to, kar razodevamo Našemu sužnju (Muhammedu), pa pridite s suro (poglavjem) primerljivo tej in priključite vaše priče - razen Allaha, - če ste iskreni.”** (Al-Bâqara (Krava) 23. verz)

On je celo izzval obe vrsti bitij (ljudi in nevidna bitja oz. džinne), Vzvišeni Allah pravi: **Reci: "Če bi se zbralo vse človeštvo in vsi džinni, da bi naredili nekaj podobnega temu Kur’anu, ne bi mogli narediti nečesa podobnega, pa četudi bi si medsebojno pomagali.”** (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 88. verz)

41. Islamska vera, je vera boja (džihada), s katerim se namerava obramba vere, življenja, družine in mesta oz. države ter, da se bori proti tistim, ki preprečujejo pot dostave Allahovega zakona, ker je to svetovni poziv in ni omejen na samo določene narode, ampak jo mora slišati vsak, spoznati kaj vključuje od dobrega, pravičnosti in ljubezni, prav tako pa tudi, da se odstrani krivica oz. tiranija in pomagajo potlačeni, Vzvišeni Allah pravi: **“In na Allahovi poti se bojujte s tistimi, ki se bojujejo proti vam, toda ne napadajte prvi! Ker Allah ne mara tistih, ki napadejo prvi.”** (Al-Bakre (Krava) 190. verz)

Borba oziroma džihad v islamu je predpisana zato, da se povzdigne Allahova beseda in razširi Njegova vera, Vzvišeni Allah pravi: **“In bojujte se z njimi, da ne bo več fitne (nevera, malikovanje in odvracanje drugih od islama) ter da bo vera v celoti posvečena le Allahu.”** (Al-Anfal (Plen) 39. verz)

Neki človek je vprašal Allahovega poslanca (ﷺ): **“Človek se bori zaradi plena in človek se bori zaradi slave (med ljudmi) in človek se bori, da bi se videla njegova pogumnost in kateri od njih je na Allahovi poti?”** On (ﷺ) je dejal: **“Kdor se bori, da bo Allahova beseda zgornja, on je na Allahovi poti:”**¹²³

Cilj džihada ni pohlep po tem svetu, osebni interesi, satanske želje, ekspanzionistični nameni ali maščevanje, hvaljenje in bahanje oziroma razkazovanje moči, Vzvišeni Allah pravi: **“In ne bodite kot tisti, ki so odšli s svojih domov iz domišljavosti, postavljajoč se pred ljudmi/.../.”** (Al-Anfal (Plen) 47. verz)

42. Islamska vera, je vera ukazovanja na dobra dejanja in preprečevanja slabih dejanj, za katera se smatra, da so varnostni ventil narodov, to pa zato, ker se vera ne stabilizira oz. ohrani razen s preživetjem njenih slednikov na njej in njihova vzrajnost ter stabilnost na njenih verskih zakonih, v pokornosti njenim ukazov in izogibanju prepovedanim stvarem, prav tako popravljanje tistih, ki so zašli s prave poti in njihovo oddaljevanje od ponižujočih in slabih dejanj in tako se obvaruje družba pred pokvarjenostjo in razpadom, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Primer tistega, ki stoji pri Allahovih mejah¹²⁴ in tistega, ki prekorači te meje je podobno, kot primer ljudi,**

¹²³ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1034, št. hadisa 2655.

¹²⁴ Tisti, ki vztraja pri Allahovih ukazih in ne prekoračuje tisto, kar je Allah prepovedal, ukazuje na dobra dejanja in preprečuje slaba dejanja.

ki so na ladji žrebali in nekateri med njimi so dobili njen zgornji del, drugi pa njen spodnji del, ko so tisti spodaj iskali vodo (za pitje), so šli mimo tistih zgoraj in jim rekli: ‘Če bi mi v našem deležu naredili luknjo, s tem ne bi vznemirili tiste zgoraj.’ In če bi jih oni pustili in tisto, kar so želeli, bi bili vsi skupaj uničeni, če pa bi jih preprečili v luknjanju ladje, bi bili vsi skupaj rešeni.”¹²⁵

43. Islamska vera je eden izmed znakov približevanja Sodnega dne in končanja tega sveta, Allahov poslanec (ﷺ) je že pojasnil, da je on glasnik Sodnega dne ter, da je njegovo poslanstvo dokaz približevanja Sodnega dne. Enes, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Poslan sem jaz in Sodni dan kot ta dva.” Enes pravi: In je on (ﷺ) združil kazalec in srednji prst.**¹²⁶

To pa zato, ker je on (ﷺ) zadnji glasnik vere in njihov pečat.

¹²⁵ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 882, št. hadisa 2361.

¹²⁶ Sahih Muslim.

POLITIČNO PODROČJE V ISLAMU

Na političnem področju, kakor tudi na drugih področjih, islamsko pravo temelji na osnovnih načelih in splošnih pravilih, ki so jedro, na katerem počiva formiranje muslimanske države. Vladar se prišteva v muslimanski državi kot tisti, ki uresničuje Allahove ukaze na način praktikiranja teh načel in pravil, Vzvišeni Allah pravi: **“Mar hrepnijo, da se jim sodi, kot v dobi neznanja (nevere)? In kdo je boljši razsodnik od Allaha narodu, ki dojema?”** (Al-Mâ’ida (Miza) 50. verz)

Vladar je v islamski državi zastopnik naroda (slednikov islama) in ga obvezuje, da se ravna po tem zastopstvu:

1. Da stori vse, kar je v njegovi moči, da se prakticira Allahov zakon in da jim zagotovi dostojna sredstva za preživetje, obvaruje njihovo vero, njihovo varnost, njihova življenja in njihova premoženja, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobeden suženj (oseba), ki ji bo Allah dal zaupanje varovanja svojih podložnikov, pri tem pa se ne bo držal obljube, jih ne bo iskreno varoval in skrbel zanj, ne bo povohal vonja Raja (metafora - s katero se misli, da ne bo vstopil v Raj).”**¹²⁷

Guverner v islamski državi mora biti podoben tistemu, o katerem je nekega dne Omer ibn Al-Hattab govoril svojim prijateljem. Nekega dne jim je povedal: »Pokaži mi človeka, ki ga lahko uporabim za zadevo, ki me skrbi in je od zadev muslimanov.« Oni so rekli: »Abdurrahman ibn Auf.« On je rekel: »On je šibek.« Oni so rekli: »Ta in ta.« On je dejal: »Ne, nimam potrebe po njem.« Oni so rekli: »Koga potem želiš?« Odgovoril je: »Hočem človeka, če bo njihov vodja, da bo kot (navaden) človek od njih, če pa ne bo njihov vodja, da bo tak, kot da je njihov vodja.« Rekli so:

¹²⁷ Muteffekun alejhi.

»Edini, ki ga poznamo in izpolnjuje ta merila, je Ar-Rebia ibn Al-Haris.« On je dejal: »Povedali ste resnico«. Zato ga je imenoval za guvernerja.¹²⁸

2. Da ne zastopa zadeve muslimanov tisti, ki ni strokoven za to odgovornost in nošenje zaupanja, tako da se to ne podari prijatelju ali sorodniku in odkloni to zastopstvo tistemu, ki ima večjo pravico do tega in je najnujnejši.

Tisto, kar je značilno za ta načela in pravila je, da so:

1. Božanska. Postavil jih je Vsemogočni in Vzvišeni Stvarnik, vsi so pred njimi enaki; vladar in podložniki, bogat in reven, ugleden in neugleden, belec in črnc, nobena oseba, neglede na to, kako visok je njen položaj in status, se jim ne sme zoperstavljati ali uvajati zakon, ki gre v nasprotju z njim ali mu nasprotuje, Vzvišeni Allah pravi: **“Vernik in vernica nimata pravice ravnati po svoje, če Allah in Njegov poslanec odločita o nečem. Kdor ne posluša Allaha in Njegovega poslanca je zagotovo zašel s prave poti.”** (Al-Ahzab (Zavezniki) 36. verz)

2. Vsak se mora držati teh božanskih zakonov, jih spoštovati in prakticirati vseeno ali gre za vladarja ali podložnika, Vzvišeni Allah pravi: **“Ko so verniki poklicani na sodbo pred Allahom in Njegovim poslancem, samo rečejo: “Poslušamo in se pokoravamo.” Ti bodo želi uspeh.** (An-Nur (Svetloba) 51. verz)

V islamu ne pripada absolutna oblast nobenemu človeku, tudi ne vladarju, vsa njegova oblast je omejena v mejah, ki mu je zarisala islamska zakonodaja in če se zgodi, da ji nasprotuje, potem ni poslušnosti in ne pokornosti njemu, zaradi govora

¹²⁸ Kenzul-Ummal.

Allahovega poslanca (ﷺ): **“Musliman mora poslušati in biti pokoren v tistem, kar ima rad in tistem, kar prezira, razen če on (vladar) ukaže greh in če ukaže greh, potem ni poslušnosti in ne pokornosti.”**¹²⁹

3. Posvetovanje in to je osnovno središče, na katerem stoji politični sistem v islamu, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki se odzivajo svojemu Gospodarju, ki redno molijo, ki se posvetujejo med seboj o pomembnih stvareh in ki razdelijo del tega, s čimer jih oskrbujemo.”** (Aš-Šura (Posvetovanje) 38. verz)

In Njegovem govoru: **“Samo zaradi neomejene Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter trdega srca, bi zagotovo odšli od tebe. Zato jim oprosti, prosi odpuščanje zanje in se posvetuj z njimi o zadevah.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 159. verz)

V prvem verzu je Vsemogočni in Vzvišeni Allah primerjal posvetovanje z molitvijo, ki je od stebrov islama, kar dokazuje veličino zadeve. Vse, kar je povezano z interesom naroda (slednikov islama), se je potrebno v tem posvetovati z različnimi strokovnjaki in islamskimi pravniki. Na koncu verza je Vsemogočni in Vzvišeni Allah pohvalil vernike na splošno, da bi se oni obvezno posvetovali v vseh svojih zadevah.

V drugem verzu Vsemogočni in Vzvišeni zahteva od svojega Poslanca, on pa je vladar muslimanske države, da se posvetuje o zadevah, ki se nanašajo na interese naroda (slednikov islama), glede tega pa ni predpisana nobena Božanska odločitev. V tistem pa, ker je navedeno besedilo (razodetje) ni prostora za posvetovanje. Allahov poslanec (ﷺ) se je posvetoval s svojimi prijatelji, ker mu je Allah to ukazal in Vsemogočni in Vzvišeni pravi: **“in se posvetuj z njimi o zadevah.”**

¹²⁹ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1469, št. hadisa 1839.

Abu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: **“Nobenega nisem videl, da bi se večkrat posvetoval s svojimi prijatelji od Allahovega poslanca (ﷺ).”**¹³⁰

Islamski pravniki menijo, da je dolžnost vladarja (vodje), da se posvetuje z muslimansko skupnostjo o vseh vprašanjih, ki so povezana s splošnim interesom, ker če bi on opustil posvetovanje, bo muslimanska skupnost dolžna zahtevati, da izrazi svoje mnenje in svoje predloge, opirajoč se pri tej odločitvi na prejšnjih dveh verzih, da bi to obveznost predpisala, saj islamski verski zakon menil, da je vladar oz. vodja muslimanske skupnosti zastopnik, katerega naloga je prevzeti in opravljati nalogo, ki mu je zaupana; medtem ko muslimanska skupnost prevzame nalogo, da nadzoruje prakticiranje islamskega zakona s strani vodje. Islam daje vsakemu posamezniku pravico, da izrazi svoje mnenje in kritiko, s sredstvi za katere meni, da so primerni, obvezujoč se pri tem na božanski pristop v svoji kritiki in izražanju svojega mnenja, brez da bi se klicalo s tem k skušnjavi, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najboljši boj (džihad) je beseda pravičnosti pred krivičnim vladarjem.”**¹³¹

Iskreni Abu Bekr, naj bo Allah z njim zadovoljen, prvi halifa, pravi: **“O ljudje, zares sem postal vaš zastopnik in nisem najboljši med vami, če bom dobro postopal mi pomagajte, če pa bom slabo postopal me popravite...bodite mi pokorni, dokler bom jaz pokoren Allahu in Njegovemu poslancu, če pa bom nepokoren Allahu in Njegovemu poslancu, potem vam ni potrebno, da ste mi pokorni.”**¹³²

¹³⁰ At-Tirmizi 4. poglavje, str. 213, hadis je slab (njegovi prenašalci so zanesljivi, ampak je pretrgana veriga).

¹³¹ Al-Mustedrek 4. poglavje, str. 551, št. hadisa 8543, Al-Albani, naj mu se Allah usmili, meni, da je hadis verodostojen.

¹³² Ibn Kesir: Al-Bidaje va An-Nihaje.

Omer bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, drugi halifa muslimanov, je srečal Muhammeda bnu Meslemeh in Omer ga je vprašal: **“Kakšnega me vidiš, o Muhammed?”** On mu je dejal: **“Prisežem pri Allahu, vidim te takšnega, kot ga imam rad in tako kot tisti, ki ti želi dobro; vidim te močnega pri zbiranju denarja, poštenega glede tega (denarja), pravičnega pri njegovi delitvi, če pa bi se nagnil (zašel s te poti) bi te mi izravnali, tako kot se zravna puščica v skobljiču.”** Omer je začudeno dejal: **“Hah (Kaj)? On je ponovno dejal Omerju: “Če pa bi se nagnil (zašel s te poti) bi te mi izravnali, tako kot se zravna puščica v skobljiču!”** Omer je potem dejal: **“Hvala Allahu, ki me je postavil v narod, če bom zašel s prave poti, me bodo izravnali (popravili).”**¹³³

4. Medsebojno izpraševanje in polaganje računa. Navaja se, da je Omer bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, nekega dne držal pridigo, na sebi pa je imel dve obleki, dejal je: **“O ljudje, poslušajte in bodite pokorni!”** Neki človek je vstal in dejal: **“Ni ne poslušnosti in ne pokornosti!”** Omer, naj bo Allah z njim zadovoljen, je vprašal: **“Zakaj?”** Človek je rekel: **“Ker imaš ti dve obleki, mi pa samo eno – on pa je že ukazal vsakemu muslimanu eno obleko!”** Potem je Omer poklical najbolj glasno: **“O Abdullah bnu Omer, obvesti jih!”** Abdullah pa je dejal: **“To je moja obleka, dal sem mu jo.”** Potem je človek dejal: **“Zdaj pa bomo poslušali in bili pokorni.”**

S tem dejanjem je islam obvaroval splošne in posebne pravice in svoboščine ter oddaljil vire zakonodaje od osebnih muh in želja pomanjkljivih zakonodajalcev, ker so njihove zakonodaje rezultat osebnih muh in želja na določenem območju, kar pa zadeva druge podrobne zadeve, pa islamska zakonodaja ni

¹³³ Ibn Mubarek: Az-Zuhd.

posegla in to zato, da naredi odprta vrata muslimanom, da oni postavijo ustrezne sisteme in pravila, glede na njihova stanja, ki odgovarja zahtevam splošnega interesa v vsakem času in kraju oziroma prostoru, pod pogojem, da ti sistemi in pravila ne nasprotujejo islamskim načelom in njegovim osnovnim pravilom.

VOJAŠKO PODROČJE V ISLAMU

V islamu se to imenuje džihad, ki v splošnem smislu pomeni "boj proti svojim strastem" in to na način izogibanja jasnih prepovedanih stvari in tistih, na katere se opozarja, da so prepovedane ter opravljanje dolžnosti in ukazanih stvari v skladu s sposobnostmi in lastnimi močmi, iskajoč pri tem Allahovo zadovoljstvo.

V posebnem pomenu pa džihad pomeni, boj za širitev Allahove vere in njeno dostavo vsem ljudem. Ta pomen ni nekaj novega v islamski veri, ampak je džihad prisoten v vseh prejšnjih nebeških verskih zakonodajah.

Navaja se v 5. Mojzesovi knjigi (Devteronomij) v 20. poglavju Postave (Tore), ki jo prenašajo Judje, poročilo vojnega prava v najstrašnejši podobi uničenja in iztrebljenja:

10. Ko se približaš mestu, da bi ga napadel, mu najprej ponudi mir!

11. Če ti odgovori miroljubno in se ti odpre, naj ti bo vse ljudstvo, ki se najde v njem, dolžno opravljati tlako in ti služiti.

12. Če pa ne sklene miru s teboj, ampak se hoče bojevati, ga oblegaj!

13. Ko ti ga GOSPOD, tvoj Bog, da v roke, pobij vse moške v njem z ostrino meča! 14. Le ženske, otroke, živino in vse, kar je v mestu, ves plen v njem zapleni zase in uživaj plen svojih sovražnikov, ki ti ga da GOSPOD, tvoj Bog!

15. Tako stôri z vsemi mesti, ki so zelo daleč od tebe in niso izmed mest tehle narodov!

16. Toda v mestih teh ljudstev, ki ti jih GOSPOD, tvoj Bog, daje kot dedno posest, ne puščaj pri življenju ničesar, kar diha /.../.

V Evangeliju po Mateju se v 10. poglavju od 34. verza naprej navaja:

34. »Ne mislite, da sem prišel zato, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč.

35. Prišel sem, da ločim človeka od njegovega očeta, hčer od njene matere, snaho od njene tašče;

36. in človekovi sovražniki bodo njegovi domači.

37. Kdor ima rajši očeta ali mater kakor mene, ni mene vreden; in kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden.

38. Kdor ne sprejme svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden.

39. Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.«

Obstajata dve vrsti džihada (boja):

1. Obrambni boj (džihad): To je obrambni boj proti tistim, ki napadejo muslimane (napad na vero, čast, premoženje, prebivališča oz. hiše in lastnino) in v tem primeru je boj ukazan vsakemu posamezniku, ki je zmožen nositi orožje, dokler se ne odvrnejo napadalci oz. agresorji, Vzvišeni Allah pravi: **»In na Allahovi poti se bojujte s tistimi, ki se bojujejo proti vam, toda ne napadajte prvi! Ker Allah ne mara tistih, ki napadejo prvi.«** (Al-Bâqara (Krava) 190. verz)

Tako, da oni oddaljijo sovražnika od sebe, drugače je potrebno, da se muslimani okrog njih (najbližji in bližji) borijo z njimi, dokler se sovražnik ne oddalji. To je legitimna (uzakonjena) pravica za vse ljudi vseh ver in njihovih verskih zakonodaj.

2. Džihad zahteve: To je boj proti diktatorjem od vladarjev in cesarjev, ki preganjajo in mučijo vernike ter stojijo kot ovira pred tistimi, ki želijo dostaviti ljudem sporočilo islama ali preprečuje vstop v islam, tistim ki ga želijo sprejeti, to pa zato, ker je to univerzalni (svetovni) poziv in ni omejen na določene ljudi, ampak mora zanj vsakdo slišati, ga spoznati in vedeti, kaj vključuje od dobrote in pravičnosti. In to je glavni motiv za džihad, tako je eden izmed prijateljev (ashabov), naj bo Allah z njim zadovoljen, dejal Rustemu, vladarju Rimljanov, ko ga je on vprašal o vzroku njihovega prihoda v njegovo deželo: »Prišli smo, da bi odpeljali sužnje iz čaščenja sužnjev k čaščenju Gospodarja sužnjev in iz tesnobe tega sveta v prostranstvo onstranstva ter iz krivičnosti religij v pravičnost islama.«

Prav tako je predpisan džihad v primeru odstranjevanja tiranije nad zatiranimi in tlačeniimi, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»In zakaj se ne bi borili na Allahovi poti in za zatirane moške, ženske in otroke, ki prosijo: "Gospodar naš, odpelji nas stran od tega mesta, čigar prebivalci so nasilneži, in daj nam s tvoje strani zaščitnika, in daj nam s tvoje strani nekoga, ki nam bo pomagal!«** (An-Nisâ' (Ženske) 75. verz)

Vojna za širitev imperija in razširitev vpliva ali vojne zaradi maščevanja, ki povzročijo uničenje in škodo ali vojne, s katerimi se kažejo mišice, se bahajo in se ponašajo s silo, je islam prepovedal in zavrnil, ker je vojna v islamu, kot smo že prej rekli, zaradi Allaha in da se povzdigne Njegova beseda in ne zaradi osebnih muh in satanskih želja, Vzvišeni Allah pravi: **»In ne bodite kot tisti, ki so odšli s svojih domov iz domišljavosti, postavljajoč se pred ljudmi /.../«** (Al-Anfal (Plen) 47. verz)

Neki človek je vprašal Allahovega poslanca (ﷺ): **«Človek se bori zaradi plena in človek se bori zaradi slave (med**

Ljudmi) in človek se bori, da bi se videla njegova pogumnost in kateri od njih je na Allahovi poti?” On (ﷺ) je dejal: “Kdor se bori, da bo Allahova beseda zgornja, on je na Allahovi poti:”¹³⁴

Džihad v islamu ima omejitve in etiko. Tako se ne ubija sovražnikov, razen tistih, ki so sodelovali v boju in tiste, ki so jim pomagali. Starejše, otroke, ženske, bolne, tiste, ki zdravijo bolne in ranjene in tiste, ki so se zavezali k bogoslužju (menihi oz. redovniki), se ne ubijajo. Tako kot se ne hiti z ubijanjem ranjenih v bitki in se ne mrcvarijo ubiti, ne ubijajo se živali, ne rušijo hiše, ne onesnažuje vode in vodnjakov, niti ne lovijo tisti, ki so pobegnili iz bitke.

To so bili napotki plemenitega Poslanca (ﷺ) in njegovih halifov po njem vojskam, ki so bile odpravljene zaradi širjenja islamskega poziva, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Borite se v Allahovem imenu in na Allahovi poti proti tistim, ki ne verujejo v Allaha, borite se in ne goljufajte pri plenu, ne kršite ugovora, ne mrcvarite ubitih (z rezanjem njihovih nosov in ušes) in ne ubijajte novorojenčkov.«**¹³⁵

Iskreni Abu Bekr, naj bo Allah z njim zadovoljen, prvi halifa Allahovega poslanca (ﷺ) je dejal vodjam vojsk, ki jih je poslal naslednje: **Zapovedujem vam deset (stvari) ter si jih zapomnite od mene: »Ne izdajajte (zaupanja), ne kradite od vojnega plena in ne kršite sporazumov. Ne mrcvarite (mrtvih), ne ubijajte majhnih otrok, ne ubijate starcev in stark, ne ruvajate in sežigajte palm, ne sekajte plodno drevo, ne koljite ovce, krave niti kamele razen, da se prehranite. Naleteli boste na ljudi, ki so osamili v samostanih in jih pustite (na miru) ter tistemu čemur so se oni posvetili.«**¹³⁶

¹³⁴ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1034, št. hadisa 2655.

¹³⁵ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1357, št. hadisa 1731.

¹³⁶ At-Taberi 3. poglavje, str. 226.

Vojaški ujetniki pa imajo v islamu svoje pravice: Ni dovoljeno njihovo mučenje ali poniževanje ali zastraševanje ali njihovo zlorabljanje niti preprečevanje pijače in hrane, da bi umrli zaradi tega, ampak je potrebno plemenito in lepo z njimi ravnati, Vzvišeni Allah pravi: **delili so hrano siromakom, sirotam in sužnjem, čeprav so si je tudi sami želeli. »Hranimo vas Allahu na ljubo. Od vas ne pričakujemo ne priznanja ne hvaležnosti.«** (Al-Insan (Človek) 8-9)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Osvobodite sužnja, nahranite lačnega in obiskujte bolnika.«**¹³⁷

Islamska država potem ima svobodo odločanja; lahko osvobodi svoje ujetnike brez odkupnine ali z odkupnino v premoženju (denarju) ali z zamenjavo ujetih muslimanov itd..

Premagani narodi imajo tudi svoje pravice: Ne napada se njihova čast, ne ugrablja se njihovo premoženje niti ponižuje njihovo dostojanstvo in se oni ne ponižujejo, ne rušijo se njihovi domovi niti se ne veseli po kaznovanju in maščevanju nad njimi, ampak se teži k popravljanju, ukazovanju na dobra dejanja in izogibanju slabih dejanj, in vzpostavljanju pravičnosti. Najboljši dokaz za to je ugovor, ki ga je dal Omer bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, ljudem v Jeruzalemu, ko je vanj vstopil kot zmagovalec ter dejal: **V imenu Allaha, Milostnega, Usmiljenega. To je tisto, kar daje Allahov suženj, Omer bnu Al-Hattab, vodja pravovernih, prebivalcem Jeruzalema od varnosti: Zagotavljam jim varnost glede njihovih življenj, njihovih premoženj, njihovih cerkev in njihovih križev...ne prisiljujejo se glede svoje vere in nobenemu od njih se ne bo delala škoda....**

Ali je bila zgodovina kdajkoli priča podobni plemenitosti, pravičnosti in strpnosti s strani nepremaganega zmagovalca nad

¹³⁷ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1109, št. hadisa 2881.

premaganim poražencem?! Čeprav bi lahko on (naj bo Allah z njim zadovoljen) postavljajl njim, kar bi hotel od pogojev, ampak gre za pravičnost in prizadevanje za širjenje Allahove vere ter ljubezen dobrotelnosti do ljudi, kar kaže na to, da džihad v islamu ni zaradi tuzemskega pohlepa.

Še pred bojem pa je izbor med sprejetjem islama ali plačanjem glavarine (džizje) za tiste, ki ne želijo sprejeti islama in želijo ostati na svoji veri. Glavarina, ki se plača islamski državi, pa znaša zelo majhen delež in je razdeljena na tri dele:

1. Kar se vzame od bogatih.
2. Kar se vzame od srednjih ljudi; trgovcev in kmetov.
3. Kar se vzame od delavcev in obrtnikov, ki najdejo delo.

In ta denar (premoženje) je v zameno za zaščito pred kakršnimkoli zunanjim sovražnikom in skrb ter obvarovanje njihovih časti, njihovih premoženj in njihovih življenj, oni lahko uživajo tako kot uživajo muslimani. Halid bnu Al-Velid, naj bo Allah z njim zadovoljen, je v eni izmed svojih zavez dejal: **“Jaz se vam resnično zavežujem na glavarino in zaščito (pred kakršnimkoli sovražniku, ki vas želi napasti) in če vas bomo zaščitili, nam pripada glavarina, če pa ne, potem ne dajete glavarine (džizje), vse dokler vas ne zaščitimo.”**¹³⁸

Džizja (glavarina) ni obvezna za vse ljudi, razveljavi se njeno plačevanje za revne in mladoletne, ženske, sužnje, slepe in invalidne ljudi s posebnimi potrebami, islam je celo povečal k temu ter predpisal, da islamska država mora skrbeti za njih ter na njih trošiti sredstva iz državne blagajne muslimanov, zaradi dejanja vodje pravovernih, drugega halife Omerja bnu Al-Hattaba, naj bo Allah z njim zadovoljen, ko je videl zelo

¹³⁸ Tarih Al-Belazerij.

starega Juda, ki je prosi od ljudi miloščino, potem, ko je on vprašal o njem in zvedel, da je on od tistih, ki so plačevali glavarino (džizjo) je dejal: **“Nismo bili pravični, ko smo vzeli od tebe glavarino v tvoji mladosti in te zapustili (pustili brez oskrbe) v tvoji starosti .”** Potem ga je prijel za roko in odpeljal v svojo hišo ter mu dal, kar je imel od hrane in oblek, nato je poslal sporočilo blagajniku državne blagajne ter mu sporočil: **“Poglej tega in njemu podobne ter jim daj in njihovim družinam, kar bo zadovoljilo njihove potrebe iz blagajne muslimanov,**

Vsemogočni Allah resnično pravi: **‘Resnično miloščina pripada revnim in potrebnim’**, revni so muslimani in potrebni sledniki Knjige.”¹³⁹

V zavezi (ugovoru), ki ga je dal Halid bnu Al-Velid prebivalcem Al-Hire je bilo navedeno: **“Katerikoli starejši človek, ki je prešibak za delo ali ga je prizadela nesreča od nesreč (naravna ali osebna) ali pa je bil bogat in je obubožal in mu pripadniki njegove vere dajajo miloščino, se od njega odstrani plačevanje glavarine in se njemu in njegovi družini zagotovi oskrba iz blagajne muslimanov.”**¹⁴⁰

Nemška raziskovalka Lise Lichtenstadter pravi: Izbor v deželah perzijcev in rimljanov ni bil med mečem ali islamom, ampak je bil med islamom ali glavarino in to je pot (metoda), ki si zasluži pohvalo, da bi osvetljevala, ko se je temu sledilo potem v Angliji v času vladavine kraljice Elizabete.¹⁴¹

Glede ravnanja z nemuslimani, ki živijo v islamski državi in imajo ugovor o zaščiti, njim se ne sme delati krivica, ne sme se jih napadati niti zmanjševati njihove pravice ali slabo ravnati z

¹³⁹ Abu Jusuf: Al-Haradž 126.

¹⁴⁰ Abu Jusuf: Al-Haradž 144.

¹⁴¹ Dr. Ahmed Šelbij: Komparacija religij 3, poglavje, str. 174, preneseno iz 'Islam and the Modern Age' P 67.

njimi, Vzvišeni Allah pravi: **“Allah vam ne prepoveduje delati dobrega in biti pravični do tistih, ki se ne bojujejo z vami zaradi vere in ki vas ne preganjajo z vaših domov. Allah resnično ljubi pravične.** (Al-Mumtehine (Preverjena) 8. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Tisti, ki stori krivico tistemu, ki ima ugovor (o zaščiti) ali mu prikrajša njegovo pravico ali ga obremeni nad njegovimi zmožnostmi ali od njega nekaj vzame brez njegove zadovoljne privolitve, bom jaz tožil (in premagal z dokazi) na Sodnem dnevu.«**¹⁴²

To so odlomki o džihadu, tisti pa, ki želijo več vedeti o tem, naj se obrnejo na posebne strokovne knjige na tem področju.

¹⁴² Sunen Abu Davud, 3. poglavje, str. 170, št. hadisa 3052, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

EKONOMSKO PODROČJE V ISLAMU

Denar je življenjsko ogrodje in njegov temelj, skozi islamsko versko zakonodajo se namerava vzpostaviti uravnoteženo družbo, v kateri se uresničuje socialna pravičnost, ki zagotavlja dostojno življenje vsem njenim posameznikom in to je kot Vzvišeni Allah pravi: **“Imetje in otroci so okras tuzemskega življenja/.../.”** (Al-Kahf (Votlina) 46. verz)

In zato, ker islam smatra, da je denar nujna potreba, brez katere ne more biti posameznik ali skupina, je ukazal določen odstotek denarja, ki znaša 2,5 odstotkov in se imenuje Zakat (obvezna miloščina), da se vzame iz glavnine premoženja bogatih, ki se akumulira pri njih eno lunarno (hidžrsko) leto in se razdeli revnim. O tem je že bilo prej govora in to je pravica od pravic revežev in je prepovedana njegova odklonitev.

To ne pomeni, da islam odpravlja posamezno lastnino in osebno trgovanje in poslovanje, ampak jo islam priznava in spoštuje. Verska besedila navajajo tudi prepoved izpostavljenosti lastnine drugih in njihovih premoženj v besedah Vzvišenega Allaha: **“Ne jejte imetja drug drugega po krivici /.../.”** (Al-Bâqara (Krava) 188. verz)

Islam je sprejel zakone, ki zagotavljajo njegovo uporabo za dosego cilja, ki si ga želi, za obstoj dostojanstvenega življenja vsakega posameznika od posameznikov islamske družbe.

Tukaj je nekaj islamskih ukrepov v tej zadevi:

1. Islam prepoveduje obresti, ker je to izkoriščanje človeka ob potrebi in izkoriščanje truda oz. navora svojega brata, zaseg njegovega premoženja (ali denarja) brez nadomestila, premoženje pa ima veliko svetost. Rezultat razširjenosti obresti je izguba ukazovanja na dobra dejanja med ljudmi in kopičenje denarja v rokah določene skupine ljudi, Vzvišeni Allah pravi:

“O vi, ki verujete! Bojte se Allaha in opustite, kar je ostalo od obresti, če ste pravi verniki. Toda če tega ne storite, bodite prepričani, da boste v vojni z Allahom in Njegovim poslancem. Če pa se pokesate, vam pripada glavnica vašega imetja; ne delajte krivice in tudi vam se ne dela krivica.”
(Al-Bâqara (Krava) 278-279)

2. Islamska zakonodaja spodbuja posojanje in k temu teži, da bi se odpravile obresti in njene poti.

3. Islamska zakonodaja ukazuje, da se počaka, tisti, ki je v stiski in da se odloži vračanje dolga. Da se nanj ne dela pritiska, je pohvalno dejanje in ni dolžnost -, še posebej, če je dolжник resen v vračanju dolga, za tistega pa, ki se poigrava in namerno zavlačuje z vračanjem dolga pa to ne velja -, Vzvišeni Allah pravi: **“In če (vašega dolžnika) pesti pomanjkanje, počakajte, da bo lažje.”** (Al-Bâqara (Krava) 280. verz)

Burejde Al-Eslemij navaja, da je Allahov glasnik (ﷺ) dejal: **“Kdor počaka tistega, ki je v stiski ima za vsak dan miloščino v vrednosti tistega, kar mu je posodil.”** Rekel sem: **“O Allahov poslanec, slišal sem te, da si dejal: ‘Kdor počaka tistega, ki je v stiski ima za vsak dan miloščino v vrednosti tistega, kar mu je posodil.’ On pa mu je dejal: ‘Za vsak dan miloščino v vrednosti tistega, kar mu je posodil, preden poteče čas vračanja dolga, ko pa poteče čas vračanja dolga in je on še vedno nezmožen vračanja dolga (v stiski) ima za vsak dan miloščino v dvojni vrednosti tistega, kar mu je posodil.’”**¹⁴³

4. Islamska zakonodaja spodbuja in ne obvezuje odpis dolga od posojilojemalca, če je on v stiski glede vračila posojila ter je pojasnila pohvalnost tega, Vzvišeni Allah pravi: **“Toda če daste**

¹⁴³ Sahihuttergib.

miloščino (tj. odpustite dolg), je to za vas bolje, ko bi le vedeli.” (Al-Bâqara (Krava) 280. verz)

Allahov glasnik (ﷺ) pravi: **“Kogar veseli, da ga Allah reši pred stiskami Sodnega dne, naj podaljša in zavlačuje svoje zahteve (vračanja dolga) od tistega, ki je v stiski ali mu odpusti (dolg).”**¹⁴⁴

5. Islam prepoveduje pohlep in monopol v kakršnikoli obliki, ker monopolist zadržuje ljudsko oskrbo (hrano in drugo) in njihove potrebe, vse dokler bo tega zelo malo na tržišču, nato pa postavlja ceno, ki zadovoljuje njegov pohlep in želje, kar ima za posledico škodovanje posameznikov v družbi, tako bogatih kot revnih v istem merilu, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdor monopolizira je grešnik.”**¹⁴⁵

Abu Jusuf, prijatelj imama Abu Hanife pravi: “Vse čigar zadrževanje škodi ljudem je monopol in četudi je zlato ali srebro.” In kdor monopolizira se on prišteva, da zlorablja uporabljanje pravice do tega, kar ima nekdo v lasti, ker je namen preprečevanja monopola preprečiti škodo ljudem. Ljudje imajo različne potrebe in monopol povzroča, da so ljudje zaradi tega v stiski.

Vladar mora prisiliti tistega, ki je zadržal nekaj od blaga (z namenom monopola), da to proda z razumnim dobičkom, ki ne škoduje prodajalcu in kupcu, če pa on to zavrne, ima vladar pravico posega v to in da to proda po razumni ceni, da bi s tem dejanjem pretrgal pot pred tistimi, katerim se je priljubilo monopoliziranje in izkoriščanje ljudi, ko so potrebni oz. v stiski.

6. Islam prepoveduje plačanje davka, ki se ga vzame od trgovca v zameno za dovoljenje, da proda svojo blago ali davek, da se

¹⁴⁴ Navaja Muslim.

¹⁴⁵ Sahihul Muslim 3. poglavje, str. 1227, št. hadisa 1605.

mu dovoli vstopiti v državo, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ne bo vstopil v Raj, tisti ki (nepravično) obdavčuje.”**¹⁴⁶

To pomeni, da se vzame tisto, česar ni dovoljeno vzeti in da se tistim, ki jim ni dovoljeno tega vzeti. Vsi, ki pomagajo pri temu (davku) od zbiralcev (davkarjev) ali tistih, ki ga zapisujejo ali prič ali tisti, ki ga jemljejo, so vključeni v govoru Allahovega poslanca (ﷺ): **“Resnično ne bo vstopilo v Raj meso in kri (misli se na telo človeka), ki je odraslo (se prehranjevalo) na prepovedanem premoženju (denarju), Pekel mu je najnужnejši.”**¹⁴⁷

7. Islam prepoveduje kopičenje bogastva (blaga in denarja), ne da bi se iz njega vzele Allahove pravice, ki so v njem, tako da bi se vrnilo to (bogastvo) k posamezniku in družbi v dobrih in koristnih dejanjih, ker je pravo stanje premoženja (denarja) predmet prenašanja med ljudmi za premikanje gospodarstva, od katerega imajo korist vsi člani družbe, Vzvišeni Allah pravi: **“In tiste, ki kopičijo gomile zlata ter srebra in jih ne dajejo na Allahovi poti, razveseli z bolečimi mukami.”** (At-Tevba (Kesanje) 34. verz)

Islam prav tako spoštuje posameznikovo lastništvo in je v njem predpisal pravice in dolžnosti. Od teh dolžnosti so dolžnosti samega lastnika, da on troši svoje premoženje za svoje vzdrževanje in vzdrževanje svojih bližnjih, katere je dolžan vzdrževati. Od teh dolžnosti je dolžnost posameznika glede njegove družbe v dajanju obvezne miloščine in drugih oblik miloščin ter trošenje v dobre namene. Od teh dolžnosti je dolžnost do skupnosti v dajanju premoženja za izgraditev šol,

¹⁴⁶ Sahih Ibn Huzejme 4. poglavje, str. 51. Št. hadisa 2333. Šuajb Al-Arnaut pravi za hadis, ki je v Musnedu imama Ahmeda, da je dober.

¹⁴⁷ Sahih Ibn Hibban, 12. poglavje, str. 378, št. hadisa 5567, šejh Al-Albani, meni da je hadis verodostojen v Sahihu At-Tergibu va At-Terhibu.

bolnišnic, sirotišnic in mošej in vsega, čigar korist se vrača na samo družbo. On si s tem dejanjem prizadeva, da se ne kopiči bogastvo v rokah določene skupine članov družbe.

8. Prepovedal je goljufanje pri tehtanju na mero in težo, ker je to vrsta kraje, poneverbe, izdaje in varanja, Vzvišeni Allah pravi: **»Gorje tistim, ki pri tehtanju in merjenju goljufajo, ki jemljejo polno mero, ko kupujejo, sami pa druge pri tehtanju in merjenju goljufajo.«** (Al-Mutaffifun (Goljufi) 1-3)

Islam prepoveduje uzurpacijo (nasilno prisvojitve) vsega, kar je skupna korist ljudem, kot so vodni viri, javni pašniki itd., ki ne pripadajo nobenemu, ljudem pa se preprečuje uporabljanje ali korist iz tega, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **'S tremi (osebami) Allah ne bo govoril niti jih pogledal na Sodnem dnevu: Človek, ki daje lažno prisego za blago, da je on to blago kupil po višji ceni kot ga prodaja, človek, ki lažno priseže po popoldanski molitvi (salatul-asr)¹⁴⁸, da bi tako nepravilno vzel del premoženje muslimana in človek, ki prepove ljudem vodo, ki preseže njegove potrebe,' in Allah bo rekel: »Danes ti bom zavrnil mojo plemenitost, tako kot si ti prepovedal dajanje in vrednost vode, kar tvoje roke niso naredile** (tj. voda je Allahova blaginja ljudem, ki jo On spušča iz neba, brez kakršnegakoli truda, gibanja in transformacije s strani človeka).«¹⁴⁹

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Muslimani so partnerji v trem: v paši, vodi in ognju.«**¹⁵⁰

¹⁴⁸ Lažna prisega je prepovedana v vseh časih, tukaj je posebej navedena, ker je to čas v katerem se povzdignejo dejanja, dejanja pa so glede na njihov zaključek.

¹⁴⁹ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 834, št. hadisa 2240.

¹⁵⁰ Sunen Abu Davud 2. poglavje, str. 278, šejh Al-Albani meni, da je hadis verodostojen.

10. Sistem dedovanja, ki porazdeljuje dediščino dedičem glede na bližino in daljino sorodstva ter koristi za lastnika denarja. Nihče nima pravice razdeliti dediščino v skladu s svojimi muhami in željami in od prednosti tega sistema je, da razlomi bogastvo, ne glede na to, kako veliko je, na majhne lastninske deleže, tako skoraj ne omogoča kopičenje premoženja v rokah določene kategorije oz. skupine ljudi. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Vzvišeni Allah je resnično dal vsakemu, ki mu pripada pravica, njegovo pravico, tako da se v oporoki ne pušča ničesar za dediča.”**¹⁵¹

11. Sistem fundacije (sklada), ki vključuje dve kategoriji:

a.) Posebna fundacija družini in otrokom tistega, ki daje materialna sredstva, da bi jih obvaroval pred pomanjkanjem, revščino in beračenjem. Da bi bila ta fundacija veljavna, je od njenih pogojev to, da se po smrti otrok zapustnika, korist te fundacije vrne oziroma pripiše dobrodelnim dejanjem.

b.) Dobrodelna javna fundacija, katere namen je uporaba tistega, kar je namenjeno za dobrodena dejanja kot so: gradnja bolnišnic, šol, cest, javnih knjižnic, mošej in socialnih domov za sirote, najdenčke in nemočne in vsega v čem je splošna korist in se vrača korist družbi, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ko umre človek se prekinejo njegova dejanja, razen treh: trajne miloščine, ali koristnega znanja ali dobrega otroka, ki moli zanj.«**¹⁵²

12. Sistem oporoke muslimana, kjer je islam predpisal muslimanu, da po svoji smrti napiše oporoko glede svojega premoženja, ki ga bo razdelil v dobre namene in splošno dobrodelnost, (tako da bo to za njega trajna miloščina po njegovi smrti), toda islam je omejil to oporoko tako, da se ne

¹⁵¹ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 114, št. hadisa 2870, šejh Al-Albani meni, da je hadis verodostojen.

¹⁵² Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1255, št. hadisa 1631.

presega več kot tretjina premoženja, da se ne bi oškodovali dediči.

Od Amira bnu Sa'da, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da ga je Allahov glasnik (ﷺ) obiskal v Meki, ko je bil bolan in on mu je dejal: "Imam premoženje ali naj z oporoko zapustim celotno premoženje? On (ﷺ) je dejal: "Ne." Dejal sem: "Ali naj polovico?" On (ﷺ) je dejal: "Ne." Dejal sem: "Ali naj tretjino?" On (ﷺ) je dejal: "Tretjino in tretjina je preveliko, da pustiš svoje naslednike (dediče) bogate je bolje za njih, kot pa, da jih pustiš revne, tako da bodo beračili od ljudi in karkoli boš trošil (razdelil) bo to tebi miloščina, celo za zalogaj, ki ga daš svoji ženi v njena usta."¹⁵³

13. Islam je prepovedal vse, kar je vključeno v besede Vzvišenega Allaha: **"O, vi, ki verujete! Ne uživajte premoženja drug drugega na nedovoljen način/.../."** (An-Nisâ' (Ženske) 29. verz)

Od nezakonitega zasega česarkoli, ker je v tem nasilje do ljudi ter korupcija in pokvarljivost družbe, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **"Kdor vzame pravico človeka muslimana z lažno prisego, mu bo Allah ukazal vstop v Pekel in mu bo prepovedal Raj."** Človek je dejal: "Četudi bo nekaj majhnega, o Allahov poslanec?" On (ﷺ) je dejal: **"Četudi bo palica Araka"**¹⁵⁴ !"¹⁵⁵

In od kraje, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"Prešuštnik, pri prešuštvovanju ni vernik, tat, ko krade ni vernik in tisti, ki**

¹⁵³ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 435, št. hadisa 1233.

¹⁵⁴ Ime za grmičasto drevo Salvadoro persico. (opomba prevajalca)

¹⁵⁵ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 122, št. hadisa 137.

pije alkohol, ko ga pije, ni vernik, kesanje pa je možno potem.”¹⁵⁶

Ker je to nasilna prilastitev premoženja ljudi na nepravilen način, Vzvišeni Allah pravi: **“Tatu in tatici odsekajte roke. To naj jima bo kazen za storjeno delo in opomin od Allaha. Allah je Vsemogočen in Moder.”** (Al-Mâ’ida (Miza) 38. verz)

In od prevare in izdajstva, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **“Kdorkoli drži orožje proti nam, ni od nas in kdor nas goljufa ni od nas.”**¹⁵⁷

In kdor vzame podkupnino, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“Ne jejte imetja drug drugega po krivici in ne dajajte tega razsoditi sodnikom, da bi tako po krivici jedli del premoženja ljudi, medtem ko vi to veste.”** (Al-Bâqara (Krava) 188. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Allah je preklel tistega, ki daje podkupnino, in tistega, ki jo sprejema v sodstvu.”**¹⁵⁸

Podkupovalec je tisti, ki da podkupnino in podkupljeni je tisti, ki sprejme podkupnino, v drugem pripovedovanju je še omenjen ‘posrednik v podkupovanju’, ki je posrednik med njima. Podkupovalec je preklet, saj pomaga razširjati ta škodljivi pojav v družbi, če on ne bi dal (podkupnine), ne bi bilo podkupljenega, podkupljeni pa je preklet, ker povzroča škodo podkupovalcu z jemanjem njegovega denarja na nepravilen način in ker on izdaja njegovo zaupanje, ker on vzame nekaj v zameno za tisto, kar je njemu dolžnost opravičiti, poleg škode, ki bi lahko bila povzročena nasprotnikom podkupovalca. Posrednik med njima pa vzame od pokupovalca

¹⁵⁶ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 77, št. hadisa 57.

¹⁵⁷ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 99, št. hadisa 101.

¹⁵⁸ Sahih Ibn Hibban 11. poglavje, str. 467, št. hadisa 5076, šejh Al-Albani meni, da je hadis verodostojen v Al-Džamii As-Sagiru.

in podkupljenega nekaj na kar nima pravico ter spodbuja širjenje tega pojava.

14. Islam prepoveduje, da prodaja človek blago na prodajo svojega brata, razen če mu on dovoli, ker to ustvarja sovraštvo in nestrpnost med člani družbe, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Naj ne prodaja človek na prodajo svojega brata in naj se ne zaroči na zaroko svojega brata, razen če mu to on dovoli.”**¹⁵⁹

¹⁵⁹ Sahih Muslim 2. poglavje, str. 1032, št. hadisa 1412.

SOCIALNO PODROČJE V ISLAMU

Islam je uvedel socialne zakone, ki določajo pravice in dolžnosti vsakega posameznika, da bi ti zakoni zagotovili stabilnost v družbi. Nekatere od teh pravic in dolžnosti so specifične, medtem ko so druge splošne.

Od teh posebnih pravic in dolžnosti, ki jih je Vsemogočni in Vzvišeni Allah ukazal so:

1. Pravice, ki pripadajo vladarja v razmerju s podrejenimi

Od pravic tistih, ki vodijo in usmerjajo podrejene (ljudi), je poslušanje in pokornost njim, dokler ti dve pravici ne nasprotujeta poslušnosti Allahu. Dolžnost se je pokoriti vladarju, vse dokler on ne ukazuje na nepokoršino od Allahovih pokornosti (ukazov) in njegova nepokorščina spada med nepokornosti do Allaha, Vzvišeni Allah pravi: **“O vi, ki verujete! Pokoravajte se Allahu in pokoravajte se Poslancu ter vodjem izmed vas!”** (An-Nisâ’ (Ženske) 59. verz)

- Njegovo svetovanje brez zavajanja na blag in prijazen način, tako da se ga usmerja na tisto, kar njemu in njegovim podrejenim koristi in njegovo opominjanje na potrebe podrejenih, tako naš Vsemogočni Gospodar pravi Mojzesu in njegovemu bratu Aronu, ko jih je poslal k faraonu, da ga pokličeta v islam: **“In govorita z njim z blagimi besedami, lahko da se bo opomnil ali zbal.”** (Ta-Ha 44. verz)

- Podpreti ga v času nesreč in kriz in se mu ne zoperstavljati ali mu odkloniti pomoč in ga pustiti na cedilu.

2. Pravice, ki pripadajo podrejenim v razmerju z vladarjem

Pravice podrejenih v razmerju z vladarjem je zajeto pod petimi glavnimi načeli in to so:

a.) Pravičnost med njima. To je doseženo tako, da se vsakemu da pripadajoča pravica. Tako vladar mora biti pravičen glede: pravic, dolžnosti, razdeljevanja odgovornosti, odločitev in razsodb. Vsi bi morali biti enaki pred njim, noben posameznik nima prednosti pred drugim in nobena skupina nima priljubljenosti in naklonjenosti na račun druge, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najljubši človek pri Allahu in najbližji v sedenju pri Njemu na Sodnem dnevu je pravični vladar (vodja), najbolj osovražen človek pri Allahu na Sodnem dnevu in bo od njih najstrožje kaznovan je tiranski vladar.”**¹⁶⁰

In zaradi njegovih (ﷺ) besed: **“Resnično bo najstrožje kaznovan od ljudi na Sodnem dnevu, tiranski vladar.”**¹⁶¹

b.) On ne sme delati nasilja, goljufati in izdajati svoje podrejene, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Allah bo prepovedal Raj, vsakemu sužnju, ki mu bo dana odgovornost nad podrejenimi in umre v stanju, v katerem je goljufal svoje podrejene.”**¹⁶²

c.) Oni imajo pravico do posvetovanja v zadevah, ki so povezane z njihovimi političnimi, socialnimi in gospodarskimi interesi – misli se na posvetovanje, kjer ni omenjenega verskega besedila – in da se jim da svobodna priložnost, da predstavijo svoje zamisli, stališča in idejne usmeritve ter jih izrazijo in da se sprejmejo ta mnenja, če se ugotovi v njih javni interes, Vzvišeni Allah pravi: **“Samo zaradi neomejene Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter**

¹⁶⁰ Sunen At-Tirmizi 3. poglavje, str. 617, št. hadisa 1329, šejh Al-Albani meni, da je ta hadis slab.

¹⁶¹ Sahihul-Džami 1001.

¹⁶² Sahih Muslim 1. poglavje, str. 125, št. hadisa 142.

trdega srca, bi zagotovo odšli od tebe. Zato jim oprosti, prosi odpuščanje zanje in se posvetuj z njimi o zadevah.”
(Aali ‘Imrân (Amramova družina) 159. verz)

Ko se je Allahov poslanec (ﷺ) utaboril pred vodnjaki v bitki na Bedru, ga je vprašal eden izmed njegovih prijateljev: **“O Allahov poslanec. Ali ti je to Allah ukazal v razodetju ali pa je to vojaška strategija?”** On (ﷺ) je dejal: **“To je vojaška strategija.”** Prijatelj je nato dejal Allahovemu poslancu (ﷺ): **“Potem je bolje, da se utaborimo za vodnjaki, tako da preprečimo sovražniku pitje iz njih.”** **Allahov poslanec (ﷺ) je lepo sprejel njegovo mnenje in tako tudi storil.** ¹⁶³

d.) Da bo vir njegove odločitve in njegova ustava, po katerem bo postopal s podrejenimi, islamska verska zakonodaja. Tako da ni prostora, da sodi po osebnih mnenjih in muhah, spontane sodbe, pa so lahko včasih napačne ali pa pravilne. **Omer bnu Al-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, drugi halifa, je dejal po sprejetju hilafeta, Abu Merjemu As-Seluliju, ki je ubil njegovega brata Zejda bnu Al-Hattaba: “Prisežem pri Allahu, resnično te jaz ne bom maral, vse dokler ne bo zemlja zadovoljna s tvojo krvjo.” On mu je odgovoril: “Ali bo to (sovrášstvo) preprečevalo moje pravice?” Omer bnu Al-Hattab je dejal: “Ne.” Nato je on dejal: “Potem ni škode, samo ženske so obupane, če one niso ljubljene (nekomu všeč).”**

e.) Da se ne skriva (umika) pred podrejenimi in ne zaklepa vrata pred njimi ali da je ošaben pred njimi in postavi posrednika med njim in podrejenimi, ki bo dovolil nekaterim ljudem vstopiti in drugim preprečevati vstop, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **"Kdor je odgovoren za nekatere zadeve muslimanov, a se umakne (skrije), medtem ko so oni**

¹⁶³ Al-Bejhekij: Delailu An-Nubuveh.

v hudi stiski, potrebi, revščini in bedi, se bo Alah umaknil od njega na Sodnem dnevu, medtem ko bo on v hudi stiski, potrebi, revščini in bedi.” ¹⁶⁴

f.) Biti mora milosten do svojih podrejenih in jih ne sme obremenjevati z neznosnimi nalogami ali omejevati njihovo preživljanje. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"O Allah, kdorkoli zastopa kakšno stvar mojega naroda (slednikov) in jim otežuje stvari, potem Mu oteži, in kdorkoli prevzame zastopstvo o neki zadevi mojega naroda (slednikov) in je nežen z njimi, potem Bodi nežen z njim."** ¹⁶⁵

Omer bnu Al-Hattab je pojasnil veličino te zadeve v njegovih besedah:

"Prisežem pri Allahu, če bi spodrsnilo muli v Iraku, bi se bal, da me bo Allah vprašal o njej, zakaj ji nisem izravnal pot."

Muslimanski vladar bi moral biti takšen, kot ga je opisal Al-Hasen Al-Basri, naj se mu Allah usmili, v sporočilu, ki ga je poslal Omerju bnu Abd Al-Azizu, naj se mu Allah usmili, v katerem pravi:

"Vedi, o vodja pravovernih, da je Allah zares postavil pravičnega vodjo, kot tistega, ki zravna vsakega ukrivljenega, kot tistega, ki preprečuje vsakega tirana, kot tistega, ki popravlja vsakega pokvarjenca, kot tistega, ki je moč za vsakega šibkega in daje pravico vsakemu, ki mu je storjena krivica in je zatočišče vsakega ožaloščenega in prizadetega.

O vodja pravovernih! Pravični vladar je kot prijazen pastir, ki išče najboljše pašnike za svoje črede (kamele) in jih usmerja stran od mest uničenja, jih varuje pred divjimi živalmi ter jim išče senco pred vročino in mrazom.

¹⁶⁴ Sahih Al-Džamii As-Sagir, številka 6595.

¹⁶⁵ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1458, št. hadisa 1828.

O vodja pravovernih! Pravični vladar je kot plemeniti oče, ki skrbi za svoje otroke, jih vzgoji in pouči, ko odrastejo, jih v svojem življenju preživlja, po njegovi smrti pa shrani za njih (bogastvo).

O vodja pravovernih! Pravični vladar je kot sočutna mati, ki ima dobrohotno, ljubečo skrb za svojega sina. V trpljenju ga nosi in v trpljenju ga poraja. Vzgaja ga kot otroka, bedi ponoči z njegovim bedenjem in se pomiri z njegovo pomiritvijo. Enkrat ga doji, drugič pa hrani s hrano. Veseli se zaradi njegovega zdravlja in jo skrbi, ko je on v skrbah.

O vodja pravovernih! Pravični vladar je skrbnik sirot in podpornik potrebnih, vzgaja njihove mlade in oskrbuje njihove starejše.

O vodja pravovernih! Pravični vladar je kot srce med rebri. Ko je srce zdravo, so tudi rebra zdrava, ko pa zbolijo, tudi rebra zbolijo.

O vodja pravovernih! Pravični vladar je tisti, ki uresničuje Allahov zakon med Njegovimi sužnji, posluša govor Kur'ana in uresničuje Allahov zakon med njimi...in ne bodi, o vodja pravovernih, v tistem, kar ti je dal Allah v posest, kot suženj, kateremu je njegov gospodar zaupal in dal v varovanje svoje premoženje in otroke, on pa je zapravljal premoženje in zapustil otroke.

O, vodja pravovernih! Vedi, da je Allah predpisal določene kazenske sankcije, da bi svoje sužnje odvrčal od gnusnih in razvratnih dejanj in kako potem naj dela to tisti, ki je odgovoren za izvrševanje teh kazni in sankcij? Resnično je Allah predpisal povračilo za umor, za preživetje Njegovih sužnjev in kako naj jih potem on (vladar) ubija, kdo bo od njih iskal povračilo za umor?

O, vodja pravovernih, spomni se smrti in tistega, kar pride po njej in na malo število tvojih slednikov pri njej (smrti) in pomočnikov proti njej (smrti), zato se pripravi za to in za tisto, kar pride po njej od Sodnega dne.

O, vodja pravovernih, spomni se, da imaš ti drugačen dom (grob), za razliko od tvojega sedanjega doma. V njem bo tvoj spanec trajal dolgo, tvoji najljubši pa te bodo zapustili in spustili njegovemu dnu, samega in osamljenega, zato se oskrbi zanj s tistim, kar ti bo delalo družbo. **»na dan, ko bo človek zbežal od svojega brata, od svoje matere in svojega očeta, od svoje žene in sinov.«**

O, vodje pravovernih, spomni se Allahovih besed: **»Ko bodo oživljeni, tisti ki so v grobovih in ko bo vidno tisto, kar je v prsih.«** Skrivnosti bodo vidne in dejanja sužnjev: **»Ne majhnega, ne velikega greha ni izpustila, vse je naštela!«** O, vodja pravovernih, ti si sedaj v dobrem pred končanjem življenja (smrtjo) in prekinitvijo upanja. O, vodja pravovernih! Ne sodi med Allahovimi sužnji z zakoni nevednosti (predislamskim obdobjem), ne vodi jih po poti nasilnežev in ne daj oblast in sodbo ošabnežev nad potlačenimi, ker se oni resnično ne bojijo Allaha glede (časti) vernika in ne upoštevajo ne sorodstva in ne sporazuma; in tako boš sprejel tvoje grehe in grehe poleg tvojih grehov in nosil breme poleg tvojega bremena. Naj te ne zavedejo tisti, ki uživajo v stvareh, ki vodijo do tvoje bede, in jedo prijetne stvari, z odhodom tvojih dobrih stvari na onstranstvu (drugem svetu). Ne glej na svojo moč danes, ampak glej na svojo moč jutri, ker ti si postal ujetnik ovratnika smrti, ki stoji pred Allahom v prisotnosti skupine angelov, poslancev in glasnikov vere, ko **" bodo ponižni obrazi pred Večno živim."**

O, vodja pravovernih! Čeprav s tem mojim nasvetom nisem dosegel stopnje modrecev (tistih, ki so z razumom obdarjeni)

pred menoj in ti nisem zmanjšal sočutnosti in nasveta, zato sprejmi moje sporočilo kot moje zdravilo svojemu najljubšemu prijatelju, ki bo pil zdravilo grenkega okusa, ker mu želim v tem zdravje in obvarovanje in naj bo mir na vas, o vodja pravovernih, in Allahova milost in Njegov blagoslov.

3. Pravice staršev

To je poslušnost otrok do staršev - razen če oni ukazujejo na (versko) neposlušnost - in da se jim ne dela neposlušnosti, lepo ravna z njimi v trudu, dajanju, zagotavljanju njihovih neizogibnih potreb za hrano, pijačo, oblačila in stanovanje ter da so jim pokorni v tistem, kar jim rečejo, da se ne povzdigujejo nad njimi, da so potrpežljivi pri njihovi strežbi, da spoštljivo izražajo njihove občutke, tako da se ne bo govorilo tisto, kar jih vznemirja in rani njihove občutke in da jih ne jeziš z dejanji, Vzvišeni Allah pravi: **"In tvoj Gospodar je določil, da ne častite nikogar drugega kot le Njega, in da nadvse lepo ravnate s starši. Če eden od njiju ali oba pri tebi dosežeta starost, jima ne reči niti "Uf." in ju ne grajaj, temveč spoštljivo govori z njima. In spusti pred njima krila ponižnosti iz milosti ter reci: "Gospodar moj! Usmili se ju tako, kakor sta me vzgajala, ko sem bil majhen."** (Al-Isrâ' (Nočno potovanje) 23-24)

Islam uvršča neposlušnost do staršev med velike grehe. Od Abdullaha bnu Amra, naj bo Allah z njima zadovoljen, se navaja, da je dejal: **Neki beduin je prišel k Allahovemu glasniku (ﷺ) in mu rekel: "O, Allahov poslanec, kaj spade med velike grehe?" On (ﷺ) pa mu je dejal: "Pridružiti partnerja k Allahu." On je vprašal: "In potem, kateri?" On (ﷺ) mu je rekel: "Nato neposlušnost do staršev." On je spet vprašal: "In potem, kateri?" On (ﷺ) mu je ponovno rekel: "Nato neposlušnost do staršev." On je**

spet vprašal: “In potem, kateri?” On (ﷺ) mu je dejal: “Namerna lažna prisega.” On je vprašal: “Kaj je namerna lažna prisega?” On (ﷺ) mu je dejal: “Kateri vzame, zaradi nje neupravičen del premoženja muslimana, pri tem pa laže.”¹⁶⁶

In da bi islam pojasnil položaj staršev, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: “**Allahovo zadovoljstvo je v zadovoljstvu staršev in Allahova srd je v srdi staršev.**”¹⁶⁷

To so obvezne pravice do staršev, četudi se razlikujeta s tabo v verskem prepričanju, Esma hči Abu Bekra, naj bo Allah z njima zadovoljen, je dejala: **Obiskala me je moja mati, ki je bila malikovalka v času Allahovega poslanca (ﷺ), jaz pa sem iskala dovoljenje glede tega od Allahovega poslanca (ﷺ) in dejala: “Obiskala me je moja mati in me želi obiskovati ali naj vzdržujem to sorodstvo in odnos z njo? On (ﷺ) pa je dejal: “Da, vzdržuj odnos s tvojo materjo.”**¹⁶⁸

Mati ima prednost pred očetom v dobrodelnosti, vzdrževanju odnosa, prijaznosti in sočutnosti, zaradi pripovedovanja Abu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, ki pravi, da je neki človek dejal Allahovemu glasniku (ﷺ): “**O Allahov poslanec, kdo ima največjo pravico med ljudmi do najboljšega druženja?**” On (ﷺ) je odgovoril: »Tvoja mati, potem tvoja mati, potem tvoja mati, potem tvoj oče, nato pa tisti za njim, nato pa tisti, ki so za njim.”¹⁶⁹

Tako je izpostavil mater s tremi pravicami, očeta pa le z eno pravico, to pa vse zaradi tega, ker prenaša breme težavnosti in

¹⁶⁶ Sahihul-Buhari 6. poglavje, str. 2535, št. hadisa 6522.

¹⁶⁷ Sahih Ibn Hibban, 2. poglavje, str. 172, št. hadisa 429, šejh Al-Albani meni, da je hadis dober v sahihu At-Tergibu va At-Terhibu.

¹⁶⁸ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 924, št. hadisa 2477.

¹⁶⁹ Sahih Muslim, 4. poglavje, str. 1974, št. hadisa 2548.

trpljenja, kar oče ne prenaša. In ona je, tako kot je Vzvišeni Allah obvestil o njej v svojem govoru: **“Človeka smo zadolžili, naj bo dober do staršev. Mati trpi med nosečnostjo in ob porodu /.../.”** (Al-Ahkaf (Peščene sipine) 15. verz)

Ona se je utrujala v nošenju njenega ploda v trebuhu, ki se je hranil z njeno hrano in ona se je utrujala pri njegovem dojenju in bedela pri njem po njegovem rojstvu.

4. Pravice, ki pripadajo možu v razmerju z njegovo ženo

a.) Nadrejeno skrbništvo (skrbništvo in usmerjanje). Od njegovih pravic je, da je on odgovoren za dom, da bi uresničil in izvršil tisto, v čem je korist za družino, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“Možje so nadrejeni skrbniki žensk, ker je Allah odlikoval ene nad drugimi in ker dajejo (trošijo) iz svojega imetja (za oskrbo)/.../.”** (An-Nisâ' (Ženske) 34. verz)

To pa zato, ker se moški - večinoma - ukvarjajo z dogodki z uporabo svojega razuma, v nasprotju z ženskami, kjer so občutki prevladujoča značilnost njihovih dejanj, kar pa ne pomeni, da se ne posvetuje z njo in se vzame njeno mišljenje v zadevah, ki so značilne za njihovo zakonsko življenje.

b.) Njegova poslušnost, vse dokler on ne ukaže nekaj, kar je nepokorščina oz. greh do Allaha, Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: **“O, Allahov poslanec, katera oseba ima največjo pravico pri ženski? On (ﷺ) je odgovoril: “Njen mož.”** Potem je vprašala: **“Kateri oseba ima največjo pravico pri človeku?” On (ﷺ) je odgovoril: “Njegova mati.”**¹⁷⁰

¹⁷⁰ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 4. poglavje, str. 167, št. hadisa 7244.

c.) Da ga ona ne zadolžuje v zadevah, kar on ni zmožen narediti in da ne išče od njega, kar on ni zmožen in sposoben.

d.) Da varuje njegovo premoženje, njegove otroke in njegovo čast, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najboljša ženska je tista, ko jo pogledaš, te razveseli, ko ji nekaj ukažeš, je tebi poslušna, ko si odsoten od nje, ona varuje tvojo čast in tvoje premoženje in potem je recitiral ta verz ‘ Možje so nadrejeni skrbniki žensk’” do konca verza.**”¹⁷¹

e.) Da ona ne dovoli vstop v njegovo hišo tistemu, ki ga on prezira, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Resnično imate vi pri vaših ženah pravico in one imajo pri vas pravico. Vaše pravice pri njih so, da one ne dovolijo vstop in sedenje v vaših hišah, tistim, ki jih vi prezirate. Njihove pravice pri vas pa so, da jih lepo oblačite in hranite.”**¹⁷²

Muslimani so bili prvi, ki so praticirali te islamske verske nasvete, Avf bnu Muhallim Aš-Šejbani je svetoval svoji hčerki pri njenem možu ter dejal: “O moja hčerkica!” Ti si zapustila hišo, v kateri si se rodila in življenje v katerem si odrasla ter odšla k človeku, ki ga ne poznaš in družabniku, s katerim se nisi družila, bodi njemu sužnja in on bo tebi suženj, varuj njemu deset značilnosti (kvalitet) in on bo tvoj zaklad (podpornik in pomagalec): Prva in druga sta: bodi njemu podrejena s prepričanjem in lepim poslušanjem ter pokorščino. Tretja in četrta sta: išči in varuj mesto njegovega pogleda in vonja, tako da ne bo njegov pogled našel pri tebi nekaj, kar je umazano (skrb za lepoto) in da ne bo povohal pri tebi, razen najprijetnejši vonj. Peta in šesta sta: bodi pozorna na čas njegovega spanja in njegove hrane, ker resnično pogostost lakote zaneti ogenj in pomanjkanje spanja povzroča jezo.

¹⁷¹ At-Tajalisi 2. poglavje, str. 306, št. hadisa 2325.

¹⁷² Sunen Ibn Madže 1. poglavje, str. 594, št. hadisa 1851, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober.

Sedma in osma sta: varuj njegovo premoženje in njegove otroke, lepo upravljaj v lastninski zadevi in glede otrok lepo skrbi. Deveta in deseta sta: ne bodi mu neposlušna v ukazih, ne odkrivaj njegove skrivnosti, če boš neposlušna njegovemu ukazu, boš razbesnela njegove prsi, če pa boš odkrila njegovo skrivnost, ne boš varna pred njegovo prevaro. In potem ne bodi pred njim vesela, ko je zaskrbljen in pred njim potrta, ko je on vesel, nasmejan.

5. Pravice, ki pripadajo ženi v razmerju z njenim možem

a.) Poročno darilo (mehr) je dolžnost njenega moža in njena pravica, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“In ženskam dajte poročni dar, namenjen njim (Mehr), če pa vam karkoli od tega iz srca odstopijo, potem užijte to z zadovoljstvom in slastjo.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 4. verz)

b.) Pravičnost in enakost – kdor ima dve ali več žena – on mora biti pravičen glede njih v hrani, pijači, oblačenju, prebivanju in stanovanju, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Kdor je imel dve ženi in je bil eni bolj naklonjen kot drugi, bo prišel na Sodni dan in njegova polovica telesa bo nagnjena.”**¹⁷³

c.) Preživljanje nje in njenih otrok. Mož mora pripraviti ustrezno stanovanje in zagotoviti življenjske potrebe v hrani, pijači in oblačilih ter jim dati denar, ki ga potrebujejo, v mejah svojih sposobnosti in zmožnosti, zaradi govora Vzvišenga Allaha: **“Bogataš naj deli skladno s svojim bogastvom, siromak pa skladno s tem, kolikor mu je Allah dal. On od nikogar ne pričakuje več, kot mu je dal.”** (At-Talak (Razveza zakona) 7. verz)

¹⁷³ Abu Davud, 2. poglavje, str. 242, št. hadisa 2133, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

Islam spodbuja muslimane k temu, zato je dal, da bo ta strošek od miloščin za katere bo on nagrajen, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ) Sadu bnu Abi Vekasu “ /.../karkoli boš ti trošil od oskrbe, je to zares miloščina, celo za zalogaj, ki ga daš svoji ženi v njena usta...”.¹⁷⁴

Ona ima pravico vzeti iz njegovega premoženja, brez njegove vednosti, če so ona in njeni otroci prikrajšana v oskrbi z njegove strani, zaradi pripovedovanja Hind bint Utbe, ki je dejala Allahovemu poslancu (ﷺ): **»Zares je Abu Sufjan pohlepno skop in ne daje dovolj za moje in otrokove potrebe, razen če vzamem od njega, tako da on ne ve.«** On (ﷺ) je rekel: **»Vzemi, kolikor je običajno za kritje tvojih in otrokovih potreb.«**¹⁷⁵

d.) Prebivanje in sožitje. Spada med pomembne pravice, ki jih zahteva verska zakonodaja od moža, da jo izpolni in skrbi za to, ker je ona kot žena potrebna srca, ki je prijazno in sočutno do nje, mož pa se poigrava z njo in zadovoljuje njene spolne potrebe, tako da ne bo žena prisiljena narediti stvari, ki nimajo pohvalnih odgovornosti.

e.) Varovanje njenih skrivnosti in ne odkrivanje njenih pomanjkljivosti, skrivanje tistega, kar vidi in sliši od nje ter varovanje tistega, kar je med njima od posebnih (intimnih) odnosov, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **»Resnično je na najhujšem položaju pri Allahu na Sodnem dnevu moški, ki ima spolni odnos s svojo ženo, potem pa razširi njihovo (intimno) skrivnost.«**¹⁷⁶

f.) Lepo ravnajte z njo in sožitje z njo na dober in pohvalen način, potrebno se je z njo posvetovati v zadevah, ki so povezane z njihovim zakonskim življenjem, tako da mož ne

¹⁷⁴ Al-Buhari, 3. poglavje, str. 1006, št. hadisa 2591.

¹⁷⁵ Al-Buhari, 5. poglavje, str. 2052, št. hadisa 5049.

¹⁷⁶ Muslim, 2. poglavje, str. 1060, št. hadisa 1437.

postopa samo po svojem mnenju in sam sprejme odločitve. On ji mora zagotoviti razloge za srečo, udobje, in da pokaže iskreno naklonjenost tako, da se zabava, poigrava in šali z njo, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Najpopolnejši vernik v verovanju je najboljši med njimi v karakterju, najboljši med vami pa so najboljši do njihovih žensk.«**¹⁷⁷

g.) Potrpežljivost pri njenem vznemirjanju, prenašanje njenih napak in ne sledenje njenih spodrslijajev, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Naj vernik ne sovraži vernico, če prezira nekatere njene lastnosti, je zadovoljen z njenimi drugimi (lastnostmi).«**¹⁷⁸

h.) Ljubosumje in njeno varovanje, tako da jo ne vodi na mesta zla in pokvarjenosti, ker Vzvišeni Allah pravi: **»O, verniki! Obvarujte sebe in svoje družine pred ognjem, katerega gorivo bodo ljudje in kamenje /.../.«** (At-Tahrim (Prepoved) 6. verz)

i.) Varovanje njenega posebnega premoženja, tako da ne bo vzel iz njega ničesar, razen z njeno privolitvijo in ga ne bo porabljal, razen z njenim zadovoljstvom, soglasjem in tako, da je ona seznanjena s tem, Vzvišeni Allah pravi: **»Ne jejte imetja drug drugega po krivici/.../.«** (Al-Bâqara (Krava) 188. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ni dovoljena lastnina muslimana, razen z njegovo zadovoljno privolitvijo.«**¹⁷⁹

6. Pravice sorodnikov

¹⁷⁷ Sahih Ibn Hibban, 9. poglavje, str. 483, št. hadisa 4176, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) pravi, da je hadis dober-verodostojen.

¹⁷⁸ Muslim, 2. poglavje, str. 1091, št. hadisa 1469.

¹⁷⁹ Sahihul-Džami.

To so družinski člani človeka, njegovi najbližji in njegovi sorodniki. Islam spodbuja vzdrževanje vezi z njimi finančno - če je človek bogat - tako da zadovolji njihove potrebe in prepreči izgubljanje njihove dolžne in prostovoljne miloščine in moralno - z vprašanjem o njihovem stanju, ravnanjem z njimi s prijaznostjo in sočutjem ter z delitvijo njihovih radosti in žalosti, Vzvišeni Allah pravi: **“In bodite vdani Allahu - v čigar imenu drug drugega prosite - in pazite na sorodstvo/.../.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 1. verz)

Islam spodbuja muslimane, da vzdržujejo vezi s sorodniki, tudi če oni ne vzdržujejo vezi z njimi, da jim odpustijo, ko jim delajo krivico in slaba dejanja, da jim pristopijo, pa čeprav so se oni oddaljili od njih in jih zapustili, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **“Ni tisti, ki vzdržuje vezi s sorodniki tisti, ki odvrne z isto mero, ampak je tisti, ki poveže prekinjene odnose, ko se ti odnosi prekinajo.”** ¹⁸⁰

Islam opozarja na prekinjanje sorodstvenih vezi in njihovo ne vzpostavljane ter je to uvrstil med velike grehe, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **Allah je ustvaril bitja in ko je končal, je vstala rodbinska vez (kot da bi prosila za nekaj). On je rekel: “Meh (dovolj in odstopi od tega).” Ona je dejala: “Vstala sem iskati zatočišče pri Tebi pred prekinitvijo rodbinskih vezi.” On je rekel: “Ali nisi zadovoljna, da bom ohranil vezi s tistimi, ki te vzdržujejo in presekal vezi s tistimi, ki te presekajo?» Odgovorila je:» Seveda, o, Gospodar.« Rekel je:» To je zate.« (Abu Huraira je potem dejal: **“Mar ne bi tudi vi povzročali nereda in trgali rodbinskih vezi, če bi se dokopali do oblasti?!”**** ¹⁸¹

¹⁸⁰ Al-Buhari, 5. poglavje, str. 2233, št. hadisa 5645.

¹⁸¹ Al-Buhari, 6. poglavje, str. 2725, št. hadisa 7063.

7. Pravice otrok

a.) Je predstavljena v varovanju njihovih življenj, skrbi za njihove zadeve, opravljanje njihovega skrbništva in varovanja ter zagotavljanje njihovih potreb v hrani, pijači, obleki in stanovanju, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **»Človek ima dovolj greha, da zapostavi tistega, za katerega mora skrbeti.«**¹⁸²

b.) Izbor primernih imen za njih, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **»Vi boste zares bili poklicani na Sodnem dnevu po vaših imenih in imenih vaših očetov, zato imejte lepa imena.«**¹⁸³

c.) Vsaditi v njih pohvaljeno vedenje kot je sram, spoštovanje in cenjenje starejših, iskrenost, zanesljivost, poslušnost do staršev itd....odvrčati jih od pograjanega govora in dejanj kot je laž, goljufija, prevara, izdaja, kraja, neposlušnost do staršev itd..

d.) Poučiti jih koristnemu znanju, lepo jih vzgojiti in jim izbrati dobrega in prijetnega življenjskega družabnika, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vsak od vas je varuh in odgovoren za to, kar je v njegovem varstvu. Vladar je varuh svojih podložnikov in je odgovoren zanje; mož je varuh svoje družine in je odgovoren zanjo; ženska je varuhinja močeve hiše in njegovih otrok in je odgovorna za to; služabnik je varuh gospodarjevega premoženja in je odgovoren zanj.«**¹⁸⁴

¹⁸² Al-Mustedrek ala Sahihajn, 4. poglavje, str. 545, št. hadisa 8526, imam Az-Zehebi (naj mu se Allah usmili) pravi, da je ta hadis po pogojih Al-Buharija in Muslima.

¹⁸³ Sahih Ibn Hibban, 13. poglavje, str.135, št. hadisa 5818.

¹⁸⁴ Al-Buhari, 2. poglavje, str. 902, št. hadisa 2419.

e.) Skrb in pozornost za njihovo varnost. To pomeni, da se ne moli Allaha v molitvi proti njim (otrokom). Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **»Ne molite proti samemu sebi niti proti svojim otrokom niti proti vašim služabnikom, niti proti vašim premoženjem, da ne bi bila ta molitev usklajena s časom, v katerem Vsemogočni Allah daje, tistim ki ga molijo in se vam bo odzval.«**¹⁸⁵

f.) Otroke je treba obravnavati enako in pravično ter ne dajati prednosti enim nad drugimi v dajanju in darilih, prav tako glede milosti, ker neenakopravnost med njimi vodi do njihove neposlušnosti njim (staršem) ter med njimi spodbuja sovraštvo, mržnjo in prezir. Nu'man ibn Bešir je pripovedoval: **"Moj oče mi je dal nekaj svojega premoženja kot miloščino. Moja mama, Amra bint Ravaha, je rekla: "Ne bom se strinjala, dokler to ne potrdi in priča Allahov poslanec (ﷺ)." Tako je moj oče odšel k Allahovemu glasniku (ﷺ), da bi on potrdil in bil priča njemu, glede moje miloščine. Allahov poslanec (ﷺ) pa mu je dejal: "Ali si storil enako z vsemi svojimi otroci ?" On je odgovoril: "Ne." On (ﷺ) je dejal: »Bojte se Allaha in bodite pravični glede vaših otrok!« Oče se je vrnil in vrnil nazaj to miloščino (ki mi jo je dal).«**¹⁸⁶

8. Pravice sosedov

a.) Islam je ukazal lepo ravnanje s sosedi v vsesplošnem pomenu, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **«Častite Allaha in ne jemljite za boga ničesar poleg Njega. S starši ravnajte lepo ter s sorodniki, sirotami, revnimi, s sosedom -**

¹⁸⁵ Abu Davud, 2. poglavje, str. 88, št. hadisa 1532, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

¹⁸⁶ Muslim, 3. poglavje, str. 1242, št. hadisa 1623.

sorodnikom, z bližnjim sosedom, prijateljem ob strani, popotnikom in s tistimi, ki so v vaši lasti. Resnično Allah ne mara tistega, ki je domišljav, bahaški.” (An-Nisâ’ (Ženske) 36. verz)

b.) Islam je prepovedal vznemirjanje sosedu vseeno ali z govorom ali dejanji. Abu Hurejra, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: **Rečeno je bilo Allahovemu glasniku (ﷺ): Resnično se neka ženska posti podnevu in se moli ponoči, vendar vznemirja svoje sosede s svojim jezikom.” On (ﷺ) je rekel: “V njej ni dobra, ona je v Peklu.” Rečeno je: “Resnično neka ženska moli le predpisane molitve in se posti v ramadanu in veliko daje miloščine v koščkih trdo posušenega jogurta in nobenega ne vznemirja s svojim jezikom.” On (ﷺ) je dejal: “Ona je v Raju.”**¹⁸⁷

c.) Islam je dal sosedu veličasten položaj in veliko pravico, ko je dejal Allahov poslanec (ﷺ): **“Angel Gabrijel mi je nepretrgoma ukazoval na soseda, tako da sem mislil, da mu bo pripadel delež dediščine.”**¹⁸⁸

d.) Islam je uvrstil delanje škode in zla sosedu, kot tisto kar preklicuje (zanika) verovanje človeka, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Pri Allahu, ne veruje, pri Allahu ne veruje, pri Allahu ne veruje!” Rečemo mu je: “O, Allahov poslanec, kdo to?” On (ﷺ) je dejal: “Tisti, čigar sosed ni varen od njegovega zla.”**¹⁸⁹

e.) Tako kot je potrebno prenašati njegovo (sosedovo) vznemirjanje in biti z njim prijazen. Neki človek je dejal Ibn Abbasu, naj bo Allah z njim zadovoljen: “Imam soseda, ki me vznemirja, preklinja in dela pritisk name.” On mu je dejal:

¹⁸⁷ Sahihul-Buhari v 'Al-Edebul-Mufred'.

¹⁸⁸ Sahihul-Buhari, 5. poglavje, str. 2239, št. hadisa 5668.

¹⁸⁹ Sahihul-Buhari, 5. poglavje, str. 2240, št. hadisa 5670.

“Pojdi, ker je on resnično nepokoren Allahu glede tebe in je pokoren Allahu glede tebe.”¹⁹⁰

Obstajajo tri vrste sosedov:

- Sosed, ki je sorodnik in ima tri pravice: pravica sorodstva, pravica sosedstva in pravica islama (muslimanov).
- Sosed musliman, on ima dve pravici: pravico sosedstva in pravico islama.
- Sosed nemusliman. On ima eno pravico in to je pravica sosedstva. **Abdullahu bnu Amru so njegovi v družini zaklali ovco in ko je on prišel k njim, jih je vprašal: “Ali ste kaj darovali našemu sosеду Judu? Ali ste kaj darovali našemu sosеду Judu? Slišal sem Allahovega poslanca (ﷺ), ko je rekel: “Angel Gabrijel mi je nepretrgoma ukazoval na soseda, tako da sem mislil, da mu bo pripadel delež dediščine.”¹⁹¹**

9. Pravice prijateljev

Islam spodbuja skrb za prijatelje in je predpisal določene pravice, ki jih je treba izpolniti v zvezi z njimi; kot je njihovo pomaganje in njihovo svetovanje, ker Allahov

poslanec (ﷺ) pravi: **"Najboljši prijatelji pri Vzvišenemu Allahu, so najboljši med njimi do svojega spremljevalca oz. prijatelja, in najboljši sosedi pri Vzvišenemu Allahu, so najboljši med njimi do svojega soseda.”¹⁹²**

b.) Islam je dal, da se njihove pravice nadaljujejo tudi po smrti enega med njimi. Neki človek iz plemena Beni Seleme je

¹⁹⁰ Ihjau Ulumud-Din 2:212

¹⁹¹ At-Tirmizi, 4. poglavje, str. 333, št. hadisa 1943, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je ta hadis verodostojen.

¹⁹² Sahih Ibn Huzejme 4. poglavje, str. 140, št. hadisa 2539.

vprašal Allahovega poslanca (ﷺ): **“O, Allahov poslanec, ali je ostalo kaj od dobrodelnosti mojih staršev, s katero bi jaz nadaljeval to dobrodelnost po njihovi smrti?”** On (ﷺ) je dejal: **“Molitev za njiju, iskanje odpuščanja in izvrševanje ugovorov za njiju po njihovi smrti, vzdrževanje rodbinski vezi, ki se ne vzdržujejo razen z njima in počastitev njunih prijateljev.”**¹⁹³

10. Pravice gostov

a.) V islamu imajo gostje pravico do velikodušnosti in počastitve, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Kdor verjame v Allaha in Zadnji dan (Sodni dan), naj počasti svojega soseda! Kdor verjame v Allaha in Zadnji dan (Sodni dan), naj počasti svojega gosta, tako da mu da njegovo nagrado!”** Prisotni so vprašali: **“In kaj je njegova nagrada, Allahov poslanec?”** On (ﷺ) pa je dejal: **“Dan in noč! Gostoljublje traje tri dni, vse nad tem pa je miloščina njemu.”** Kdor verjame v Allaha in Zadnji dan (Sodni dan), naj govori dobro (pošteno) ali ostane tiho.”¹⁹⁴

b.) Islam je uvrstil gostoljublje do gostov med pohvaljena dejanja, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Med ljudmi ni podobnih, kot je človek, ki vzame za vajeti svojega konja in se bori na Allahovi poti ter se izogiba zlih ljudi in človeka v puščavi s svojo čredo ovac, ki počasti svojega gosta in izpolni njegovo pravico.”**¹⁹⁵

c.) Islam je postavil kulturo pri pogostitvi gosta od nje je, da se on lepo sprejme, da ga sprejmemo z osmehom na obrazu in se lepo od njega poslovimo, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal:

¹⁹³ Abu Davud, 4. poglavje, str. 336, št. hadisa 5142.

¹⁹⁴ Al-Buhari, 5. poglavje, str. 2240, št. hadisa 5673.

¹⁹⁵ Al-Mustedrek ala Sahihajn, 2. poglavje, str. 76, št. hadisa 2378.

“Zares ima Vsemogočni Allah rad plemenitost in vzvišeno etiko (karakter), sovraži pa prezirano, zaničljivo in slabo etiko (karakter).” ¹⁹⁶

d.) Gost pa bi moral upoštevati tudi pogoje njegovega gostitelja, ne pa ga obremenjevati s tem, kar si ne more privoščiti, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Ni dovoljeno muslimanu, da ostane pri svojem bratu, dokler ne pade v greh.”** Rekli so: **“O, Allahov poslanec, kako lahko (gost) pade v greh?”** On (ﷺ) je dejal: **“Da ostane pri njem, medtem ko on nima ničesar več, s čim bi ga pogostil (dal hrano).”** ¹⁹⁷

Imam Gazali je napisal v svoji knjigi: "Ihja Ulumud-Din" (to je: oživitev verskih znanosti) o Allahovem poslancu (ﷺ), ki je vzor za muslimane, naslednje: **"Allahov poslanec (ﷺ) bi spoštoval svoje goste. Svoje oblačilo bi celo raztegnil za gosta, ki ni njegov sorodnik, da bi se usedel nanj. Svojim gostom je ponudil svojo blazino, ki je bila pod njim, in če bi oni to zavrnil, bi on vztrajal, da jo sprejmejo. Nobenega ni pogostil in da ta ni mislil, da je on (ﷺ) najbolj gostoljuben in radodaren med ljudmi. Vsakemu, ki je sedel pri njemu, je dal del svoje pozornosti. Svoje poslušanje, govor, pogled in pozornost bi usmeril na tiste, ki so bili v njegovem mestu sedenja. Njegovo mesto sedenja, je bilo poleg tega, sedenje v katerem je prisoten sram, skromnost in zaupnost. Svoje prijatelje bi klical po njihovem vzdevku (ar. Kunja npr. ‘O, oče tega in tega’ – ja eba fulan) iz spoštovanja do njih...bil je najbolj oddaljen človek od jeze in najhitrejši v zadovoljstvu.”**

¹⁹⁶ As-Silsiletus-Sahih, 3. poglavje, str. 366.

¹⁹⁷ Muslim, 3. poglavje, str. 1353, št. hadisa 48.

11. Pravice delavcev

Na področju dela (zaposlitve) in delavcev je islam postavil pravila in smernice v katerem je določen odnos delodajalca v razmerju z zaposlenimi in obratno.

a.) Islam je ukazal da bo odnos med delodajalcem in zaposlenimi odnos, ki temelji na bratstvu, enakosti in spoštovanju človeškega dostojanstva, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ): **“Vaši služabniki so vaši bratje (po veri ali človeštvu), ki jih je Allah dal pod vašo oblast. Kdor ima brata, da mu služi, naj ga hrani s tistim, kar sam je in naj ga oblači s tem, kar sam oblači. Ne obremenjujte jih več, kot lahko zmorejo, in če jih obremenite, potem jim pomagajte.”**¹⁹⁸

b.) Islam je zagotovil pravico najetemu delavcu do prejemanja plačila. Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **“Trem bom jaz nasprotnik pri pravdanju na Sodnem dnevu: človeku, ki v mojem imenu nekaj obljubi in nato prelomi prisego, človeku, ki zavestno proda svobodno osebo in potem porabi to vrednost (denarja) in človeku, ki najame delavca za opravljenje nekega dela, vendar mu ne da njegovo pravico (njegovo plačilo).”**¹⁹⁹

c.) Islam je ukazal, da se pojasni najetemu delavcu, kolikšna je vrednost najetega dela, še preden ga začne opravljati. Abu Said Al-Hudrij (naj bo Allah z njim zadovoljen) navaja: **“Allahov poslanec (ﷺ) je prepovedal, da se najame najeti delavec, vse dokler se mu ne pojasni vrednost njegovega najetega dela.”**²⁰⁰

¹⁹⁸ Sahihul-Buhari, 1. poglavje, str. 20, št. hadisa 30.

¹⁹⁹ Sahihul-Buhari, 2. poglavje, str. 776, št. hadisa 2114.

²⁰⁰ Musned Imama Ahmeda 3. poglavje, str. 59, št. hadisa 11582, hadis je slab, navaja se v Daiful-Džamii 6030.

d.) Islam je ukazal, da mu se takoj izplača za najeto delo, potem ko on opravi zahtevano delo, Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: **“Dajte najetemu delavcu njegovo izplačilo, še preden se posuši njegov znoj.”** ²⁰¹

e.) Prav tako je ukazal, da se ne preobremenjujejo z delom čez njihove zmožnosti, če pa se to zgodil, jim je potrebno materialno pomagati s povečanjem njihovega plačila ali fizično, tako da se jim fizično pomaga pri opravljanju njihovega dela, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Ne preobremenjujte jih čez njihove zmožnosti, če pa jih že preobremenite, potem jim pomagajte.”** ²⁰²

Da bi islam povzdignil čast in dostojanstvo dela, ga je izpostavil kot najboljši in najčistejši zaslužek, če je pridobljen na dovoljen način, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobeden nikoli ni jedel boljše hrane, kot tisti, ki si jo je prislužil z zasluškom svojih rok, resnično je Allahov glasnik David, mir z njim, jedel tisto, kar si je prislužil s svojimi rokami.”** ²⁰³

Zaradi spodbujanja na delo je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Da nekdo med vami vzame vrv in prinese na svojem hrbtu tovor drv ter jih proda, je to boljše zanj in mu bo Allah s tem preprečil, da prosi od ljudi ali mu bodo dali nekaj ali pa ga bodo zavrnil.”** ²⁰⁴

12. Pravice delodajalca

²⁰¹ Sunen Ibn Madže 2. poglavje, str. 817, št. hadisa 2443, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁰² Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 20, št. hadisa 30.

²⁰³ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 730, št. hadisa 1966.

²⁰⁴ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 535, št. hadisa 1402.

Tako kot islam zahteva od delodajalca, da upošteva in zagotavlja pravice delavcev, prav tako zahteva, nasprotno temu, od delavcev, da upoštevajo in izpolnijo pravice delodajalca. Če so delavci zadolženi z nekim delom, ga morajo opraviti izpopolnjeno in to storiti na najboljši način, brez odlašanja ali prikrajševanja, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Resnično ima Allah rad, ko nekdo med vami opravlja neko delo, da ga izpopolni.”** ²⁰⁵

Da bi delavce spodbudili k svetovanju (iskrenosti) pri delu, je dal, da bo njihov zaslužek najboljši in načistejši, če se bodo posvetovali pri svojem delu, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Najboljši zaslužek je zaslužek rok delavca, če se posvetuje.”** ²⁰⁶

STVARI, KI SO POVEZANE S SPLOŠNIMI PRAVICAMI IN DOLŽNOSTMI

1. Islam je ukazal muslimanom, da skrbijo za stanje svojih bratov, kjerkoli naj bodo, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Primer vernikov v njihovi medsebojni usmiljenosti, njihovi medsebojni ljubezni in njihovi medsebojni podpori, je kot primer enega telesa: če zboli eden od njegovih delov v tem sodelujejo tudi ostali deli telesa z nespečnostjo in vročino.”** ²⁰⁷

2. Ukazal je, da se poboljšuje njihovo stanje in položaj, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobeden med vami ne bo veroval, vse dokler ne bo želel svojemu bratu, kar želi sebi.”** ²⁰⁸

²⁰⁵ As-Silsiletu As-Sahiha 3. poglavje, str. 106.

²⁰⁶ Musned imam Ahmed 2. poglavje, str. 334, št. hadisa 8393, šejh Šuajb Al-Arnaut, meni, da je hadis dober.

²⁰⁷ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2238, št. hadisa 5665.

²⁰⁸ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 14, št. hadisa 13.

3. In stanje z njimi ob krizah in katastrofah, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Verniki so eni drugim kot trdna zgradba, kateri deli se medsebojno utrjujejo”, in je potem preplel svoje prste.** ²⁰⁹

4. Ukazal je, da se jim pomaga in da se jih reši, če so tega potrebni, Vzvišeni Allah pravi: **»Če vas zaprosijo za pomoč zaradi vere, potem jim morate pomagati, vendar pa ne proti ljudem, s katerimi imate sklenjen sporazum. In Allah ima vpogled v vse, kar počnete. «** (Al-Anfal (Plen) 72. verz)

5. Prepovedal je, da se jih ponižuje. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdorkoli ponižuje muslimana v zadevi, s katero potepta njegovo dostojanstvo (oz. svetost) in pri tem prikrajšuje njegovo čast, ga bo Allah ponižal in zavrnil kakršnokoli pomoč v okoliščinah, v katerih bo on potreboval Njegovo pomoč, kdor pa pomaga muslimanu v zadevi, ko je prikrajšana njegova čast in poteptano njegovo dostojanstvo, mu bo Allah pomagal v zadevi, ko bo on potreboval (imel zelo rad) Njegovo pomoč.”** ²¹⁰

²⁰⁹ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 863, št. hadisa 2314.

²¹⁰ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 271, št. hadisa 4884, Al-Hajsemij pravi: Navaja ga At-Taberani v Al-Avsatu in njegova veriga prenašalcev je dobra.

MORALNO PODROČJE V ISLAMU

Islam je prišel, da dopolni in izpopolni do največje ravni plemenito moralo (karakter), Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Poslan sem, da izpopolnim dobro moralo (karakter).”**²¹¹

Tako, da ni nobene dobre etike in da islam ni ukazal ter spodbudil na njo, prav tako ni nobene slabe etike in da islam ni opoziril na njo ter jo prepovedal, Vzvišeni Allah pravi: **“Bodi odpustljiv, zapoveduj dobro in izogibaj se nevednežev.”** (Al-A‘râf (Višave) 199. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ali veste, kdo je bankrotiral? Rekli so: ‘Bankrotiral je tisti, ki nima dirhema in nikakršnega bogastva.’ Poslanec (ﷺ) je dejal: “V mojem narodu je bankrotiral tisti, ki pride na Sodni dan z molitvijo, obvezno miloščino (zekatom) in postom, on bo prišel s tem, vendar je on (v prejšnem življenju) zmerjal tega, lažno obtožil drugega, prelili kri temu (ga ubil) in udaril drugega. Tako se bo dalo temu iz njegovih dobrih dejanj in drugemu iz njegovih dobrih dejanj in ko bo zmanjkalo (izginilo) njegovih dobrih dejanj, preden se mu bo sodilo (preden bo odplačal svoje grehe), se bodo vzela njihova slaba dejanja in vrgla nanj, potem bo vržen v Pekel.”**²¹²

Islam je pojasnil pot oz. metodo, po kateri se ravna musliman v svojem odnosu z družbo in z drugimi, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Izogibaj se prepovedanemu in boš najboljši oboževalec (Allaha), bodi zadovoljen s tistim, kar ti je Allah dodelil in boš najbogatejši človek, bodi dober do tvojega soseda in boš pravi vernik, želi ljudem tisto, kar želiš sebi in**

²¹¹ Al-Mustedrek ala Sahihajn 2. poglavje, str. 670, št. hadisa 4221, šejh Al-Albani meni, da je hadis verodostojen v Sahihul-Džamius-Sagiru.

²¹² Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1997, št. hadisa 2581.

boš musliman in ne smeš se veliko, ker veliko smeha povzroča, da srce umre.”²¹³

In on (ﷺ) je dejal: **“Musliman je tisti, od čigar jezika in rok so varni drugi. Resnični muhadžir (kdor zapusti ozemlje nevere in se preseli na ozemlje vere) je tisti, ki zapusti tisto, kar je Allah prepovedal.”**²¹⁴

Islam ima za cilj skozi tisto, kar ukazuje in prepoveduje, vzpostavitev družbe, ki temelji na kohezivnosti, sočutju in ljubezni.

V povzetku bomo navedli le nekaj primerov, od mnogih stvari, ki jih je islam prepovedal:

1. Prepovedal je mnogoboštvo (politeizem) oziroma pridruževanje partnerja k Vsemogočnemu Allahu, Vzvišeni Allah pravi: **“Resnično Allah ne bo odpustil, da si nekdo vzame nekoga ali nekaj za boga poleg Njega, odpustil pa bo vse, kar je manjše od tega, komur bo hotel.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 116. verz)

2. Prepovedal je magijo, od Abu Hurejre, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Izogibajte se uničujočih stvari; mnogoboštva (pridruževanja partnerja Allahu) in magije!”**²¹⁵

3. Prepovedal je nasilje in napadanje in to je v širšem pomenu napad oz. agresija na drugega z besedami ali dejanji ter nepriznavanje oz. zapostavljanje pravic tistih, ki jim pripadajo, Vzvišeni Allah pravi: **“Reci: ”Moj Gospodar je prepovedal**

²¹³ Sahih At-Tirmizi 4. poglavje, str. 551, št. hadisa 2305, šejh Al-Albani (naj se mu Allah usmili) meni, da je hadis dober.

²¹⁴ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 13, št. hadisa 10.

²¹⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2175, št. hadisa 5431.

le razvrat, tako javni kot tajni, greh, nepravilno napadanje /.../.” (Al-A‘râf (Višave) 33. verz)

4. Prepovedal je ubiti osebo, ki jo je Allah prepovedal ubiti, razen s pravičnostjo (povračilom za umor), zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“In kdor namerno ubije vernika, kazen zanj je Pekel, v katerem bo večno, Allah se bo nanj razsrdil, ga preklel in zanj pripravil ogromne muke.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 93. verz)

5. Prepovedal je prekinitev sorodstvene vezi in izogibanje ter zapuščanje sorodnikov, zato ker Vzvišeni Allah pravi: **“Mar ne bi tudi vi povzročali nereda in trgali rodbinskih vezi, če bi se dokopali do oblasti! Takšne je Allah preklel, oglušil in oslepel jih je.”** (Muhammed 22-23)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ne bo vstopil v Raj tisti, ki prekinja sorodstvene vezi.”**²¹⁶

S prekinjanjem njihovih sorodstvenih stikov se misli na to, da se sorodnike ne obiskuje, ne spremlja se njihovo stanje, se ošabno vede do njih ter da se ne vzpostavlja stiki z revnimi in potrebnimi sorodniki, če je on bogat s svojo dobrodelnostjo in dobrimi dejanji, ker je miloščina, ki se da revežu samo miloščina, če pa se da miloščina sorodniku, se šteje kot miloščina in vzpostavljanje rodbinske vezi. Če pa je sorodnik revnega stanja, bo potem on vzpostavljal rodbinsko vez s pozdravom (‘mir z vami’ – esselamu alejkum) in tako, da bo vprašal kako so in da bo prijazen do njih v govoru, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Vzpostavljajte stike s sorodniki, pa četudi le s pozdravom (‘mir z vami’).”**²¹⁷

²¹⁶ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1981, št. hadisa 2556.

²¹⁷ Musned Aš-Šihab 1. poglavje, str. 379, št. hadisa 654, šejh Al-Albani meni, da je hadis dober v As-Silsiletus-Sahiha.

6. Prepovedal je prešuštvo (nečistovanje) in vse kar vodi k temu dejanju, Vzvišeni Allah pravi: **“Ne približujte se nečistovanju, zakaj to je razvrat in zlo početje.”** (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 32. verz)

To pa zato, da ne bi bila poteptana čast, da bi se obvarovala čast, zaščitila morala pred pokvarjenostjo, vzdrževala krepost družbe pred razpadom, obvarovalo rodoslovje (potomstvo) brez nedovoljenega mešanja, kar ima za posledico, da dobi zapuščino v dediščini tisti, ki si to ne zasluži in prepovedane zakonske zveze ter da zaščiti narod pred širjenjem pokvarjenosti in degeneracije, ki povzroča širjenje bolezni in epidemij. Allahov poslanec (ﷺ) pa je že dejal: **»O množica muhadžirov (emigrantov)! S petimi, če boste v skušnjavi in iščem zavetje pri Allahu, da jih ne doživite: nikoli se ni pojavilo nečistovanje (prešuštvo) v nekem narodu, do te stopnje, da se javno dela in legalizira, ne da bi jo spremljalo širjenje epidemij in bolečih bolezni, ki niso obstajale med njihovimi predniki, ki so pred njimi živeli /.../.«**²¹⁸

7. Prepovedal je homoseksualnost, Vzvišeni Allah pravi o narodu Lota: **»Ko pa je prišla Naša zapoved, smo naredili, da se je, kar je bilo zgoraj (njihovo mesto), obrnilo na glavo; in kot dež vsuli nanje kamenje iz žgane gline, nanizano eno nad drugim, označeno od tvojega Gospodarja in ta mesta niso daleč od krivičnežev.«** (Hud (Eber) 82-83)

To pomeni opozorilo na njihova dejanja, da jih ne bi prizadelo tisto, kar je njih prizadelo.

8. Prepovedal je porabljanje premoženja sirot, ker gre pri tem za izgubo pravic slabih, zaradi govora Vzvišenega Allaha:

²¹⁸ Sunen Ibn Madže 2. poglavje, str. 1332, št. hadisa 4019, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober.

»Resnično tisti, ki krivično jedo imetja sirot, v svoje trebuhe vnašajo le ogenj, in goreli bodo v plamtečem ognju.« (An-Nisâ' (Ženske) 10. verz)

Allah je iz tega opozorila izvzel zastopnika revne sirote, on lahko vzame in porablja premoženje sirote primerno skrbi za njega in skrbništva za njega ter opravljanje njegovih zadev, tako da ga hrani, oblači ter razvija in investira njegov denar (premoženje), tako da se to vrača siroti v dobroti in koristi, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»Kdor je bogat, naj se vzdrži, kdor pa je reven, naj primerno je (od imetja).«** (An-Nisâ' (Ženske) 6. verz)

9. Prepovedal je lažno pričanje ter ga uvrstil med velike grehe, to pa zato, ker je v tem pričanju izguba pravic v družbi in širjenje nepravčnosti. Prav tako je v tem zlo za tistega, ki priča drugi osebi v prid, ker mu pomaga v nepravčnosti in tiraniji ter zlo za tistega, ki priča proti osebi, ker se izgubi njegova pravica, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ali naj vas obvestim o največjih grehih med velikimi grehi? Rekli smo: ‘Vsekakor, o, Allahov poslanec.’ On (ﷺ) je dejal: ‘Politeizem (pridruževanje partnerja k Allahu), nepokorščina do staršev, - on (ﷺ) pa je bil naslonjen in se je usedel in nadaljeval – mar to ni lažni govor in lažno pričanje – in je to nepretrgoma ponavljal, tako dolgo, da sem (sebi) dejal, ko bi le utihnil.”**²¹⁹

10. Prepovedal je kockanje in igre na srečo, ker gre pri njiju za brezkoristno porabo človeške energije (potenciala) in premoženja, pri tem pa nima nobene koristi posameznik niti družba. Vzvišeni Allah pravi: **“O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se**

²¹⁹ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2229, št. hadisa 5631.

izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni.” (Al-Mâ'idah (Miza) 90. verz)

Če oseba zmaga med igranjem na srečo, je nepravilno porabila premoženje drugih ljudi. Veselje, ki ga čuti, ko zmaga, ga lahko motivira, da uporablja trike in prevare za ponovno zmago. Če pa je izgubil, je denar (premoženje) zapravil v nekaj, kar ne prinaša koristi. Poleg tega ta izguba lahko povzroči, da se zateče h kraji in nasilni prilastitvi, ko mu je zmanjkalo denarja oz. premoženja, da bi lahko še naprej igral, ter tako povrnil svojo izgubo.

11. Prepovedal je namerno lažno prisego. To pa je namerna lažna prisega z namenom, da se prisvoji pravica druge osebe in se imenuje 'gamus', ker ona potaplja tistega, ki to priseže v ogenj, Vzvišeni Allah pravi: **“Resnično; tisti, ki menjajo Allahovo zavezo in svoje prisege za majhno vrednost, v onstranstvu ne bodo imeli nobenega deleža dobrega, in na Dan vstajenja Allah ne bo govoril z njimi in jih ne bo pogledal, niti jih očistil; in za njih so boleče muke.”** (Aali 'Imrân (Amramova družina) 77. verz)

In Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Kdor si prilasti pravico človeka muslimana z lažno prisego, mu bo Allah ukazal vstop v Pekel in mu bo prepovedal Raj.”** Človek je dejal: **“Četudi bo nekaj majhnega, o Allahov poslanec?”** On (ﷺ) je dejal: **“Četudi bo palica Araka!”** ²²⁰

12. Prepovedal je samomor. Vzvišeni Allah pravi: **“/.../ In ne ubijajte se, saj je Allah resnično usmiljen do vas. In kdor to stori iz napadalnosti in nepravilnosti, ga bomo žgali v Ognju. In to je Allahu lahko.”** (An-Nisâ' (Ženske) 29-30)

²²⁰ Muslim 1. poglavje, str. 122, št. hadisa 137.

In Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“/.../kdor naredi samomor z nečim, bo s tem mučen na Sodnem dnevu.”** ²²¹

13. Prepovedal je laž, iznevero, izdajstvo in kršitev obljube, Vzvišeni Allah pravi: **“O, vi, ki verujete! Ne izneverite se Allahu in Poslancu in ne izneverite tistega, kar vam je zaupano, in vi to veste.”** (Al-Anfal (Plen) 27. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Če se pri človeku najdejo štiri lastnosti, je čisti hinavec, in če ima eno od teh lastnosti, ima pri sebi lastnost hinavščine, dokler jo ne zapusti: ko mu je nekaj zaupano, on to izneveri; ko govori, laže; ko prisega ali obljubi, tega ne izpolni; in ko se razpravlja, je nespodoben (oddaljil se je od resnice in se zateka k prevari v debati).”** ²²² V navajanju Muslima je še dodano: **“/.../četudi moli, se posti in meni, da je musliman.”** ²²³

14. Islam je prepovedal medsebojno izogibanje ali zavidanje med posamezniki v muslimanski družbi, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Ne sovražite se med seboj, ne zavidajte eden drugemu, ne obračajte hrbta drug drugemu; bodite Allahovi sužnji, bratje. Ni dovoljeno muslimanu, da se izogiba brata muslimana več kot tri dni.”** ²²⁴

Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil kakšne so posledice zavisti – ker je zavist večinoma vzrok vsakega sovraštva, prezira in mržnje – in je on (ﷺ) dejal: **“Tiho se prenaša in gre k vam bolezen prejšnjih narodov: zavist in sovraštvo. Sovraštvo brije, ne pravi dlako, ampak brije (uničuje) vero. Prisežem pri tistem, ki ima mojo dušo v Svoji roki, ne boste vstopili v Raj, vse dokler ne boste verovali in ne boste verovali, vse dokler se ne boste imeli medsebojno radi, ali**

²²¹ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 104, št. hadisa 110.

²²² Sahihul-Buhari 1. poglavje, str.21, št. hadisa 34.

²²³ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 78.

²²⁴ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1983, št. hadisa 2559.

naj vas obvestim o tem, kar potrjuje in utrdi vse to? Širite pozdrav ('mir z vami' ali esselamu alejkum) med seboj!" ²²⁵

15. Prepovedal je preklinjanje in nespodobno (vulgarno) izražanje kot je zmerjanje in psovanje, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"Resnično vernik ne preklinja, ne žali, ni razvratnež in ni nespodoben."** ²²⁶

Musliman mora celo za svoje sovražnike moliti naj bodo na pravi poti in opustiti molitev proti njim, zaradi pripovedovanja Abu Hurejre, ki je pripovedoval, da je bilo rečeno Allahovemu poslancu (ﷺ): **"O, Allahov poslanec, moli proti mnogobožcem."** On (ﷺ) pa je dejal: **"Resnično jaz nisem poslan da preklinjam, ampak sem zares poslan kot milost."** ²²⁷

16. Opozarja in prepoveduje pohlep in lakomnost, ker islam smatra, da je premoženje Allahovo in ga je Allah dal človeku v hrambo in zaupanje, katerega porablja za svoje potrebe in potrebe tiste, ki jih preživlja na primeren način, v njem so tudi pravice njegovih potrebnih bratov, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"Katera pomanjkljivost je grša od skoposti?"** ²²⁸

Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil, kaj spremlja družbo zaradi posledic in razsežnosti, ko se v njej razširi bolezen skoposti in lakomnosti. On (ﷺ) je dejal: **"Bojte se nepravilnega postopanja, ker je nepravilnost od tema na Sodnem dnevu, pazite se lakomnosti, ker so resnično bili**

²²⁵ Sunen At-Tirmizi 2. poglavje, str. 238, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober.

²²⁶ Musned imam Ahmed 1. poglavje, str. 416, št. hadisa 3948, šejh Šuajb Al-Arnaut pravi: njegova veriga prenašalcev je dobra.

²²⁷ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2006, št. hadisa 2599.

²²⁸ Sahihul-Džamius-Sagir, št. hadisa 7104.

uničeni tisti pred vami; privedla jih je do prelivanja krvi in dovoljevanja prepovedanih stvari.” ²²⁹

Islamska vera obravnava bogato in sposobno osebo, ki vidi svoje potrebne brate, ki iščejo njegovo pomoč, vendar jim ne pomaga, da bi jih rešil od tistega v čem so ali vsaj olajšal nekatere njihove bolečine, da je daleč od (pravega) verovanja, zaradi njegovih (ﷺ) besed: **“Dve lastnosti nikoli nista združeni pri verniku: skopost in slaba etika (karakter).”** ²³⁰

17. Opozoril in prepovedal je razsipništvo in neupravičeno zapravljanje premoženja, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“Daj sorodnikom njihovo pravico, pa tudi siromaku ter popotniku, in ne troši razsipno. Resnično so razsipneži hudičevi bratje (t.j. podobni v lastnostih). Hudič pa je nehvaležen svojemu Gospodarju.”** (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 26-27)

In zaradi njegovega (ﷺ) govora: **“Allah vam je prepovedal neposlušnost do mater, neizpolnjevanje tistega, kar je dolžnost in iskanje tistega, kar ne pripada, zakopavanje novorojenih živih deklic, prezira, da govorite ‘rečeno je’ in ‘povedal je’, preveliko brezpotrebno spraševanje in zapravljanje premoženja.”** ²³¹

18. Opozoril je na ekstremizem in pretiravanje v veri, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Allah želi, da vam olajša, ne da vam otežuje/.../.”** (Al-Bâqara (Krava) 185. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Resnično je vera lahka (enostavna) in vsakdo, ki pretirava v njej, ga ona vrne k zmernosti in enostavnosti, zato se držite zmernosti,**

²²⁹ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1996, št. hadisa 2578.

²³⁰ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 343, št. hadisa 1962, hadis je dober, nahaja se v Sahihu At-Tergibu va At-Terhibu.

²³¹ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 848, št. hadisa 2277.

razveseljajte, približajte se kolikor zmorete k popolnim dejanjem, pomagajte si v aktivnih časih; začetek dneva, popoldne in pozno zvečer, da vzdržujete (ritem) nepretrganost bogoslužja.”²³²

19. Opozoril in prepovedal je varljivost, aroganco in nečimrnost, ker Vzvišeni Allah pravi: **“In ne obračaj se prevzetno stran od ljudi in ne hodi po zemlji naduto, zakaj Allah ne mara ne ošabnega ne hvalisavega človeka. Tvoja hoja naj bo umirjena, govor pa tih. Najneprijetnejši glas je oslovsko riganje!”** (Lukman 18-19)

In on (ﷺ) pravi o ošabnosti: **»Ne bo vstopil v Raj tisti, v čigavem srcu bo najmanjši delec ošabnosti.«** Neki človek je rekel: **»O, Allahov poslanec, človek ima rad lepo obleko in lepo obuvalo.«** On (ﷺ) pa mu je dejal: **»Zares je Allah lep in ima rad lepoto, ošabnost je nepriznavanje resnice in zaničevanje ljudi.«**²³³

O nečimrnosti in samovšečnosti pa je on (ﷺ) dejal: **»Kdor vleče obleko (po tleh) iz ošabnosti in samovšečnosti, Allah ga ne bo niti pogledal na Sodnem dnevu.«**²³⁴

20. Prepovedal je vohunjenje ljudi, spremljanje njihovih pomanjkljivosti in slabosti, slabo mnenje o njih ter njihovo ogovarjanje, Vzvišeni Allah pravi: **»O, verniki! Ogibajte se sumnjičenju, zakaj sumnjičenje je pogosto greh! Ne vohunite vernike in ne opravljajte jih! Ali bi bilo komu od vas prijetno jesti meso svojega umrlega brata? To vam je odvratno, zato se bojte Allaha! On zares sprejme kesanje, On je milosten!«** (Al-Hudžurat (Sobe) 12. verz)

²³² Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 23, št. hadisa 39.

²³³ Muslim 1. poglavje, str. 93, št. hadisa 91.

²³⁴ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1340, št. hadisa 3465.

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ali veste kaj je ogovarjanje? Oni so rekli: “Allah in Njegov poslanec najbolj vesta.” On (ﷺ) je dejal: “Da omenjaš o bratu nekaj, kar on prezira.” Rečeno je: “Kaj pa, če se to, kar pravim, nahaja pri bratu?” On (ﷺ) je dejal: “Če se to, kar praviš, nahaja pri njemu, si že rekel čez njega, če pa to ni pri njemu, si ga oklevetal (rekel veliko laž o njem).”**²³⁵

Prepovedal je prisluškovanje njihovega govora, brez njihove vednosti in tako on (ﷺ) pravi: **»...kdor prisluškuje govor ljudi, oni pa ga prezirajo ali bežijo pred njim, bo vrel kositer nalit v njegovo uho na Sodnem dnevu.«**²³⁶

21. Opozoril in prepovedal je kazanje veselja ob nesreči, ki je prizadela ljudi, zaradi njegovega (ﷺ) govora: **»Ne pokazujte veselja ob nesreči svojega brata, mogoče se bo Allah njemu usmilil in tebe dal na skušnjava.«**²³⁷

22. Opozoril in prepovedal je človekov vstop ali posredovanje v zadevah, ki se ne nanašajo nanj ali se ga ne tičejo, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Resnično je od dobrega islama človeka, da zapusti tisto, kar se ga ne tiče.«**²³⁸

23. Prepovedal je dati grd vzdevek, posmehovanje ljudi z namigovanjem oči (premikanjem obrvi in vek z očmi), glave in ustnic (s skritimi besedami, da se omenjajo pomanjkljivosti osebe) vseeno z besedami, dejanji ali namigi, njihovo zaničevanje in preziranje, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»O**

²³⁵ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2001, št. hadisa 2589.

²³⁶ Sahihul-Buhari 6. poglavje, str. 2581, št. hadisa 6635.

²³⁷ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 662, št. hadisa 2506, navaja ga At-Tirmizi in je rekel: Hadis je dober in čuden, Al-Albani meni, da je hadis slab.

²³⁸ Sahih Ibn Hibban 1. poglavje, str. 466, št. hadisa 229, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen v Sahihu Sunena At-Tirmizija.

verniki! Možje naj se ne posmehujejo drugim, saj so morda boljši od njih, pa tudi žene naj se ne posmehujejo drugim ženam, saj so te morda boljše od njih. Ne karajte drug drugega in ne kličite se med seboj z grdimi vzdevki! Zares grdo je, če kličejo vernika s posmehljivimi vzdevki! Kdor se ne pokesa, ravna sebi v škodo!» (Al-Hudžurat (Sobe) 11. verz)

24. Prepovedal je nepravico sodnika v sodbi, ker se sodnik v islamu smatra, kot tisti, ki prakticira Allahov zakon in uresničuje Njegovo sodbo in to je v islamu izvrševalna oblast in ne zakonodajna in če bo nepravilen bo izdal zaupanje, ki ga nosi in je zadolžen s tem, Vzvišeni Allah pravi: **“Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so pravi neverniki.”** (Al-Mâ'ida (Miza) 44. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Obstajajo tri vrste sodnikov: eden med njimi bo v Raju, dva pa v Peklu; tisti, ki bo v Raju, je človek, ki je spoznal resnico in je po njej sodil, človek, ki je spoznal pravico in je bil nepravilen v sodbi je v Peklu in človek, ki je sodil med ljudmi brez znanja je v Peklu.«**²³⁹

25. Prepovedal je neljubosumnost (odsotnost ljubosumja) in to je neljubosumnost pri prepovedih stvari in zadovoljstvo s temi ogabnimi stvarmi, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vsemogočni Allah ne bo niti pogledal na Sodnem dnevu tri osebe: neposlušnega do svojih staršev, žensko, ki oponaša moškega in tistega, ki ni ljubosumen na svojo družino....«**²⁴⁰

26. Prepovedal je, da moški oponašajo ženske in da ženske oponašajo moške, Ibn Abbasa, naj bo Allah z njima zadovoljen,

²³⁹ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 299, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁴⁰ Sunen An-Nisâ'i 5. poglavje, str. 80, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) pravi: hadis je dober-verodostojen.

je rekel: »Allahov poslanec (ﷺ) je preklel tiste moške, ki oponašajo ženske in tiste ženske, ki oponašajo moške.«²⁴¹

27. Prepovedal je očitke in to je omenjanje dobrega dejanja nekomu ali lepo storjeno dejanje nekomu, da bi mu to očital, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: »**Pazite se očitkov za dobrodelnosti, ker to uničuje zahvalo in nagrado.**« In potem je citiral besede Vzvišenega Allaha: »**O vi, ki verujete! Ne izničite svoje miloščine z očitki in žalitvami/.../:**« (Al-Bâqara (Krava) 264. verz)²⁴²

28. Prepovedal je iskanje vračanja nazaj daril in tistega, kar se nekomu da, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: »**Tisti, ki išče darilo nazaj, je kot pes, ki bruha in potem poje tisto, kar je pobruhal.**«²⁴³

29. Prepovedal je prenašanje govora med ljudmi, z namenom, da se širi med njimi sovraštvo in zlo, Vzvišeni Allah pravi: »**In ne poslušaj bednih krivoprisežnikov, ki klevetajo in opravljajo.**« (Al-Kalem (Pero) 10-11)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: »**Ne bo vstopil v Raj tisti, ki prenaša tuje besede (z namenom širjenja zla in sovraštva med ljudmi).**«²⁴⁴

Znano je, da rezultat aktivnosti med ljudimi z namenom delanja nereda povzroča sovraštvo in izogibanje med njimi, katero je prepovedal Allahov poslanec (ﷺ) v svojem govoru: »**Ni dovoljeno muslimanu, da se izogiba svojega brata več kot tri noči: onadva se srečata in ta se obrne stran (od svojega brata), drugi pa se tudi obrne stran (od svojega brata) in**

²⁴¹ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2207, št. hadisa 5546.

²⁴² Al-Kurtubi v svojem komentarju Kur'ana 3:271 in Az-Zehebi v Al-Kebairu 152.

²⁴³ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 915, št. hadisa 2449.

²⁴⁴ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 101, št. hadisa 105.

najboljši med njima je tisti, ki prvi začne s pozdravom (selamom).«²⁴⁵

To ima lahko za posledico tudi slabo mnenje in vohunjenje, da bi se spoznalo resničnost tistega, kar on prenaša ter se tako lahko stori več grehov, na katere se opozarja in katere je Vzvišeni Allah prepovedal v Svojem govoru: **» /.../ zakaj sumnjičenje je pogosto greh! Ne vohunite vernike /.../.«** (Al-Hudžurat (Sobe) 12. verz)

30. Prepovedal je nasilje in krivičnost nad šibkimi, vseeno ali gre za fizično slabe osebe, kot so: bolniki, invalidi ali starejše osebe ali materialno slabe osebe kot so reveži, ubogi in potrebni ali tisti, nad katerimi ima on oblast oziroma skrbništvo ali zastopstvo. To vse pa zato, da se dobi kohezivna družba, v kateri prevladuje milost, ljubezen in bratstvo, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»Častite Allaha in ne jemljite za boga ničesar poleg Njega. S starši ravnajte lepo ter s sorodniki, sirotami, revnimi, s sosedom - sorodnikom, z bližnjim sosedom, prijateljem ob strani, popotnikom in s tistimi, ki so v vaši lasti. Resnično Allah ne mara tistega, ki je domišljjav, bahaški.«** (An-Nisâ' (Ženske) 36. verz)

31. Prepovedal je oškodovanje pri oporoki, kot na primer, da se lažno trdi v oporoki, da ima dolg (ali posojilo), čeprav ni tako. To vse pa zato, da se ne oškodujejo dediči pri zapuščini, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **“/.../ po poravnavi oporoke, ki jo je zapustil ali dolga, brez kakršnegakoli oškodovanja.”** (An-Nisâ' (Ženske) 12. verz)

PREPOVEDI V ZVEZI S HRANO, PIJAČO IN OBLAČILI

²⁴⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2256, št. hadisa 5727.

1. Islam je prepovedal pitje alkohola in vse kar sodi v pomen te besede od opojnih in odvisnih sredstev, na kakršenkoli način naj se jemljejo; da se pojejo, popijejo, vdihavajo ali vbrizgavajo. Vzvišeni Allah pravi: **“O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko bili uspešni. Satan želi s hamrom (opojnimi pijačami ali sredstvi) in igrami na srečo med vami povzročiti sovraštvo in prezir ter vas odvrniti od omenjanja Allaha in od molitve. Mar ne boste že odnehali?”** (Al-Mâ’ida (Miza) 90-91)

Da bi islam preprečil pot tistih, ki si želijo zaslužiti s prodajo tega ali pomagajo pri njegovem širjenju, pa četudi ga ne pijejo, je Allahov poslanec (ﷺ) rekel: **"Allah je preklel hamr(opojne pijače), tistega, ki ga ponuja, tistega, ki ga pije, tistega, ki ga stiska (sadje za alkohol), tistega, za koga je stisnjen, tistega, ki ga nosi, tistega, ki mu je prinešen, tistega, ki ga prodaja, tistemu, ki ga kupi, in tistega, ki porabi njegovo vrednost (zaslužek)."** ²⁴⁶

S tem hudim opozorilom je islam ohranil um in druga človeška čutila od vsega, kar bi vplivalo na njih ali zaustavilo njihovo delovanje. Ker on želi, da se človek ne spusti iz stopnje človeštva na stopnjo drugih bitij, ki nimajo zavesti in spoznaje. Kot je znano tisti, ki se navadi na pitje alkohola ali jemanja opojnih sredstev, postane zasvojen z njimi, zato se on zateka, da dela, kolikor je zmožen, na pridobivanju denarnih sredstev, da bi zadovoljil svojo zasvojenost; tudi na način kraje ali umora. K temu dodajam tisto, kar se lahko zgodi v napadu na

²⁴⁶ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 2. poglavje, str. 37, št. hadisa 2235. Šejh Šuajb Al-Arnaut je rekel: verodostojen po njegovi poti prenašanja in drugih njegovih pričah.

čast in prepovedane (svete) stvari, zato ga je islam imenoval, da je "mati vseh velikih grehov".

2. Prepovedal je jesti mrhovino in svinjsko meso in tisto, kar spade v besede Vzvišenega Allaha: **"Prepovedani so vam mrhovina, kri, svinjina, tisto, kar je posvečeno nekomu drugemu kot Allahu, ter vsaka žival, ki je zadavljena, udarjena, strmoglavljena, z rogom nabodena in tista, ki jo je oklala zver - razen teh (živali), ki ste jih (predpisano) zaklali (pred smrtjo) - in to, kar je zaklano na žrtveniku. (Prepovedano) pa vam je tudi vedeževanje s puščicami (in kockanje). To je nepokorščina!"** (Al-Mâ'ida (Miza) 3. verz)

3. Prepovedal je klanje brez namernega ne omenjanja Allahovega imena pri tem ali tistiga, kar se omenja pri klanju razen Allahovega imena, Vzvišeni Allah pravi: **"Ne jejte tega, pri čemer klanju ni bilo omenjeno Allahovo ime, zakaj resnično je to nepokorščina /.../."** (Al-An'âm (Živina) 121. verz)

4. Prepovedal je jesti živali, ki imajo izrazite podočnjake, kot so lev, tiger, volk in podobno temu in ptice, ki imajo izrazite kremplje kot so sokol, orel in podobno njim.

5. Prepovedal je vse, kar je vidno škodljivo za človeško telo od pijač ali hrane kot je tobak in podobno, Vzvišeni Allah pravi: **"In ne ubijajte se, saj je Allah resnično usmiljen do vas."** (An-Nisâ' (Ženske) 29. verz)

6. Prepovedal je moškim (muslimanom) oblačiti svilo in zlato, ženskam (muslimankam) pa je to dovoljeno, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **"Ženskam mojega naroda (mojim slednikom) je dovoljeno oblačiti svilo in zlato, prepovedano pa je to moškim (mojega naroda)."**²⁴⁷

²⁴⁷ Musned imama Ahmeda 4. poglavje, str. 407, št. hadisa 19662, šejh Šuajb Al-Arnaut pravi: hadis je verodostojen z njegovimi pričami.

Nešteto je stvari, ki jih je islam ukazal in spodbuja na njih, navedli pa bomo le nekaj za primer:

1. Ukazal je na pravičnost tako v govoru kot tudi v dejanjih, Vzvišeni Allah pravi: **» Allah zahteva, da spoštujete pravice vsakega človeka, da z bližnjim delite imetje; prepoveduje pa razvrat, vse, kar je odvratnega in pa nasilje. Svetuje vam, da sprejmite nauk.«** (An-Nahl (Čebele) 90. verz)

Ko je prvi halifa 'Iskreni' Abu Bakr, naj bo Allah z njim zadovoljen, prevzel halifat so bile, med njegovim govorom, naslednje besede: **»Slabi med vami so pri meni močni, dokler mu ne povrnem njegovo pravico, če bo Allah tako hotel in močni med vami so slabi, dokler mu ne vzamem njegovo pravico, če bo Allah tako hotel...bodite mi pokorni, vse dokler sem jaz pokoren Allahu in Njegovemu poslancu, če pa bom nepokoren Allahu in Njegovemu poslancu, potem ni vaše pokorščine meni.«**²⁴⁸

Pravičnost se zahteva tako za sorodnika kot tudi za oddaljenega (tistega, ki ni sorodnik), zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»In ko govorite, bodite pravični, četudi gre za sorodnika. In izpolnjujte Allahovo zavezo. To vam zapoveduje, da bi se lahko spomnili.«** (Al-An‘âm (Živina) 152. verz)

Prav tako se pravičnost zahteva v stanju zadovoljstva in v stanju jeze, v odnosu z muslimanom in v odnosu z nemuslimanom, Vzvišeni Allah pravi: **» /.../in naj vas sovraštvo do nekega naroda ne zanese, da ne bi bili pravični. Bodite pravični, to je bližje bogaboječnosti/.../«** (Al-Mâ'ida (Miza) 8. verz)

²⁴⁸ Ibn Kesir: Al-Bidaje va An-Nihaje.

Vsemogočni Allah je ukazal pravičnost z uporabo sile, če tako zahteva stvar, in Vzvišeni Allah pravi: **»Poslance smo poslali z očitnimi dokazi, po njih smo razodevali knjige in merila, da bi ljudje pravično ravnali. Ustvarili smo železo, zelo je trdno in koristno ljudem.«** (Al-Hadîd (Železo) 25. verz)

Pri razlagi tega verza je učenjak Ibn Tejmiye dejal:

»Cilj pošiljanja poslancev vere in razodevanja knjig je, da ljudje postopajo pravično glede Allahovih pravic in pravic Njegovih bitij, tisti pa, ki odstopa od knjige je poravnan z 'železom' (z uporabo sile).«²⁴⁹

2. Ukazal je na dajanje prednosti drugemu pred seboj in spodbuja na to, saj je to pokazatelj iskrene ljubezni, kateri rezultati so v družbi jasno vidni. S tem se povečuje povezava med posamezniki družbe in njihovim trudom pri služenju drug drugemu. Vzvišeni Allah hvali tiste, ki dajo prednost v dobrem in dobrodelnosti ljudem pred samim seboj: **»/.../raje naklonijo njim kot sebi, čeprav je tudi njim potrebno! Kdor se ubrani lakomnosti, bo zagotovo uspel!«** (Al-Hašr (Izgnanstvo) 9. verz)

3. Islam je ukazal prijateljevanje in druženje z dobrimi (ljudmi) ter opozoril na prijateljevanje in sedenje s slabimi (zlobnimi) ljudmi. Allahov poslanec (ﷺ) je navedel primer, v katerem je pojasnil posledice druženja z dobrimi in posledice druženja s slabimi (zlobnimi) ljudmi ter dejal: **»Primer dobrega in slabega (zlobnega) družabnika je kot primer prodajalca dišav in kovača: prodajalec dišav ti bo ali podaril dišavo ali jo boš kupil od njega ali pa boš vsaj občutil in povohal lep vonj, medtem, ko ti bo kovač sežgal obleko ali pa boš občutil in povohal neprijeten vonj.«**²⁵⁰

²⁴⁹ Zbirka šeriatsko-pravnik decizij (odgovorov) 28:263.

²⁵⁰ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2104, št. hadisa 5214.

4. Ukazal je na pomiritev med ljudmi, ko se zgodijo spori in razdori med njimi, ker Vzvišeni Allah pravi: **»Ni dobrega v večini njihovih tajnih pogovorov, razen kdor spodbuja dajanje miloščine, opravljanje dobrih dejanj ali pomiritev med ljudmi. In kdor to stori, iskaje Allahovo zadovoljstvo, mu bomo kmalu dali veličastno nagrado.«** (An-Nisâ' (Ženske) 114. verz)

Pomiritev med ljudmi ima v islamu veličastni položaj, ki nima manjšega položaja od molitve, posta in ostalih dolžnosti od bogoslužja, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ali naj vas obvestim o boljšem od stopnje posta, molitve in miloščine? Pomiritev med ljudmi, ker nered (neenotnost) med njimi uničuje (vero).«**²⁵¹

Islam je v tem primeru izjemoma dovolil uporabo laži, z namenom združevanja src, združevanja in vključevanja razedinjenja, enotnosti besede, združevanja in vključevanja tistih, ki se razhajajo in preprečevanje sektaštva, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ) : **»Ne prištevam jih med lažnivce: človeka, ki pomirja med ljudmi, ko lažno govori in z njimi želi le pomiritev med ljudmi, človek, ki govori laž v vojni in ko mož govori laž svoji soprogi (da bi jo zadovoljil) in žena svojemu soprogu (da bi ga zadovoljila).«**²⁵²

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Ni lažnivec tisti, ki pomirja med ljudmi in prenaša dober govor ali govori dobro.«**²⁵³

5. Islam je ukazal na delanje dobrih dejanj in preprečevanje zlobnih dejanj z vsemi sredstvi in načini, vsak posameznik po svojih zmožnostih in sposobnostih, ker je to varnostni ventil, ki varuje narod od širjenja nepravčnosti, nereda in pokvarjenosti,

²⁵¹ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 663, št. hadisa 2509, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁵² Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 281, št. hadisa 4921.

²⁵³ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 958, št. hadisa 2546.

kjer se izgubijo pravice in prevladuje zakon džungle, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Kdor med vami vidi zlobno dejanje, naj ga spremeni z roko, in če ni zmožen, potem s svojim jezikom, in če ni zmožen, potem s svojim srcem, to pa je najslabše verovanje.«**²⁵⁴

Z ukazovanjem na dobra dejanja in preprečevanjem zlobnih dejanj se pouči nevednež, zbudi nemarnež, popravi grešnik, pomaga tisti, ki je na pravi poti in prakticira Allahova verska zakonodaja, Vzvišeni Allah pravi: **»In pomagajte drug drugemu v dobrodelnosti in bogaboječnosti in ne pomagajte drug drugemu v grehu in napadanju.«** (Al-Mâ'ida (Miza) 2. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) je navedel primer v katerem je pojasnil kakšna je posledica zapuščanja ukazovanja na dobra dejanja in preprečevanja zlobnih dejanj in je dejal: **»Primer tistega, ki stoji pri Allahovih mejah²⁵⁵ in tistega, ki prekorači te meje je podobno, kot primer ljudi, ki so na ladji žrebali in nekateri med njimi so dobili njen zgornji del, drugi pa njen spodnji del. Ko so tisti spodaj iskali vodo (za pitje), so šli mimo tistih zgoraj in jim rekli: 'Če bi mi v našem deležu naredili luknjo, s tem ne bi vznemirili tiste zgoraj.' In če bi jih oni pustili in tisto, kar so želeli, bi bili vsi skupaj uničeni, če pa bi jih preprečili v luknjanju ladje, bi bili vsi skupaj rešeni.»**²⁵⁶

Vsemogočni Allah je pojasnil kazen, ki je posledica zapuščanja ukazovanja na dobra dejanja in preprečevanja zlobnih dejanj v Svojem govoru: **»Na jeziku Davida in Jezusa, Marijinega sina, so bili prekleti tisti potomci Izraela, ki so postali**

²⁵⁴ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 69, št. hadisa 49.

²⁵⁵ Tisti, ki vztraja pri Allahovih ukazih in ne prekoračuje tisto, kar je Allah prepovedal, ukazuje na dobra dejanja in preprečuje slaba dejanja.

²⁵⁶ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 882, št. hadisa 2361.

neverniki, zato ker se niso pokoravali, in zato, ker so napadali. Drug drugega niso odvrčali od zla, ki so ga počeli. Kako bedno je to, kar so počeli!” (Al-Mâ’ida (Miza) 78-79)

Ukazovanje na dobra dejanja in preprečevanje zlobnih dejanj ima svojo etiko, smernice in predpise, med njimi so:

- Da je oseba, ki ukazuje na dobra dejanja in preprečuje zlobna dejanja spoznala resničnost tistega, kar ukazuje, tako da ne bi pokvarila pri ljudeh njihovo vero. Od Sufjana bnu Abdillaha As-Sekafija se navaja, da je on rekel: **O, Allahov poslanec, svetuj mi nekaj, česar se bom držal.”** On (ﷺ) je rekel: **“Reci: Moj Gospodar je Allah in potem vztrajaj na tem.”** Rekel sem: **“O, Allahov poslanec, kaj se najbolj bojiš zame?”** On je dejal: **Potem je on (ﷺ) prijel za svoj jezik in nato rekel: “To!”** ²⁵⁷
- Da ne bo njegovo preprečevanje zlobnih dejanj povzročilo večjo škodo in nered od tistega, kar on preprečuje.
- Da sam ne dela, tistega na kar on opozarja in preprečuje ali zapušča tisto, na kar ukazuje, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»O verniki, zakaj govorite eno, delate pa drugo? O, kako Allah sovraži besede, ki jim ne sledijo dejanja!«** (As-Saff (Bojni razpored) 2-3)
- Da bo blag in ukazuje sočutno ter preprečuje zlobna dejanja na nežen in blag način, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **»Resnično nič ni storjeno s prijaznostjo, razen, da ga olepša**

²⁵⁷ Hadis se navaja v Sunenu At-Tirmizije, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) je rekel, da je hadis verodostojen.

(to dejanje) in nič ni storjeno brez prijaznosti, razen da ga ogrdi.«²⁵⁸

- Da je sposoben prenesti vse nevšečnosti in vznemirjenja, ki ga bodo prizadela na poti ukazovanja na dobra dejanja in preprečevanja zlobnih dejanj, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»/.../ in zahtevaj opravljanje dobrih del! Odvrčaj od zlih dejanj in potrpežljivo prenašaj usodo! Dolžnost je tako ravnati.«** (Lukaman 17. verz)

6. Ukazal je na lepo etiko (vedenje) in spodbuja, da se oseba okraši s pohvaljeno etiko (vedenjem), ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **»Nič ni težje na tehtnici od lepe etike (lepega vedenja oz. karakterja).«**²⁵⁹

Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil nagrado tistega, ki je opisan z lepo etiko v svojem govoru: **»Resnično so meni najljubši med vami in najbližji pri sedenju na Sodnem dnevu najboljši med vami v etiki (vedenju) in resnično so meni najbolj osovraženi med vami in najbolj oddaljeni od mesta mojega sedenja na Sodnem dnevu gobezdači, tisti, ki se hvalijo, ki povijajo svoje ustnice tekoče govoreč in Al-Mutefejkihun.«** Rekli so: **»O, Allahov poslanec, mi že vemo kdo so gobezdači in tisti, ki se zgovorno hvalijo, kdo pa so Al-Mutefejkihun?«** On (ﷺ) je dejal: **»Ošabneži (naduti).«**²⁶⁰

7. Ukazal je delanje dobrega in zalaganje za to, Džafer bnu Muhammed navaja od svojega očeta on pa od svojega dedka, da je rekel: Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **»Delaj dobro tistemu, ki si to zasluži in tistemu, ki si to ne zasluži, če boš zadel (mesto), ki si to zasluži, njemu to tudi pripada, če pa**

²⁵⁸ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2004, št. hadisa 2594.

²⁵⁹ Sahihul-Džamius-Sagir, št. hadisa 5721.

²⁶⁰ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 370, št. hadisa 2018, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

ne boš zadel (mesta), ki si to zasluži, potem si ti od tistih, ki si to (nagrado) zasluži.«²⁶¹

8. Islam je ukazal, da se trdno prepriča pri prenašanju novic in pojasni razlaga preden se izrečejo sodbe, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **»O verniki, če vam kakšen nepošten čovjek prinese kakšno novico, jo dobro preverite, da ne bi iz neznanja komu škodovali in se potem kesali!«** (Al-Hudžurat (Sobe) 6. verz)

9. Ukazal je potreben trud v dajanju iskrenega nasveta, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Vera je iskreni nasvet.«** **Mi smo pa vprašali: »Komu, o Allahov poslanec?«** **On (ﷺ) je dejal: »Iskrenost pri sledenju Allahovih ukazov, naukov Njegove knjige in Njegovega poslanca in svetovanju ter poslušnosti (dokler ni greha v tem) vodi muslimanov in splošnim ljudem (s svetovanjem, poučevanjem vere in ukazovanjem naj delajo dobra dejanja in preprečujejo slaba dejanja).«**²⁶²

- Iskrenost do Allaha se doseže z verovanjem v Njega, v oboževanju samo Njega in negiranju vseh partnerjev poleg Njega ter razglasitvijo, da je On daleč od kakršnekoli nepopolnosti v Njegovih imenih in lastnostih. Da On postopa v tem univerzumu, kar On hoče to se tudi zgodi in kar On noče to se tudi ne zgodi. Prav tako sledenje Njegovim ukazom in izogibanje Njegovih prepovedi.

- Iskrenost do Njegove knjige se doseže z verovanjem, da je ona Allahov govor, razodeta od Njega ter da je ta knjiga (Kur'an) zadnje razodeta nebeška knjiga. Mora se dovoljevati vse, kar je v njej dovoljeno in prepovedovati vse, kar je v njej prepovedano ter jo narediti kot pot, po kateri se ravna.

²⁶¹ Musned Aš-Šihab 1. poglavje, str. 436, št. hadisa 747, hadis je slab, nahaja se v Daiful-Džamii pod številko 894.

²⁶² Sahih Muslim 1. poglavje, str. 74, št. hadisa 55.

- Iskrenost do Njegovega poslanca (ﷺ) se doseže v poslušnosti tistega, kar je on ukazal, potrjevanju resničnosti tistega, o čem nas je on obvestil, izogibanjem tistih stvari, ki jih je on prepovedal in opozoril nanje. Potrebno ga je imeti rad, ga spoštovati, postopati po njegovem sunnetu (suni) ter jo širiti med ljudi.

- Iskrenost in nasvet do muslimanskih vodij se doseže v pokornosti njim, če ne ukazujejo na greh in nepokorščino (do Vzvišenega Allaha), potrebno jih je napeljevati na dobro, jim pomagati, se jim ne zoperstavljati, svetovati jim na blag in sočuten način ter jih opomniti na pravice ljudi.

- Iskrenost do muslimanskih množic se doseže tako, da se jih usmerja v dobro in koristno, tako v zadevah v zvezi z njihovo vero, kot tudi tuzemskim življenjem. Potrebno jim je pomagati pri izpolnjevanju njihovih potreb, jih zaščititi pred škodo in vznemirjanjem. Da jim želimo tisto, kar želimo zase, da preziramo, da jih prizadene tisto, kar preziramo zase ter da z njimi ravnamo, tako kot imamo radi, da se z nami ravna.

In sprošno pravilo v velikodušnosti, Vzvišeni Allah pravi: **“In ne stisni svojih rok k vratu, niti ne bodi povsem odprtih rok, da potem ne obsediš grajan, užaloščen.”** (Al-Isrâ’ (Nočno potovanje) 29. verz)

10. Islam je ukazal, da se skrijejo pomanjkljivosti in slabosti ljudi, spodbuja k odstranjevanju težav in skrbi ljudi in olajšanju njihovih zadev, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdor odstrani od vernika neko stisko od stisk tega sveta, bo Allah odstranil od njega stisko od stisk Sodnega dne, kdor olajša tistemu, ki je v težavah, bo njemu Allah olajšal na tem in onem svetu, kdor skrije pomanjkljivost (oz. neko napako) muslimana, mu bo Allah skril njegovo pomanjkljivost**

(napako) na tem in onem svetu, Allah pomaga svojemu sužnju, vse dokler on pomaga svojemu bratu.”²⁶³

11. Islam ukazuje na potrpežljivost in spodbuja k temu, vseeno ali gre za potrpežljivost v pokorščinah ali potrpežljivost v izogibanju prepovedanih stvari, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Potrpežljivo čakaj rzsodbo svojega Gospodarja. Vidimo te in varujemo.”** (At-Tur (Gora) 48. verz)

Ali potrpežljivost na Allahovih določitvah v usodi, kot je potrpežljivost na revščini, lakoti, bolezni in strahu, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Skušali vas bomo z nekaj strahu, lakote, izgube imetja, življenj in pridelkov. Ti pa sporoči blago vest potrpežljivim, tistim, ki, ko jih doleti kakšna nesreča, rečejo: "Mi pripadamo Allahu in k Njemu se bomo vrnili." Takim pripadata blagoslov in milost njihovega Gospodarja in takšni so na pravi poti.”** (Al-Bâqara (Krava) 155-157)

12. Islam je ukazal, da se brzda jeza in odpušča ljudem, ko je oseba zmožna odgovoriti na to (se maščevati), to pa zato, ker to krepi vezi med člani družbe in skuša oddaljiti vse, kar povečuje duh sovražnosti, prekinjanja medsebojnih odnosov in obračanja hrbta eni od drugih. Zato je islam dal za to dejanje veličastno nagrado in Vsemogočni Allah je pohvalil tiste, ki so opisani in okrašeni s temi lastnostmi, tako Vzvišeni Allah pravi: **“In hitite k odpuščanju vašega Gospodarja in k plodnemu vrtu v Raju, širokemu kot nebesa in Zemlja, pripravljenemu za bogaboječe; tiste, ki delijo od svojega imetja v blaginji in v stiski, brzda jezo in odpuščajo ljudem, Allah ljubi dobrodelnike/.../.”** (Aali ‘Imrân (Amramova družina) 133-134)

²⁶³ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2074, št. hadisa 2699.

13. Islam ukazuje, da se na slabo ali zlo povrne z dobrim, zato da se zbližijo srca in izbriše iz njih tisto, kar je v njih od velikega sovraštva ter se preseka pot maščevanja, Vzvišeni Allah pravi: **“Dobro i zlo nista isto! Zlo povrni z dobrim, pa bo tvoj sovražnik naenkrat postal tvoj dober prijatelj.”** (Fussilet (Razlaga) 34. verz)

PODROČJE ISLAMSKÉ KULTURE (ETIKE)

Islamska verska zakonodaja je predpisala skupino kulturnih vedenj, ki spodbuja muslimane, da jih prakticirajo, zato da bi se izpopolnila islamska osebnost. Od teh kultur vedenja so naslednja:

Kultura vedenje pri jedi

1. Omenjanje Allahovega imena preden se začne jesti in zahvala Allahu po jedi, potrebno je jesti tisto, kar se nahaja na najbližji strani hrane in z desno roko – ker se leva uporablja za čiščenje umazanih in neprijetnih stvari – Omer bnu Abi Selemeh pravi: **Ko sem bil deček, sem jedel v sobi Allahovega poslanca (ﷺ) moje roke pa so segale po vsem krožniku za hrano, Allahov poslanec (ﷺ) pa mi je dejal: “O, deček, omeni Allahovo ime, jej s svojo desnico in jej tisto, kar je pred teboj.”**²⁶⁴

2. Da se ne zaničuje hrana, karkršnakoli naj je, ker Abu Hurejra, naj bo Allah z njim zadovoljen, navaja: **“Allahov poslanec (ﷺ) ni kritiziral nikoli hrane, če bi mu bila všeč, bi jo pojedel, če ne bi bila všeč, bi jo pustil.”**²⁶⁵

3. Da ne pretirava pri jedi ali pijači, ker Vzvišeni Allah pravi: **“/.../jejte in pijte, vendar ne pretiravajte. On zares ne mara tistih, ki pretiravajo.”** (Al-A‘râf (Višave) 31. verz)

Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Človek ne napolni zle skledé od trebuha. O, sin Adama, dovolj imaš nekaj zalogajev, ki te bodo držali pokonci, če pa že mora biti (več) potem naj**

²⁶⁴ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2056, št. hadisa 5061.

²⁶⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2065, št. hadisa 5093.

bo tretjina za hrano, tretjina za pijačo in tretjina za dihanje.” ²⁶⁶

4. Da se ne diha ali piha v posodo, ker Ibn Abbas, naj bo Allah z njima zadovoljen, pravi, **da je Allahov glasnik (ﷺ) prepovedal, da se vdihuje ali piha v posodo.”** ²⁶⁷

5. Da se ne umaže drugi osebi jed ali pijača. Said Al-Hudrij, naj bo Allah zadovoljen z njim, pravi: **“Slišal sem Allahovega poslanca (ﷺ), da je prepovedal pitje iz začetka odprtine meha ali majhne posode. Abdullah, Ma’mer ali nekdo drug pravi, da se misli na pitje iz ust oz. začetka meha ali posode.”** ²⁶⁸

6. Da je z drugimi in se izogiba, da posmično je. Neki človek je vprašal Allahovega poslanca (ﷺ): **“Resnično jemo, ampak se ne zasitimo!” On (ﷺ) je dejal: “Ali skupaj jeste vašo hrano ali ločeno?” On je odgovoril: “Ločeno.” On (ﷺ) je rekel: “Skupaj jejte vašo hrano, omenite Allahovo ime in vam bo blagoslovljena (hrana).”** ²⁶⁹

7. Če je nekdo povabljen na hrano, njega pa sledi še neka oseba, potem mora ta oseba, ki sledi vprašati gostitelja za dovoljenje. **Neki človek od ensarjev, ki je imel naziv Abu Šuajb, je povabil pet ljudi, med katerimi je bil Allahov glasnik (ﷺ) peti. Z njimi je prišel še en človek in Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: »Ta nas je resnično sledil in če želiš mu lahko dovoliš ali pa če želiš, da se vrne, se bo**

²⁶⁶ Sahih Ibn Hibban 12. poglavje, str. 41, št. hadisa 5236, Šujab Al-Arnaut pravi, da je hadis verodostojen.

²⁶⁷ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 338, št. hadisa 3728, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁶⁸ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2132, št. hadisa 5303.

²⁶⁹ Sahih Ibn Hibban 12. poglavje, str. 27, št. hadisa 5224, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober v As-Silsile As-Sahiha.

vrnil?« On (gostitelj) je dejal: »Ne, raje mu dam dovoljenje.«²⁷⁰

Kultura iskanja dovoljenja

1. Je razdeljena na dva dela:

- Iskanje dovoljenja zunaj hiše, ker Vzvišeni Allah pravi: **“O, verniki, ne vstopajte v tuje hiše brez dovoljenja in preden ne pozdravite njenih prebivalcev! Tako je najboljše za vas. Poučite se!”** (An-Nur (Svetloba) 27. verz)

- Iskanje dovoljenja znotraj hiše, ker Vzvišeni Allah pravi: **“Ko pa vaši otroci povsem odrastejo, naj pred vstopom vedno prosijo za dovoljenje, kakor so prosili zanj starejši od njih.”** (An-Nur (Svetloba) 59. verz)

Namen tega je obarovati skrivnosti v hiši in prekriti tisto, kar je v njih od posebnih stvari. Neki človek je gledal v sobo Allahovega glasnika (ﷺ) iz luknje v vratih, Allahov glasnik (ﷺ) pa je imel pri sebi glavnik, s katerim se je praskal po glavi ter je dejal: “Če bi vedel, da me ti zares gledaš, bi ti s tem izruval oko! Resnično je zahtevano iskanje dovoljenja, da ne bi oko videlo tisto, kar je prepovedano.”²⁷¹

2. Da oseba trmasto ne vztraja pri iskanju dovoljenja, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi:” **Trikrat bi morali poiskati dovoljenje. Če ti je dovoljeno (nato vstopi), in če ni, se vrni nazaj.**”²⁷²

3. Da se oseba, ki prosi dovoljenje za vstop, predstavi kdo je. Džabir, naj bo Allah z njim zadovoljen, je dejal: **“Prišel sem k**

²⁷⁰ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 732, št. hadisa 1975.

²⁷¹ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2304, št. hadisa 5887.

²⁷² Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1696, št. hadisa 2154.

Allahovemu glasniku (ﷺ) glede dolga svojega očeta, potrkal sem na vrata, on (ﷺ) pa je rekel: “Kdo je to?” Rekel sem: “Jaz sem.” On (ﷺ) pa je dejal: “Jaz sem, jaz sem!” Kot da mu ni všeč (kar sem rekel).” ²⁷³

Kultura pozdravljanja

1. Islam spodbuja širjenje pozdrava (selama) med posamezniki družbe, ker to povzroča ljubezen in združevanje med posamezniki, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Prisežem pri Tistem, ki ima mojo dušo v Svoji roki ne boste vstopili v Raj, vse dokler ne boste verovali in ne boste (popolnoma) verovali, vse dokler se ne boste med seboj imeli radi. Ali naj vas napotim na nekaj, če ga boste delali, se boste imeli radi med seboj? Širite pozdrav (selam) med seboj.”** ²⁷⁴

2. Dolžnost odzdrava tistemu, ki pozdravi s selamom, ker Vzvišeni Allah pravi: **“In ko se vas pozdravi z nekim pozdravom, odzdravite z lepšim pozdravom ali pa ga vrnite.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 86. verz)

3. Islam je pojasnil pravice pri pozdravu (s selamom), Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Tisti, ki jaha bo pozdravil pešca, pešec bo pozdravil tistega, ki sedi in manjša skupina ljudi bo pozdravila večjo skupino ljudi.”** ²⁷⁵

Kultura glede sedišč

1. Pozdraviti je potrebno s selamom tiste, ki sedijo pri vstopu in odhodu iz mesta sedenja, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ko**

²⁷³ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2306, št. hadisa 5896.

²⁷⁴ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 350, št. hadisa 5193, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁷⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 230, št. hadisa 5878.

nekdo med vami konča s sedenjem naj pozdravi s selamom, če se mu zdi, da bi moral še sedeti, naj sedi. Ko pa vstane (pri odhodu) naj pozdravi s selamom, ker prvi selam ni nič pomembnejši od drugega.”²⁷⁶

2. Da se naredi prosto mesto za druge tam, kjer se sedi, ker Vzvišeni Allah pravi: **O, verniki! Ko vam je rečeno: “Naredite prostor na sediščih še za druge,” storite tako, pa bo tudi Allah vam naredil prostor. Ko pa vam je rečeno: “Vstanite,” tedaj vstanite! Allah bo visoko povzdignil tiste med vami, ki verujejo in imajo znanje. Allah dobro ve, kaj počnete!”** (Al-Mudžadele (Razprava) 11. verz)

3. Da se ne vzdigne oseba, iz sedišča, da bi se na to mesto vsedlo. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Naj človek ne dvigne človeka iz sedišča, kjer je sedel, da bi se tam vsedel, ampak razširite in naredite prostor.”**²⁷⁷

4. Kdor vstane iz sedišča in se potem vrne nazaj, on ima največ pravice na to sedišče, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdor vstane iz sedišča in se potem vrne nazaj k njemu, ima on največ pravice nanj (na to sedišče).”**²⁷⁸

5. Da se ne ločuje med dvema osebama, ki sedita skupaj, razen po njihovi privolitvi, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ni dovoljeno, da bi človek ločil dve osebi (tako, da se vsede med njima) razen z njihovo privolitvijo.”**²⁷⁹

6. Da dve osebi ne šepetata v prisotnosti tretje osebe, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Če ste trije, naj dva človeka**

²⁷⁶ Sahih Ibn Hibban 2. poglavje, str. 247, št. hadisa 494, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen v Al-Edebul-Mufredu.

²⁷⁷ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1714, št. hadisa 2177.

²⁷⁸ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1715, št. hadisa 2179.

²⁷⁹ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 262, št. hadisa 4845, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis dober-verodostojen.

zasebno ne šepetata brez tretjega, dokler se ne mešate z večjim številom ljudmi, ker ga bo to ožalostilo.”²⁸⁰

7. Ljudje na srečanju se ne smejo posvečati govoru brez omenjanja Vzvišenega Allaha ali koristnih proučevanj od katerih imajo korist vsi, tako v svetovnih kot tudi v verskih zadevah, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Noben narod ne zapusti druženja (mesta sedenja), v katerem ni bilo omenjeno Allahovo ime, in da ni to podobno zapuščanju oslovskega trupla ter bo to druženje vir žalosti za njih.”**²⁸¹

8. Da se ne sooča ljudi, ki so v družbi, s tistim, kar oni prezirajo, od Enesa bnu Malika se navaja, **da je neki človek vstopil k Allahovemu poslancu (ﷺ) na sebi pa je imel sled cinka (na rokah), Allahov glasnik (ﷺ) pa se je redko soočil s človekom v obraz z nečim, kar je sovražil in ko je človek odšel, je on (ﷺ) dejal: “Ko bi ukazali temu, da si umije svoje roke.”**²⁸²

Kultura srečanja

1. Islam upošteva splošni občutek tistih, ki se zberejo na nekem mestu in to samo zato, da bo takšno srečanje zaželeno, da se z njim doseže želeni korist in si prizadeva odpraviti vse, kar bi bil razlog za prezirno ali nezaželeno srečanje. Islam ukazuje, da njegovi sledniki skrbijo za telesno higieno, tako da ne bo prisoten neprijeten vonj, ki bo vznemirjal tistega, ki sedi z njimi, da skrbijo za higieno oblačil, tako da se ne gleda umazanija, ki je odvrtna za ljudi, tako kot tudi ukazuje, naj

²⁸⁰ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str.2319, št. hadisa 5932.

²⁸¹ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 264, št. hadisa 4855, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je hadis verodostojen.

²⁸² Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 81, št. hadisa 4182, Al-Albani meni, da je hadis slab.

pozorno poslušajo govornika in ga ne prekinjajo v govoru ter da sedijo tam, kjer je prosto mesto, da ne bi hodilo preko ljudi, ki sedijo in se z njimi drenjali, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi za srečanje muslimanov ob petkovi molitvi: **“Kdor se okopa v petek, očisti zobe z misvakom, se nadišavi z lepo dišavo, če jo ima, obleče najlepšo obleko, potem odide vse dokler ne pride do mošeje (da se udeleži petkove molitve) ne da bi hodil prek ljudi (se vsede tam, kjer je prosto mesto), da bi prišel v prve vrste in potem opravi kakršenkoli rak'ah (molitev iz pozdrva do molilnice), potem pa mirno sedi, dokler ne pride imam (vodja), posluša pridigo in ne govori ničesar vse dokler se molitev ne konča, bo ta njegova petkova molitev odkup za grehe, ki jih je naredil med to molitvijo in drugo petkovo molitvijo.”**²⁸³

2. Zahteva se, da se tisti, ki kihne zahvali Allahu, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Če nekdo med vami kihne, naj reče ‘hvala Allahu’ (alhamdulillah), njegov brat ali družabnik pa naj reče ‘naj ti se Allah usmili’ (jerhamukellah) in ko reče ‘naj ti se Allah usmili’, naj mu on reče ‘naj vas Allah napoti in popravi vaše stanje’ (jehdikumullahu va juslihu balekum).”**²⁸⁴

3. Abu Hurejre navaja od Allahovega poslanca (ﷺ), da je bilo od njegove kulture, da je on (ﷺ) dejal: **“Če kdo kihne, naj položi svoj dlan na obraz in spusti (zniža) svoj glas.”**²⁸⁵

4. Zahteva se, da če se nekomu zeha, naj poskuša to ustaviti, ker to vodi k lenobi, zaradi govora Allahovega poslanca (ﷺ)

²⁸³ Sahihul-Džamius-Sagir št. hadisa 6066.

²⁸⁴ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2298, št. hadisa 5870.

²⁸⁵ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 4. poglavje, str. 293, št. hadisa 7684, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro v Al-Džamii as-Sagiru.

): **“Resnično ima Allah rad kihanje, prezira pa zehanje. Ko nekdo med vami kihne in se nato zahvali Allahu, je pravica vsakega musliman, ki ga sliši, da mu reče ‘naj ti se Allah usmili’”. Kar se tiče zehanja, je to od satana, zato naj to poskuša zaustaviti, kolikor je zmožen, če pa izgovori ‘Aahh’, se (med tem) satan smeji.”**²⁸⁶

5. Opuščanje riganja v mestu sedenja (družbi), ker Ibn Omer, naj bo Allah z njim zadovoljen, pravi: **Neki človek je rigal pri Allahovem poslancu (ﷺ) in on mu je dejal: “Zaustavi pri sebi tvoje riganje, ker večina tistih, ki bodo siti na tem svetu, bodo najbolj dolgo lačni na Sodnem dnevu.”**²⁸⁷

Kultura govora

1. Oseba mora vedno pozorno poslušati govornika in ga ne prekinjati, vse dokler ne konča govor, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal pri poslovilnem romanju enemu od svojih prijateljev: **»Reci ljudem, naj molčijo (tako, da slišijo moj govor).«**²⁸⁸

2. Pojasnevanje in razlaga govora, tako da ga sogovornik razume, Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: **»Govor Allahovega poslanca (ﷺ) je bil jasen, tako da bi ga razumel vsak, ki ga je slišal.«**²⁸⁹

3. Govornik kot tudi poslušalec naj bosta preprosta in nasmejanega obraza, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal:

²⁸⁶ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2297, št. hadisa 5869.

²⁸⁷ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 649, št. hadisa 2478, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro.

²⁸⁸ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 56, št. hadisa 121.

²⁸⁹ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 261, št. hadisa 4839, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno.

»Ne podcenjujte nobenega dobrega dejanja, četudi srečate svojega brata z veselim obrazom.«²⁹⁰

4. Da se sogovorniku govori na prijazen in prijeten način, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Za vsak človeški sklep, se vsak dan, v katerem vzide sonce, da miloščina. Pomiriti dve sprti osebi je miloščina, pomagati človeku, da zajaha svojo jahalno žival ali da daš njegove stvari na njo, je miloščina. In lepa beseda je miloščina. Vsak korak, s katerim korakaš na molitev je miloščina in odklanjanje neprijetnosti s poti je miloščina.«**²⁹¹

Kultura obiska bolnika

1. Islam spodbuja obiskovanje bolnika ter ga uvršča med pravice muslimana do svojega brata muslimana, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **Musliman ima glede drugega muslimna pet pravic: da mu odzdravi (na selam), da ga obiše, ko je bolan, da mu opravi pogrebni obred, da se odzove na njegov poziv in da mu odvrne na kihanje (z besedami ‘naj ti se Allah usmili’).**²⁹²

Islam spodbuja muslimane naj obiskujejo bolnike in je pojasnil nagrado, ki izhaja iz tega, Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **“Kdo obiše bolnega človeka je nepretrgoma v času trgatve rajskega hurfeta.”** Rekli so mu: **“O, Allahov poslanec, kaj je rajski hurfet?”** On (ﷺ) je odgovoril: **“To so njegovi plodovi.”**²⁹³

2. Pokazovanje ljubezni in sočutja pri obisku, od Aiše hčerke Sa'da se navaja, da je njen oče dejal: **V Meki sem zbolel, k**

²⁹⁰ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2026, št. hadisa 2626.

²⁹¹ Sahihul-Buhari 3. poglavje, str. 1090, št. hadisa 2827.

²⁹² Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 418, št. hadisa 1183.

²⁹³ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 1989, št. hadisa 2568.

meni je prišel na obisk Allahov glasnik (ﷺ), on je dal svojo roko na moje čelo, potem je obrisal moje prsi in trebuh, nato je dejal: “Allah moj, ozdravi Sa’da in mu izpopolni njegovo emigracijo (hidžro - preselitev).” ²⁹⁴

3. Molitev za bolnika, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: “Kdor prosi Allaha za bolnika, kateremu še ni prišel smrtni čas in reče pri njemu sedemkrat “prosim Veličastnega Allaha, Gospodarja veličastnega prestola (Arša), da te ozdravi”, ga bo Allah ozdravil od te bolezni.” ²⁹⁵

Kultura vedenja pri šali

Življenje v islamu ni, kot nekateri mislijo, daleč od razvedrila in dovoljene šale, Hanzale Al-Usejdija je pripovedoval: Srečal me je Abu Bekr in vprašal: “Kako si o, Hanzale?” Rekel sem: “Hanzale je postal hinavec!” On je dejal: “Daleč je Allah od vsake nepopolnosti! Kaj praviš?” Dejal sem: “Ko smo pri Allahovem poslancu (ﷺ) in ko nam on omenja Pekel in Raj, kot da ga vidimo z lastnimi očmi, ko pa odidemo od Allahovega poslanca (ﷺ), se posvetimo našim ženam, otrokom in dobičkonosnim poslom in veliko pozabimo.” Abu Bekr je dejal: “Resnično se nam podobno dogaja.” Tako sem odšel z Abu Bekrom k Allahovemu poslancu (ﷺ) in ko sva vstopila k njemu, sem rekel: “O, Allahov poslanec, Hanzale je postal hinavec.” Allahov poslanec (ﷺ) je vprašal: “In kako to?” Dejal sem: “O, Allahov poslanec, ko smo pri tebi, nam omenjaš Pekel in Raj, kot da ga vidimo z lastnimi očmi, ko pa odidemo od

²⁹⁴ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 187, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno.

²⁹⁵ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 1. poglavje, str. 493, št. hadisa 1269, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro v Sahihu Sunenu Abu Davuda.

tebe se posvetimo našim ženam, otrokom in dobičkonosnim poslom in veliko pozabimo.” Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: “Prisežem pri Tistem, ki ima mojo dušo v Svoji roki, če bi vi nepretrgoma vztrajali na tistem, kot ste pri meni in v omenjanju, bi se z vami rokovali angeli v vaših posteljah in na vaših poteh, toda o, Hanzale, uro tega in uro tistega (trikrat je to rekel).”²⁹⁶

Tako je Allahov poslanec (ﷺ) v tem pripovedovanju pojasnil, da je dovoljeno razvedrilo in zabava duše zahtevana stvar, da se obnovita aktivnost in vitalnost duše.

1. Allahov poslanec (ﷺ) je pojasnil svojim prijateljem kulturo šale, ko so ga vprašali: “**O, Allahov poslanec, ti se šališ z nami.**” On je dejal: “**Da, toda jaz, resnično, vedno govorim resnico.**”²⁹⁷

2. Tako kot je šala v govoru je tudi v dejanjih, Allahov poslanec (ﷺ) se je šalil s svojimi prijatelji v dejanjih. Enes bin Malik pripoveduje, **da je neki beduin iz puščave, ki se je imenoval Zahir bin Haram, prihajal in prinašal iz puščave darila Allahovemu glasniku (ﷺ), Allahov poslanec (ﷺ) pa bi mu dal popotnico, ko se je odpravljaj nazaj v puščavo. Allahov poslanec (ﷺ) je rekel: »Zahir je naša puščava in mi smo njegovo mesto.«** Ko je Zahir na tržnici prodajal svoje stvari (ki jih je prinesel s seboj) mu je Allahov glasnik prišel s hrbtne strani in ga objel, on ga pa ni videl. Zahir je dejal: »Kdo je to? Pusti me.« Nato se je obrnil proti njemu in prepoznal, da je to Allahov glasnik (ﷺ), tako da je začel svoj hrbet (zaradi blagoslova) še bolj naslanjati na njegove (ﷺ) prsi. Allahov poslanec je rekel: »Kdo bo kupil tega sužnja?« Zahir pa je dejal:

²⁹⁶ Sahih Muslim 4. poglavje, str. 2106, št. hadisa 2750.

²⁹⁷ Sunen At-Tirmizi 4. poglavje, str. 357, št. hadisa 1990, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno.

»Allahov poslanec, videl boš, da sem brez vrednosti.« On (ﷺ) pa mu je odvrnil: »Toda ti pri Allahu nisi brez vrednosti.« Ali je dejal: »Ti si pri Allahu dragocen.«²⁹⁸

3. Da v šali ne bo tistega, kar vznemirja, zmerja ali škoduje muslimanu, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Muslimana ni dovoljeno prestrašiti drugega muslimana.«**²⁹⁹

4. Da šala ne gre izven kroga resnice, tako da se laže, zato da bi se ljudje smejali, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **»Gorje tistemu, ki govori in laže, da bi s tem spravljal ljudi v smeh, gorje mu, gorje mu!«**³⁰⁰

Kultura izražanja sožalja

1. Izražanje sožalja je predpisano, da se potolaži pokojnikova družina in olajša njihova žalost in nesreča. Allahov poslanec (ﷺ) je dejal: **»Vsakega vernika, ki izrazi sožalje svojemu bratu, ko ga prizadene nesreča, bo Allah oblekel z obleko plemenitosti na Sodnem dnevu.«**³⁰¹

2. Molitev Allaha za družino pokojnika ter njihovo spodbujanje na potrpežljivost in pričakovanje nagrade, **Usame bnu Zejd je dejal: Bili smo pri Allahovem glasniku (ﷺ) in ena izmed njegovih hčerk je poslala sela k njemu, da ga pokliče in obvesti, da je njen sin v smrtnih mukah. Poslanec (ﷺ) mu je rekel, naj se vrne in jo obvesti, da Allahu pripada vse**

²⁹⁸ Sahih Ibn Hibban 13. poglavje, str. 106, št. hadisa 5790, šejh Šuajb Al-Arnaut pravi, da je veriga pripovedovalcev v hadisu dobra.

²⁹⁹ Musned Imama Ahmeda 5. poglavje, str. 362, št. hadisa 23114, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno v Sunenu Abu Davuda.

³⁰⁰ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 297, št. hadisa 4990, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro.

³⁰¹ Sunen Ibn Madže 1. poglavje, str. 511, št. hadisa 1601, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro.

kar vzame in kar da, da je vse pri Njemu do določenega časa in da ji ukaže naj bo potrpežljiva in pričakuje nagrado za to. Potem se je sel k njemu vrnil drugič in dejal, da je ona prisegla naj ji on vsekakor pride. Takrat je vstal Allahov glasnik (ﷺ) z njim pa še Sad bin Ubade in Muaz bnu Džebel ter odšel z njimi k njej. Ko so prišli, so mu dali dečka v roke, njegova duša pa je začela hropsti, kot da je v mehu vode. Takrat so zasolzile njegove (ﷺ) oči, Sad pa mu je rekel: »Kaj je to, o Allahov poslanec?« On (ﷺ) pa je dejal: »To je milost, ki jo je Allah dal v srca Njegovih sužnjev, resnično se Allah usmili med Svojimi sužnji milostnim.«³⁰²

3. Molitev za umrlega, da mu se odpustijo njegovi grehi, učenjak Aš-Šafija, naj mu se Allah usmili, je imel rad, da se reče: »**Naj Allah poveča tvojo nagrado in polepša tvoje sožalje (ti da potrpežljivost) in odpusti tvojemu umrlemu.**«

4. Pohvalno je, da se pripravi hrana za družino pokojnika, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: »**Pripravite za Džaferovo družino hrano, njim je prišal stvar, ki jih je preokupirala.**«³⁰³

Kultura spanja

1. Pri spanju je potrebno omeniti Allahovo ime in ležati na desni strani ter da se človek prepriča, da ni na tem mestu ničesar, kar bi mu škodovalo ali ga vznemirjalo, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **Ko nekdo med vami namerava spati**

³⁰² Sahih Muslim 2. poglavje, str. 635, št. hadisa 923.

³⁰³ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 1. poglavje, str. 527, št. hadisa 1377, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro v Sunenu Ibn Madže.

v svoji postelji, naj vzame konec rjuhe in odstrani prah s svoje postelje ter omeni Allahovo ime, saj dejansko ne ve, kaj je prišlo (v njegov posteljo) po tem, ko je odšel. Če želi ležati, naj leži na desni strani in reče: "O Allah, Ti si popoln, brez pomanjkljivosti!" Moj Gospodar, Tebi sem dal svojo stran in s Tvojim imenom jo vzdigujem (se zbujam). Če boš zadržal mojo dušo, potem ji odpusti (se usmili moji duši). Če pa jo boš vrnil nazaj (v telo), potem jo varuj, tako kot varuješ Svoje dobre sužnje." ('Subhanake-Allahumme Rabbi bike vada'tu dženbi, wa bike arfa'uhu. Va in amsakte nafsi, faghfir leha. Wa in arsalteha, fahfazha bima tahfazu bihi 'ibadake as-Salihin.")³⁰⁴

2. Ko se zbudi naj moli Allaha s prošnjo, ki se navaja od Allahovega poslanca (ﷺ). Huzajfe, naj bo Allah z njim zadovoljen je dejal: **Ko se je Allahov glasnik (ﷺ) ponoči vlegel, je dal svojo roko pod obraz in nato rekel: 'Allah moj, v Tvojem imenu umiram in živim' (Allahumme bismike emutu va ahja), ko pa se je zbudil, je dejal: 'Hvala Allahu, ki nas je oživel potem, ko nas je usmrtil in pri Njemu je oživljanje in vstajanje iz mrtvih' (Alhamdulillahilahi ellezi ahjana bade ma ematena va ilejhinnušur).**³⁰⁵

3. Da se potruzi, da gre zgodaj spati, razen ob nujnosti, ker se navaja od njega (ﷺ): **Da je on preziral spanje pred večernjo molitvijo in govor po njej.**³⁰⁶

4. Preziranje spanja na trebuhu, Ebu Hurajre je rekel: **Allahov poslanec (ﷺ) je šel mimo človeka, ki je ležal na svojem**

³⁰⁴ Sahih Ibn Hibban 12. poglavje, str. 344, št. hadisa 5534, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno v Sunenu Ibn Madže.

³⁰⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str.2327, št. hadisa 5955.

³⁰⁶ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str.208, št. hadisa 543.

trebuhu in ga dregnil s svojo nogo ter dejal: » Takšno ležanje Allah ne mara.«³⁰⁷

5. Preprečiti vire nevarnosti, tako da se vzamejo previdnostni ukrepi pred njimi, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **»Resnično je ta ogenj vaš sovražnik in ko greste spati, ga ugasnite.«**³⁰⁸

Kultura pri opravljanju fiziološke potrebe

1. Vstop v stranišče. Od Enesa se navaja, da, je Allahov glasnik (ﷺ) pri vstopil v stranišče dejal: **“V imenu Allaha, Allah moj, resnično iščem zaščito pri Tebi pred moškimi in ženskimi satani (bismillahi allahumme inni euzu bike minel-hubsi val-habaisi).”**³⁰⁹

2. Pri izstopu iz stranišča. Aiša, žena Allahovega glasnika (ﷺ), naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: **Ko je Allahov poslanec (ﷺ) prišel ven iz stranišča je rekel: “Iščem Tvoje odpuščanje (gufraneke).”**³¹⁰

3. Da ni usmerjen s prednjim delom telesa proti Kibli (smeri Meke) ali s svojim hrbtom pri opravljanju fiziološke potrebe. Abu Hurejre navaja od Allahovega glasnika (ﷺ), da je on dejal: **“Resnično sem jaz do vas, podobno kot oče do svojega sina, naj se ne usmerja, nekdo med vami, s prednjim delom telesa niti hrbtom proti Kibli (ko je v stranišču) in naj se ne**

³⁰⁷ Sahih Ibn Hibban 12. poglavje, str. 357, št. hadisa 5549, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro-verodostojno.

³⁰⁸ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2319, št. hadisa 5936.

³⁰⁹ Musanef Ibn Šejbe 6. poglavje, str. 114, št. hadisa 29902, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno v Sunenu Abu Davuda.

³¹⁰ Sahih ibn Huzejme 1. poglavje, str. 48, št. hadisa 90, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno v Sunenu Abu Davuda.

očisti z manj kot tremi kamni, v katerih ne bo gnoja niti obrabljene kosti.” ³¹¹

4. Skrivanje pred ljudskimi pogledi pri opravljanju fiziološke potrebe. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **/.../ in kdor gre na stranišče, naj se skrije (da ga ne vidijo, ko opravlja potrebo)/.../.”** ³¹²

5. Da ne uporablja desne roke, da bi očistil nečistočo, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Ko nekdo med vami pije, naj ne diha v posodo in ko gre na stranišče, naj ne dotika spolni organ s svojo desno roko in ko se obriše naj se ne obriše s svojo desno roko.”** ³¹³

Kultura sobivanja s soprogo

1. Omenjanje Allaha in to na način, ki ga je pojasnil Allahov poslanec (ﷺ) v svojem govoru: **Če bi nekdo med vami, ko ima spolni odnos s svojo soprogo, dejal: “V imenu Allaha, Allah moj, odstrani od nas satana in odstrani satana od tistega, kar nam boš dal (od otroka) in jim bo usojeno, da imata otroka, mu satan ne bo škodoval.”** ³¹⁴

2. Zabava in poigravanje s soprogo, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal Džabirju: **“O, Džabir, ali si poročen?” On je odgovoril: “Da.” Poslanec (ﷺ) je vprašal: “Ali je device ali tiste, ki je že bila omožena?” On je odvrnil: “Tista, ki je že bila omožena.” On (ﷺ) mu je dejal: “Zakaj se nisi**

³¹¹ Sunen Ibn Huzejme 1. poglavje, str. 43, št. hadisa 80, Al-A'zamij pravi, da je njegova veriga prenašalcev dobra.

³¹² Sunen Ibn Madže 1. poglavje, str. 121, št. hadisa 337.

³¹³ Sahih Ibn Huzejme 1. poglavje, str. 43, št. hadisa 78, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno v Sahihul-Džamii.

³¹⁴ Sahihul-Buhari 1. poglavje, str. 65, št. hadisa 141.

poročil z devico, da bi se poigral z njo in ona s tabo in bi jo spravljal v smeh in ona bi tebe spravljala v smeh.” ³¹⁵

3. Izražanje ljubezni in prijaznosti do družine s poljubljanjem. Aiša, naj bo Allah z njo zadovoljen, je dejala: **“Allahov poslanec (ﷺ) me je poljubljal, ko se je postil in se me dotikal, ko se je postil, toda on je najbolj med vami obvladoval svojo strast.”** ³¹⁶

4. Lahko se uživa v spolnem odnosu na vse načine pod pogojem, ki ga je pojasnil Allahov poslanec (ﷺ) Omerju, ko je on prišel k Allahovemu poslancu (ﷺ) in dejal: **“O, Allahov poslanec, uničen sem!”** On (ﷺ) ga je vprašal: **“In kaj te je uničilo?”** Odgovoril je: **“Nocoj sem spremenil položaj moje žene (imel sem spolni odnos od zadaj)!”** Allahov poslanec (ﷺ) mu ni ničesar odgovoril. On (Omer) je dejal: **“Potem je Allahovemu poslancu (ﷺ) bil razodet ta verz: “Vaše žene so mesta vaše setve (rojevanja otrok), zato imejte odnos z mesti vaše setve, kakor vam je ljubo.”** In pristopi k njej (imej spolni odnos) spredaj ali zadaj, vendar se izogibaj anusu in menstruaciji.” ³¹⁷

5. Varovati se mora tisto, kar se dogaja v posebnih intimnih stvareh med zakonskima partnerjema, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Resnično je med najhujšimi ljudmi v položaju pri Allahu na Sodnem dnevu človek, ki ima spolni odnos s svojo ženo in ona z njim in nato širi svoje zasebne spolne skrivnosti.”** ³¹⁸

³¹⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2053, št. hadisa 5052.

³¹⁶ Sunen Abu Davud 2. poglavje, str. 311, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje verodostojno.

³¹⁷ Sunen At-Tirmizi 5. poglavje, str. 216, št. hadisa 2980, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro.

³¹⁸ Sahih Muslim 2. poglavje, str. 1060, št. hadisa 1437.

Kultura potovanja

1. Preden se odpravi na potovanje, se mora prepričati, da se vrnejo shranjene stvari njihovim lastnikom in odpustijo vse krivice, ki so storjene zoper neke osebe, poravnajo vsi dolgovi in svoji družini zagotovi zadostna oskrba. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Kdor ima kakšno krivico, ki jo je storil nekomu glede njegove časti ali nekaj drugega, naj išče oprostitev in odpuščanje od njega danes, preden ne bo niti dinarja niti dirhema (pred Sodnim dnevom, ko ne bo imel niti dinarja niti dirhema, da bi mu ga dal) in če bo imel dobrih dejanj, se bodo le-ta vzela toliko, kolikor je storil krivice drugemu, če pa ne bo imel dobrih dejanj, se bodo vzela slaba dejanja tistega, ki mu je on storil krivico in se bodo vrgla nanj (kazni slabih dejanj tistega, ki mu je storil krivico).”**³¹⁹

2. Prezira se, da nekdo potuje sam, ker je Allahov poslanec (ﷺ) to prepovedal, razen, če je nujnost in ne najde nobene osebe, ki bi potovala z njim, **ker je Allahov poslanec (ﷺ) rekel človeku, ki je prispel s potovanja: “Kdo je bil tvoj spremljevalec (na potovanju)?” On je odvrnil: “Nihče me ni spremljal.” Potem je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: “Samo en potnik je hudič³²⁰, dva potnika sta dva hudiča³²¹ in trije potniki so potujoča skupina³²².”**³²³

³¹⁹ Sahihul-Buhari.

³²⁰ Če oseba sama potuje, je to hudičevo dejanje, ker potnik postane lahek plen, da mu se kaj ukrade ali celo ubije, in če umre ni nobenega, ki bi ga oblekel v mrliško obleko, ga pokopal in opravil pogrebno molitev.

³²¹ Ker jih hudič lahko zavede in med njima vzpostavi sovraštvo, medsebojni boj ali pa da se razideta na potovanju.

³²² Trije se smatrajo kot družba in dobra skupina za potovanje, tako če se dva spreta, jih bo tretji pomiril in oni tudi niso lahek plen, da bi se jim kaj ukradlo ali da se jih napade.

3. Izbrati je potrebno dobrega družabnika (spremljevalca) in vodjo potovanja, ki jim bo določil, kdaj se bodo ustavili zaradi počitka in kdaj bodo nadaljevali s potovanjem, tako da se glede tega ne bodo razhajali, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Če se trije odpravijo na potovanje, naj določijo enega med njimi za vodjo (potovanja).”**³²⁴

4. Da se obvesti družino o (približnem) času prihoda k njim, ker je to Allahov poslanec (ﷺ) delal in da se ne prihaja k njim ponoči, zaradi njegovega (ﷺ) govora: **“Če se nekomu med vami razvleče odsotnost (potovanje), naj ne prihaja ponoči k svoji družini.”**³²⁵

5. Da se poslovi od svoje družine, prijateljev in družabnikov, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Najboljši prijatelji pri Allahu so tisti, ki so najboljši do svojega prijatelja in najboljši sosedi pri Allahu so tisti, ki so najboljši do svojega soseda.”**³²⁶

6. Da se takoj vrne k svoji družini, ko opravi svoje potrebe, ker Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Potovanje je del od trpljenja”**³²⁷, **ker preprečuje nekomu med vami hrano, pijačo in spanec in ko nekdo od vas opravi potrebo, naj se vrne k svoji družini.”**³²⁸

³²³ Al-Mustedrek ala As-Sahihajn 2. poglavje, str. 112, št. hadisa 2495, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro v Sunenu Abu Davuda.

³²⁴ Sunen Abu Davud 3. poglavje, str. 36, št. hadisa 2608, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro-verodostojno.

³²⁵ Sahihul-Buhari 5. poglavje, str. 2008, št. hadisa 4946.

³²⁶ Sahih Al-Džami As-Sagir 3270.

³²⁷ Ker so na potovanju težave, kot so: oddaljenost od družine, prijateljev in neudobje pri spanju in težavnost potovanja.

³²⁸ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 639, št. hadisa 1710.

Kultura glede javnih cest in javne lastnine

1. Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Bodite previdni glede sedenja na javnih poteh (cestah).”** Rekli so: **“O, Allahov poslanec, nimamo drugega mesta, kjer bi se lahko zbirali in govorili!”** Allahov poslanec (ﷺ) pa je dejal: **“Če ne morete najti drugega mesta (za zbiranje in pogovor), potem dajte pravico tej poti.”** Oni so rekli: **“O, Allahov poslanec, kaj je pravica poti?”** On (ﷺ) je dejal: **“Spuščanje pogleda (da se ne gleda nasprotni spol), ne povzročanje škode, da se odgovarja na pozdrav, ukazuje na dobra dejanja in preprečuje slaba dejanja.”**³²⁹ V drugem pripovedovanju se navaja: **“/.../da pomagajte potrebnim in napotite tistega, ki se je izgubil.”**³³⁰

2. Ceste je potrebno varovati in ne uničevati javne lastnine, ki koristi vsem, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Pazite se na dve stvari, za katere ljudje preklinjajo eni druge.”** Njegovi prijatelji so vprašali: **“Kateri dve stvari so to, za kateri bodo ljudje preklinjali eni druge?”** On je odgovoril: **“Da se opravlja fiziološka potreba na krajih, kjer ljudje hodijo ali v mestih njihove sence.”**³³¹

3. Da ne nosi s sabo tisto, kar vznemirja in škoduje drugi osebi, ker je Allahov poslanec (ﷺ) dejal: **“Ko gre eden od vas mimo naše molilnice ali naše tržnice in ima s seboj puščico, naj drži za njeno (kovinsko) glavo (ali je rekel: naj jo drži s svojo pestjo roke) iz strahu, da ne bi ranil katerega od muslimanov.”**³³²

³²⁹ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 870, št. hadisa 2333.

³³⁰ Sunen Abu Davud 4. poglavje, str. 256, št. hadisa 4817, šejh Al-Albani (naj mu se Allah usmili) meni, da je navajanje dobro.

³³¹ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 226, št. hadisa 267.

³³² Sahihul-Buhari 6. poglavje, str. 2592, št. hadisa 6664.

Kultura pri prodaji in nakupu (trgovanju)

1. Na splošno je prodaja v islamu dovoljena, ker temelji na izmenjavi koristnih stvari med prodajalcem in kupcem. Toda, če se katerikoli stranki ali obema povzroči škoda, se trgovina šteje za prepovedano, ker Vzvišeni Allah pravi: **“O, vi, ki verujete! Ne uživajte premoženja drug drugega na nedovoljen način./.../.”** (An-Nisâ’ (Ženske) 29. verz)

2. Islam je določil, da bo zaslužek od prodaje od najboljših in najbolj čistih zaslužkov, **Allahov poslanec (ﷺ) je bil vprašan, kateri zaslužek je najboljši in najbolj čist in je odgovoril: “Delo, ki ga opravi človek s svojimi rokami [tj. ročno delo] in vsaka prodaja, ki ni pomešana z nobenim grehom.”**³³³

3. Islam spodbuja zanesljivost pri trgovanju, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Trgovec, ki je iskren in zanesljiv bo z Allahovimi glasniki, iskrenimi in mučenci.”**³³⁴

4. Da se pojasnijo napake, ki se skrivajo pri robi (blagu), če se le-te najdejo, Allahov poslanec (ﷺ) pravi: **“Nobenemu ni dovoljeno, da nekaj proda, razen, da pojasni, kaj je v tej stvari (ki jo prodaja kupcu) in ni dovoljeno tistemu, ki to ve, da proda kupcu, razen po njegovem pojasnilu.”**³³⁵

5. Ne sme se goljufati v robi (blagu) in morajo se pokazati napake oziroma njene pomanjkljivosti kupcu. **Abu Hurajre je pripovedoval, da je Allahov poslanec (ﷺ) šel mimo kupa hrane. Svojo roko je dal notri (v hrano) in začutil mokroto na svojih prstih. Rekel je: "Kaj je to, o prodajalec hrane?" On je rekel: "Dež jo je zmočil, o Allahov poslanec!" On (**

³³³ Sahih At-Tergib va At-Terhib: 2. poglavje.

³³⁴ Sahih At-Tergib va At-Terhib.

³³⁵ Musned imama Ahmeda 3. poglavje, str. 491, št. hadisa 16056.

 je rekel: "Zakaj to nisi dal zgoraj hrane, da bi ljudje videli? Kdor goljufa ni od mene (mojih slednikov)." ³³⁶

6. Iskrenost in da se ne laže v trgovanju, Allahov poslanec () pravi: **"Prodajalec in kupec imata pravico preklicati prodajo, tako dolgo, dokler se ne razideta ali je dejal, vse dokler se ne razideta in če sta iskrena in pojasnjujeta (blago) imata blagoslov v svoji prodaji, če pa skrivata in lažeta (o blagu) se uniči blagoslov v njihovi prodaji."** ³³⁷

7. Pri prodaji in kupovanju moramo biti tolerantni, saj je to sredstvo za oblikovanje in krepitev odnosov med kupcem in prodajalcem ter odpravlja vzroke materialističnih koristi, ki uničujejo človeške in bratske odnose, Allahov poslanec () pravi: **"Naj se Allah usmili človeku, ki je strpen, ko prodaja in ko kupuje in ko zahteva svojo pravico (vračilo dolga)."** ³³⁸

8. Da se ne prisega pri prodaji, ker je Allahov poslanec () dejal: **"Pazite se pogostega priseganja pri prodaji, ker to promovira blago (da ga kupec kupi) in nato uničuje blagoslov."** ³³⁹

9. Spodbuja, da se prekliče in razveljavi prodaja, če oseba obžaluje nakup. Allahov poslanec () pravi: **"Kdo prekliče in razveljavi prodajo svojemu bratu, bo Allah preklical in razveljavil njegove spodrsaljaje (grehe) na Sodnem dnevu."** ³⁴⁰

To je nekaj od islamske kulture oziroma etike, obstajajo še druge etike, ki jih nismo navedli, da ne bi predolgo govorili o

³³⁶ Sahih Muslim 1. poglavje, str. 99, št. hadisa 102.

³³⁷ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 732, št. hadisa 1973.

³³⁸ Sahihul-Buhari 2. poglavje, str. 730, št. hadisa 1970.

³³⁹ Sahih Muslim 3. poglavje, str. 1228, št. hadisa 1607.

³⁴⁰ As-Silsiletu As-Sahiha 6. poglavje, str. 223.

tem. Dovolj je vedeti, da ni ničesar, kar je povezano z ljudmi, tako na splošno kot tudi specifično in da tam ni kur'anske ali glasnikove (ﷺ) usmeritve, ki jo določa in ureja. Razlog za to je, da bi bilo celotno življenje muslimana posvečeno čaščenju Allaha in sredstvo za povečanje njegovih dobrih dejanj.

ZAKLJUČEK

To knjigo bomo zaključili z izjavami dveh oseb, ki sta sprejeli islam. F. Filweas pravi:

"Zahod trpi zaradi velike duhovne praznine, ki jo ni moglo izpolniti nobeno načela od načel niti verz verskega prepričanja od prepričanj, tam se ni mogla uresničiti človekova sreča, kljub materialnemu bogastvu, tako imenovani gospodarski blaginji...in zagotavljanju vseh materialnih potreb narodu.

Zahodni človek ima še vedno občutek brezvrednosti svojega življenja in se sprašuje: Zakaj živim? Kam grem? Zakaj? In nobeden mu do zdaj ni odgovoril na ta vprašanja. In on, revež, ne ve, da je njegovo zdravilo v pravi veri, o kateri ne pozna ničesar, razen dvomov. Vendar je začetek svetlobe začel sijati in zora je začela svitati z vstopom skupin, četudi maloštevilnih v islam, tako je zahodni človek začel gledati z lastnimi očmi, moške in ženske, ki prakticirajo islam in živijo po njem. Vsak dan nekateri od njih sprejemajo pravo vero - islam, in to je samo začetek. - konec citata.³⁴¹

D. Potter pravi: /.../ islam, ki je Allahov zakon, ga mi najdemo v naravi okrog nas, z Allahovim ukazom se premikajo gore, morja, planete, zvezde in se gibljejo po svojih orbitah. One so pokorne Allahovemu ukazu, ki jih je ustvaril, tako kot so poslušne osebe v zgodbi od zgodb, Allahu pa pripada najboljši primer, in one (osebe) ne govorijo in delajo dejanj, razen tisto, kar jim določa pisatelj. Tako je vsak atom v tem vesolju - tudi neživi objekti - v stanju predanosti (musliman).

³⁴¹ Britanski pomorski častnik, ki je sodeloval v 1. In 2. svetovni vojni, odrasel je v krščanskem okolju, ki je imelo globoke korenine v krščanski tradiciji, kljub temu je sprejel islam, potem ko je prebral častni Kur'an in neko število islamskih knjig in to 1924. leta. Iz knjige "Rekli so o islamu" dr. Imaduddina Halila.

Toda človek je izvzet iz tega pravila, ker mu je Allah dal svobodo izbora in on se lahko preda Allahovim ukazom ali pa da postavi sebi zakone in gre po veri, ki si jo izbere zase. Na žalost, večinoma izberejo drugo pot... Ljudje v Evropi in Ameriki v veliki meri sprejemajo islam, ker so žejni duhovnega ugodja in duhovnega spokoja. Namesto tega so celo številni krščanski orientalisti in pridigarji, ki so prvotno začeli s svojim delom, da bi odločno uničili islam in odkrili domnevne pomanjkljivosti, sami postali muslimani. To je zato, ker so dokazi o resnici odločilni; ni možnosti, da bi jih zavrnil - konec citata.³⁴²

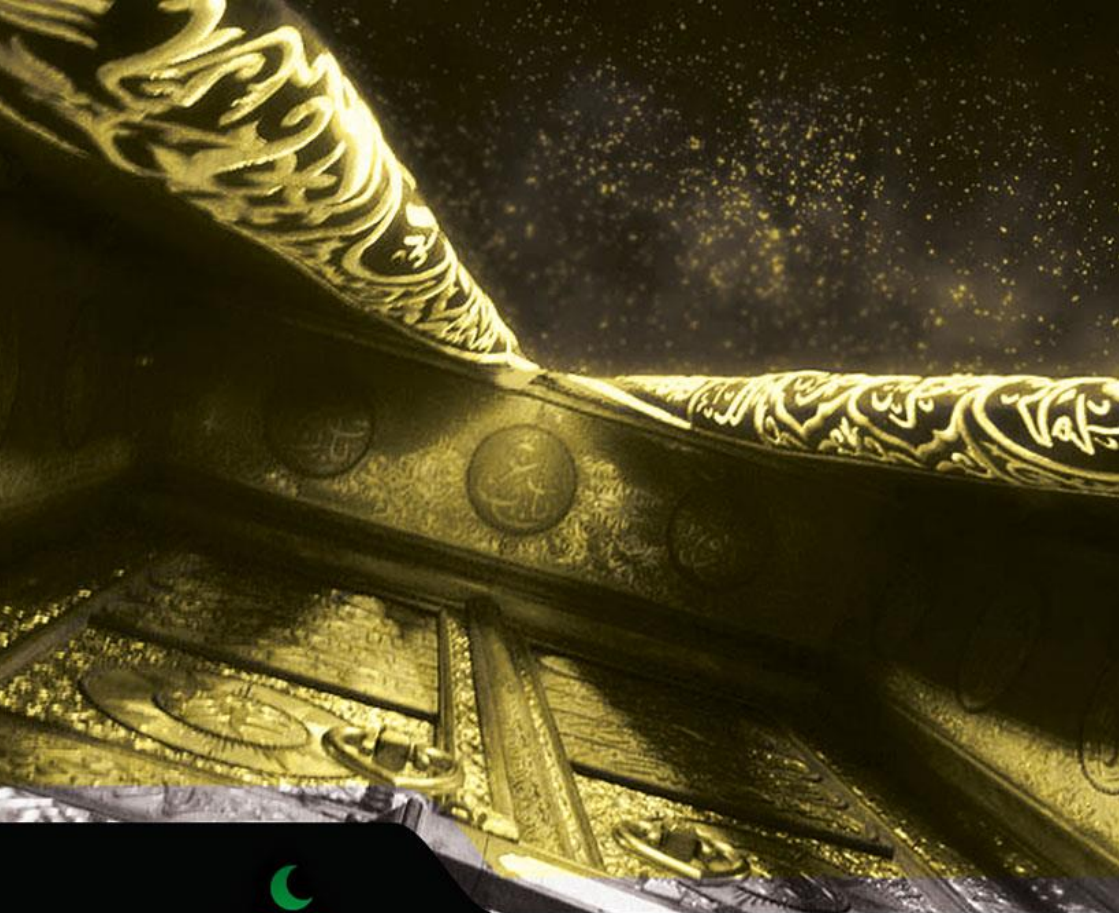
Knjiga je končana, zahvala naj pripada Allahu. Naj bo najboljši pozdrav in molitev na našega gospoda Muhammeda, njegovo družino in njegove prijatelje.

info@islamland.com

www.islamland.com

³⁴² On je rojen leta 1954 v Traversu, Michigan, in je diplomiral na Univerzi v Michiganu na področju novinarstva. Dr. Imaduddin Halil iz knjige "Rekli so o islamu".

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM